

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Innanhýsis

11. oktober 2019

Mál: 19/00494-7

(at tilskila í svari)

Viðgjørt: [Klik her for at angive tekst.](#)

Uppskot til

Løgtingslóg um sjófeingi

Kapittul 1

Lógarøki og allýsingar

§ 1. Løgtingslógin fevnir um at gagnnýta livandi sjófeingi í føroyskum sjógvum og uttan fyri føroyskan sjógv, og at fáast við slíkt virksemi, sum stendur í sambandi við at gagnnýta sjófeingi, so sum at umskipa, leggja upp, taka ímóti, flyta, goyma, virka og selja ella umseta sjófeingi og úrdrátt úr hesum.

Stk. 2. Løgtingslógin er somuleiðis galdandi á føroyskum færum, á føroyska landgrunninum, á landi í Føroyum og í føroyskum áum, vøtnum, ósum og lækum.

Stk. 3. Løgtingslógin fevnir ikki um at gagnnýta havsúgdjór, fugl og um fisk, djór og plantur í aling, og annað sjófeingi, ið er fevnt av aðrari lóggávu.

§ 2. Í hesi løgtingslóg merkir:

- 1) Føroyskur sjógvur: Sjóleiðirnar innan fyri føroyska fiskimarkið, soleiðis sum tað er ásett í fyriskipan um fiskiveiðiumveldi Føroya.
- 2) Altjóða sjógvur: Sjóleiðirnar uttan fyri fiskiveiðiløgðomið hjá strandarlondum.
- 3) Vinnuligur fiskiskapur: Fiskiskapur, ið ikki er til húsbrúk.
- 4) Fiskiár: Almanakkaárið, um annað ikki er ásett.
- 5) Veiðiloyvi: Góðkenning av ávísnum fiskifari at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.
- 6) Fiskiloyvi: Tann rættur, sum eigari av ávísnum fiskifari fær at veiða av ávísnum livandi sjófeingi á ávísnum leiðum í einum fiskiári.
- 7) Fiskidagaskipan: Skipan av fiskiskapi, har rættindi verða útlutað sum tal av fiskidøgum til ávísan fiskiskap á ávísari leið.
- 8) Felags fiskidagar: Tal av fiskidøgum, sum rættindahavarar ella bólkur av fiskiførum undir einum hevur rætt at veiða.
- 9) Egnir fiskidagar: Tann partur av felags fiskidøgum, sum persónur ella felag ella eigari av ávísnum fiskifari hevur rætt at veiða á ávísari leið.

Ministry of Fisheries

- 10) Ein fiskidagur: Ein fiskidagur í føroyskum sjógvi er hvørjar 24 tímar, fiskifarið hefur verið til fiskiskap í fiskiárinum. Hvør túrur verður roknaður at byrja, tá farið verður úr havn, og at enda, tá komið er aftur í havn. Hvør byrjaður túrur telur tó minst 24 tímar. Fyri fiskifør í bólki 5 telur hvør túrur ein fiskidag, hóast túrurin er longri enn 24 tímar.
- 11) Veiðievni: Veiðievni hjá fiskifari er veiðitrýstið, hvørt fiskifar fremur hvønn fiskidag.
- 12) Kvotuskipan: Skipan av fiskiskapi, har rættindi verða útlutað sum nøgd av ávísimum livandi sjófeingi á ávísari leið.
- 13) Mest loyvda veiða, MLV: Tann nøgd av ávísimum livandi sjófeingi, í tonsum, sum veiðast kann í einum fiskiári.
- 14) Heildarkvota: Tann nøgd av livandi sjófeingi, í tonsum, sum persónar ella feløg, ella eigarar av fiskifari undir føroyskum flaggi hava rættindi at veiða av í kvotuskipan í einum fiskiári. Kvota, ið er sett av til hjáveiðu, rannsóknir, vinnuligar royndir og verkætlanir verður ikki roknað upp í heildarkvotu. Egin árskvota, sum rættindahavara er loyvt at flyta millum ár, og felagskvotur, sum verða fluttar rættindahavarum millum ár, eru ikki at rokna sum partur av heildarkvotuni tað árið, sum kvotan verður flutt til.
- 15) Felags kvotupartur: Tann prosentpartur av heildarkvotu av ávísimum livandi sjófeingi, ið rættindahavara ella ein bólkur av fiskiførum undir einum hefur rætt at veiða.
- 16) Felags árskvota: Felags kvotuparturin, roknaður um til tons.
- 17) Egin kvotupartur: Tann prosentpartur av felags árskvotu, ið persónur ella felag, ella eigari av fiskifari hefur rætt at veiða á ávísari leið.
- 18) Egin árskvota: Egni kvotuparturin, roknaður um til tons.
- 19) Felagskvota við hámarki: Felags árskvota, sum persónur, felag ella eigari av fiskifari hefur rætt at veiða av, tó so, at hámark verður sett fyri, hvussu nógv hvør persónur ella felag ella fiskifar kann veiða.
- 20) Egin hjáveiðikvota: Kvota, ið persónur ella felag, ella eigari av fiskifari hefur rætt at veiða, ásett í tonsum.

§ 3. Livandi tilfeingi, herundir arvafrøðiligt tilfar, í føroyskum sjógvi, og tey rættindi Føroyar eiga uttan fyri føroyskan sjógv, er ogn Føroya fólks.

Stk. 2. Rættindi latin sambært hesi løgtingslóg veita ikki privatan ognarrætt, men verða latin sum brúksrættindi í avmarkaða tíð, sambært reglunum í hesi løgtingslóg.

Stk. 3. Rættindi, sambært hesi løgtingslóg, kunnu ikki setast í veð, og eru vard fyri úttøku ella aðrari rættarsókn frá ognarum.

Stk. 4. Rættindi til fiskiskap kunnu takast aftur uttan endurgjald.

Kapittul 2

Almennar ásetingar um atgongd til fiskiskap

Veiðiloyvi

§ 4. Fyri at reka vinnuligan fiskiskap krevst, at fiskifar hefur veiðiloyvi og fiskiloyvi.

Stk. 2. Fiskifør minni enn 15 tons nýtast tó ikki veiðiloyvi fyri at reka vinnuligan fiskiskap

§ 5. Veiðiloyvi verður latið eigara av fiskifari til ávíst fiskifar. Treyt fyri veiðiloyvi er:

- 1) at eigarin hefur ræði á rættindum at veiða sambært hesi løgtingslóg,
- 2) at eigarin lýkur treytirnar í §§ 11 og 12,
- 3) at fiskifarið er skrásett í skipaskránni ella farskránni, sambært løgtingslóg um skráseting av skipum,
- 4) at fiskifarið hefur siglingarloyni frá avvarðandi føroyskum myndugleika og

- 5) at fiskifarið ekki er skrásett á lista hjá økisbundnum fiskiveiðifelagsskapi, sum far, ið hefur framt ólógligan, ófráboðaðan ella óskipaðan fiskiskap, ella sum hefur stuðlað slíkum fiskiskapi.

§ 6. Veiðiloyvi kunnu við lögtingslóg sigast upp við 10 ára freist.

Stk. 2. Tá veiðiloyvi fer úr gildi, falla samstundis øll fiskirættindi til landið, herundir egnir fiskidagar, egnir kvotupartar og onnur fiskirættindi latin sambært lögtingslógini.

Stk. 3. Rætturin til fiskiloyvi í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, rætturin til egnar fiskidagar, egnan kvotupart ella egna hjáveiðikvotu, kann við lögtingslóg sigast upp við 10 ára freist.

Stk. 4. Fiskiloyvi verður latið eigara av fiskifari, til ávíst fiskifar, sum hefur veiðiloyvi, samanber tó § 4, stk. 2. Í fiskiloyvi verður rætturin ásettur at veiða eina ávísa nøgd, eitt ávíst fiskidagatal ella annað rættindaslag fyri tað ávísa fiskifarið, á ávísu leiðum, í eitt ávíst tíðarskeið. Í fiskiloyvinum kunnu setast nærri treytir viðvíkjandi fiskiskapinum.

Atgongd og skifti

§ 7. Persónur ella felag, sum hefur veiðirættindi, tá lögtingslógin fær gildi, kann halda fram og fáa atgongd at veiða av hesum rættindum eftir treytunum í §§ 8-10.

§ 8. Persónur ella felag, sum í 2018 ella 2019 hefur keypt 3 ella 8 ára rættindi á uppboði, kann við gildiskomu lögtingslógarinnar halda fram og fær í 2020 tillutað eina kvotunøgd, samsvarandi ásetingum í § 19, stk. 5 í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 2. Frá 1. januar 2020 fylgja rættindini lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni eins og kvotur sambært § 14, stk. 1.

Stk. 3. Hóast § 4, stk. 1, kann rættindahavari, í gildistíðini á uppboðssølurættindunum, velja at lata fiskifar, sum viðkomandi ikki eigur, veiða hesi rættindini, treytað av, at fiskifarið lýkur treytirnar sambært § 5, nr. 2-5. Fiskifarið fær ikki veiðiloyvi við støði í hesum rættinum.

Stk. 4. Rættindahavari kann, í gildistíðini á uppboðssølurættindunum, eisini velja at fáa rættindi tillutað í fiskiloyvi til egið fiskifar, sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi, sambært § 5. Fiskifarið fær tá veiðiloyvi, um fiskifarið framman undan ikki hefur veiðiloyvi, og rættindini verða knýtt endaliga at fiskifarinum.

Stk. 5. Rættindahavari, sum sambært stk. 4 hefur fingið rættindi knýtt at fiskifari við veiðiloyvi, kann avhenda rættindini sambært ásetingunum í kapittul 8 í lógini. Rættindahavari, sum í gildistíðarskeiðinum á uppboðssølurættindunum, ikki hefur knýtt rættindini at egnum fiskifari, men gagnnýtir rættindini við fiskifari, ið viðkomandi ikki eigur, sambært stk. 3, kann, í gildistíðarskeiðinum á uppboðssølurættindunum, avhenda rættindini endaliga til eigara av fiskifari við veiðiloyvi. Rættindini verða eftir avhendingina knýtt at fiskifarinum, sum rættindini verða flutt á.

Stk. 6. Tá gildistíðin á uppboðssølurættindunum er farin, verða rættindini umløgð og knýtt at fiskifari við veiðiloyvi. Í tann mun at rættindahavari til ta tíð er eigari av fiskifari, ið lýkur krøvini til veiðiloyvi, verða rættindini lögð um til egin árskvotur, sum vera knýtt at ávísa fiskifarinum, sum rættindahavari eigur. Um rættindahavari ikki innanfyri gildistíðina á uppboðssølurættindunum lýkur treytina, sambært 1. pkt., falla rættindini aftur til landið.

Stk. 7. Treytir um gjald, sambært lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi og reglum við heimild í hesi lögtingslóg, eru galdandi, til gildistíðin á rættindunum er runnin; tó skal gjald bert rindast fyri ta nøgd, sum kvotupartur rættindahavarans hevði verið sambært § 15, stk. 1 og § 19, stk. 5 í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

§ 9. Persónur ella felag, sum sambært lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, hefur tilsøgn um menningarkvotu, tá ið henda lögtingslóg kemur í gildi, kann halda fram sambært galdandi treytum og eftir treytunum í hesi grein.

Stk. 2. Hóast § 4, stk. 1, er ekki treyt, at fiskifar, ið fiskar av menningarkvotu, sambært stk. 1, lýkur treytina um veiðiloyvi. Fiskifarið skal tó lúka treytirnar sambært § 5, nr. 2-5 fyri at fáa fiskiloyvi. Fiskifarið fær ikki veiðiloyvi við støði í hesum rættindum.

Stk. 3. Um landsstýrismaðurin metir, at treytirnar fyri tillutaðu menningarkvotunum eru loknar í nóg stóran mun, tá ið tær fyrstu av tilsagnunum, sambært stk. 1 fara úr gildi í 2020, kann landsstýrismaðurin leggja nevndu rættindi um til egnar árskvotur. Treytin fyri at fáa fiskiloyvi til umlögdu rættindini er, at rættindahavarin í seinasta lagi 31. desember 2021 vísir á egið fiskifar, sum hefur veiðiloyvi ella ið lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi sambært hesi løgtingslóg. Hevur fiskifarið ikki veiðiloyvi, fær tað tá tillutað eitt veiðiloyvi, og rættindini verða knýtt at fiskifarinum.

Stk. 4. Tekur landsstýrismaðurin avgerð um at leggja tillutaðu nøgðinar av menningarkvotum um til egnar árskvotur, verður ásetti prosentparturin til vinnuligar royndir og verkætlanir, sambært § 49, stk. 2, minkaður samsvarandi.

§ 10. Persónur ella felag, sum, tá løgtingslógin fær gildi, hefur rættindi at fiska av øðrum rættindum enn teimum í §§ 8-9, kann við gildiskomu lögtingslógarinnar halda fram og fáa fiskiloyvi til ávíst fiskifar.

Stk. 2. Hóast ásetingina í § 4, stk. 1, kann rættindahavari, fiskirættindi hjá útróðrabátum undir 15 tons undantikin, í eini tillagingartíð inntil 1. januar 2022 velja at lata fiskifar, sum viðkomandi ikki eigur, gagnnýta rættindini, treytað av at fiskifarið lýkur treytirnar sambært § 5, nr. 2-5. Fiskifarið fær ikki veiðiloyvi við støði í hesum rættinum.

Stk. 3. Rættindahavari kann í tillagingartíðini sambært stk. 2 fáa rættindi tillutað í fiskiloyvi til egið fiskifar, sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi. Fiskifarið fær veiðiloyvi, um tað ikki hefur veiðiloyvi frammanundan. Rættindini verða knýtt at fiskifarinum. Rættindahavarin kann tó fram til 1. januar 2022 velja, at rættindini, sum eru knýtt at egnum fiskifari við veiðiloyvi, ístaðin skulu knýttast at øðrum fiskifari, ið viðkomandi eigur og sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi.

Stk. 4. Rættindahavari kann inntil 1. januar 2022 velja, við hvørjum og hvussu nógvum fiskiførum rættindini verða gagnnýtt við, men tá tillagingartíðarskeiðið er runnið, skulu rættindi vera knýtt at egnum fiskifari við veiðiloyvi. Talið av veiðiloyvum hjá viðkomandi verður tá lagt endaliga fast, og broytingar kunnu bert gerast við støði í ásetingum viðvíkjandi flytingum av veiðiloyvum í lögtingslógini.

Stk. 5. Rættindahavari, sum sambært stk. 3 hefur fingið rættindi knýtt at fiskifari við veiðiloyvi, kann avhenda rættindini sambært ásetingunum í kapittul 8 í lögtingslógini. Rættindahavari, sum í tillagingartíðarskeiðinum ikki hefur knýtt rættindini at egnum fiskifari, men gagnnýtir rættindini við fiskifari, ið viðkomandi ikki eigur, kann í tillagingartíðini endaliga avhenda rættindini, sum eru skipað sum egnar kvotur ella egnir fiskidagar, treytað av at móttakari av rættindunum er eigari av fiskifari við veiðiloyvi. Rættindini vera eftir avhendingina knýtt at fiskifarinum, sum rættindini verða flutt til.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum geva rættindahavara undantak frá freistini í stk. 1, um at rættindini innan 1. januar 2022 skulu vera knýtt at ávísnum skrásettum fiskifari við veiðiloyvi.

Kapittul 3 **Ognarviðurskifti og miðsavnan**

§ 11. Fyri at reka vinnuligan fiskiskap krevst, at eigarin av fiskifarinum er persónur ella felag, og at persónurin ella felagið til eina og hvørja tíð eru heimahoyrandi í Føroyum og lýkur treytirnar í hesi grein.

Stk. 2. Persónur skal vera líkamligur persónur, undir hesum einstaklingavirki og einkulpersónar í felagsskapi, sum heftir persónligt, solidariskt og beinleiðis. Felag skal vera partafelag ella smápartafelag.

Stk. 3. Persónur er heimahoyrandi í Føroyum, um hesin:

- 1) er skrásettur í fólkayvirlitinum í Føroyum,
- 2) hevur verið skrásettur í fólkayvirlitinum í Føroyum seinastu 2 árinum,
- 3) er fult skattskyldugur í Føroyum, og
- 4) ikki verður mettur heimahoyrandi í øðrum landi sambært skattalóggávuni.

Stk. 4. Felag er heimahoyrandi í Føroyum, um hesar treytir eru loknar:

- 1) Felagið er skrásett í Føroyum hjá Skráseting Føroya ella er fráboðað Skráseting Føroya sum undir stovnan.
- 2) Kapitalpartarnir eru givnir út við navn.
- 3) Felagið hevur høvuðssæti í Føroyum, og veruliga leiðslan hevur sæti í Føroyum.
- 4) Eigarnir av í minsta lagi 3/4 av øllum eginpeninginum, herundir partapeninginum, sum somuleiðis eiga allan atkvøðurrættin og avgerðarrættin í felagnum, eru heimahoyrandi í Føroyum og lúka treytirnar í stk. 3. Skal felagið luta út vinningsbýti, skal føroyski parturin í minsta lagi fáa útlutað 3/4.
- 5) Felagið ikki hevur skuld til persón ella felag, sum ikki lýkur treytirnar í hesi grein, um skuldin stendur aftan fyri aðrar kravánarar, ella um rentur ella afturgjald av skuldini er knýtt at yvirskotinum í felagnum.
- 6) Meirilutin av limunum í nevdini, um felagið hevur eina nevnd, ella meirilutin av limunum í eftirlitsráðnum, um felagið hevur eitt eftirlitsráð, er heimahoyrandi í Føroyum, og hesi lúka treytirnar í stk. 3. Er talið av limum, sum skulu vera heimahoyrandi í Føroyum, ikki eitt heilt tal, verður talið rundað uppeftir.
- 7) Stjórar felagsins lúka treytirnar í stk. 3, nr. 1, 3 og 4.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann geva undantak viðvíkjandi treytunum í hesi grein fyri fiskifør til royndarveiðu ella undirvísingarætlanir. Landsstýrismaðurin kann somuleiðis gera tíðaravmarkað undantak til treytirnar í hesi grein fyri fiskifar, sum skal nýtast fyri fiskifar, sum hevur veiðiloyvi og fiskiloyvi, sum orsakað av bráðfeingis óhappi ikki kann fara til fiskiskap.

Stk. 6. Feløg, ið hava rættindi at fiska sambært hesi løgtingslóg, og sum hava avreiðingarvirði yvir 4 mió. kr., skulu, í seinasta lagi 1. juli á hvørjum ári, lata landsstýrismanninum upplýsingar, váttaðar við trygd frá grannskoðara um, hvør ábyrgdarpeningur er í felagnum, hvør skuld er, sum stendur aftan fyri aðrar kravánarar, ella har rentur ella afturgjald er knýtt at yvirskotinum í felagnum umframt upplýsingar um vinningsbýti, ið er luta út til útlendskan partaeigara.

Stk. 7. Broytingar eru bert loyvdar í ognarviðurskiftunum, herundir partapeninginum, atkvøðurrættinum og avgerðarrættinum í felagnum, og kann felagið bert gera avtalu um, at skuld stendur aftan fyri aðrar kravánarar, ella at rentur ella tað, sum skal rindast aftur, er knýtt at yvirskotinum í felagnum, við loyvi frá landsstýrismanninum. Tilíkar broytingar skulu fráboðast landsstýrismanninum, áðrenn broytingarnar fara fram, og landsstýrismaðurin skal góðkenna slíkar broytingar, áðrenn tær kunnu fremjast.

Stk. 8. Í sambandi við eftirkanning av treytunum í hesi grein kann landsstýrismaðurin krevja upplýsingar og vátanir frá eiganum av fiskifarinum og krevja, at eigarin av fiskifarinum útvegar upplýsingar og vátanir frá nevndarlimum, stjórn, ráðgevum, fíggingarstovnum o.ø. Landsstýrismaðurin kann krevja føroyska týðing av skjølum.

Stk. 9. Eru treytirnar í hesi grein ikki loknar, fellur veiðiloyvi aftur til landið.

Landsstýrismaðurin kann tó loyva, at viðurskiftini koma í rættlag innan ávísa tíðarfreist og kann áseta nærri treytir fyri virkseminum í tíðarskeiðinum.

Stk. 10. Landsstýrismaðurin kann almannakunngera, hvør persónur ella felag beinleiðis ella óbeinleiðis ræður yvir rættindum at veiða ella reka vinnuligan fiskiskap og teirra eigarapart í virkseminum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Verandi persónar og feløg

§ 12. Felag, ið ikki er partafelag ella smápartafelag, sum í 2017 hevur rikið fiskifar, kann halda fram við virkseminum, hóast § 11, stk. 1 og 2, um felagið er heimahoyrandi í Føroyum, sambært § 11, stk. 4.

Stk. 2. Grunnur, sum í 2017 hevur rikið fiskifar, kann halda fram við virkseminum, hóast § 11, stk. 1. Grunnurin skal tó, fyri at kunna halda fram við virkseminum, lúka treytirnar í § 11, stk. 4, tó undantikið treytina í § 11, stk. 4, nr. 4. fyri sjálvsognargrunn ella fyri grunn, sum landið eigur. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum geva undantak frá felagsförminum og eigaraviðurskiptunum sambært hesi grein.

Stk. 3. Persónar ella feløg, sum í 2019 hava havt ræði á rættindum at veiða, kunnu halda áfram við verandi virksemini, hóast ásetingarnar í § 11, stk. 4, nr. 4 og 5, treytað av, at eigarar av í minsta lagi 2/3 av eginpeninginum, herundir partapeninginum, umframt ábyrgdarpeninginum, sum somuleiðis eiga í minsta lagi 2/3 av atkvøðurrættinum og avgerðarrættinum í felagnum, lúka treytirnar í § 11, stk. 3. Skal felagið luta út vinningsbýti, skal føroyski parturin í minsta lagi fáa útlutað 2/3. Tá partabrøv ella kapitalpartar verða seldir, skulu treytirnar í § 11, stk. 4, nr. 4 verða loknar. Avtala um skuld, sum ikki er í samsvari við § 11, stk. 4, nr. 5, kann ikki gerast eftir, at henda lögtingslóg er komin í gildi.

Miðsavnan av veiðirættindum

§ 13. Feløg og persónar, sum reka vinnuligan fiskiskap sambært hesi lögtingslóg, kunnu einsamallir ella saman við nærstandandi, beinleiðis ella óbeinleiðis í mesta lagi hava ræði á:

Bólkur 2, sambært § 19, stk. 1	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 3, sambært § 19, stk. 1	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4 A sambært § 19, stk. 1	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4 B sambært § 19, stk. 1	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4T, sambært § 19, stk. 1	30% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Botnfiskur í Íslandi	35% av føroysku kvotunum í íslenskum sjógvi
Botnfiskur í russiskum sjógvi, norskum sjógvi og við Svalbard	35% av føroysku kvotunum í russiskum sjógvi, norskum sjógvi og við Svalbard
Uppsjóvarfiskiskapur í Norðuratlantshavi	35% av heildarkvotuni av hvørjum fiskaslaga sær

Stk. 2. Tá avgerast skal, um markið í stk. 1 er rokkið, verður egin árskvota, sum ein rættindahavari sambært heimildunum í hesi lögtingslóg flytur millum ár, roknað upp í egnu árskvotuna hjá rættindahavaranum tað árið kvotan er flutt frá, og er ikki at rokna sum partur av egnu árskvotuni tað árið, sum kvotan verður flutt til.

Stk. 3. Tá avgerast skal, um markið í stk. 1 er rokkið, vera egnir fiskidagar, egin kvotupartur ella egin árskvota, sum verða avhend fyrri eitt ár í senn eftir ásetingunum í hesi lögtingslóg, roknað upp í rættindini hjá tí, ið avhendir.

Stk. 4. Nærstandandi er at skilja sum hjúnafelegi, skyld í stígandi ella fallandi linju, systkin, hjúnafelegi hjá teimum nevndu persónunum og aðrir persónar, ið hava staðið hvørjum øðrum serliga nær.

Stk. 5. Virksemini, har felag og persónur, sum einsamallir ella saman við nærstandandi, beinleiðis ella óbeinleiðis, høvdu ræði á meira enn ásett í stk. 1, áðrenn 1. januar 2020, kann halda fram, men kann ikki økjast.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum geva undantak frá ásetingunum í stk. 1.

Stk. 7. Broytingar í ognarviðurskiftunum, sambært §§ 11 og 12 skulu góðkennast av landsstýrismanninum. Ætlaðar broytingar skulu fráboðast landsstýrismanninum, áðrenn broytingarnar fara fram. Broytast viðurskiftini soleiðis, at eigarar fara upp um hámarkið í stk. 1, kann landsstýrismaðurin krevja, at viðurskiftini koma í rættlag innan ávísa tíðarfreist. Koma viðurskiftini ikki í rættlag innan tíðarfreistina, fellur tann parturin av samlaðu rættindunum, sum er ov nógv, til landið aftur.

Stk. 8. Í sambandi við viðgerðina av málum sambært stk. 7, kann landsstýrismaðurin krevja upplýsingar og váttnar frá persóni ella felag og krevja, at persónur ella felag útvegar upplýsingar frá nevndarlimum, stjórn, ráðgevum, virkjum o.ø. um eigaraviðurskiftini og um veiðu fyri at tryggja, at treytirnar í stk. 1 eru loknar.

Stk. 9. Landsstýrismaðurin kann almannakunngera, hvør persónur ella felag, beinleiðis ella óbeinleiðis, hevur ræði á veiðirættindum, og hvussu stóran part av rættindunum hesi hava ræði á.

Kapittul 4 Uppboðssøla í 2020

§ 14. Av tí parti av heildarkvotuni í 2020, sum er lægri ella ájavnt við ásettu nøgdin í nr. 1-3, verða ávikavist 14,5%, 8,7% og 8,7% av nøgdini bjóðað út sum sölukvota:

- 1) 350.000 tons av svartkjafti.
- 2) 90.000 tons av makreli.
- 3) 65.000 tons av norðhavssild.

Stk. 2. Er heildarkvotan í 2020 størri enn nøgdin, ásettar í stk. 1, nr. 1-3, skal landsstýrismaðurin umframt nøgdina í stk. 1 bjóða ta nøgd, sum er oman fyri, út á uppboði sum uppboðsárskvotu og seta nøgd av til vinnuligar royndir og verkætlanir sambært § 49, samanber tó stk. 3.

Stk. 3. Er heildarkvotan í 2020 størri enn nøgdin í stk. 1, nr. 1-3, skulu nøgdin, sum verða bodnar út sum sölukvota og uppboðsárskvota, og nøgdin, sum verður sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir, íroknað kvotu sambært § 49, stk. 2, vera tveir javnt stórir partar; tó kann á uppboði sambært stk. 1-2 í mesta lagi bjóðast út ein nøgd, sum svarar til lutfallið av 1 ára kvotum seldar á uppboði í 2019 í mun til heildarkvotuna í 2019.

§ 15. Kvota sambært § 14, stk. 1 og 2 verður í 2020 boðin út sum langtíðarrættindi við 10 ára gildistíð. Tá uppboðssølutíðarskeiðið er runnið, verða rættindini útlutað sum ognar kvotur til eigara av fiskifari við veiðiloyvi, sum rættindini eru á, tá gildistíðarskeiðið er runnið.

Rættindini vera tá sum aðrar ognar kvotur eftir lögtingslógini.

Stk. 2. Rættindi at veiða sambært § 14, stk. 1 og 2 kunnu verða boðin út til persón ella felag, sum lýkur treytirnar í §§ 11-13 í lögtingslógini.

Stk. 3. Treyt fyri at fáa fiskiloyvi er, at keyparin innanfyri 3 mánaðir eftir keypið kann vísa á egið fiskifar, sum hevur veiðiloyvi ella lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi, ella á bát við fiskiloyvi í bólki 5 sambært § 19. Er treytin ikki lokin, falla rættindini aftur til landið og vera boðin út av nýggum sambært hesi grein.

Stk. 4. Kvota sambært § 14, stk. 1 og 2 kann ikki avhendast í 2020, men kann frá 1. januar 2021 avhendast sambært treytunum í § 31.

Stk. 5. Viðurskifti, sambært §§ 11-13, skulu vera góðkend av landsstýrismanninum frammanundan ætlaðum keypi á uppboði. Broytast hesi viðurskifti eftir keyp á uppboði, soleiðis at treytirnar ikki longur eru loknar, verður farið fram sambært ásetingunum í § 11, stk. 9 og § 13, stk. 7.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um góðkenning frammanundan av keypara og tíðarfreist fyri at lata inn upplýsingar fyri at fáa góðkenning frammanundan.

Stk. 7. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um, hvussu uppboð fer fram og um gjaldstreytir til keyparan, herundir um rættindini verða seld í einum, um tey verða seld so líðandi í serium, um minstu nøgd sum kann keypast, tá keypari ikki hevur veiðiloyvi, um rættindini verða boðin øllum, bólkum av fiskiførum, hvar keyptu rættindini kunnu veiðast, um rættindi verða boðin út at fiska við ávísum reiðskapi, hvørjum treytum sølan fer fram undir o.a. Keyparin ber sölukostnaðin.

Stk. 8. Landsstýrismaðurin kann gera avtalu við ein uttan fyri standandi veitara, at hesin stendur fyri söluni.

Stk. 9. Gjaldið fyri rættindi, keypt á uppboði, fer í landskassan.

§ 16. Fyri rættindi, boðin út sambært § 14, stk. 1, fylgir nøgdin lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni upp til mørkini ásett í § 14, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Um heildarkvotan í 2020 er ájavnt ella undir mørkunum ásett í § 14, stk. 1, nr. 1-3, fylgir nøgdin frá 2021 lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni, eisini tá heildarkvotan er omanfyri mørkini.

Stk. 3. Um heildarkvotan í 2020 er omanfyri mørkini sambært § 14, stk. 1, nr. 1-3, fær keypari av kvotu sambært § 14, stk. 1, fyri tann partin av heildarkvotuni, sum frá 2021 er oman fyri heildarkvotuna í 2020, ein lutfalsligan part sum svarar til tann part av kvotuni, sum hann hevði av heildarkvotuni í 2020.

Stk. 4. Fyri rættindi, boðin út sambært § 14 stk. 2, fylgir nøgdin lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni, tá kvotan er oman fyri heildarkvotuna í 2020. Lækkar heildarkvotan undir heildarkvotuna í 2020, lækkar uppboðsárvototan við somu nøgd, sum heildarkvotan lækkar til heildarkvotan er á markinum sambært § 14, stk. 1, nr. 1-3. Hækkar heildarkvotan upp um markið sambært § 14, stk. 1, nr. 1-3 hækkar uppboðsárvototan við somu nøgd sum heildarkvotan hækkar oman fyri markið, til heildarkvotan er ájavnt við heildarkvotuna í 2020.

§ 17. Rættindi, ið falla aftur til landið eftir hesi lögtingslóg, kunnu latast sambært §§ 22-23, setast av til vinnuligar royndir og verkætlanir sambært § 49 ella royndarfiskiskap o.a. sambært § 50.

Kapittul 5

Skipan í fiskiskapinum hjá fiskiførum undir føroyskum flaggi í føroyskum sjógvi

Fiskidagaskipan í føroyskum sjógvi

§ 18. Fiskidagaskipan og fiskidagatal verður ásett fyri botnfiskaveiðu í føroyskum sjógvi frá 1. januar 2020 til 31. desember 2020 fyri fiskifør undir føroyskum flaggi.

Stk. 2. Rættindi at fiska í fiskidagaskipanin, sambært stk. 1, verða latin teimum, sum í 2019, og tá lógin fær gildi, hava rætt til fiskidagar. Rættindi at fiska vera latin í fiskiloyvi, samsvarandi ásetingunum í § 10 og undir treytunum í § 19.

§ 19. Innan fyri hvønn av hesum bólkum av fiskiførum verður fiskidagatal í 2020 ásett soleiðis:

- 1) Bólkur 2: Trolarar 501-3000 HK:
 - a) Innara fiskidagaleið: 4.386 fiskidagar.
 - b) Ytra fiskidagaleið: 1.530 fiskidagar.
- 2) Bólkur 3: Línuskip yvir 110 tons: 2.029 fiskidagar.
- 3) Bólkur 4 A: Útróðrabátar 15-40 tons á veiðu við línu: 791 fiskidagar.
- 4) Bólkur 4 B: Útróðrabátar 40-110 tons á veiðu við línu: 1.437 fiskidagar.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

- 5) Bólkur 4 T: Útróðrabátar stórrir enn 40 tons og framtöku minni enn 500 HK á veiðu við troli: 1.178 fiskidagar.
- 6) Bólkur 5: Útróðrabátar undir 15 tons á veiðu við húki 8.879 fiskidagar, umframt 2.150 fiskidagar markaðir til ekki fult ríknar útróðrabátar.

Stk. 2. Ásetta fiskidagatalið fyrir hvönn bólk sær í stk. 1 er galdandi fyrir fiskiskap á innaru fiskidagaleið, ásett í § 20, tó undantikið fiskidagar, ásettir fyrir ytru fiskidagaleið í bólki 2, sambært stk. 1. Ásetta fiskidagatalið fyrir bólk 2 á ytru fiskidagaleið kann bert nýtast til fiskiskap á ytru fiskidagaleið. Landsstýrismaðurinn ásetir nærri reglur um umbýti av fiskidögum frá innaru til ytru fiskidagaleið. Verður fiskað á ytru fiskidagaleið, uttan fráboðan til Vörn um umbýti av dögum frammanundan, verða dagarnir roknaðir av fiskidagatalinum, tillutað til fiskiskap á innaru fiskidagaleið.

Stk. 3. Ásettu fiskidagarnir fyrir hvönn bólk í stk. 1, kunnu bert nýtast til fiskiskap við fiskifari, ið er innan fyrri avmarkingarnar fyrir stödd ella framtökumegi, ið eru ásettar fyrir hvönn bólkin, og við tí reiðskapi, ið er tilskilað fyrir bólkin. Somuleiðis er treyt, at fiskidagarnir bert verða brúktir til fiskiskap á leiðum, har fiskifør við teimum tilskilaðu avmarkingunum fyrir stödd ella framtökumegi, hava loyvi at royna.

Stk. 4. Fiskidagar, tillutaðir bólki 2, 3, 4 A, 4 B og 4 T sambært stk. 1, verða latnir sum egnir fiskidagar.

Stk. 5. Fiskidagar, tillutaðir bólki 5 sambært stk. 1, verða latnir sum felags fiskidagar. Landsstýrismaðurinn ásetir nærri reglur fyrir, hvør er at meta sum fult ríkin og ekki fult ríkin útróðrabátur, og reglur um inntökumørk og veiðinøgdir, og hvussu ásetta fiskidagatalið hjá bólkinum verður brúkt og býtt millum fult ríkin og ekki fult ríkin útróðrabátur,

Stk. 6. Landsstýrismaðurinn kann seta nærri reglur um, at fiskidagatalið, tillutað hvørjum fiskifari í bólki 4 A og 4 B, kann roknast um í lutfallinum 1:2, um fiskað verður við snellu.

Stk. 7. Landsstýrismaðurinn kann í 2019 fyrir bólk 2, sambært stk. 1, tilluta 177 fiskidagar og fyrri bólkarnar 3 og 4, sambært stk. 1, tilluta ávikavist 61 og 101 fiskidagar tilsamans at lata fiskiførum, sum avreiða livur. Landsstýrismaðurinn ásetir í kunngerð treytir fyrir at fáa lut í hesum fiskidögum.

Stk. 8. Umframt fiskidagar sambært stk. 1 verða fyrri tíðarskeiðið frá 1. oktober 2020 til 31. desember 2020 ásettir felags fiskidagar til hvönn av bólkunum í § 19, stk. 1, nr. 1-5, ið er javnt við talið av fiskidögum, sum hvør bólkur sær ekki brúkti í fiskiárinum 2019.

Stk. 9. Fiskiførini í bólkunum í § 19, stk. 1, nr. 1-5, kunnu eftir 1. oktober 2020 brúka av fiskidögum sambært stk. 8, tá fiskidagarnir, ið eru tillutaðir fiskifarinum við stöði í ásettum fiskidögum sambært § 19, stk. 1, nr. 1-5, eru brúktir.

Stk. 10. Fiskidagar, ið verða avhendir sambært § 30, stk. 1, verða ekki roknaðir sum brúktir fiskidagar, sambært stk. 9 í hesi grein.

Stk. 11. Fiskifar, í bólkunum, sambært stk. 1, verður verandi í tí bólki, tað er í, og kann ekki flyta bólk, hóast tað verður mált upp av nýggjum, ella broytingar verða gjørdar, sum ávirka stödd ella framtökumegi.

Innara og ytra fiskidagaleið

§ 20. Innara fiskidagaleiðin er sjógvurin innan fyrri beinar linjur, drignar gjøgnum hesi stöð í hesi raðfylgju:

- 1) 62°47'00"N, 07°12'00"W.
- 2) 62°47'30"N, 06°30'00"W.
- 3) 62°42'00"N, 06°00'00"W.
- 4) 62°28'00"N, 05°00'00"W.
- 5) 62°00'00"N, 04°30'00"W.
- 6) 61°30'00"N, 04°50'00"W.
- 7) 61°15'00"N, 05°00'00"W.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

- 8) 61°15'00"N, 06°00'00"W.
- 9) 60°35'00"N, 06°09'00"W.
- 10) 60°26'00"N, 06°10'00"W.
- 11) 60°26'00"N, 06°32'00"W.
- 12) 60°35'00"N, 06°35'00"W.
- 13) 61°23'00"N, 07°30'00"W.
- 14) 61°25'25"N, 08°01'00"W.
- 15) 61°32'48"N, 08°20'30"W.
- 16) 61°49'00"N, 08°41'48"W.
- 17) 62°18'00"N, 08°45'00"W.
- 18) 62°38'00"N, 08°03'00"W.
- 19) 62°47'00"N, 07°12'00"W.

Stk. 2. Ytra fiskidagaleiðin er sjógvurin millum 200 fjórðinga føroyska fiskimarkið, og innaru fiskidagaleiðina, ásett í stk. 1, tó verður Føroya Banki ikki tikin við.

Reglur um fiskiorku

§ 21. Fiskiorkan fyri fiskifar í bólkunum sambært § 19, stk.1, og í fiskiskapi eftir botnfiski í føroyskum sjógvi, sum er skipaður við heimild í § 22, undantikin fiskiskapur, sum er skipaður við mest loyvdu veiðu og egnum árskvotum, skal ikki økjast, tá broytingar verða gjørdar við fiskifari, sum ávirka metingarvirði fyri fiskiorku og í sambandi við flytingar av veiðiloyvum, ella avhendingar av fiskidøgum, sambært §§ 28 og 30.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um fiskiorku og hvussu fiskiorka verður ásett og útroknað, grundað á veiðievni, og mannagongdir fyri umsiting av stk. 1.

Stk. 3 Fiskiokan í bólkunum sambært § 19 stk. 1 skal ikki gerast størri, tá rættindahavarin í tillagingartíðini í § 10 ger av, hvat fiskifar skal hava fiskiloyvi og gagnnýta fiskidagarnar. Tá mett verður um fiskiorku, er grundarlagið metingarvirðið fyri fiskiorku hjá fiskifarinum, ið fiskidagarnir verða fluttir frá ella seinast vóru á.

Aðrar skipanir í fiskiskapi í føroyskum sjógvi

§ 22. Fyri fiskiskap í føroyskum sjógvi, undantikin fiskiskapur skipaður sambært §§ 18 og 19, kann landsstýrismaðurin áseta kvotuskipan, fiskidagaskipan ella aðra skipan og nærri reglur um atgongd, býti av tøkum fiskimøguleikum millum bólkur av fiskiførum, einstøk fiskifør og veiðihættir, og hvussu fiskiskapurin skal fara fram.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um at skipa fiskiskap eftir botnfiski og øðrum djórasløgum á Føroya Banka og um, hvørjir bólkur av fiskiførum ella veiðihættir kunnu gerast partur av skipanini.

Kapittul 6

Fiskiskapur við føroyskum skipum uttan fyri føroyskan sjógv

§ 23. Fiskiskapur hjá føroyskum fiskiførum, uttan fyri føroyskan sjógv, verður skipaður samsvarandi sínámillum fiskiveiðiavtalum, samtyktum í økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum og eftir millumlanda avtalum. Eru Føroyar ikki partur av avtalu ella samtykt, ella eingin samtykt er um fiskiskap í altjóða sjógvi, ásetir landsstýrismaðurin kvotur, fiskidagar ella aðra skipan.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um býti av tøkum fiskimøguleikum, ið ikki eru bodnir út á uppboði, og hvussu fiskiskapurin skal fara fram.

Stk. 3. Reglur og treytir fyri fiskiskapi hjá føroyskum fiskiførum í fiskiveiðiløgðøminum hjá teimum londum, Føroyar hava sínámillum fiskiveiðiavtalu við, eru tær, sum eru galdandi í fiskiveiðiløgðøminum hjá viðkomandi landi.

Stk. 4. Føroyskt fiskifar kann ikki fara til fiskiskap í fiskiveiðiløgðøminum hjá londum, Føroyar ikki hava sínámillum fiskiveiðiavtalu við, ella fiska av rættindum, ið ikki eru fevnd av slíkari avtalu, uttan við loyvi og góðkenning frá landsstýrismanninum.

Stk. 5. Føroyskt fiskifar kann ikki fara til fiskiskap uttan fyri fiskiveiðiløgðømið hjá strandarlondum uttan fiskiloyvi frá landsstýrismanninum.

Stk. 6. Fyri øll før undir føroyskum flaggi og á øllum leiðum krevst loyvi frá Fiskiveiðieftirlitinum fyri at fáast við slíkt, ið knýtt er at fiskiskapi, so sum at umskipa veiðu, uppskipa veiðu, virka umborð, pakka ella á annan hátt handfara veiðu ella úrdrátt úr veiðu, umskipa útgerð ella ankra við tí í hyggju at taka lut í umskiping av veiðu ella taka inn útgerð.

§ 24. Landsstýrismaðurin kann loyva eigara av fiskifari undir føroyskum flaggi, fyri eitt fiskiár í senn, og uttan mun til ásetingarnar í §§ 30 og 31, at býta um rættindi til fiskiskap, avmarkað til altjóða sjógv, sum eru tillutað sum egin árskvota ella egnir fiskidagar, við eigara av fiskifari undir fremmandum flaggi. Treyt er, at slíkt umbýti av rættindum er skipað við sáttmálum ella samtyktum í økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, sum Føroyar eru partur av, og at myndugleikarnir í báðum londum hava góðkent umbýtið.

Stk. 2. Veiðirættindi, ið eru partur av umbýti, sambært stk. 1, verða ikki tikin við í uppgerð sambært § 36.

Stk. 3. Veiðirættindi, avmarkað til altjóða sjógv, sum eru fingin í umbýti sambært samtyktum í økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, verða ikki roknað upp í føroysku heildarkvotuna av viðkomandi fiskaslagi.

Kapittul 7

Fiskiskapur í føroyskum sjógvvi við fiskiførum undir fremmandum flaggi

§ 25. Í føroyskum sjógvvi er bannað førum undir fremmandum flaggi at reka fiskiskap uttan við loyvi frá landsstýrismanninum.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann loyva vinnuligum fiskiskapi í føroyskum sjógvvi við fiskiførum, sum eru undir fremmandum flaggi, um fiskiskapurin er sambært sínámillum fiskiveiðiavtalam ella millumtjóðaavtalam, sum Føroyar eru partur av.

Stk. 3. Fiskifør undir fremmandum flaggi hava loyvi at reka fiskiskap í føroyskum sjógvvi sambært teimum treytum, sum eru avtalaðar millum myndugleikarnar í hesum londum og í Føroyum.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um fiskiskap hjá fiskiførum undir fremmandum flaggi í føroyskum sjógvvi samsvarandi § 34.

§ 26. Í føroyskum sjógvvi og í føroyskum havnum er bannað førum undir fremmandum flaggi, og fremmandum ríkisborgarum, at fáast við slíkt, ið stendur í samband við fiskiskap, so sum at umskipa veiðu, uppskipa veiðu, virka umborð, pakka ella á annan hátt handfara veiðu ella úrdrátt úr veiðu, umskipa útgerð ella ankra við tí í hyggju at taka lut í umskiping av veiðu ella taka inn útgerð.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann geva undantak frá forboðnum í stk. 1 og áseta nærri treytir hesum viðvíkjandi.

§ 27. Bannað er førum undir fremmandum flaggi at koma í føroyska sjóumveldið ella í føroyska havn, um tey hava framt ólógligan, ófráboðaðan ella óskipaðan fiskiskap, ella hava stuðlað slíkum fiskiskapi uttan fyri føroyskan sjógv, tó undantikið í skaðaleysari

gjøgnumsigling. Eru førini komin í føroyskt sjóumveldi ella í føroyska havn, kann bann setast fyri at veita teimum tænastr, eitt nú olju, útgerð, flutning av veiðu, manningarskifti, vistir og viðlíkahald.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um forboðið, sambært stk. 1, og um treytir og manngongdir, tá før undir fremmandum flaggi koma í føroyska sjóumveldið ella í føroyska havn.

Kapittul 8

Flyting og avhending av fiskirættindum

Flyting og samanlegging av veiðiloyvum

§ 28. Veiðiloyvi hjá fiskifari kann við loyvi frá landsstýrismanninum verða flutt á annað fiskifar við veiðiloyvi ella á fiskifar uttan veiðiloyvi. Tá veiðiloyvi verður flutt, verða samstundis flutt øll fiskirættindi, fiskifarið hevur rætt til.

Stk. 2. Treyt fyri at loyva flyting av veiðiloyvum hjá fiskiførum í bólkunum sambært § 19, stk. 1, og fiskiførum, sum fiska botnfisk í føroyskum sjógvi sambært reglum ásettum við heimild í § 22 er, at fiskiorkan ikki økist.

Stk. 3. Veiðiloyvi hjá fiskiførum í bólkunum sambært § 19, stk. 1 kunnu ikki flytast millum bólkar sambært § 19, stk. 1.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um fiskiorku og hvussu fiskiorka verður ásett og útroknað, grundað á veiðievni, og um manngongdir og treytir fyri flyting av veiðiloyvum sambært hesi grein.

Stk. 5. Skiftir fiskifar við veiðiloyvi eigara, fylgir veiðiloyvi fiskifarinum, um nýggjur eigari av fiskifarinum lýkur treytirnar fyri at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi í hesi lögtingslóg.

Tilsøgn um at varðveita veiðiloyvi

§ 29. Landsstýrismaðurin kann eftir umsókn veita eigara av fiskifari, sum verður tikið úr vinnuligum fiskiskapi, tilsøgn um, at veiðiloyvið innan 2 ár kann verða flutt á annað fiskifar eftir ásetingunum í § 28.

Stk. 2. Tilsagnarhavari kann avhenda øðrum tilsøgnina við teimum treytum og rættindinum, ið eru knýtt at tilsøgnini.

Stk. 3. Í tíðini, tilsøgnin stendur við, og veiðiloyvi ikki er á ávísu fiskifari, kann fiskiloyvi ikki skrivast út til tilsagnarhavara.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum víkja frá 2 ára tíðarfreistini í stk. 1.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um manngongdir og treytir fyri at varðveita veiðiloyvi.

Avhending av fiskidøgum

§ 30. Egnir fiskidagar kunnu avhendast øðrum fiskifari undir føroyskum flaggi við veiðiloyvi fyri eitt ár í senn ella endaliga. Loyvt er ikki at avhenda fiskidagar millum bólkar sambært § 19. Treyt er, at fiskifarið, sum dagar verða avhendaðir til, er innan fyri tey mörk fyri stødd ella framtøkumegi, ið skilmarka bólkin.

Stk. 2. Fyri at avhenda fiskidagar, skulu í minsta lagi 60% av tillutaðu døgnum fiskiárið frammanundan vera brúktir við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari.

Stk. 3. Fiskidagar, sum verða endaliga avhendaðir, skulu stillast í sama lutfalli, sum felags fiskidagarnir í bólkinum verða stillaðir.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um mannagongdir fyrri avhending av fiskidögum sambært hesi grein. Fyrri avhendan millum fiskifør skulu reglurnar áseta tað lutfalsliga virðið á fiskidögum, grundað á veiðievni.

Avhending av kvotum

§ 31. Egin kvotupartur og egin árskvota kann avhendast til fiskifar við veiðiloyvi fyrri eitt fiskiár í senn ella endaliga. Undantiknar eru egnar árskvotur hjá fiskiførum undir 15 tons ella fiskiskapur, ið er skipaður við heimild í § 22.

Stk. 2. Fyrri at avhenda egnan kvotupart ella egnar árskvotu, skulu í minsta lagi 60% av tillutaðu kvotuni av fiskislagnum, ið verður avhendað, verða fiskað fiskiárið frammanundan við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari.

Stk. 3. Kvotur, sum eru avhendaðar endaliga, skulu stillast í sama lutfalli, sum felags árskvotan broytist hvørt ár, ella eftir reglum ásettum í hesi lögtingslóg.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um mannagongdir fyrri avhending av kvotum sambært hesi grein.

Avhending og flyting av loyvum og rættindum í bólki 5/smábátar

§ 32. Fiskiloyvi til fiskiskap í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6, kann flytast á annan bát uttan fiskiloyvi í sambandi við, at bátur verður skiftur út, treytað av, at fiskiorkan ikki økist.

Stk. 2. Fiskiloyvi til fiskiskap í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6, kann avhendast øðrum í sambandi við, at bátur verður seldur og rættindini fylgja við.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann eftir umsókn veita eigara av fiskifari í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6, sum verður tikið úr vinnuligum fiskiskapi, tilsøgn um, at fiskiloyvið innan tvey ár kann flytast á annað fiskifar við somu ella minni fiskiorku. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum víkja frá 2 ára tíðarfreistini.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um mannagongd og treytir fyrri umsiting av hesi grein.

§ 33. Onnur rættindi enn fiskidagar sambært § 19, stk. 1, nr. 6, sum eru latin fiskiførum undir 15 tons, kunnu flytast ella avhendast eftir nærri reglum, sum landsstýrismaðurin ásetir.

Kapittul 9

Almennar ásetingar fyrri fiskiskapi

§ 34. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um:

- 1) Økisfriðingar og friðingartíðir.
- 2) Minstamat á fiski og vernd av ungfiski.
- 3) Fiskireiðskap og veiðihættir.
- 4) Hjáveiðu av fiski og øðrum djórum.
- 5) Vernd av ávisum djórum, fugli og plantum og vistskipanum.
- 6) Nýtslu og virking av veiðu.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur, sum áleggja teimum, ið fiska, taka ímóti, umskipa, flyta, leggja upp, goyma, virka og selja fisk og fiskaúrdrátt:

- 1) Skyldu at føra veiðidagbók og framleiðslubók.
- 2) Skyldu at lata inn veiðitøl, dagbøkur, vektarseðlar, upplýsingar um avreiðingar, uppruna og aðrar upplýsingar um fiskiskap til eftirlitsendamál, uppgerð av veiðigjöldum og avreiðingargjöldum ella til hagtalsendamál, og treytir um, hvussu hesar skulu sendast myndugleikanum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

- 3) Treytir um, at veiða bert kann landast um innvígungarskipan, sum er góðkend av Fiskiveiðieftirlitinum.
- 4) Skyldu at hava umborð eygleiðarar at gera kanningararbeiði í sambandi við fiskiveiðu. Farið ber útreiðslurnar til kost og innivist. Eygleiðarar hava loyvi at nýta samskiftisútgerðina umborð til tess at hava samband við Fiskiveiðieftirlitið og við aðrar myndugleikar.
- 5) Treytir um at hava umborð og at brúka útgerð, sum til eina og hvørja tíð kann samskipta og regluliga senda knattstøður, veiðifráboðanir o.tíl. til eftirlitsendamál, og at fiskifarið ber útreiðslur fyri útgerð og samskipti.
- 6) Treytir um innrætting og útbúnað í sambandi við hagreiðing, virking og goymslu av veiðu umborð, og krav um, at skip hava góðkendar tekningar av lastarrúmunum og skipinum annars.
- 7) Treytir um at skráseta og merkja veiðu og úrdrátt úr veiðu umborð, lastarplan o.tíl.
- 8) Treytir um, hvussu reiðskapur, sum ikki verður brúktur, skal goymast.
- 9) Umrokning av fiski og fiskaúrdrátti til runda vekt.
- 10) Skyldu at taka sýni ella stakroyndir av veiðu.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at upplýsingar skulu skrásetast og sendast myndugleikanum elektroniskt, og kann áseta nærri reglur um elektroniska samskiptið.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann loyva, at upp til 10% av egnari árskvotu kunnu flytast til árið eftir, og at upp til 10% kunnu fiskast upp um egna árskvotu í einum fiskiári. Ov nógv fiskað í einum ári verður mótröknað í egnu árskvotuni fiskiárið eftir. Eftir umstøðunum kann landsstýrismaðurin loyva, at meiri enn 10% verður flutt millum ár, og at felagskvotur verða fluttar millum ár.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann skipa fyri fiskiskapi út frá landi og í áum, vøtnum, ósum og løkum, og áseta nærri reglur um minstamat, friðað øki, friðingartíðir, fiskireiðskap og nýtslu teirra, fiskihættir, avmarking av veiðinøgð, veiðiorku og onnur tiltøk.

Veiða til húsbrúk og ferðavinnufiskiskapur

§ 35. Veiða til húsbrúks er ikki loyvd við fiskifari, skrásett undir fremmandum flaggi. Tað er ikki loyvt at avreiða ella á annan hátt selja veiðu til húsbrúk. Minni stuttleikafiskikapping, har veiðan verður seld, og møguligur peningaligur vinningur av sølu fer til vælgerandi endamál, krevur ikki loyvi.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um veiðu til húsbrúk, m.a. reiðskap, fiskileiðir, friðað øki, veiðinøgð, bann fyri at fiska ávíst fiskaslag, ella um serligt loyvi krevst til ávíst djóraslag ella fiskaslag.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann geva serstakt loyvi til fiskiskap í føroyskum sjógvi í sambandi við ferðavinnu, og kann áseta nærri reglur um treytir fyri fiskifar, fiskiskapi, fiskileiðir, friðað øki, veiðinøgdir, reiðskapi o.a. Loyvt er ikki at avreiða veiðu frá slíkum fiskiskapi.

Brúkskylda

§ 36. Veiðiloyvi og fiskiloyvi hjá fiskifari, bólkur 5, sambært § 19, stk. 1, undantikin, sum ikki hava verið brúkt við tí í loyvinum nevnda fiskifari í tvey ár á rað, fellur aftur til landið. Tá veiðiloyvi falla aftur til landið, falla fiskirættindi knýtt at veiðiloyvinum eisini aftur til landið.

Stk. 2. Hevur fiskifar ikki gagnnýtt rættin til egnar fiskidagar ella egnar kvotur við meira enn 30% við tí í fiskioyvinum nevnda fiskifari í fiskiárinum fellur munurin millum tað, ið er brúkt og 30%, aftur til landið.

Stk. 3. Í serstøkum førum hevur kann landsstýrismaðurin geva undantak fyri einstøk fiskifør í stk. 2.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 4. Nýtlan, sambært stk. 2, verður roknað av fiskidøgum ella kvotum, íroknað fiskidagar ella kvotur, keyptar og frároknað fiskidagar ella kvotur, seldar, sambært §§ 30 og 31.

Stk. 5. Veiðirættindi, ið eru partur av umbýti sambært § 24, vera ikki tikin við í uppperð, sambært stk. 1-3.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í uppperðini av nýtsluni, sambært stk. 2, síggja burtur frá keyptum og seldum veiðirættindum, um hesi eru keypt og seld fyri at sleppa undan, at hesi falla aftur til landið.

Stk. 7. Landsstýrismaðurin kann lata rættindi, ið falla aftur til landið eftir stk. 2, út aftur til onnur fiskifør í sama bólki ella í somu skipan, rættindini vóru í, ella latast sambært ásetingunum í § 17.

Stk. 8. Brúksskyldan, sambært stk. 2, fevnir ikki ikki um rættindi sambært § 13 og § 14, stk. 1 og 2, í uppboðssølutíðarskeiðnum.

Forboð fyri útblaking

§ 37. Tað er bannað at blaka veiðu fyri borð.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann geva undantak frá banninum sambært stk. 1.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um skyldu at føra til lands onnur djór, plantur, havsúgdjór og sjófugl ella skyldu at boða frá ella skráseta tílika hjáveiðu.

Virking umborð

§ 38. Tað er ikki loyvt at virka veiðu umborð á fiskiførum undir føroyskum flaggi í føroyskum sjógvi uttan við loyvi frá Fiskiveiðieftirlitinum.

Stk. 2. Avgerðir um góðkenning, sambært stk. 1, skulu leggja dent á, um útlit eru fyri virking og virðisøking á landi í Føroyum.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um, hvat virking umborð fevnir um, og um mannagongdir og treytir fyri umsiting av stk. 1.

Umskiping

§ 39. Tað er ikki loyvt at umskipa, taka veiðu úr reiðskapi hjá øðrum fiskifari ella taka inn reiðskap, sum annað fiskifar hevur tóvað ella sett, uttan við loyvi frá Fiskiveiðieftirlitinum.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um mannagongdir og treytir fyri umsiting av stk. 1.

Alt í land

§ 40. Landsstýrismaðurin kann gera reglur, sum áleggja fiskiførum at føra til lands innvøl, rygg, skræðu, høvd o.tíl. av fiski. Reglurnar skulu hava ásetingar um, hvat skyldan fevnir um, og ásetingar um tillagingartíð.

Landing í Føroyum

§ 41. Øll veiða á fiskiførum undir føroyskum flaggi skal landast um bryggjukant í Føroyum.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um, hvørji fiskasløg, fiskaúrdráttir ella fiskiskapur, heilt ella lutvíst, ella í avmarkað tíðarskeið, eru undantikin kravinum sambært stk. 1.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann somuleiðis eftir umsókn geva undantak frá kravinum í stk. 1.

Stk. 4. Reglur og avgerðir sambært stk. 2 og 3 skulu verða grundaðar á meting um m.a. solumøguleikar fyri ávís fiskasløg og ávísan fiskaúrdrátt í Føroyum, virðisøking í Føroyum, og fjarstøðu frá fiskileiðum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 5. Er veiða landað uttanlands í ósamsvari við stk. 1 og 2, skal eigarin av fiskifarinum rinda eitt gjald til landskassan, sum samsvarar við 30% av söluvirðinum av tí nøgd, sum er avreidd uttanlands.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um uppgerð, gjaldfreist og rentu. Gjaldið, saman við rentu og møguligum innkrevjingarkostnaði, kann krevjast inn við panting. TAKS fremur panting eftir reglunum um innkrevjing av skattum.

Uppboðssøla av veiddum fiski

§ 42. Landsstýrismaðurin kann gera reglur um at veiða hjá føroyskum fiskifari skal bjóðast út um góðkenda uppboðssølu í Føroyum. Undantikið er veiða av rættindum latin bólki 5 sambært § 19, stk. 1, nr. 6. Reglurnar skulu áseta, hvørji fiskasløg og hvussu stórir partur av veiðuni er fevndur av kravinum, og hvørji tíðarskeið veiðan verður gjørd upp.

Manningarviðurskipti

§ 43. Skipari og manning á fiskifari undir føroyskum flaggi, sum fiskar av føroyskum veiðirættindum, og manning á móttøkuskipi undir føroyskum flaggi, sum tekur ímóti fiski, skulu lønast samsvarandi sáttmálum við føroysk manningarfeløg.

Stk. 2. Áðrenn fiskiloyvi verður latið, skal eigari av fiskifari, sum søkir um fiskiloyvi, vátta, at skipari og manning á fiskifari í tí ávísa fiskiskapinum verða lønt samsvarandi sáttmálum við føroysk manningarfeløg. Er ávísur fiskiskapur ikki fevndur av sáttmálum við føroysk manningarfeløg, skal tann, sum søkir fiskiloyvi, í hvørjum einstøkum føri vátta, at lønarviðurskiptini hjá skipara og manning eru staðfest í skrivligari avtalu millum avvarðandi manningarfeløg og ábyrgdaran av fiskifarinum, sum ávíst í fiskiloyvinum.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri treytir um, at skipari og manning á fiskifari undir føroyskum flaggi, sum fiskar av føroyskum veiðirættindum, og manning á móttøkuskipi undir føroyskum flaggi, sum tekur ímóti fiski, skulu hava arbeiðsloyvi og upphaldsloyvi í Føroyum.

Kapittul 10 **Annað sjófeingi**

§ 44. Reglurnar í §§ 45-48 fevna um gagnnýtslu av øðrum sjófeingi, ið kemur úr føroyskum sjógvi.

§ 45. Sum annað sjófeingi er í hesari løgtingslóg at skilja alt lívfrøðiligt, evnafrøðiligt og alisfrøðiligt tilfar, sum stavar frá livandi verum, t.d. djórum, plantum og smáverum.

Stk. 2. Við marina bioprospektering er at skilja málrættað leiting, innsavning og goymsla av havtilfeingi við tí endamáli at finna fram til eginleikar ella úrdráttir úr tilfarinum, sum kunnu gagnýstast vinnuligt.

§ 46. At gagnnýta annað havtilfeingi, t.d. arvatilfar, sum stavar úr føroyskum sjógvi, kann bara gerast við loyvi frá landsstýrismanninum.

Stk. 2. Marin bioprospektering í føroyskum sjógvi kann bara fara fram við loyvi frá landsstýrismanninum.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri treytir fyri loyvum sambært hesi grein.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um gjald fyri viðgerð av umsóknum og veitan av loyvum.

§ 47. Í loyvum, givin eftir § 46, kunnu setast treytir um:

- 1) at framíhjárættindi, sum eru vunnin í sambandi við gagnnýtslu av sjófeingi, funnið í føroyskum sjógvi, skulu falla til landið, og
- 2) at annað sjófeingi, og úrslit av bioprospektering, ikki kann avhendast ella breiðast út uttan loyvi og eftir nærri tilskilaðum treytum.

§ 48. Er annað sjófeingi, sum stavar úr føroyskum sjógvi, gagnnýtt uttan loyvi, kann landsstýrismaðurin áleggja treytir sambært § 47.

Kapittul 11 **Vinnuligar royndir, royndarfiskiskapur o.a.**

Vinnuligar royndir og verkætlanir

§ 49. Av tøku føroysku kvotuni av svartkjafti, norðhavssild og makreli kann landsstýrismaðurin lata umsøkjara kvotu til vinnuligar royndir og verkætlanir, ið hava virðisøking við sær, eitt menningarmál og nýskaparmál í gagnnýtsluni av nevndu fiskasløgum, samanber stk. 2 og 3. Umsóknin skal verða knýtt at ávísingum fiskifari undir føroyskum flaggi við veiðiloyvi ella við fiskiloyvi í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6. Stk. 2. Uttan so at lagt verður um til egnar árskvotur, sambært § 75, 2. pkt., skulu 8,5% av tøku føroysku kvotuni av svartkjafti, norðhavssild og makreli setast av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Um lagt verður um til egnar árskvotur sambært § 75, 2. pkt., verður mongdin tikin av nøgdini, sambært 1. pkt. Landsstýrismaðurin letur fiskifari undir føroyskum flaggi við veiðiloyvi ella við fiskiloyvi í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6, serstakt fiskiloyvi til nevndu endamál.

Stk. 3. Umframt nøgdina sambært stk. 2 kann kvota, sambært § 14, stk. 2 og 3, av svartkjafti, norðhavssild og makreli, verða sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Kvota sambært hesum stykki fylgir broytingum í heildarkvotuni, eins og kvota sambært § 16, stk. 4.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann, í serligum førum, geva undantak frá kravinum um føroyskt skrásett fiskifar og veiðiloyvi sambært stk. 1.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um mannagongdir og treytir í sambandi við umsóknir, og landsstýrismaðurin kann í loyvinum áseta treytir um fiskileiðir, veiðihættir, tíðarskeið o.a., og aðrar treytir samsvarandi § 34.

Royndarfiskiskapur o.a.

§ 50. Í mun til annað sjófeingi enn tað í § 49, stk. 1 nevnda kann landsstýrismaðurin, uttan mun til galdandi avmarkingar eftir hesi lögtingslóg, eftir ummæli frá Havstovuni, lata fiskifari undir føroyskum flaggi við veiðiloyvi, ella við fiskiloyvi í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, nr. 6, serstakt fiskiloyvi til royndarfiskiskap ella til fiskiskap, sum er liður í eini undirvísingarrætlan.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann, í serligum førum, geva undantak frá kravinum um føroyskt skrásett fiskifar og veiðiloyvi sambært stk. 1.

Stk. 3. Loyvi til royndarfiskiskap kann latast til somu royndarverkætlan og víðarimenning av hesi í samanlagt trý ár. Hvørt loyvisskeið kann tó í mesta lagi vara eitt ár í senn, og neyðugt er at søkja um nýtt loyvi til hvørt loyvisskeið.

Stk. 4. Um loyvi er givið til royndarveiðu eftir ávísingum fiskaslaga í samhangandi tíðarskeið áljóðandi í minsta lagi 5 ár, kann landsstýrismaðurin eftir umsókn lata fiskiloyvi til ávísing fiskaslaga, um mett verður, at grundarlag er fyri varandi og burðardyggum fiskiskapi, og treytirnar í royndarloyninum annars hava verið loknar, og loyvishavari lýkur vanligu treytirnar ásettar í §§ 11-13.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin ásetir í kunngerð nærri reglur um mannagongdir og treytir í umsitingini av stk. 1-3 og kann í loyvinum áseta treytir um fiskasløg, fiskileiðir, veiðihættir, tíðarskeið o.a., og aðrar treytir samsvarandi § 34.

Kapittul 12 **Fiskirannsóknir og havrannsóknir**

§ 51. Havstovan ger kanningar av livandi tilfeinginum og umhvørvi tess í føroyskum sjógvi og á teimum havleiðum, har føroyska fiskivinnan hevur áhugamál, luttekur í menning av reiðskapi og fiskiskapi, kannar landsins myndugleikar, vinnu og almenning um granskingarúrslit, og ráðgevur um gagnnýtslu av tilfeinginum.

Stk. 2. Uttan mun til galdandi avmarkingar eftir hesi lögtingslóg hevur Havstovan loyvi at gera vísindaligar rannsóknir í føroyskum sjógvi.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann lata fiskiloyvi at troyta ávís veiðirættindi upp til eitt ár í senn sum samsýning fyri at gera rannsóknir fyri Havstovuna. Landsstýrismaðurin kann lata rættindini sum egnar árskvotur ella egnir fiskidagar upp til eitt ár í senn. Henda kvota kann flytast at verða fiskað fiskiárið eftir.

Stk. 4. Havstovan kann gera neyðugar kanningar av øllum landingum í Føroyum.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin skipar serligt ráð fyri Havstovuna og ger reglur um val og virki ráðsins.

Kapittul 13 **Avgreiðslugjöld**

§ 52. Landsstýrismaðurin ásetir reglur um gjald fyri avgreiðslu av loyvum sambært hesi lögtingslóg, flyting og avhending av fiskiloyvum, kvotum og fiskidøgum, og loyvi til umskiping og til móttøkuskip.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um gjald fyri endurrindan av útreiðslum í sambandi við tænastr, sum verða veittar eftir áheitan.

Kapittul 14 **Fiskiveiðieftirlit**

§ 53. Fiskiveiðieftirlitið hevur eftirlit við, at reglurnar í hesi lögtingslóg og reglur, ásettar við heimild í hesi lögtingslóg, verða hildnar, tó § 43, stk. 1 og 2 undantikið. Um neyðugt kann Fiskiveiðieftirlitið gera samstarvsavtalur við aðrar myndugleikar um at útinna fiskiveiðieftirlitsuppgávur eftir hesi lögtingslóg.

§ 54. Fiskiveiðieftirlitið kann áleggja fiskiførum at taka reiðskap inn beinanvegin, kann steðga fiskiførum, fiskaflutningsførum og fiskaframleiðsluførum, og kann við samleikaváttan og uttan rættarúrskurð fara umborð at gera tænastrkanningar, herundir kanna skipsskjøl, skipsdagbøkur, veiðidagbøkur, lastarbøkur og framleiðslubøkur og framleiðsluuppgerð, útgerð, herundir elektroniska útgerð og dátur úr hesum, reiðskap og veiðu og kann krevja, at skipið, skjøl, útgerð, reiðskapur og veiða verða tikin í føroyska havn til nærri kanningar.

Stk. 2. Fiskiveiðieftirlitið kann við samleikaváttan og uttan rættarúrskurð fara inn á øki og hartil krevja atgongd til høli tilhoyrandi góðkend móttøkuvirki og framleiðsluvirki at gera tænastrkanningar, herundir gera stakroyndir, kanna framleiðslutøl og innvigingartøl og uppgerðir, útgerð, herundir elektroniska útgerð og dátur úr hesum og kann krevja, at skjøl, dátur, útgerð og rávøra verða tikin til nærri kanningar.

Stk. 3. Verður eigari av fari, ella skipari á fari, dømdur fyri lógarbrot ella góðtekur eina uttanrættarliga avgerð í sambandi við lógarbrot, grundað á kanningar, gjørðar í havn, skal eigarin av farinum gjalda kostnaðin av kanningunum.

Stk. 4. Fiskiveiðieftirlitið hevur til einhvørja tíð við samleikaváttan og uttan rættarúrskurð atgongd til fiskifør, fiskaflutningsfør og fiskaframleiðslufør, sum liggja í havn, ella eru í føroyskum sjóøki, og harumframt á øllum støðum, har sum veiða ella partar av hesi verður goymd, flutt og viðgjørð o.a.

Stk. 5. Fiskiveiðieftirlitið kann gera kanningar ella lata kanningar gera, herundir staksýniseftirlit og innvingingareftirlit, innheinta skjøl og upplýsingar, geva boð og forboð í tí vavi og á teimum økjum, har tað verður mett neyðugt fyri at fremja eftirlitið.

§ 55. Skipari og eigari av fiskifari hava til einhvørja tíð skyldu at tryggja atkomumøguleikarnar til farið samsvarandi ásetingunum í løgtingslóg um trygd á sjónum, og hava skyldu at hava umborð leytara til nýtslu, tá Fiskiveiðieftirlitið ynskir at koma umborð. Sama er galdandi, tá eftirlitsmyndugleikar úr øðrum londum ynskja at koma umborð fyri at fremja eftirlit í fiskiveiðiløgðøminum hjá viðkomandi landi, ella tá eftirlit verður framt í altjóða sjógvi sambært avtalum ella sáttmálum, sum Føroyar eru partur av.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um atkomumøguleikar og treytir til leytarar.

§ 56. Tey, sum hava ábyrgd av tí, ið kannað verður, hava skyldu til at hjálpa Fiskiveiðieftirlitinum í tænaðstuligu kanningum sínum, og hava rætt til at vera hjástødd undir slíkum kanningum. Er sannlíkt, at revsiákæra verður reist, skal Fiskiveiðieftirlitið upplýsa viðkomandi um, at hann ikki hevur skyldu til at úttala seg.

Stk. 2. Skipari á fiskifari, fiskaflutningsfari og fiskaframleiðslufari undir føroyskum flaggi hevur skyldu til at hjálpa eftirlitsmyndugleikum úr øðrum londum í tænaðstuligu kanningum sínum, tá eftirlit verður framt í fiskiveiðiløgðøminum hjá viðkomandi landi, ella tá eftirlit verður framt í altjóða sjógvi sambært avtalum ella sáttmálum, sum Føroyar eru partur av. Eftirlitsfólk skulu frítt kunna nýta samskiftisútgerðina umborð í tann mun, tað er neyðugt fyri at útinna starv teirra.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um skyldurnar hjá skipara, tá eftirlitsmyndugleikar úr øðrum londum fremja eftirlit.

§ 57. Veiða, sum er fiskað ímóti reglum um fiskiskap, ella sum ikki er fráboðað ella fráboðað skeivt, skal ikki goymast, flytast ella viðgerast o.a.

Stk. 2. Keyparar ella móttakarar av nøgdum av veiðu ella pørtum av hesi, sum er fiskað ímóti reglunum um fiskiskap, ella hvørs innihald ikki er í samsvari við reglurnar um veiðisamanseting, og sum kunnu metast at vera ólóggligar, sambært stk. 1, kunnu bera seg undan ábyrgd við móttøkuni við at siga Fiskiveiðieftirlitinum frá, og geva upp metta veiðinøgd, slag og samanseting við navni og bústaði á tí, sum letur nøgdina. Fráboðað nøgd av veiðu, ella partar av hesi, skal goymast soleiðis, at eftirlit kann fremjast, og skal veiðan ikki flytast ella viðgerast uttan við samtykki frá Fiskiveiðieftirlitinum.

Stk. 3. Koma fyri nøgdir av veiðu, ella partar av hesi, veiddar ímóti galdandi reglum, verður øll nøgdin at meta sum veidd soleiðis.

§ 58. Fiskiveiðieftirlitið kann krevja, at fiskifar, fiskaflutningsfar og fiskaframleiðslufar verður verandi á eini knattstøðu í ásetta tíð, til tess at kanningar kunnu fremjast. Knattstøða og tíðarskeið skal so vítt gjørligt avtalast við skiparan á avvarðandi fari.

§ 59. Fiskiveiðieftirlitið kann lýsa bráðfeingis veiðibann fyri ávísan fiskiskap á ávísam leiðum í føroyskum sjógvi, har íblandingin av ungfiski ella hjáveiða er meira enn ásetta hámarkið. Bráðfeingis veiðibann verður ásett fyri upp til 4 vikur hvørja ferð.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 2. Fiskiveiðieftirlitið kann somuleiðis loyva einstökum fiskiförum at gera royndir á bráðfeingis stongdari leið til tess at staðfesta, um bráðfeingis veiðibann skal ásetast av nýggjum ella avlýsast.

Stk. 3. Fiskiveiðieftirlitið lýsir bráðfeingis veiðibann alment.

§ 60. Fiskiveiðieftirlitið kann geva fiskiförum loyvi til royndir við spølum, fiskireiðskapi o.a. upp til eitt samdøgur í senn og at seta serstakar treytir hesum viðvíkjandi.

§ 61. Fiskifør skulu hava allan fiskireiðskap burturstúgvaðan innanborða á sínum natúrliga staði, tá tey eru stødd á eini leið, har tað ikki er loyvt fiskifarinum at fiska. Tað sama er galdandi, tá fiskifarið liggur í havn.

§ 62. Upplýsingar, herundir viðkvæmar og trúnaðarupplýsingar, sum hava týðning fyri eftirlit við fiskiskapi og veiðu, kunnu, treytað av trygd og trúnaði, útflyggjast myndugleikum í øðrum londum, altjóða felagsskapum og økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum.

Kapittul 15

Reglur um kærur

§ 63. Avgerð, sum Fiskiveiðieftirlitið tekur eftir hesi lögtingslóg ella eftir reglum, givnum við heimild í hesi lögtingslóg, tó undantikið avgerð sambært kapitlunum 14 og 16, kann verða kærð til landsstýrismannin í seinasta lagi 4 vikur eftir, at avgerðin er fráboðað.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann leggja kærmyndugleika sín sambært lögtingslógini til eina kærunevnd, hvørs avgerðir eru endaligar innan fyrisitingina.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur fyri vali av nevndarumboðum, samanseting av nevnd og kæruviðgerð hjá kærunevndini, sambært stk. 2.

Kapittul 16

Revsireglur o.a.

Revsing

§ 64. Er ikki harðari revsing ásett eftir aðrari lóg, verður tann revsaður við sekt, ið:

- 1) brýtur § 4, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 2, §§ 11 og 12, § 13, stk. 1, 5 og 7, § 19, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, § 21, stk. 1, § 23, stk. 4-6, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 39, stk. 1 og 2, § 40, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1 og stk. 3, 2. pkt., § 36, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, § 38, stk. 1, § 39, stk. 1, § 41, stk. 1, § 43, stk. 1 og 2, § 46, stk. 1 og 2, § 55, stk. 1, 56, stk. 1 og 2, § 57, stk. 1., §§ 60 og 61,
- 2) ikki steðgar fiskiskapi, tá kvota er uppfiskað, hámark er rokkið, ella fiskidagar hjá fiskifari ella bólki eru nýttir,
- 3) fiskar á leiðum, har bráðfeingis veiðibann er ásett við heimild í § 59,
- 4) ikki fylgir treytum, knýttar at loyvum, latin sambært lögtingslógini ella reglum við heimild í lögtingslógini
- 5) ikki fylgir banni ella boðum, givin sambært lögtingslógini, ella reglum við heimild í lögtingslógini, ella
- 6) letur ósannar ella villleiðandi upplýsingar ella heldur aftur upplýsingum til nýtslu í próvførslu eftir lögtingslógini, ella sum eru kravdar sambært lögtingslógini, ikki letur neyðug skjøl, skjálprógv ella upplýsingar, sum skylda er eftir lögtingslógini ella við reglum, ásettar við heimild í lögtingslógini.

Stk. 2. Í reglum, ásettar við heimild í § 14, stk. 7, § 19, stk. 2, 3. pkt., stk. 5, 2. pkt., stk. 6 og stk. 7, 2. pkt., § 21, stk. 2, § 22, stk. 1 og 2, § 23, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, § 25, stk. 2 og 4, § 26, stk. 2, § 27, stk. 2, § 28, stk. 4, § 29, stk. 5, § 30, stk. 4, § 31, stk. 4, § 32, stk. 4, §§ 33 og 34, § 35, stk. 2 og 3, § 37, stk. 3, § 38, stk. 3, § 39, stk. 2, § 40, § 41, stk. 2 og 6, § 42, § 43, stk. 3, § 46, stk. 3 og 4, § 49, stk. 4, § 50, stk. 5, § 52, § 55, stk. 2, § 56, stk. 3, § 71, kunnu verða ásettar reglur um sekt.

Stk. 3. Felag og aðrir lögfrøðiligir persónar koma undir revsiábyrgd eftir reglunum í kapitli 5 í revsilógini.

Stk. 4. Mál, sum verða viðgjörd eftir reglum í hesum kapitli, ella eftir reglum, sum eru givnar við heimild í stk. 2 í hesi grein, verða viðgjörd sum lögreglumál, samanber tó § 66.

Rættartiltøkini í rættargangslógini í kapitli 72 um at leggja hald á og í kapitli 73 um rannsókn kunnu nýtast í sama mun sum í statsadvokatmálum.

Stk. 5. Sekt fyri ólógligan fiskiskap, sambært stk. 1 og 2, skal taka støði í avreiðingarvirðinum í viðkomandi fiskiskapi, um brotið kann metast at vera framt við vinningi ella sparing fyri eyga, umframt at dentur verður lagdur á grovleikan á brotinum.

Stk. 6. Er brot, sambært stk. 1, nr. 6, framt fyri at sleppa undan gjaldi, undir hesum m.a. uppboðssølugjaldi ella avreiðingargjaldi sambært lögtingslógini, ella reglum við heimild í lögtingslógini, skal sekt áleggjast við støði í gjøldunum, sum roynt er at sleppa undan.

§ 65. Hevur fiskifar fiskað meir, enn loyvt er sambært fiskiloyvinum, fær eigarin triggjar daga freist at boða Fiskiveiðieftirlitinum frá, at hann við umsiting av fiskidøgum, egnari árskvotu ella egnari hjáveiðikvotu hevur lokið treytirnar.

Stk. 2. Fiskiveiðieftirlitið kann mótrokna nøgdina av mettu veiðuni, sum blakað er útaftur, í egnari árskvotu ella felags árskvotu.

Uttanrættarlig sektaruppskot

§ 66. Í málum um brot sambært § 64, stk. 1 og 2, har Fiskiveiðieftirlitið metir, at nøktandi greidleiki er á veruligu umstøðunum í málinum, at brotið ikki kemur undir strangari revsing enn sekt, kann Fiskiveiðieftirlitið við einum sektaruppskoti boða frá, at málið kann verða avgjørt uttan rættarmál, um tann, ið hevur framt brotið, játtar seg sekan í brotinum og vátar at gjalda sektina sambært sektaruppskotinum innan nærri ásetta freist.

Stk. 2. Krøv um inndrátt, her ímillum inndrátt av virðum ella ólógligum reiðskapi, kunnu á sama hátt verða avgjörd uttan rættarmál.

Stk. 3. Reglurnar í rættargangslógini um innihald í ákæruriti í lögreglumálum og reglurnar um, at ein ákærdur ikki hevur skyldu at geva frágreiðing, verða samsvarandi nýttar viðvíkjandi sektaruppskotum.

Stk. 4. Góðtekur tann, ið hevur framt brotið, sektina, fellur rættarsóknin burtur.

Stk. 5. Somuleiðis kunnu tey, sum hava verið við til at fremja brot, fáa fráboðan um, at málið kann verða avgjørt uttan rættarmál við góðtøku av sektaruppskoti, sambært stk. 1.

§ 67. Sektarpeningur, álagdur við heimild í hesi lögtingslóg, verður býttur eftir galdandi avtalu millum donsku stjórnina og landsstýrið.

§ 68. Fyri inndrátt eru reglurnar í revsilógini galdandi.

Stk. 2. Veiða, ella virði av veiðu, kann inndragast, hóast tað ikki kann staðfestast, at øll veiðan er fiskað ólógliga.

Stk. 3. Ólógligur reiðskapur, ella virði av reiðskapi, kann inndragast, herundir net, lemmar, vektir, veirar, elektronisk útgerð, sondir, sondikáplar, línur, uppstandarar, vørp, boyur, gørn o.a., líkamikið hvørs ogn hetta er, og hóast tað ikki er endaliga staðfest, at allur reiðskapurin er nýttur í ólógligum fiskiskapi.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 4. Verður komið fram á ólóglegan reiðskap í sjónum, ella reiðskap, sum ikki er merktur sambært galdandi reglum, kann reiðskapurin verða tikin upp. Sama er galdandi fyri reiðskap, ið er settur ella stendur, har fiskiskapur við hesum reiðskapi ikki er loyvdur, ella ikki er settur ella ikki stendur sambært galdandi reglum. Sama er galdandi fyri reiðskap, sum er latin eftir á plássum, har fiskiskapur við hesum reiðskapi ikki er loyvdur. Fiskiveiðieftirlitið kann krevja, at eigarin sjálvur dregur reiðskap inn ella kann draga reiðskap inn fyri rokning eigarans.

§ 69. Er revsiábyrgd staðfest eftir reglunum í hesi lögtingslóg, ella reglum, ásettar við heimild í hesi lögtingslóg, kunnu skip haldast aftur av eftirlitsmyndugleikanum, ella av lögregluni vegna eftirlitsmyndugleikan, til falnar sektarupphæddir og sakarmálskostnaður eru goldin, ella til trygd er fingin fyri gjaldingini. Er ikki goldið 2 mánaðir eftir, at málið er endaliga avgjørt, kann fulnaður takast í skipinum.

Stk. 2. Um nevndu myndugleikar halda skipi aftur, verða reglurnar í kapitli 72 í rættargangslógini um at leggja hald á lutir, ið tað verður hildið rætt at taka inn, at nýta samsvarandi. Afturhald kann bara fremjast, um tað er neyðugt fyri at tryggja, at nevndu upphæddir verða goldnar.

Afturtøka av loyvum

§ 70. Fiskiveiðieftirlitið kann beinanvegin taka aftur rættin til at reka vinnuligan fiskiskap, um brot er framt á reglurnar í hesi lögtingslóg, ella reglur, ásettar við heimild í hesi lögtingslóg, um fiskað er meira enn loyvt er sambært fiskiloyvinum, ella um fiskifar ikki heldur seg til treytir ásettar í fiskiloyvinum.

Stk. 2. Rætturin at reka vinnuligan fiskiskap kann takast aftur upp til 4 vikur hvørja ferð. Fiskiveiðieftirlitið ger av, hvat tíðarskeið rætturin at reka vinnuligan fiskiskap verður tikin aftur. Í tíðarskeiðinum, rætturin at reka vinnuligan fiskiskap verður tikin aftur, kann eigari av fiskifarinum ikki gagnnýta rættindi í fiskiloyvi, og skipið, ið brotið er framt við, kann ikki reka vinnuligan fiskiskap, heldur ikki, um skipið verður selt øðrum eigara.

§ 71. Fyri grov brot, ella endurtøku av brotum, kann landsstýrismaðurin avgera, at givin rættindi verða tikin aftur fyri ásett tíðarskeið, samanber tó § 70, ella endaliga. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um afturtøku av loyvum.

§ 72. Avgerðir eftir §§ 70 og 71 eru endaligar innan fyrisitingina.

Stk. 2. Avgerðir eftir §§ 70 og 71 kunnu leggjast fyri dómsvaldið. Avgerðir eftir §§ 70 og 71 skulu innihalda upplýsingar um rættin til at leggja avgerðina fyri dómsvaldið og um kærufreist. Áheitan um at leggja málið fyri dómsvaldið skal fráboðast Fútanum í seinasta lagi 4 vikur eftir, at avgerðin er boðað viðkomandi. Málið verður lagt fyri dómsvaldið eftir reglunum í § 78, stk. 3 í revsilógini. Áheitanin um at leggja málið fyri dómsvaldið hevur ikki steðgandi virknað.

Kapittul 17 **Gildiskoma og skiftisreglur**

§ 73. Henda lögtingslóg kemur í gildi 1. januar 2020, samstundis fer úr gildi lögtingslóg nr. 161 frá 18. desember 2017 um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 2. § 30, stk. 2, § 31, stk. 2 og § 36 koma í gildi 1. januar 2022.

Stk. 3. Kunngerðir við heimild í lögtingslógini um fyrisiting av sjófeingi hava framvegis gildi í tann mun, tær ikki eru í ósamsvari við ásetingarnar í hesi lögtingslóg. Kunngerðir fara úr gildi sambært ásetingum um gildistíð í hesum kunngerðum ella við kunngerðum, sum koma í staðin fyri verandi kunngerðir.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 4. Kunngerðir við heimild í lögtingslógum, sum vóru settar úr gildi við lögtingslógini um fyrisiting av sjófeingi, men sum hava verið galdandi, vera framvegis í gildi. Kunngerðir fara úr gildi við kunngerðum, sum koma í staðin fyri verandi kunngerðir.

§ 74. Brot á lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, ið eru framd, áðrenn hendan lögtingslóg kemur í gildi, verða revsað eftir §§ 81-89 í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Fiskimálaráðið 11. oktober 2019

Jacob Vestergaard (sign.)
landsstýrismaður

Kapittul 1. Almennar viðmerkingar

1.1. Orsakir til uppskotið

Samgongan, sum tók við í september 2019, hevur greið fiskivinnupolitisk mál í samgonguskjalinum, og hevur sett sær fyri, at vit skulu hava eina fiskivinnuskipan, ið elvir til búskaparliga, vinnuliga, lívfrøðiliga og umhvørvisliga burðardygd, og sum stuðlar undir virðisøking og menning í Føroyum.

Hetta lógaruppskotið miðar eftir at fremja settu málini hjá samgonguni. Ítøkiliga snýr tað seg um at broyta verandi lóg viðvíkjandi gildistíð á fiskirættindinum, hvussu landið útlutar fiskirættindi, herundir at avtaka ásetingarnar um uppsboðssøluna í galdandi lóg, at fiskirættindi frameftir vera knýtt at skipinum, at linka treytirnar um útlendskan kapital og eigaraskap, reglum um umsetiligheit, brúksskyldu, fiskidagaskipan og reglum kaikantskrav.

1.2. Galdandi lóggáva

Lógin um fyrisiting av sjófeingi kom í gildi 1. januar 2018. Lógin setir lógarkarmar fyri, hvussu gagnnýtslan av sjófeingi verður skipað og umsitin. Lógin hevur skipanir fyri atgongd at fiska, reglur um útlendskan kapital og eigaraskap í vinnuni, heimildir at skipa sjálvan fiskiskapin, reglur um avreiðing av veiðu, reglur, sum skulu forða fyri at rættindi verða miðsavnað á fáar hendur, reglur um avhending av fiskirættindum.

Yvirhøvur er talan um eitt lógarverk, ið lýkur tey krøv, ið verða sett eini nútímans og framkomnari fiskiveiðilóggávu.

Tær skipanir og stýringsamboð, ið eru í galdandi lóg, hava verið mett at vera tey frægastu fyri at røkka settu málunum í fiskivinnupolitikkinum hjá meirilutanum, ið samtyktu lógina í 2017.

Funnist hevur verið at nógvum av hesum skipanum og stýringsamboðum.

Serliga hevur ásetingin um, at ein partur av tøku føroysku kvotunum skal seljast á uppboði, staðið fyri skotum.

Somuleiðis hevur verið ført fram, at gildistíðin á fiskirættindinum er ov stutt til, at vinnan skal kunna tillagað seg.

Meginreglan í galdandi lóg um at fiskirættindini eru leys av ávísnum fiskifari, hevur eisini verið fyri atfinningum, serliga frá manningarfeløgnum.

Harafturat halda fleiri, at tað ikki er skilagott, at útlenskur kapitalur og eigaraskapur heilt er útihýstur úr vinnuni.

Reglurnar um, hvussu fiskirættindi kunnu avhendast, eru av nógvum mettar at vera ov avmarkandi og stirvnar.

Við støði í hesum hevur samgongan, sum tók við um miðjan september 2019, sett sær fyri at broyta og dagføra nógvar av skipunum í galdandi lóg.

1.3. Endamálið við uppskotinum

Yvirskipaða endamálið við lógaruppskotinum er at hava eina dagfórda lóg, sum setir greiðar lógarkarmar fyri, hvussu høvuðsvinna og høvuðstilfeingi okkara verður skipað og umsitið.

Uppskotið byggir á, at livandi tilfeingið í føroyskum sjógvi, og tey rættindi, sum Føroyar við samráðingum hava rokkið ella eftir altjóða rætti eiga uttan fyri føroyskan sjógv, eru ogn landsins.

Dentur er lagdur á at varðveita livandi tilfeingið, lógin fevnir um, og at troyta og gagnnýta hetta burðardygt, lívfrøðiliga og búskaparliga, til tess at tryggja besta samfelagsbúskaparliga íkastið frá fiskivinnuni.

1.4. Samandráttur av nýskipanini við uppskotinum

Her er tikið saman um høvuðsbroytingarnar, uppskotið ber í sær, sammett við galdandi lóg um fyrisiting av sjófeingi:

- Virkisøki og endmál lógarinnar
- Útlendskur kapitalur og ognarskapur
- Reglur at forða fyri miðsavnan av veiðirættindum
- Atgongd at fiska og útlutingarskipanir
- Loyvi og loyvisskipanir
- Atgongd og skifti
- Skipan í fiskiskapi eftir botnfiski í føroyskum sjógvi
- Brúksskylda á veiðirættindi
- Reglur um at avhenda og at flyta veiðirættindi
- Útblakingarbann og skylda at føra allan fiskin til lands
- Alt av fiskinum í land
- Reglur um, at øll veiða skal bjóðast fram í Føroyum
- Uppboðssølu krav til veiddan fisk
- Vinnuligar royndir og verkætlanir
- Rannsóknir, royndarfiskiskapur og menningarætlanir

Virgisøki og endamál lógarinnar

Orðingarnar um virkisøki eru óbroyttar, sammett við galdandi lóg. Lógin fevnir um alla gagnnýtslu av øllum livandi sjófeingi. Livandi sjófeingi er fiskur, krabbadýr, skeljadýr, plantur og aðrar livandi verur í sjónum og á ella í havbotninum. Undantikin eru havsúgdjór og fuglur, og fiskur og onnur dýrasløg í aling, ið er skipað í aðrari lóggávu.

Lógin er galdandi fyri “alla gagnnýtslu”, har fiskiveiða er tann týðningarmesta. Tað merkir m.a., at lógin eisini fevnir um virksemi, ið ikki er beinleiðis vinnuligur fiskiskapur, eitt nú ferðavinnufiskiskapur og veiða til egna nýtslu. Tað verður tó framvegis so, at serstakt loyvi ikki krevst at fiska til egna nýtslu. Aldargamli rætturin at søkja sjógvin og fiska til egna nýtslu, verður varðveittur við hesum uppskotinum. Hinvegin kann tørvur vera á at áseta nærri, hvat fiskiskapur til egna nýtslu er, eins og tørvur kann vera á at áseta tekniskar reglur fyri fiskiskapi, ið ikki er vinnuligur, eitt nú at avmarka nýtslu av ávísum reiðskapi á ávísum leiðum, at friða ávísar sjóleiðir fyri øllum fiskiskapi o.tíl. Tørvur er eisini á heimild at gera nærri reglur um ferðavinnufiskiskap, t.d. at kunna geva undantak frá høvuðsregluni, sum bannar fremmandum fiskiførum at reka fiskiskap í føroyskum sjógvi, og at heimild frameftir er at lata serstøk loyvi í sambandi við ferðavinnu, um veiðinøgdir, hvussu nógv kann takast við av landinum, reiðskap, tal av reiðskapi o.tíl.

Lógin er galdandi á føroyskum førum, í føroyskum sjógvi, á føroyska landgrunninum, og uttan fyri føroyskan sjógv, á landi í Føroyum og í føroyskum áum og vøtnum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Lógin er galdandi fyri øll før undir føroyskum flaggi - ikki bert fiskifør, men eisini t.d. føroysk skrásett skip, sum taka ímóti fiski og úrdrátti, flutningsskip og onnur før, ið veita tænastur og veitingar til fiskifør. Yvirskipaða endamálið er at tryggja, at øll gagnnýtsla av livandi sjófeingi við førum undir føroyskum flaggi fer fram undir skipaðum viðurskiftum. Myndugleikin skal hava heimildir at fremja munagott eftirlit í øllum liðum í virðis Ketuni – frá grunni at munn. Byrgjast skal fyri, at før undir føroyskum flaggi taka lut í fiskiskapi, ið kann vera flokkaður sum ólógligur, óskipaður og ófráboðaður fiskiskapur, stýtt ÓÓÓ-fiskiskapur (á enskum Illegal, Unreported, and Unregulated fishery, IUU).

Sammett við galdandi lóg eru ongar beinleiðis endamálsorðingar í sjálvum lógartekstinum í hesum uppskoti. Endamálsorðingar, ið staðfesta ávís rættindi ella skyldur, men einans greiða frá tí yvirskipaða endamálinum við lógtingslógini, eiga ikki at verða skrivaðar inn í sjálvan lógartekstin. Endamálsorðingar eru í sjálvum sær ikki regulering, men eru meira at rokna sum politiskar yvirlýsingar við málum. Tær eru ofta lítið ítøkiligar og kunnu mangan ikki røkkast til fulnar samstundis. Tá ið av tornar er tað ein spurningur um, hvussu ymisku endamálini verða raðfest politiskt og um, hvørjar fyriskipanir og stýringsamboð ein annars velur at hava í lógini, og – ikki minst - hvussu hesi til eina og hvørja tíð verða brúkt í verki.

Endamálsorðingar eru tí ikki skrivaðar í sjálva lógini, men eru skrivaðar og lýstar í viðmerkingunum til lógaruppskotið.

Tá lógin verður umsitin og heimildarnar í henni brúktar, skulu fleiri fyrilit takast. Umsitingin av lógini skal stuðla undir góða og burðardyggja stovnsrøkt. Komandi ættarlið skulu eisini kunna liva av sjónum. Regluverkið skal eisini lúka rakstrar- og samfelagsbúskaparlig krøv. Rakstrarbúskaparliga kravið er, at fiskiveiðan ber seg, útvegar fiskimonnum rímliga úrtøku, at nóg mikið er til rakstur, kapitalkostnað og nýløgur. Samfelagsbúskaparliga kravið er, at veiðan gevur so stórt íkast til tjóðarúrtøkuna sum gjørligt. Regluverkið skal tryggja, at mest møguligt av virðisøkingini í sambandi við gagnnýtsluna av fiskatilfeinginum er í Føroyum og kemur føroyska samfelagnum til góðar.

Fyrilit skulu havast við fyrivarnisregluni, sum hevur týdning í umsitingini av øllum náttúru tilfeingi yvirhøvur, og er eisini ein partur av t.d. ST-avtaluni um ferðandi fiskastovnar frá 1995 og millumtjóða sáttmálanum um lívfrøðiligt margfeldi. Fyrivarnisreglan sigur, at trot á haldgóðum vísindaligum upplýsingum ikki skulu nýtast sum undanførsla fyri at lata vera við at fara undir varðveitingar- og umsitingarlig tiltøk í fiskiveiðuni, tá annars verður hildið, at hetta er neyðugt. Umsitingin av fiskatilfeinginum eigur at taka støði í vistskipanarregluni (eco-system approach). Hetta merkir í stuttum, at fyriskipanir í fiskiveiðuni skulu hava virðing fyri sambandinum millum ymisku dýra- og plantustovnarnar í havinum og meingi teirra.

Í fyrisitingini av lógini kann dentur leggjast á onnur viðurskifti, enn vinnuligt ella samfelagsbúskaparligt lønsemi. Yvirskipaða endamálið við lógini er tí eisini at stuðla undir arbeids- og inntøkumøguleikum og móguleikum fyri vinnuligum virkseimi um alt landið. Myndugleikin kann sostatt eisini taka bítisatlit og atlit at ávís um øki í landinum, so at atgongd til rættin at troyta livandi tilfeingið í sjónum verður býtt á ein hátt, sum mest møguligt gagnar øllum pørtum av landinum. Livandi tilfeingið er ogn Føroya fólks, og allir partar av landinum eiga at fáa móguleika at troyta livandi tilfeingið í sjónum og fáa ágóða av tí.

Tað snýr seg eisini um at hava munadygt eftirlit. Føroyar hava ræði á nógvum sjófeingi, og føroysk skip fiska eisini aðrastaðni. Gott eftirlit stuðlar undir, at virkseimið er í samsvari við galdandi reglur og settu málini, og hevur eisini eitt almannagagnligt mál við at tryggja, at tey

FISKIMÁLARÁÐIÐ

vinnurekandi kunnu virka undir líka treytum í øllum liðum. Álítandi og munadygt eftirlit við fiskiskapi er fyrirtreyt fyri góðari røkt og fyrisiting av fiskastovnum og øðrum livandi sjófeingi.

Í fyrisitingini av fiskiskapi skulu fyrirlit takast fyri ásetingum og meginreglum í teimum avtalum, sum Føroyar gera við onnur lond. Her er t.d. talan um avtalur, ið verða gjørdar millum strandarlond í sambandi við áseting av heildarkvotum av ferðandi ella felags fiskastovnum og samtyktir í millumtjóða fiskiveiðifelagsskapum sum t.d. NEAFC, NAFO og SPRFMO.

Fyrirlit skulu takast fyri altjóða sáttmálum, sum Føroyar hava staðfest. Løgtingið tók í 2003 undir við, at danska ríkisstjórnin við gildi fyri Føroyar staðfestir Havrættarsáttmála Sameindu Tjóða. Havrættarsáttmálin, sum ofta verður róptur “grundlóg havsins”, áleggur ríkjum rættindi og skyldur. Hann umrøður alt mannavirksemi á sjónum og alla gagnnýtslu av sjónum – fiskiskap, sigling, oljuvinnu og dálking. Hann gevur strandarlondum rætt til at gagnnýta livandi náttúruilfeingi í heimasjógv, men áleggur eisini strandarlandinum eina skyldu at tryggja, at livandi tilfeingið ikki verður trároynt, og at seta í verk tiltøk til tess at tryggja, at stovnarnir verða varðveittir á eini legu, sum gevur mest varandi úrtøkuna.

Sáttmálin um varðveiting og umsiting av millumøkja- og víðferðandi fiskastovnum frá 1995, sum Løgtingið hevur tikið undir við, setti í verk ásetingarnar í Havrættarsáttmálanum um ferðandi og víðferðandi fiskasløg. Sáttmálin er fyrst og fremst ein rammuavtala fyri samstarv um fiskiveiðu á regjonalum stigi. Sáttmálin leggur dent á samstarv millum strandarlond og fjarfiskitjóðir. Sáttmálin er í útgangsstøðu galdandi fyri altjóða sjógv, men skipar eisini gagnnýtslu av ferðandi fiskastovnum og staðfestir, at samsvar skal vera millum fyrisiting av tilfeinginum í altjóða sjógv og heimasjógv. Sáttmálin hevur tí óbeinleiðis týðning fyri búskaparøkini og onnur tilfeingisløgðomi við tað, at tað snýr seg um fiskastovnar og ikki sjóleiðir. Fyrivarnisreglan, vistskipanarreglan og reglan um samsvar (compatibility) er millum aðaltættirnar í sáttmálanum.

Millumtjóða sáttmálin um lívfrøðiligt margfeldi frá 1992, sum Løgtingið tók undir við í 2006, hevur ásetingar um vernd av lívfrøðiligum margfeldi og burðardyggari gagnnýtslu. Tá talan er um vinnuliga gagnnýtslu av livandi tilfeingi í sjónum, er ásett, at hetta skal fara fram í samsvari við skyldurnar og rættindini, sum eru partar av ásetingunum í havrættinum.

Føroyar eru virknar í millumtjóða samstarvi um eftirlit við fiskiskapi og hava tikið undir við samtyktum í NAFO og NEAFC, sum hava sum endamál at tryggja betri fiskiveiðieftirlit í Norðuratlantshavi og á tann hátt basa ÓÓÓ-fiskiskapi. Eitt nú tók Løgtingið í 2014 undir við at seta í gildi fyri Føroyar FAO-sáttmálan um at banna, fyrirbyggja og forða ólógligum, óskipaðum og ófráboðaðum fiskiskapi - ÓÓÓ-sáttmálin - (Agreement on Port State Measures to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing). Sáttmálin kom í gildi 5. juni 2016. Við sáttmálanum binda partarnir seg til at hava eftirlit við skipum undir fremmandum flaggi, fyri at basa ÓÓÓ-fiskiskapi. Eftir sáttmálanum skulu limalondini eitt nú eftirkanna, um skip undir fremmandum flaggi eru á ÓÓÓ-listum hjá økisfelagsskapum ella altjóða felagsskapum, áðrenn tey koma í havn. Hava skipini luttikið ella stuðlað ÓÓÓ-fiskiskapi, skal vera bannað teimum at koma í havn. Løgtingið hevur tikið undir við, at Føroyar gerast partur av sáttmálanum. Formligt staðfestingskjal er sent FAO. Føroyar eru tí bundnar at skyldunum í ÓÓÓ-sáttmálanum.

Afturat hesum kann nevast, at FAO, sum er mat- og landbúnaðarstovnurin hjá ST, hevur tikið stig til at gera sjálvboðnar leiðreglur um stovnsrøkt, gagnnýtslu av sjófeingi og eftirlit. Føroyar hava, sum atlimur í FAO havt ein virknan leiklut í hesum arbeiði.

Útlenskur kapitalur og ognarskapur

Í galdandi lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi vóru reglurnar um útlenskan kapital og ognarskap broyttar soleiðis, at útlendingar ikki longur kundu eiga í ella hava avgerðarrætt í feløgum, sum ráða yvir føroyskum veiðirættindum. Samstundis bleiv ein skiftisskipan gjørd fyri tey feløg, sum høvdu útlenskar partaeigarar samsvarandi lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap. Feløg, sum virkaðu samsvarandi galdandi reglum, fingu eina skiftistíð upp á 6 ár at laga seg til broyttu treytirnar, og frá 1. januar 2024 skuldu eingir útlendingar longur vera í føroyskari fiskiveiðu.

Við hesum uppskotinum verða hesar treytir broyttar.

Útlenskur ognarskapur verður við uppskotinum aftur loyvdur í føroyskari fiskiveiðu, tó við í mesta lagi 1/4. Tað er sostatt ein treyt hjá nýggjum feløgum, at eigararnir av í minsta lagi 3/4 av øllum eginpeninginum, herundir partapeninginum, sum somuleiðis eiga allan atkvøðurrættin og avgerðarrættin í felagnum, eru heimahoyrandi í Føroyum og lúka treytirnar um at verða heimahoyrandi í Føroyum.

Tað hava verið atfinngar ímóti ásetingunum í verandi lóggavu um fyrisiting av sjófeingi um at fáa útlenskan eigarapart úr føroysku fiskiveiðuni. Víst hevur m.a. verið á, at ein búskapur, sum tann føroyski, hevur tørv á beinleiðis ilögum uttanífrá og ikki á forðingum. Harumframt hevur verið víst á, at útlenskir íleggjarar kunnu geva føroyskum fiskivinnufyrirøkum vitan um tøkni, prosessir, branding, fiskifør o.s.fr.

Mett verður, at tað ber til at tryggja, at virðið av livandi tilfeinginum kemur føroyska samfelagnum til góðar uttan, at tað er neyðugt at allur útlenskur ognarskapur í feløgum, sum reka føroyska fiskiveiðu, verður koyrdur burtur. Av hesum orsøkum verður útlenskur ognarskapur aftur loyvdur í føroyskari fiskiveiðu, tó við í mesta lagi 1/4.

Sambært uppskotinum kunnu feløgin, sum hava útlenskar partaeigarar, ið ikki lúka treytina um 1/4 ognarlut, halda áfram við verandi virksesemi. Í verandi virksesemi liggur, at útlenski partaeigarin kann halda áfram við tí ongarluti, sum hesin hevur í felagnum, tá lögtingslógin fær gildi. Ognarluturin kann tó ikki vaksa. Treyt fyri at kunna halda áfram við virkseminum er tó, at reglurnar í lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap um útlenskan eigaralut framhaldandi eru loknar. Hesar reglur eru, at eigarar av í minsta lagi 2/3 av eginpeninginum, herundir partapeninginum, umframt ábyrgdarpeninginum, sum somuleiðis eiga í minsta lagi 2/3 av atkvøðurrættinum og avgerðarrættinum í felagnum lúka treytirnar um at vera heimahoyrandi í Føroyum sambært § 11, stk. 3.

Treytirnar til útlenskab kapital og ognarskap eru annars tær somu sum í lögtingslóg um sjófeingi, tó so er treytin frá lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap um, at skal felagið luta út vinningsbýti, skal føroyski parturin í minsta lagi fáa útlutað 3/4, sett inn aftur. Eisini er hetta sett inn í skiftisreglurnar soleiðis, at verandi eigarar ikki kunnu luta út vinningsbýti til útlenska eigararan við meira enn tí, sum svarar til ognarlutin hjá útlenska partaeigararanum. Eigur útlenski partaeigarin t.d. 27% av einum felagið, kann felagið luta útlenska partaeigararanum í mesta lagi 27% av vinningsbýtinum.

Endamálið við at avmarka útlenskan eigarapart og avgerðarrætt í føroyskum fiskiførum er at tryggja, at avkastið av fiskatilfeinginum kemur samfelagnum til góðar, og at forða fyri, at stýringin og ræði á fiskiflotanum verður flutt til útlandið, og at tryggja, at strategiskar avgerðir viðvíkjandi fiskiflotanum verða tiknar út frá fyrilitinum, sum gagna føroysku fiskivinnuni.

Reglur at forða fyrri miðsavnan av veiðirættindum

Reglurnar, sum avmarka, hvussu nógv veiðirættindi ein einstaklingur ella felag kann ráða yvir, eru eisini partur av hesum lógaruppskotinum, men verða broyttar nakað, sammett við galdandi lóg.

Grundin er, at við hesum uppskotinum broytast fyrirtreytirnar fyrri at gera regluverkið á økinum. Verandi lógartekstur sigur t.d., at kvotuskipan skal setast í verk frá 1. januar 2020 í fiskiskapinum eftir botnfiski í føroyskum sjógvi. Hetta lógaruppskotið leggur upp til, at fiskidagaskipanin heldur fram. Tí eru miðsavningarreglurnar tillagaðar hesum. Harumframt broytast fyrirtreytirnar, tí at farið verður frá eini skipan, har rættindahavarin er ávist felag ella persónur, til eina skipan, har rættindini eru knýtt at ávísnum fiskifari við ávísnum eigara – rættindi at fiska verða knýtt at stálinum.

Broyttu fyrirtreytirnar gera samanumtikið, , at reglurnar á økinum mugu skipast øðrvísi og at heitin á bólkinum av rættindum, sum reglurnar galda fyrri, dagførast. Talva 1.1 vísir bólkauppbýtið eftir hesum lógaruppskotinum og hámarksini fyrri loyvdari miðsavnan í hvørjum bólki.

Talva 1.1: Bólkar í reglunum fyrri miðsavnan og hámarksini fyrri loyvdari miðsavnan í hvørjum bólki

Bólkur 2, í fiskidagaskipanini	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 3, í fiskidagaskipanini	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4 A, í fiskidagaskipanini	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4 B, í fiskidagaskipanini	20% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Bólkur 4T, í fiskidagaskipanini	30% av ásetta fiskidagatalinum í bólkinum
Botnfiskur í Íslandi	35% av føroysku kvotunum í íslenskum sjógvi
Botnfiskur í russiskum sjógvi, norskum sjógvi og við Svalbard	35% av føroysku kvotunum í russiskum sjógvi, norskum sjógvi og við Svalbard
Uppsjóvarfiskiskapur í Norðuratlantshavi	35% av heildarkvotuni av hvørjum fiskaslagi sær

Viðmerkjast skal, at virksemin, har felag og persónur, høvdu ræði á meira enn ásettu hámarksini áðrenn 1. januar 2020, kann halda fram, men kann ikki økjast.

Grundgevingarnar fyrri at hava reglur, sum avmarka ræðisrættin á veiðirættinum, eru fleiri. Politiskt er ynskiligt at tryggja ein fjølbroyttan og breiðan eigaraskara í vinnuni.

Ein onnur grundgeving hevur samanheng við, at tað er gagnligt við kapping í vinnuni. Ætlanin við nógvum fyriskipanum í fiskivinnulógini er, at vinnan skal vera effektiv. Í hesi tilgongd er samanlegging av veiðirættindum oftani ein partur av tillagingini. Ov nógv miðsavnan av vinnuni kann tó hava óhepnar avleiðingar, tí fáar fyrirtekur eru á marknaðinum, kann tað hava við sær, at kappingin viknar.

Fiskivinnan er bulurin í føroyska búskapinum, og eigarar av feløgum í fiskivinnuni hava stóra ávirkan á føroyska samfelagið. Um ognarskapurin í fiskivinnuni verður savnaður á fáum hondum, kann tað hava við sær, at valdið í vinnulívinum somuleiðis verður savnað á fáum hondum. Politiska skipanin kann verða ávirkað til at taka avgerðir, sum ikki eru til gagns fyrri samfelagið sum heild.

Fyri at forða fyri, at fiskivinnan verður miðsavnað, verður tí skotið upp, at tað framhaldandi er eitt ovara mark fyri, hvussu nógv einstaklingur ella felag kann ráða yvir av veiðirættindum í ávísimum fiskiskapi.

Atgongd at fiska og útlutingskipanir

Tær broytingar, ið verða gjørdar við hesum lógaruppskotið eru ætlaðar at geva vinnuni tryggjar karmar at virka undir.

Tey, ið undir verandi lóg hava rættindi, ið ikki er seld á uppboði ella latin sum menningarkvotur, kunnu í høvuðsheitum halda fram undir somu umsitingarligu og skipanarligu kørmum sum frammanundan. Hesi fáa tó nú eisini ágóða av hækkingum í heildarkvotum av teimum fiskasløgum, sum undir galdandi lóg eru fevnd av uppboðssølu. Har hækkingar omanfyri ásett mörk í galdandi lóg altíð skuldu bjóðast út á uppboði, verður við hesum uppskoti bert boðið út í 2020. Hækkingar í heildarkvotuni eftir hetta, kunnu øll, sum tá eru í vinnuni fáa ágóðan av.

Høvuðsbroytingin við hesum lógaruppskoti er, at farið verður frá árligu uppboðssølunum av rættindum, og at tey rættindi, sum undanfarnin ár longu eru seld á uppboði sum miðal og langtíðarrættindi, nú vera umlögð til egnar kvotur við 10 ára uppsagnarfrest. Harvið fær vinnan tryggjar karmar at skipa sín fiskiskap.

Lagt er upp til, at umleggingin frá uppboðssølu verður gjørd so skjótt, sum til ber. Tey rættindi, sum undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi í 2018 og 2019 eru seld sum 3- og 8 ára rættindi, vera tó í eini tillagingartíð framvegis fevndar av ásetingum tengdar at lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, hvat í viðvíkur gjaldstreytum. Lagt verður samstundis upp til, at tað í nýggju lógini verður ásett, at tá uppboðssølutíðarskeiðið er runnið, verða kvoturnar lagdar um til vanligar egnar kvotur, sum verða tillutaðar eigara av fiskifari við veiðiloyvi, sum kvoturnar tá eru á.

Tann parturin av kvotunum, sum undanfarna ár hefur verið seldur sum 1 ára rættindi, verður alt fyri eitt lagdur um til varandi rættindi.

Uppboðssølurnar av botnfiski í Barentshavinum, toska á Flemish Kap og botnfiski í Eysturgrønlandi vera tiknar av. Tann prosentpartur av heildarkvotuni, sum í 2019 var boðin út sum 1 ára rættindi av botnfiski í Barentshavinum, verður 1. januar 2020 útlutaður sum egnar kvotur til teir rættindahavarar, sum undanfarna ár hava havt rætt at luttaka í hesum fiskiskapi (undantikið tey sum hava luttikið við støði í 1 ára uppboðssølu). 1 ára rættindini av botnfiski á Flemish Kap, sum í 2019 vóru seld á uppboði, verða í 2020 útlutað og lögð afturat kvotuni, sum undanfarnin ár hefur verið latin til bólka 3 at fiska.

Viðvíkjandi svartkjafti, makreli og norðhavssild verður ein síðsta uppboðssøla í 2020. Samgonguskjalið ásetir, at prosentparturin av 1 ára rættindum av svartkjafti, makreli og norðhavssild, sum í 2019 vóru seld á uppboði, verður saman við menningarkvotunum samlaður og býttur í tveir lutir. Harav skal annar luturin setast av til at bjóða út sum langtíðarloyni við 10 ára uppsagnarfrest, ímeðan hin verður tøkur til royndar – og verandi menningarkvotur. Lagt er tó upp fyri, at tann parturin, sum verður boðin út, ikki má vera størri enn tann parturin, sum var boðin út í 2019.

Í nýggju lóggávuni verður hetta skipað soleiðis, at skynað verður ímillum tær nøgdir, sum stava frá 1 ára sølukvotu og 1 ára uppboðskvotunum eftir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Tær nøgdir, sum sambært galdandi lóggávu, høvdu verið bodnar út sum sølukvota (frátikið ta nøgd,

FISKIMÁLARÁÐIÐ

sum longu er sett av til 3 og 8 ára rættindi), verða bodnar út sum 10 ára rættindi við heitinum sölukvota. Tær nøgdir, sum undir galdandi lóg hövdu verið bodnar út sum uppboðsárskvota, verða annaðhvørt bodnar út sum 10 ára uppboðsárskvota, ella settar av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Hetta verður tó bert aktuelt, um heildarkvoturnar eru omanfyri ávís hámark, sum nærri útgreinað niðanfyri.

Heildarkvotuhugtakið er óbroytt frá galdandi lóg. Heildarkvotan er tað, sum er eftir, tá kvotabýtið er gjørt við onnur lond, og tá kvota, ið er sett av til vinnuligar royndir og menningarætlanir, gransking og hjáveiðu, er drigið frá.

Lagt verður upp til, at seld verður ein nøgd, sum kann tengjast at lutfallinum av 1 ára sölukvotunum í 2019, t.e.:

- 8,7% av eini heildarkvotu av makreli upp til 90.000 tons,
- 14,5% av eini heildarkvotu av svartkjafti á 350.000 tons og
- 8,7% av eini heildarkvotu av norðhavssild á 65.000 tons.

Rættindi verða seld sum eignar kvotur við 10 ára gildistíð og verða eftir keypi til ein kvotapart av heildarkvotuni, sum flytir seg við broytingum í heildarkvotuni eins og 3 og 8 ára uppboðssölukvoturnar og aðrar eginkvotur.

Eru heildarkvoturnar av makreli, svartkjafti og norðhavssild í 2020 omanfyri ávikavist 90.000 tons, 350.000 tons og 65.000 tons, verður nøgdin omanfyri markið boðin út sum uppboðsárskvota við 10 ára gildistíð og/ella sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir.

Hvussu stór nøgd skal til ávikasvist uppboðsárskvotu og vinnuligar royndir og verkætlanir verður gjørt upp við útgangsstøði í, at parturin, sum verður boðin út, og parturin, sum verður settur av til vinnuligar royndir og verkætlanir, skal vera javnt stórir. Við í hesa meting skal takast tann nøgd, sum sambært § 49, stk. 2 verður sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir.

Uppboðsárskvotur/kvotur til vinnuligar royndir og verkætlanir eru tengdar við størri óvissu fyri keyparan enn aðrar eginkvotur. Sölukvoturnar fáa part av heildarkvotuni, uttan mun til um heildarkvotan er lítil ella stór. Uppboðsárskvoturnar fáa hinvegin einans part av heildarkvotuni, tá ið heildarkvotan er omanfyri ásett mörk. Tá heildarkvotan er ájavnt ella hægri enn heildarkvotan í 2020, varðveita hesar kvotur sítt lutfall av heildarkvotuni og fylgja hækkingum og lækkingum í kvotuni. Tá heildarkvotan er lægri enn heildarkvotan í 2020, er tað bert hesar kvotur, sum lækka, til heildarkvotan er ájavnt við markvirðið.

Sölukvoturnar og uppboðsárskvoturnar skulu í 10 ár gjaldast sambært teimum gjaldstreytum, sum kvoturnar eru keyptar undir. Eftir 10 ára tíðarskeiðið vera tær lutaðar út til eigara af fiskifari, sum kvoturnar tá eru á, og eru tá sum aðrar eignar kvotur eftir lógini.

Umframt heimildina at selja svartkjaft, makrel og norðhavssild í 2020, heimilar lógin eisini landsstýrismanninum at seta av rættindi, sum eru fallin aftur til landið, til vinnuligar royndir og verkætlanir. Talan kann t.d. vera um rættindi, sum eru fallin aftur til landið umvegis brúksskylduna.

Mett verður samanumtikið, at við hesum lógaruppskotinum verða fyrilit tikin fyri teimum, sum eru í vinnu, tá lógin kemur í gildi. Verandi rættindahavarar fáa trygg langtíðarloysi at virka undir og varðveita sín lut av tí partinum av heildarkvotuni, sum ikki verður boðin út. Eisini fáa verandi aktórar lut í teimum økingum, sum eru í kvotunum eftir 2020. Tey, sum við støði í lógtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, hava keypt sær ávikavist 3 og 8 ára rættindi, fáa við nýggju lógin í minsta lagi somu kvotanøgd, sum tey hava rætt til sambært galdandi lóg, og fáa

trygg langtíðarloyvi at virka undir. Öll, sum lúka treytirnar um eigaraviðurskifti eftir lógini, fáa móguleikan fyri at luttaka í uppboðssøluni í 2020. Eisini har er dentur lagdur á, at tað eru trygg langtíðarrættindi, sum vinnan kann bjóða uppá.

Loyvi og loyvisskipanir

Í galdandi sjófeingislóg er grundreglan, at veiðirættindi verða latin persóni ella felag. Rættindini eru ikki knýtt at ávísnum fiskifari. Tey eru leys av stálinum.

Hetta verður broytt við hesum uppskotinum. Frameftir vera øll veiðirættindi knýtt at eigara av ávísnum fiskifari. Loyvisskipanin verður broytt samsvarandi, so at tað frameftir vera tvey slag av loyvum: Veiðiloyvi og fiskiloyvi.

Veiðiloyvi er góðkenning av ávísnum fiskifari at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi. Tað er ein góðkenning, sum eigarin av ávísnum fiskifari fær. Veiðiloyvið fylgir skipinum. Eitt skip kann bert hava eitt veiðiloyvi, men kann hava fleiri fiskiloyvi.

Fiskiloyvi er tann rættur, sum eigari av ávísnum fiskifari fær at veiða av ávísnum livandi tilfeingi á ávísnum leiðum fyri eitt ávíst fiskiár í senn. Fiskiloyvi er tað sama, sum vit kenna tað frá verandi lóg.

Við hesum kann ein siga, at veiðiloyvi gevur atgongd til vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi yvirhøvur, meðan fiskiloyvi er meira neyvt og gevur atgongd til ávísan fiskiskap.

Veiðiloyvi hava fyrr verið partur av føroyskari fiskiveiðuumsiting. Fyrsta skipanin varð sett í verk í 1987 og varð broytt nakað í 1993. Hetta varð fyrst og fremst gjørt við fyriliti fyri stovnsrøkt undir Føroyum, og at loyva skynsamari nýtslu av veiðirættindum uttan fyri føroyskan sjógv. Høvuðsendamálið var at avmarka atgongdini við at fyriskipa veiðuorkuna og harvið veiðutrýstið á fiskastovnarnar í føroyskum sjógv. Vert er at nevna, at um tað mundið vóru ongar aðrar lógarásettar avmarkingar, eitt nú við kvotum ella fiskidøgum. Tað kom ikki fyrr enn við lógini um vinnuligan fiskiskap í 1994.

Undir gomlu skipanini høvdu veiðiloyvini somu allýsing, sum teksturin í hesum lógaruppskoti leggur upp til, men í kunngerð vóru veiðiloyvini skilmarkað til ávísan fiskiskap, ávíst fiskaslag, ávísan reiðskap ella ávísa fiskileið (fiskiveiðiúmvelðið).

Við hesum lógaruppskotinum verða rættindini knýtt at ávísnum fiskifari, og ein skipan við veiðiloyvum verður sett í verk. Skotið er upp, at tað verður *eitt* slag av veiðiloyvi, sum er eitt generelt loyvi at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Veiðiloyvi verður latið eigara av fiskifari til ávíst fiskifar. Treyt fyri at fáa veiðiloyvi er:

- 1) at eigarin hevur ræði á rættindum at veiða sambært hesi lóg
- 2) at eigarin lýkur skal lúka treytirnar um kapital og eigaraviðurskifti
- 3) at fiskifarið er skrásett í skipaskránni ella farskránni, sambært løgtingslóg um skráseting av skipum
- 4) at fiskifarið hevur siglingarloyvi frá avvarðandi føroyskum myndugleika
- 5) at fiskifarið ikki er skrásett á lista hjá økisbundnum fiskiveiðifelagsskapi, sum far, ið hevur framt ólógligan, ófráboðaðan ella óskipaðan fiskiskap ella sum hevur stuðlað slíkum fiskiskapi.

Eftir lógaruppskotinum verður veiðiloyvi eisini ein treyt fyri at kunna útvega sær nýggi fiskirættindi, avhendað frá øðrum. Sum greitt er frá aðrastaðni, ber hetta uppskotið í sær, at tað er loyvt at avhenda kvotur ella fiskidagar til øll føroysk fiskifør, sum hava veiðiloyvi. Eftir hesum kunnu t.d. egnir fiskidagar í føroyskum sjógvi avhendast fiskiførum, sum hava veiðiloyvi, men sum í dag ikki eru partur av fiskidagaskipanini í føroyskum sjógvi, undir teimum til eina og hvørja tíð galdandi treytum og avmarkingum, eitt nú treytum um skipastødd og fiskiorku. Egnar kvotur í t.d. Barentshavinum kunnu avhendast fiskiførum, sum í dag ikki eru partur av skipanini har.

Viðvíkjandi fiskiloyvum eru ongar formligar broytingar. Fiskiloyvi er enn sum áður tann rættur, sum eigari av ávísum fiskifari fær at veiða ávís fiska- ella djórasløg á ávísari leið í ávísum fiskiári. Fiskiloyvi verða sostatt útskrivað við gildi í eitt ár í senn.

Atgongd og skifti

Sambært galdandi lóggávu kann rættindahavari sjálvur gera av, hvat fyri fiskifar og hvussu nógv fiskifør viðkomandi velur at brúka (undantikið fiskifør í bólki 5 undir fiskidagaskipanini). Farið verður nú frá hesi skipan og aftur til eina skipan, har rættindini verða tengd at ávísum fiskifari, eins og støðan var undir lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap.

Treytirnar um, at knýta rættindi at ávísum fiskifari, verða tó ikki settar í gildi frá degi til dags, tí fyrilit má takast fyri, at vinnan seinastu tvey árin kann hava innrættað seg og tillagað seg til ein nýggjan veruleika, har móguleikin er fyri at brúka onnur og fleiri fiskifør enn tey, man sjálvur eigur.

Lagt verður tí upp til, at ein tillagingartíð verður, har sokallaðar skiftisreglur verða galdandi. Skiftisreglurnar kunnu vera ymiskar, alt eftir hvør upprunin er hjá rættindunum, sum ein persónur ella felag hevur við sær inn í ta nýggju lógina. Skynað verður ímillum rættin til kvotur, keyptar á uppboði sum 3 og 8 ára rættindi undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi; menningarkvotur, sum eru latnar til verkætlanir fyri avmarkað tíðarskeið, og sum framvegis eru í gildi 1. januar 2020; og onnur rættini, t.e. rættindi til t.d. eginkvotur, rætturin til fiskidagar undir fiskidagaskipanini og rætturin til felagskvotur.

Lagt verður upp til, at tey, sum undir galdandi lóg hava keypt 3 og 8 ára uppboðssølvkvotur, í gildistíðini fyri uppboðssølvurættindunum framvegis kunnu virka, sum undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Har í liggur, at rættindahavarin alt gildistíðarskeiðið kann velja at gagnnýta síni rættini við fiskifari, sum hann ikki eigur. Talan kann tá vera um eitt fiskifar uttan veiðiloyvi, tí eitt fiskifar fær ikki veiðiloyvi við støði í rættindum, sum annar enn eigarin av fiskifarinum eigur.

Rættindahavarin kann eisini velja at fáa fiskiloyvi til uppboðssølvurættindini útskrivað í fiskiloyvi til egið fiskifar. Verður fiskiloyvi útskrivað til egið fiskifar, fær fiskifarið samstundis eitt veiðiloyvi, um tað ikki longu hevur eitt, og rættindini verða knýtt at hesum fiskifari.

Tá rættindini verða knýtt at fiskifari við veiðiloyvi, fangar borðið soleiðis at skilja, at rættindahavarin kann tá ikki seinni velja at gagnnýta rættindini við fiskifari, sum viðkomandi ikki eigur. Rættindini kunnu tó avhendast sambært ásetingunum í lógini, og tí stendur tað eigarinum frítt at avhenda rættindini til annað fiskifar við veiðiloyvi at fiska fyri eitt ár í senn ella endaliga.

Ein rættindahavari, sum ikki hevur egið fiskifar at knýta rættindini á, hevur eisini eitt ávíst ráðsárum, tí umframt at viðkomandi í gildistíðini fyri rættindunum kann lata annað fiskifar fiska

FISKIMÁLARÁÐIÐ

fyri seg, kann hann eisini velja at avhenda síni rættindi endaliga til fiskifar við veiðiloyvi. Rættindini verða tá knýtt at fiskifarinum, sum móttukur rættindini.

Tá gildistíðarskeiðið á uppboðssølvkvotunum er runnið, kunnu rættindini verða umlögð til varandi loyvi. Talan er um ymisk tíðspunkt alt eftir nær rættindini eru keypt, og hvat áramál talan er um. Fyri 3 ára rættindi, sum vóru boðin út í 2018, er gildistíðin t.d. til 1. januar 2021, ímeðan tað fyri 8 ára rættindini, sum vóru boðin út í 2019, er 1. januar 2027. Ein treyt, fyri at fáa fiskiloyvi til umlögdu rættindini, er, at rættindini, í seinasta lagi tá gildistíðarskeiðið á uppboðssølvurættindunum er runnið, eru á fiskifari við veiðiloyvi. Varandi rættindini verða tá knýtt at fiskifarinum.

Menningarkvotur, ið eru galdandi, tá ið henda lóg kemur í gildi, kunna halda fram undir somu treytum og tillagingum, sum áður fráboðað. Tað er ikki ein treyt, at fiskifarið, sum verður nýtt í sambandi við hesar menningarverkætlanir, hevur veiðiloyvi, men fiskifarið skal tó lúka ávisar treytir, t.d. viðvíkjandi ognarviðurskiftum. Eisini er krav, at skipið er skrásett í skipaskránni. Viðkomandi er at vísa á, at eitt fiskifar, sum fær fiskiloyvi til menningarkvotu, fær ikki veiðiloyvi við støði í hesum rættindum. Fiskifarið kann tó í sambandi við umlegging av menningarkvotum til varandi rættindi fáa tillutað veiðiloyvi, um tað ikki longu hevur tað, sum nærri greitt frá niðanfryi.

Lagt er upp til, at menningarverkætlanirnar verða eftirmettar við fyriliti fyri, at leggja kvoturnar um til varandi loyvi. Eftirmetingin tekur støði í galdandi treytum. Um mett verður, at treytirnar í nóg stóran mun eru loknar í 2020, tá ið tær fyrstu av galdandi menningarkvotum fara úr gildi, kunnu tær leggjast um til vanligar ognar kvotur eftir lógini. Treytin fyri, at umlögdu rættindini kunnu útskrivast í fiskiloyvi, er tó, at rættindahavarin áðrenn árslok 2021 er eigari av fiskifari, sum hevur veiðiloyvi ella lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi.

Fyri teir rættindahavarar, sum hava rætt til onnur rættindi enn rættindi seld á uppboði og menningarkvotur, verður lagt upp til at hava eina 2 ára tillagingartíð. Talan er her um teir rættindahavarar, sum t.d. hava fingið tillutað ognar kvotur og ognar fiskidagar undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, ella sum hava rætt til at luttaka í fiskiskapinum eftir felagskvotum ella í øðrum loyvisskipanum.

Hesir rættindahavarar kunnu við nýggju lógini halda fram, men skulu áðrenn 1. januar 2022 hava knýtt síni rættindi at egnum fiskifari. Í tillagingartíðini kann rættindahavarin gera av, hvørji og hvussu nógv fiskifør viðkomandi framyvir ynskir at hava til síni rættindi, og hvussu rættindini skulu knýttast at hesum fiskiførum. “Borðið fangar” 1. januar 2022, soleiðis at skilja, at tá kann rættindahavarin ikki velja at fáa fleiri fiskifør, ella at flyta rættindi ímillum síni fiskifør, annað enn umvegis tær ásetingar um flyting og avhending av fiskirættindunum, sum annars eru sambært lögtingslógini.

Í tillagingartíðarskeiðinum fram til 1. januar 2022, kann rættindahavarin, eins og eigarar av uppboðssølvkvotunum lýst omanfyri, velja at brúka egin fiskifør, ella fiskifør, sum viðkomandi ikki eigur. Verður fiskiloyvi útskrivað til fiskifar, sum viðkomandi ikki eigur, tá verða rættindini ikki knýtt at fiskifarinum, og fiskifarið fær ikki veiðiloyvi við støði í hesum rættindum.

Velur rættindahavarin at fáa fiskiloyvi útskrivað til egið fiskifar, tá fær fiskifarið veiðiloyvi, um tað ikki longu hevur veiðiloyvi, og rættindini vera knýtt at fiskifarinum. Rættindahavarin er tá eigari av fiskifari við veiðiloyvi og fevndur av ásetingunum í lógini hesum viðvíkjandi. Fram til tillagingartíðarskeiðið er runnið, kann rættindahavarin tó velja, at rættindini framyvir skulu

gagnnýtast við fleiri fiskiförum, og í hesum sambandi biðja um, at rættindi, sum eru knýtt at einum fiskifari, skulu knýttast at øðrum fiskifari í staðin.

Skipan í fiskiskapi eftir botnfiski í føroyskum sjógvi - fiskidagaskipanin

Fiskidagaskipanin í føroyskum sjógvi verður varðveitt. Hetta er ein broyting sammett við galdandi lógartekst, sum sigur, at frá og við 2020 verður skipan við mest loyvdu veiðu og kvotum sett í verk fyri trolarar í bólki 2 og línuskip í bólki 3, meðan útróðrarflotin framhaldandi skal virka undir dagaskipan.

Eftir lógaruppskotinum kunnu tey, ið høvdu rætt til fiskiloyvi í fiskidagaskipanini í 2019, halda fram undir nýggju lógini og í tí bólki, sum rættindi vóru í. Lagt er eisini upp til, at tillutaða fiskidagatalið í 2020 er tað sama sum í 2019. Hildið verður fram við eini skipan, har fiskifør, sum eru komin í uppisetur við fiskidøgum, eftir ávísan dato kunnu fiska av felags fiskidøgum. Felags fiskidagarnir eru tað talið av fiskidøgum, sum bólkurin ikki brúkti árið fyri. Skipanin verður víðkað til eisini at fevna um bólki 2, trolarar 501-3000 HK.

Undir galdandi sjófeingislóg er *rætturin* at fiska undir fiskidagaskipanini ikki knýttur at ávísnum fiskifari, men at einstaklingi ella felag. Undir hesi skipan kann rættindahavarin í prinsippinum sjálvur gera av, hvat fyri fiskifar ella hvussu nógv fiskifør hann brúkar sínar fiskidagar við.

Við hesum uppskoti skulu rættindini knýttast at ávísnum fiskifari, sum samstundis skal fáa eitt veiðiloyvi, sum er ein góðkenning at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi. Tí er meginreglan, at fyri at fiska undir fiskidagaskipanini skal fiskifar hava veiðiloyvi, tað vil siga, er góðkent og at eigarin lýkur lógarásettu treytirnar fyri at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Eins og onnur rættindi, enn tey sum eru uppboðskvotur og menningarkvotur í galdandi lóg, er ein tillagingartíð fyri tey, ið hava rættindi at fiska í fiskidagaskipanini, tá hendan lógin fær gildi, soleiðis, at rættindahavarar kunnu lagað seg til skifti frá eini skipan, har veiðirættindi eru knýtt at ávísnum persóni ella felag, til eina skipan, har rættindini eru knýtt at ávísnum skipi, sum síðani fær veiðiloyvi. Hetta merkir í stuttum, at ta fyrstu tíðini er ikki treyt at fiskifari hefur veiðiloyvi. Tann, ið hefur rættindi í dagaskipanin, kann fáa fiskiloyvi til fiskifar, sum lýkur somu treytir, ið verða settar til veiðiloyvi, og halda fram at fiska longu frá 1. januar 2020. Men rættindahavarin fær eina freist at velja og gera av, hvat fyri skip varandi skal hava fiskidagarnar á sær og fáa veiðiloyvi. Tá tað er gjørt, er tillagingartíðin av. Rættindi eru tá knýtt at ávísnum fiskifari, sum kemur at virka undir vanligu reglunum í lógini.

Fiskiloyvið til fiskidagaskipanina verður enn sum áður latið eigara av ávísnum fiskifari og í hvørjum fiskiloyvi verður ásett, hvussu nógv fiskidagar viðkomandi fiskifar hefur í fiskiárinum.

Ein onnur grundleggjandi broyting við hesum uppskotinum er, at heitið á hvørjum bólki verður umorðað. Samstundis verða nýggjar reglur settar inn, sum áseta hvørjar skipastøddir eru í hvørjum bólki, og at tillutaða dagarnir bert skulu brúkast við hesum skipastøddum. Fyri allar bólkar verður sett eitt ovara mark og eitt niðara mark fyri stødd ella framtøkumegi. Fyri línuskip er tó einki ovara støddarmark. Fiskidagarnir í hvørjum bólki kunnu bert brúkast við fiskiförum, ið lúka hesar avmarkingar fyri stødd ella framtøkumegi, og við tí reiðskapi, ið er tilskilaður fyri bólkin Somuleiðis er treyt, at fiskidagarnir bert verða brúktir til fiskiskap á leiðum, har fiskifør við teimum tilskilaðu avmarkingunum fyri stødd ella framtøkumegi í hvørjum bólki, hava loyvi at roynd.

Talva 1.2: Samanbering, bólkahæiti í verandi lóg og í uppskotinum til nýggja lóg

	<i>Uppskotið</i>	<i>Verandi lóg</i>
Bólkur 2:	Trolarar 501-3000 HK:	Trolarar
Bólkur 3:	Línuskip yvir 110 tons	Línuskip yvir 110 tons
Bólkur 4 A:	Útróðrabátar 15-40 tons á veiðu við línu	Útróðrabátar millum 15-40 tons á línuveiðu
Bólkur 4 B:	Útróðrabátar 40-110 tons á veiðu við línu	Útróðrabátar størri enn 40 tons á línuveiðu
Bólkur 4 T:	Útróðrabátar størri enn 40 tons og framtøku minni enn 500 HK á veiðu við trolu	Útróðrabátar størri enn 40 tons á trolveiðu
Bólkur 5:	Útróðrabátar undir 15 tons á veiðu við húki	Útróðrabátar undir 15 tons á húkaveiðu

Ein grund til hesar broytingar er, at hetta lógaruppskotið leggur upp til heilt nýggjar reglur fyri avhending av fiskidøgum. Frameftir verður loyvt at avhenda fiskidagar til fiskifør við veiðiloyvi, eisini tey ið frammanundan ikki eru í fiskidagaskipanini. Mett verður tó, at við friari umsetiligheit kann vandi vera fyri, at ein ger seg ov nógv inn á tað bólkauppbýtið og flotabygnað, skipanin byggir á. Tí er skotið upp, at hava avmarking inni, sum forðar fyri, at fiskidagaskipanin verður avskeiklað. Hetta verður sum sagt gjørt við ásetingum, sum neyvari skilmarka hvønn bólk, og sum siga, at fiskidagar í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við teimum skipastøddum, ið eru innan fyri mark í hvørjum bólki.

Hetta verður eisini gjørt tí, at í verandi skipan eru regluringar ásettar í kunngerð, sum siga, at hvar fiskifør við ávísari stødd ella við ávísari framtøkumegi hava loyvi at royna. Hesar reglur eru ikki partur av fiskidagaskipanini sum so, men hava týðning fyri, hvar fiskidagarnir kunnu brúkast. Eitt er ásett, at fiskifør størri enn 90 tons ikki hava loyvi at royna við línu innan fyri seks fjórðingar. Annað dømi er skipanin við sonevndu 500 HK kassunum, sum sigur, at í summum kassum á landgrunninum, hava bert trolbátar við 500 HK og minni loyvi at royna. Verða ongar avmarkingar fyri avhending av døgum millum bólkarnar ella eingin avmarking fyri skipastøddir, kann vandi vera fyri at fiskidagar hjá størri skipunum verða fluttir inn á grunnin, samstundis sum fiskidagaskipanin kann avskeiklast.

Ein broyting við sama endamáli er, at skotið er upp at strika sonevndu 3-mánaðar-regluna. Henda regla sigur, at tá trýggir mánaðir eru eftir av fiskiárinum er loyvt at avhenda fiskidagar millum lógarásettu bólkarnar, undantikið frá bólki 5. Hinar nýggju mánaðirnar kunnu fiskidagar avhendast millum fiskifør í sama bólki í fiskidagaskipanini. Í stuttum er endamálið við øllum hesum at forða fyri, at tillutaðir dagar í hvørjum bólki verða brúktir við øðrum skipastøddum og øðrum fiskiskapi, enn teir eru ætlaðir til. Avmarkingin skal eitt nú tryggja, at fiskidagar og veiðiorka á djúpum vatni ikki verður flutt inn á grynri vatn.

Fiskidagar fyri 2020 verða við hesum uppskotinum ásettir við lögtingslóg, men ætlanin er at frá og við 2021 verður mannagongdin broytt, so at tað verður landsstýrismaðurin, sum við kunngerð ásetir fiskidagar samsvarandi heimild frá lögtinginum. Tá er eisini ætlanin at áseta reglur fyri mannagongdir um vísindaliga ráðgeving og vinnuliga ráðgeving o.tíl. Somuleiðis verður miðað ímóti, at umsitingin av fiskidagaskipanini verður skipað í eina umsitingarætlan, sum setir fyrisitingarligu karmarnar fyri áseting av fiskidøgum fyri meira enn eitt ár, og sum

skal stuðla undir góða stovnsrøkt og vera við at tryggja vinnuni ávísan stabilitet í fiskimøguleikunum.

Eins og í galdandi lóg fær landsstýrismaðurin í hesum uppskoti heimild at skipa annan fiskiskap í føroyskum sjógvi, ið ikki er fevndur av fiskidagaskipanini, í kunngerð. T.d. fiskiskapin eftir uppsjóvarfiski, fiskiskap við gønum eftir svartkalva og havtasku, fiskiskap eftir gulllaksi og trolveiðu innan fyri 12 fjórðingar.

Brúksskylda á veiðirættindi

Eins og í galdandi lóg verður við uppskotinum lagt upp til, at tann, ið fær brúksrættindi frá landinum, hevur skyldu at brúka tey. Einstakar broytingar eru tó ásetingunum í mun til galdandi lóg.

Hetta lógaruppskotið ber í sær eina brúksskyldu, sum er í tveimum. Sum tað fyrra er ásett, at um eigari av fiskifari størri enn 15 tons als ikki hevur brúkt móguleikan at reka vinnuligan fiskiskap (veiðiloyvi) í tvey ár á rað, t.v.s. ikki er skrásettur at hava avreitt veiðu, fellur rætturin aftur til landið saman við teimum fiskimøguleikum, knýttir at veiðiloyvinum. Fyri tað seinna um loyvishavari ikki hevur gagnnýtt rættin til eignar fiskidagar ella eignar kvotur við meira enn 30%, fellur munurin millum tað, sum er brúkt og 30%, aftur til landið.

Í mun til galdandi lóg er talan um eina herðing av treytunum í mun til fyrru ásetingina, tí í galdandi lóg skulu trý ár ganga áðrenn rættindi, sum als ikki hava verið brúkt, falla aftur til landið. Í mun til seinna ásetingina viðvíkjandi nýtslu av egnum døgum og egnum kvotum er talan um eina linking av brúksskylduni frá 60% í lógtingslóg um fyrisitinga av sjófeingi til 30% í hesum lógaruppskoti.

Ein onnur broyting í mun til galdandi lóggávu er, at brúksskyldan nú verður knýtt aftur at fiskifarinum. Hetta er tengt at, at rættindini nú aftur vera knýtt at fiskifari við veiðiloyvi.

Heilt serligar umstøður kunnu føra við sær, at fiskifar ikki gagnnýtir síni rættindi. Tí kann landsstýrismaðurin í heilt serligum førum gera undantak frá brúksskylduni. Talan skal tó vera um umstøður, sum eigarin av fiskifarinum ikki sjálvur hevur ræði á ella kundi lagt upp fyri við skynsamum rakstri.

Grundgevingin fyri brúksskyldu er m.a., at rætturin at reka vinnuligan fiskiskap er ein framíhjárættur, soleiðis at skilja, at tað ikki eru øll, ið eru sloppin upp í part, tó landið lutar út. Tí er rímligt at áleggja loyvishavara skyldu at brúka henda rættin. Um ikki, so falla tey aftur til landið og kunnu verða atkomulig hjá øðrum.

Reglur um at avhenda og at flyta veiðirættindi

Lógaruppskotið broytir nógvar av galdandi reglum um at avhenda og flyta veiðirættindi millum rættindahavarar. Í stuttum bera broytingarar í sær, at farið verður frá lógarkørmum, sum er ætlaðir at avmarka keyp og sølu av rættindum á privatum grundarlagi, til eina skipan, har nógvar rúmari ræsis eru fyri at privat avhenda rættindi sínámillum.

Síðani 1994, tó vit fingur fyrstu lógina um vinnuligan fiskiskap, eru reglurnar um flyting og avhending av fiskirættindum broyttar fleiri ferðir. Skiftandi samgongur hava skert ella víðkað móguleikarnar fyri umsetiligheit. Lógarverkið hevur tó ongantíð loyvt heilt fríari umsetiligheit.

Sjófeingislógin frá 2018 broytti nógvar meginreglur og skipanir fyri avhending, sum árin frammanundan høvdu verið í lógarverkinum. Eitt, sum broytti fyrirteytirnar nógvar, var, at

FISKIMÁLARÁÐIÐ

rættindini at fiska ikki longur eru knýtt at ávísnum fiskifari. Rætturin at fiska er ístaðin hjá ávísnum persóni ella felag, sum sjálvt kann gera av, hvat fyri fiskifar hann/tað brúkar síni rættindi við. Samstundis datt skipanin við veiðiloyvum burtur.

Hetta uppskotið broytir lógarkarmarnar fyri at avhenda fiskirættindi.

Hetta hevur lutvíst samanhag við, at loyvisskipanin verður broytt, og at farið verður frá eini skipan, har rættindi eru knýtt at persóni ella felag, til eina skipan, har rættindi at fiska eru knýtt at ávísnum fiskifari, og at tað í tí sambandi verður sett í verk ein skipan við veiðiloyvum.

Men broytingin er eisini eitt politiskt ynski um, at rættindahavarar skulu hava fríari móguleikar at avhenda sínámillum tey rættindi, landið hevur latið teimum. Eftir verandi lóg skulu allar endaligar avhendingar av útlutaðum rættindum fara fram um ein almennan marknað, har øll, sum lúka ásettar treytir, kunnu bjóða seg fram. Hetta verður við hesum broytt, so at t.d. egnar kvotur og egnir fiskidagar kunnu avhendast øðrum á privatum grundarlagi.

Veiðiloyvi – flyting og avhending

Eftir galdandi lóg eru veiðirættindi knýtt at ávísnum persóni ella felag. Ein týðningarmikil broyting við hesum lógaruppskoti er, at rættindini at fiska verða knýtt at ávísnum fiskifari; rættindini vera latin eigara av ávísnum fiskifari.

Saman við hesi broyting verður ein skipan við veiðiloyvum sett í verk. Veiðiloyvið er góðkenning av ávísnum fiskifari at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi. Tað er ein góðkenning, sum eigarin av ávísnum fiskifari fær.

Skotið er upp, at frameftir verður *eitt* slag av veiðiloyvi, sum er eitt generelt loyvi at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Lógaruppskotið leggur upp til, at tað skal bera til at flyta og leggja saman veiðiloyvi.

Í sambandi við útskipting av fiskiførum kunnu veiðiloyvi flytast á skip við ongum veiðiloyvi, uttan at rættindini at fiska skifta hendur. Veiðiloyvi kunnu somuleiðis leggjast saman við fiskifari, ið frammanundan hevur veiðiloyvi, ella at tvey ella fleiri veiðiloyvi verða flutt á fiskifar við ongum veiðiloyvi. Í slíkum førum kunnu rættindi skifta hendur. Ongin avmarking er fyri, hvussu nógv veiðiloyvi kunnu flytast í senn.

Grundreglan í sambandi við at flyta veiðiloyvi hjá fiskiførum í fiskidagaskipanini í føroyskum sjógvi er, at tá fiskifør verða skift út, skal fiskiorkan ikki gerast størri.

Treytin um fiskiorku hevur ikki sama týðning í fiskiskapi, sum er skipaður við egnum kvotum, eitt nú uppsjóvarfiskur og botnfiskur í Barentshavinum. Tí er eingin treyt um fiskiorku, tá hesi veiðiloyvi verða flutt. Hinvegin hevur eitt av hesum fiskiførum eisini útvega sær rættindini til fiskidagar undir Føroyum, sum letur seg gera við hesum lógaruppskotinum, er treytin um fiskiorku galdandi.

Skotið er upp, at heimild er at lata loyvishavara tilsøgn um at varðveita veiðiloyvi í tvey ár, uttan at hava fiskifar. Hetta er sama áramál, sum var undir gomlu skipanini við veiðiloyvum. Heimild er at geva undantak frá tvey ára freistini. Tá skal talan vera um serligar umstøður, sum tilsagnarhavarin ikki sjálvur hevur ræði á ella hevur móguleika at leggja upp fyri.

Avhending av fiskidøgum

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Reglurnar um avhending av fiskidögum snúgva seg um, hvussu fiskdagar kunnu skifta hendur, eftir at teir eru útlutaðir.

Eftir galdandi lóg er loyvt at avhenda fiskidagar fyri eitt ár í senn millum fiskifør í sama bólki í fiskidagaskipanini treytað av, at rættindahavarin hevur brúkt í minsta lagi 60% av sínum dögum undanfarna fiskiár. Eftir galdandi lóg skal frá og við 2020 bera til at avhenda fiskidagar endaliga. Fiskidagar, sum skulu avhendast endaliga, skulu bjóðast út alment.

Við hesum lógaruppskotinum verður farið burtur frá nógvum av verandi meginreglunum og skipanunum, sum eru fyri avhending av fiskidögum.

Sum tað fyrsta broytast fyrirteytirnar fyri avhending, tí frameftir verður grundreglan, at veiðirættindi eru knýtt at ávísnum fiskifari, og ikki sum í verandi lóg at ávísnum persóni ella felag. Tað verður eigarin av ávísnum fiskifari við veiðiloyvi, sum avhendir fiskidagar til annan eigara av fiskifari við veiðiloyvi fyri eitt ár í senn ella endaliga.

Høvuðsbroytingin í reglunum um avhending av egnum fiskidögum er, at skotið er upp, at fiskidagar kunnu avhendast øllum føroyskum fiskiførum við veiðiloyvi. Hetta ber í sær, at egnir fiskidagar eisini kunnu avhendast fiskiførum, sum hava veiðiloyvi, men sum í dag ikki eru partur av fiskidagaskipanini í føroyskum sjógvi.

Eins og í verandi lóg verður ein brúkstreyt knýtt at móguleikanum at avhenda fiskidagar. Tann, ið avhendir, skal hava brúkt í minsta lagi 60% av tillutaðu dögum fiskiárið frammanundan við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari.

Reglurnar um, at tað ikki ber til at flyta fiskidagar frá húki til trol og øvugt, og tvørtur um 110-tons, verða í høvuðsheitum varðveittar, men lagaðar til broyttu fyrirteytirnar, og skipaðar øðrvísi í lógarverkinum.

Ein grundleggjani broyting við hesum uppskotinum, sum hevur týdning fyri avhending av fiskidögum, er, at ásett verður neyvari, hvørjar skipastøddir eru í hvørjum bólki í fiskidagaskipanini, og at tillutaðu dagarnir eru ætlaðir til og skulu brúkast við hesum skipastøddum. Fyri allar bólkar verður sett eitt ovara mark og eitt niðara mark fyri stødd ella framtøkumegi. Fyri línuskip er tó einki ovara støddarmark. Hugsanin er so, at fiskidagarnir í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við fiskiførum, ið lúka hesar støddaravmarkingar.

Ein grund til hesa broytingar er, at aðrastaðni í uppskotinum verður lagt upp til at broyta reglurnar fyri at avhenda fiskidagar soleiðis, at tað frameftir skal vera loyvt at avhenda dagar til fiskifør við veiðiloyvi, ið frammanundan ikki eru í fiskidagaskipanini. Hóast grundhugsanin við umsetiligum rættindinum er, at vinnan skal kunna tillagað seg á marknaðarligum grundarlagi og treytum, verður mett, at um ongar avmarkingar eru fyri í umsetiligheitini av fiskidögum, kann úrslitið vera, at vit avskeiklað fiskidagaskipanina og gera okkum inn á tann flotabygnað, ið fiskidagaskipanin í síni tíð er gjørd til, og tað bólkauppbýtið, skipanin byggir á.

Tí er lagt upp til at hava reglur, sum neyvari skilmarka bólkin, og sum siga, at fiskidagar í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við teimum skipastøddum, ið eru innan fyri mark í hvørjum bólki. Yvirskipaða endamálið við broytingini er at forða fyri, at fiskidagaskipanin verður avskeiklað, og at tryggja, at tillutaðir dagar verður brúktir við teimum fiskiførum og til tann fiskiskap, sum teir er ætlaðir til. Avmarkingin skal forða fyri at fiskidagar og veiðiorka á djúpum vatni verður flutt inn á grynri vatn.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Ein onnur broyting á sama bógvin er at strika sonevndu 3-mánaðar-regluna. Hendan regla byggir á, at høvuðsreglan er, at fiskidagar bert kunnu avhendast millum fiskifør í sama bólki í fiskidagaskipanini, men at tað tá triggir mánaðir eru eftir av fiskiárinum er loyvt at avhenda fiskidagar millum lógarásettu bólkarnar, undantikið frá bólki 5. Grundin til, at skotið er upp at strikað 3-mánaðar-regluna, er, at hon kann vera við til at skeikla fiskidagaskipanina, og at flyting av fiskidøgum millum bólkar kann gera, at veiðitrýst til dómis verður flutt til fiskiskap, har veiðitrýstið frammanundan er ov stórt, ella fiskidagar verða fluttir til fiskiskap, teir upprunaliga ikki eru ætlaðir til. Tølini vísa til dómis, at eitt skifti vórðu nógvir dagar fluttir úr bólki 2, partrolarar, til bólki 4T, trolbátar. Undir sjófeingislógini er einki, ið forðar fyri, at rættindahavari í bólki 2 velur at brúka sínar dagar við einum trolbáti í bólki 4T. Við hesum verða fiskidagar, ætlaðir partrolarum (upsadagar), brúktir av trolbátum, sum vanligu royna eftir toski og øðrum fiski longri inni á grunninum, og sum kanska eisini hava loyvi at trola innan fyri 12 fjórðinga markið, har dagatalið eisini telur.

Samanumtikið leggur hetta lógaruppskotið upp til, at egnir fiskidagar kunnu avhendast, treytað av:

- At tann, ið avhendir, hevur brúkt í minsta lagið 60% av sínum fiskidøgum fiskiárið frammanundan.
- At tann, ið avhendað verður til, hevur veiðiloyvi.
- At fiskidagar, ætlaðir til veiðu við troli, ikki kunnu avhendast til at vera brúktir til veiðu við línu og øvugt,
- At fiskidagar bert kunnu avhendast til og brúkast við fiskifari, ið er innan fyri tær avmarkingar um stódd ella framtøkumegi, ásettar fyri hvønn bólkin, og
- At fiskiorkan ikki verður størri, tá fiskidagar verða avhendir

Avhending av eignum kvotum

Við hesum lógaruppskotinum verða reglurnar um at avhenda egnar kvotur og egnan kvotupart broyttar. Galdandi lóg sigur fyri tað fyrsta, at frá og við 2020 kann bert avhendast endaliga til rættindahavara, ið fiskiárið frammanundan hevur egnar árskvotu av fiskaslagnum, ið skal avhendast. Sum tað næsta ásetir verandi lóg, at tað, ið ætlanin er at avhenda endaliga, skal bjóðast út alment, har øll, sum hava áhuga og lúka ásettar treytir, fáa høvi at bjóða. Og sum tað triðja er í verandi lóg ein avmarking, ið sigur, at upp í 20% av eignum kvotupartum ella egnari árskvotu kunnu avhendast fyri eitt ár í senn.

Hetta uppskotið broytir allar hesar meginreglur og skipanir. Ístaðin er lagt upp til, at rættindi, latin sum egnar kvotur, kunnu avhendast øllum føroyskum fiskiførum við veiðiloyvi. Er talan um avhending fyri eitt ár, verður egin árskvota ella egin hjáveiðikvota avhendað, men er talan um endaliga avhending, verður egin kvotupartur ella egin hjáveiðipartur avhendaður. Avhendast kunnu partar av tillutaðum kvoturættindum ella allur rætturin.

Ein brúkstreyt verður knýtt at móguleikunum at avhenda egnar kvotur. Tann, ið avhendir, skal hava brúkt í minsta lagi 60% av tillutaðu kvotuni av viðkomandi fiskaslaga fiskiárið frammanundan við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari.

Avhending og flyting av rættindum hjá smærru útróðrabátunum

Eins og í galdandi lóg hevur hetta uppskotið reglur um, hvussu rættindi hjá útróðrabátum í bólki 5 í fiskidagaskipanini og onnur rættindi hjá smærru útróðrabátum kunnu flytast og avhendast. Talan er ikki um grundleggjandi broytingar, sammett við galdandi lóg, eitt nú tí at í galdandi lóg er meginreglan, at rættindini í bólki 5 eru knýtt at ávísnum báti við ávísnum eigara.

Grundsjónarmiðið hevur í nógv ár verið, at lógarkarmarnir fyri fyrisiting av rættindinum hjá smábátunum eiga at vera øðrvísi enn hjá størri skipunum, serliga tí at vinnuligu og rakstrarligu fyrirtreytirnar hjá smæstu útróðrabátunum eru øðrvísi. Hetta sjónarmið er eisini grundarlagið undir ásetingunum á økinum í hesum lógaruppskoti.

Fyri smærru bátarnar er ikki krav um veiðiloyvi. Bátarnir skulu bert hava fiskiloyvi, sum í ávísan mun fær líknandi støðu sum veiðiloyvi.

Eftir uppskotinum kann rættindahavari flyta síni rættindi á annan bát, tá bátur verður skiftur út, t.v.s. at rættindi ikki skifta hendur. Treyt er, at fiskiorkan ikki verður størri. Rættindahavari kann somuleiðis selja bát og lata fiskirættindini fylgja við bátinum.

Útblakingarbann og skylda at føra allan fiskin til lands

Útblakingarbann hevur verið ein aðalregla í føroysku fiskivinnulóggávuni seinastu nógvu árinum, og við hesum lógaruppskoti verður hildið fast við hetta bann.

Í lógini um vinnuligan fiskiskap var ásett, at tað ikki er loyvt at blaka veiðu fyri borð. Í somu lóg var heimilað landsstýrismanninum at gera reglur um bann fyri at blaka veiðu út aftur, og hvørji dýra- og plantusløg koma undir hetta bann. Hesar ásetingar hava verið óbroyttar síðani tær í 1994 vórðu settar inn í lógina við tí endamáli “at tryggja, at ikki meira verður veitt burturúr fiskastovnunum, enn tað sum er lívfrøðiliga forsvarligt”.

Aðalreglan í hesum lógaruppskoti er eisini, at tað er bannað at blaka veiðu útaftur. Alt, sum verður veitt, skal fòrast til lands, so tað kann verða grundarlag undir vinnuligum virkseminum.

Bannið um at blaka veiðu útaftur er eisini partur av lógtingslóg um fyrisiting av sjófeingi (§ 44).

Tað eru fleiri grundir til, at veiða verður blakað útaftur. Millum annað

- Undirmálsfiskur. Fiskur, ið er undir minstamat, og sum prísur ikki fæst fyri, verður blakaður út aftur.
- “Highgrading”. Fyri at fáa sum mest burturúr hvørjum kilo av avmarkaðari kvotu, kemur bert fiskur av ávísari stødd ella dygd til høldar.
- Vantandi kvota. Fiskur, ið fiskifarið onga kvotu hevur av, ella sum er omanfyri hjáveiðimørk, verður blakaður útaftur.
- Ov nógv veiða. Veiða, sum fer upp um tað, ið skipið hevur pláss fyri ella ikki hevur orku at virka, verður blakað útaftur.
- Fiskasløg við lítlum virði. Fiskur ella hjáveiða, sum einki fæst fyri, verður blakað útaftur.

Uppskotið leggur upp til, at høvuðsreglan er, at tað er bannað at blaka veiðu fyri borð. Eitt slíkt bann kann tó ikki vera ein regla, ið ikki kann víkjast frá. Landsstýrismaðurin hevur tí heimild til í kunngerð at gera reglur um, hvørji fiskasløg ella onnur djórasløg eru undantikin hesum banni. Tað kunnu vera lívfrøðiligar, búskaparligar og praktiskar grundir til at geva undantak frá banninum, tað vil siga, at ein kann ein loyva, at veiða kann sleppast útaftur. Til dømis er í fiskiskapi eftir hummara beinleiðis álagt, at hummarar, sum eru undir minstamat, og hummarar við rognum, skulu sleppast útaftur. Eitt annað dømi er, at Føroyar í millumtjóða semju um eftirlit við fiskiskapinum eftir makreli, sild og rossamakreli hava tikið undir við, at tá líkindi eru fyri, at fiskurin yvirlivur, kann veiða sleppast útaftur. Her er ofta talan um, at veiða verður

slept beinleiðis út aftur úr reiðskapi, áðrenn hon er komin um lúnningina – mest í veiðu við snurpinót.

Somuleiðis kann undantakið galda fyri fisk og djór, sum ikki hefur handilsvirði. Eitt triðja dømi er, at undantak kann fevna um fisk og aðra veiðu, sum er partvíst uppetin av ránsdýrum, ella á annan hátt forferst undir fiskiskapinum.

Tí er skotið upp, at landsstýrismaðurin fær heimild til í kunngerð at áseta nærri reglur um, hvussu hetta bannið verður umsitið, og t.d. áseta reglur um, hvørjir partar av veiðuni eru undantiknir kravinum og harvið eisini, hvat kann blakast útaftur.

Eitt útblakingarbann er í sjálvum sær eingin trygd fyri burðardyggum fiskiskapi, ella at veiða ikki verður blakað út aftur, og eigur tí at verða brúkt saman við øðrum amboðum og reglum, sum kunnu vera við til at minka um útblaking. Her kann talan vera um at brúka selektivan reiðskap, eitt nú við at hava ásetingar um meskastødd og skiljirist, sum kann gera, at óynskt veiða verður skild frá í sjónum. Eisini ber til at friða ella steingja leiðir, har líkindi eru fyri íblanding av óynsktari veiðu. Talan kann vera um leiðir, sum eru stongdar alt árið ella partar av árinum. Annað dømi er bráðfeingis veiðibann á leiðum við ov nógvari íblanding av ungfiski, ella hjáveiðan fer upp um ásett mørk.

Alt av fiskinum í land

Undanfarna lóggáva ásetti, at innvøllur, ryggur, skræða, høvd o.tíl. av fiski skal førast til lands, umframt at í minsta lagi 20% av fiskinum skuldi førast til lands við høvdi. Ásetingin kom tó ongantíð at virka í verki, tí eitt generelt undantak frá ásetingini var galdandi í bæði 2018 og 2019.

Ynski er áhaldandi, at alt av fiski við tíðini verður gagnnýtt, og at slógv og annað lívfrøðiligt burturkast av fiski, sum í dag vanliga verður blakað út aftur, skal førast til lands. Grundgevingarnar fyri, at gagnnýta hjávørana betur, eru fleiri. Sum tað fyrsta er tað ein etiskur spurningur um matvørutrygd o.tíl. Fólkatalið í heiminum veksur, og tørvur er á proteinum at matføða øll hesi fólk. Talan er eisini um, at tilvitaði brúkarin hefur fyrilit fyri burðardyggari gagnnýtslu, og at alt av fiskinum kemur til høldar, og at hetta telur nógv, tá hann velur, hvønn fisk hann vil keypa.

Ein onnur grundgeving er, at økt gagnnýtsla og virking av hávirðisvørum, burtur úr higartil lítið gagnnýttum tilfeingi, kunnu skapa størri virði fyri samfelagið.

Atgongd til rávøru er ein grundleggjandi fortreyt fyri at menna nýggjar framleiðslur av hjávørum úr fiski, og tí mugu stig takast fyri at fáa hesa rávøruna í land fyri at tryggja, at fyrítøkur á landi kunnu skapa virðir burtur úr hesum higartil lítið gagnnýtta tilfeingi.

Tað er tó ein sannroynd, at slíkar tillagingar taka tíð.

Heldur enn at varðveita orðingarnar frá gomlu lóggávuni, verður við nýggju lógini ístaðin lagt upp til, at landsstýrismaðurin verður heimilaður at gera reglur, sum áleggja fiskiførunum at føra til lands innvøll, rygg, skræðu, høvd o.tíl. av fiski.

Ásannandi, at tað tekur tíð hjá vinnu at laga seg til slíka treyt, ber ikki til frá degi til dags at krevja alt í land. Tí er ætlanin, at heimild er hjá landsstýrismanninum at áseta, hvat skyldan fevnir um, og so líðandi fáa meira til lands so hvørt, sum umstøðurnar og fyritleytnar eru til tað, og soleiðis at vinnan fær eitt rímligt skotbrá til at gera neyðugar tillagingar í mun til íløgur, mannagongdir, sølu o.s.fr.

Reglur um, at øll veiða skal bjóðast fram í Føroyum

Fiskur um kaikant í Føroyum skapar virksemini og arbeidsplass á landi í Føroyum, og gevur virkjum á landi í Føroyum betri atgongd til rávøru. Yvirskipað snýr tað seg um at stuðla undir, at virðisøkingin er í Føroyum, og at samfelagið Føroyar fær sum mest burtur úr virðisøkingini. Ikki bert í sjálvum fiskiskapinum, men eisini í allari virðisøkingini – virking, sølu og útflutning av fiski og fiskavørum.

Samgonguskjalið staðfestir tí, at allur fiskur skal um føroyskan kaikant. Slíkt krav skal tó setast við skili, og lagt verður tí afturat, at undantøk skulu gerast. Undantak skal vera fyri fjarfiskiskap, har umstøður so sum góðska og/ella kostnaður tala fyri tí. Eisini skal undantak vera fyri fiskiskap, har móttøkukapasiteturin í Føroyum er avmarkaður. Dentur verður eisini lagdur á, at um serligar støður taka seg upp, skal eisini móguleiki vera fyri at geva undantak. Hetta lógaruppskot leggur upp til, at sum høvuðsregla skal allur fiskur hjá føroyskum skipum upp á land í Føroyum.

Lagt verður tó samstundis upp til, at landstýrismaðurin bæði í reglum og við ítøkiligari avgerð kann geva undantak frá hesum kravi, har umstøður, so sum m.a. solumøguleikar í Føroyum, móguleikar fyri at virðisøkja fiskin og fjarstøða frá fiskileiðum, tala fyri tíð. Fiskasløg, fiskaúrdráttir ella fiskiskapir kunnu undantakast í síni heild, men móguleiki skal eisini vera fyri at gera lutvíst undantak og fyri ávís tíðarskeið. Hetta skal stuðla undir at finna mest hóskandi loysnirnar, sum taka neyðugu fyrilitini í mun til góðsku, kostnað og móttøkumøguleikum, uttan í ov stóran mun at nerva sjónarmiðið um, at fiskurin sum høvuðsregla skal um føroyskan kaikant.

Føroyar hava í handilssáttmálum við onnur lond m.a. bundið seg til frælsa flyting av vørum og til ikki at avlaga handil og kapping landanna millum. Fyrilit má takast fyri hesum fríhandilssáttmálum, tá nærri reglur á økinum verða gjørdar í kunngerð. Nevnast kann tó í hesum sambandi, at í t.d. Noregi og ES-londum, sum vit hava handilssáttmála við, hava tey treytir um, at øll veiðan, ella partar av veiðuni, skal landast í flagglandinum hjá fiskifarinum ella í ávísnum parti av landinum. Endamálið við hesum skipanum er at stuðla undir fiskavirking og búskaparligum virksemini á landi í landspørtum, har fiskivinna hevur stóran týðning.

Uppboðssølu krav til veiddan fisk

Í undanfarnu lóg, lótingslógini um vinnuligan fiskiskap, var ásett ein heimild hjá landsstýrismanninum í kunngerð at áseta hvussu stórir partar av veiðu hjá føroyskum fiskiførum skuldi um góðkenda uppboðssølu.

Hildið verður, at heimildin at skipa eitt krav um uppboðssølu í kunngerð eins og í undanfarnu lóggávu gevur ein móguleika fyri gera hóskandi og smidligar loysnir, bæði hvat viðvíkur hvørji fiskasløg skulu vera fevnd av einum slíkum kravi, hvussu stórir partar av veiðuni hóskandi skal krevjast um uppboðssøluna fyri ymisku fiskasløgini, og eisini um serligar ásetingar skulu vera um tíðarskeið.

Farið verður tí við hesum uppskotinum frá kravinum í galdandi lóg um, at 25% av allari veiðu hjá føroyskum fiskiførum skal bjóðast út alment á góðkendari uppboðssølu í Føroyum, til at lógin ístaðin heimilar landsstýrismanninum at gera hóskandi reglur í kunngerð hesum viðvíkjandi.

Mett verður, at endamálið við uppboðssølu av veiddum fiski, sum m.a. er, at føroysk fiskavirki fáa móguleika at bjóða upp á fisk undan Føroyum, at tryggja kapping millum

fiskakeyparar, og at stuðla undir, at serliga botnfiskur undan Føroyum verður virkaður á landi í Føroyum, eins væl verður rokkið eftir hesum leisti.

Vinnuligar royndir og verkætlanir

Farið verður frá skipanini við menningarkvotum, sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, sum kom í gildi 1. januar 2018. Skipanin við menningarkvotum tók serlig økisrættarlig fyrilit í umsitingini, og tað var ein nevnd, Metingarnevndin, ið gjørdi tilmæli til landsstýrismannin, ið lá til grund fyri givnu tilsagnunum.

Sambært samgonguskjalinum verður prosentparturin, sum svarar til 1 ára uppboðssølvkvotur í 2019 saman við menningarkvotunum, samlaður og býttur í tveir lutir. Annar luturin verður tøkur til royndarkvotur og verandi menningarkvotur, meðan hin verður avhendaður sum loyvur við 10 ára uppsagnartíð. Skotið verður tí upp, at tær menningarkvotur, ið eru galdandi, tá ið henda lóg kemur í gildi, verða eftirmettar við støði í galdandi treytum. Um mett verður, at treytirnar í nóg stóran mun eru loknar í 2020, tá ið tær fyrstu av galdandi menningarkvotum fara úr gildi, kunnu tær leggjast um til loyvur við 10 ára uppsagnartíð. Tó skulu rættindahavarnir áðrenn árslok 2021 lúka kravið um veiðiloyvi o.a., og tað merkir m.a., at teir skulu verða eigarar av fiskifari, og at teir skulu lúka allar aðrar vanligar treytir, s.s. treytir um ognarviðurskifti, miðsavnan v.fl.

Nýggja skipanin við vinnuligum royndum og verkætlanum, ið fevnir um svartkjaft, makrel og norðhavssild, verður latin umsøkjarum, sum hava eitt menningar- og nýskaparmál í gagnnýtluni av nevndu fiskasløgum. Tó er tað ein grundleggjandi treyt, at umsóknin skal verða knýtt at ávísnum fiskifari undir føroyskum flaggi við veiðiloyvi, ella við fiskiloyvi í bóلكi 5.

Nøgdirnar, ið talan er um, er 8,5% av tøku føroysku kvotuni av nevndu fiskasløgum t.e. áðrenn býtið er gjørt við onnur lond. Tó so, at um verandi menningarkvotur verða lagdar um til eginkvotur við 10 ára uppsagnartíð, verður tikið av teimum 8,5% og latið verandi feløgum við menningarkvotum. Tað verður umsitingin í Fiskimálaráðnum, ið fer at viðgera hetta.

Umframt nevndu nøgdir, kann landsstýrismaðurin seta kvotu, sambært § 14, stk. 2 og 3, av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Hesin parturin av kvotuni fylgir tó eftir 2020 flytingunum í heildarkvotuni, tvs. um heildarkvotan okkurt ár fer undir heildarkvotuna í 2020, eru tað hesar kvoturnar, ið tað fyrst verður tikið av. Fer heildarkvotan undir mörkini í § 14, stk. 1 falla tær heilt burtur, inntil heildarkvoturnar aftur eru oman fyri mörkini.

Landsstýrismaðurin fær við uppskotinum heimild til at áseta nærri reglur um mannagongdir og treytir í sambandi við umsóknir, og landsstýrismaðurin kann í loyvinum áseta treytir um fiskileiðir, veiðihættir, tíðarskeið v.m.

Rannsóknir, royndarfiskiskapur og menningarætlanir

Ásetingin fevnir um annað sjófeingi enn makrel, norðhavssild og svartkjafti, sum er fevnt av ásetingini um vinnuligar royndir og verkætlanir.

Flestu ásetingarnar í lóg og kunngerðum eru ætlaðar vinnuligum fiskiskapi. Ein partur av hesum lógaruppskotinum er um Havstovuna og vísindaligar rannsóknir, royndarfiskiskapur og vinnuligar fiskivinnuroydir og verkætlanir.

Praktiskar og vísindaligar fiskiroyndir eru ein týðningarmikil liður í menning og nýskapan í vinnuni. Talan kann t.d. vera um at royna reiðskap, at royna eftir ótroyttum fiska- ella djórasløgum ella at fiska á nýggjum leiðum.

Til slíkar royndir, ella í fiskiskapi, sum er nýggjur ella á byrjanarstigi, er neyðugt við eini heimild í lógini til serlig royndarloyyvi, sum t.d. geva undantak frá teimum avmarkingum, sum annars eru í lógini og kunngerðum. Hendan heimildin kann eisini brúkast til fiskiskap, sum liður í undirvísingar- ella menningarætlanum, ætlað skúlum, har fiskiveiða, virking av fiski o.tíl. er ein partur av undirvísingini, umframt verkætlanum, sum ikki beinleiðis eru tengdar at praktiskum fiskiroyndum, og sum so ikki hava vinnuligan fiskiskap sum endamál.

Við hesum lógaruppskotinum verður miðað eftir at gera verandi lógarkarmar fyri royndarfiskiskapi greiðari. Grundsjónarmiðið er, at fyri at fáa royndarloyyvi skal vera talan um royndir, ið hava eitt menningar- og nýskapanarmál. Royndirnar skulu útvega okkum nýggja vitan um lívið í sjónum og tekniska vitan, sum kann vera grundarlag undir menning av vinnuligum virkseimi.

Við hesum lógaruppskotinum er heimild at seta ein part av teimum veiðirættindum, Føroyar ráða yvir, av til rannsóknir, royndarfiskiskap, vinnuligar royndir og verkætlanir.

Eins og í lógini um vinnuligan fiskiskap kann kvota setast av til at brúka at samsýna skipum, ið gera vísindaligar rannsóknir fyri Havstovuna. Seinastu árin hevur kvota verið latin til skip, sum hava verið við í kanningum av uppsjóvarfiski í føroyskum og altjóða sjógvi.

1.5. Ummæli og ummælisskjal

Uppskotið er sent til ummælis hjá Fiskivinnuráðnum, Felagnum Trolbátar, Vørn, Havstovuni, Føroya Landfúta, Vinnuhúsinum, Sjóvinnustýrinum/Skipaskrásetingini, Heilsufrøðiligu Starvsstovuni, Umhvørvisstovuni, Dátueftirlitinum, Advokatfelag Føroya, Felagnum fyri føroyskar peningastovnar, Búskaparráðnum, Fróðskaparsetur Føroya, Hummarafelagnum og stjórnarráðunum.

Kapittul 2. Avleiðingarnar av uppskotinum

2.1. Fíggjarligar avleiðingar fyri land og kommunur

Lógaruppskotið hevur fíggjarligar avleiðingar fyri landið. Bæði viðvíkjandi inntøkumøguleikum til landskassan og tí, at uppskotið broytir umsitingarligu fyrirtreytirnar og krøvini.

Heimildin hjá landinum, á hvørjum ári at bjóða út partar av veiðirættindunum, verður við hesum uppskotinum strikað. Hendan søla hevur seinastu tvey árin givið landskassanum inntøkur: í 2018 143 mió. kr og í 2019 188 mió. kr. Alt annað óbroytt er tí talan um ein inntøkumiss hjá landskassanum.

Heimildin hjá landstýrismanninum í hesum lógaruppskotinum at selja kvoturættindi í 2020 kann geva landinum inntøkur. Torført er at tó meta um, hvørjar inntøkur henda søla fer at geva landinum. Fleiri viðurskifti hava týdning fyri, hvussu leikur fer, eitt nú hvat og hvussu nógv verður selt, hvussu stórir áhugin er fyri at keypa, hvussu sølan verður skipað, og hvørjar treytir verða settar.

Við lógaruppskotinum fylgja øðrvísi krøv og treytir til umsiting og eftirlit, sum gera, at orka tað fyrstu tíðina má setast av til at umleggja mannagongdir, telduskipanir og skrásetingar. Mett verður tó, at hetta kann gerast innan fyri verandi fíggjarkarmar og tøku arbeidsorkuna.

Mett verður samanumtikið, at uppskotið ikki førir við sær meirútreiðslur og størri fíggjartørv, hvørki tað fyrstu tíðina ella sum frá líður. Summar av teimum skipanum í verandi lóg, sum hava verið orkukrevjandi at umsita, eru ikki partur av hesum uppskotinum, eitt nú uppboðssøla av veiðirættindum og menningarkvotur verða við hesum uppskotinum avtiknar.

Mett verður ikki, at stórvegis eykaútreiðslur standast av at umsita brúkskylduna, sum tekur við, tá lógini fær gildi. Neyðugu upplýsingarnar verða skrásettar, sum er, og kunnu við smávegis umskipanum lagast til eftirkanningarnar í sambandi við brúkskylduna.

Tað fer framvegis at krevja nógva arbeidsorku og fígging at eftirkanna eigaraviðurskifti í feløgum, og at eftirkanna og tryggja reglurnar, sum skulu forða fyri, at rættindi verða miðsavnað.

Ásetingin um, at manningarnar skulu lønast sambært sáttmálum við føroysk manningarfeløg, krevur ikki arbeidsorku frá myndugleikum. Eingin myndugleiki skal hava eftirlit við húruútgjaldingunum. Manningarnar mugu sjálvar, móguliga saman við manningarfeløgnum, tryggja, at húruútgjaldingarnar eru í samsvari við lógarásetingarnar.

Uppskotið hevur í sjálvum sær ikki fíggjarligar avleiðingar fyri føroyskar kommunur.

2.2. Umsitingarligar avleiðingar fyri land og kommunur

Mett verður, at uppskotið hevur umsitingarligar avleiðingar fyri landið. Eftir uppskotinum verða nýggjar treytir og skipanir settar í verk, eitt nú brúkskylda og reglur, sum skulu forða fyri miðsavnan av fiskirættindinum. Hetta krevur, at ávísar umleggingar og tillagingar skulu gerast í umsitingarligu mannagongdunum. Hetta leggur øðrvísi og størri byrður á verandi umsiting ta fyrstu tíðina; byrður, sum tó vera mettar at kunna berast við verandi fígging og arbeidsorku.

Sum frá líður verður met, at uppskotið fer at lætta um onkrar av byrðunum hjá umsitingini. Summar av teimum skipanum, sum eru í galdandi lóg, og sum hava kravt nógva umsitingarliga orku, verða við hesum uppskotinum broyttar ella avtiknar, eitt nú uppboðssøla og menningarkvotur.

Mett verður eisini, at sæð úr einum umsitingarligum sjónarhorni, er uppskotið, um at knýta rættindini at ávísum fiskifari og ein skipan við veiðiloyvum, gagnligt, tí tað fer at gera umsiting og skrásetingar í sambandi við loyvisskipanina lættari og smidligari.

Lógaruppskotið hevur ongar umsitingarligar avleiðingar fyri kommunur.

2.3. Avleiðingar fyri vinnuna

Hetta uppskotið hevur avleiðingar fyri vinnuna.

Skipanin við uppboðssølu av veiðirættindum og skipanin við menningarkvotum verða avtiknar. Hetta ger øðrumegin, at lógarásettu treytirnar hjá nýggjum aktørum at bjóða seg fram í vinnuni ikki eru teir somu, sum í galdandi lóg. Hinumegin fer henda broytingin væntandi at gera – alt annað óbroytt – at meira verður at luta út til tey sum eru í vinnuni.

Uppskotið, um at knýta rættindi at ávísum fiskifari og seta í verk eina skipan við veiðiloyvum, broytir fyrirtreytirnar hjá vinnuni. Fyri partar av vinnuni er tað helst gagnligari, at fiskirættindini ikki eru knýtt at ávísum fiskifari, tí slíkur lógarkarmur gevur betri móguleikar at gagnnýta tøka tilfeingið skynsamt og optimalt.

Víðkaðir móguleikar at avhenda fiskirættindi millum fiskifør ger skipanina liðiligari, við tað, at vinnan fær betri móguleikar at laga virksemini til tøku fiskimóguleikarnar. Hetta fer væntandi at gagna vinnuni.

Í verandi lóg er ásett, at útlenskur kapitalur og eigaraskapur, sum undir lógini um vinnuligan fiskiskap kundi vera ein triðingur, innan ávíst áramál skal vera heilt burtur úr feløgnum. Uppskotið broytir hetta og loyvir, at upp til 1/4 ongarlutur kann vera í felagi, sum eigur fiskifar. Feløg, sum eru í vinnuni í dag og hava útlenskan ognarlut, kunnu tó halda fram við verandi virksemini. Hendan broyting verður met, at vera gagnlig fyri vinnuna, bæði í sambandi við figging og nýløgur, og í sambandi við at geva føroyskum fiskivinnufyrirøkum vitan um tøkni, branding, sølu o.tíl. Nevnast kan í hesum sambandi, at føroysku peningastovnarnir virka undir reglum um ikki at taka og stóran váða við at seta ov nógv í ein og sama vinnugeira, og tí kann vera avmarkað, hvussu nógvan pening okkara fiskivinna kann læna í Føroyum.

Ásetingin í lógini um, at ein ávísur partur av veiðuni skal um uppboðssølu í Føroyum, verður eisini broytt. Hvørjar figgjarligar avleiðingar hetta fær fyri vinnuna, veldst í fyrstu atløgu um, hvussu landsstýrismaðurin brúkar heimildina at gera reglur á økinum. Inntriv og treytir í fyrstuhondssøluni av veiðu við kravið um uppboðssølu kann øðrumegin bota um atkomuligheitina hjá føroyskum fiskavirkjum og fiskakeyparum til veidda fiskin, men skerjir samstundis móguleikan hjá skipum frítt at velja, hvar tey landa veiðuna.

Væntað verður ikki, at brúksskyldan fer at hava figgjarligar avleiðingar fyri vinnuna, tá veiðirættindi falla fyri brúksskylduni.

2.4. Avleiðingar fyri umhvørvið

Uppskotið hevur í sjálvum sær ikki avleiðingar fyri umhvørvið. Eins og í lógini undan hesari skulu fyrilít takast fyri umhvørvinum, tá livandi tilfeingi í sjónum verður fyrisitið og gagnnýtt.

2.5. Avleiðingar fyri serstøk øki í landinum

Uppskotið verður ikki mett at hava fíggarligar, umsitingarligar ella umhvørvisligar avleiðingar fyri serstøk øki í landinum. Illt er at meta um, hvørjar avleiðingar tað fær fyri serstøk øki í landinum at taka av galdandi skipan við menningarkvotum. Hendan skipan hevur eisini eitt økispolitiskt sikti.

2.6. Avleiðingar fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir

Mett verður ikki, at uppskotið hevur sosialar ella aðrar avleiðingar fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir.

2.7. Millumtjóðasáttmálar á økinum

Føroyar eru partur av fleiri millumtjóðasáttmálum um fisk og fiskivinnu. Hetta er nærri lýst í almennu viðmerkingunum. Yvirhøvur kann sigast, at eins og í galdandi lóg miðar hetta uppskotið eftir, at meginreglur og skyldur í t.d. millumtjóðasáttmálum, vit hava tikið undir við, gerast sjónligari í føroyska lógarverkinum.

Mett verður ikki, at tað eru bindingar til millumtjóðasáttmálar, sum gera, at uppskotið fær fíggarligar, umsitingarligar, umhvørvisligar ella aðrar avleiðingar fyri landsmyndugleikar, kommunumyndugleikar, ávís øki í landinum, ávísar samfelagsbólkar ella vinnuna.

2.8. Tvørgangandi millumtjóðasáttmálar

Mett verður ikki, at uppskotið er í ósamsvari við tvørgangandi millumtjóðasáttmálar, herundir Evropeiska mannarættindasáttmálan ella Sáttmála Sameindu Tjóða um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek.

Mett verður ikki, at treytin um, at manningar umborð á fiskiskipum og á móttøkuskipum undir føroyskum flaggi, skulu lønast sambært sáttmálum við føroysk manningarfeløg, er í ósamsvari við ILO-konventiónir ella Evropeiska mannarættindasáttmálan, tí ásetingin skerjir ikki felagsfrælsið ella kollektiva samráðingarrættin. Manningar verða eftir ásetingini ikki tvungnar at vera í ávísam manningarfelag, og ásetingin forðar heldur ikki fyri, at manningar ikki eru í nøkrum felag yvirhøvur.

1) Hoyvíkssáttmálin

Sáttmálin skipar Føroyar og Ísland sum eitt búskaparøki, har tað innan fyri innihaldsvídd sáttmálans er bannað at gera mismun vegna tjóðskap, virkisstað ella vegna vøruuppruna. Í lógtingslógini um fyrisiting av sjófeingi varð serstøk áseting við 7 ára skiftistíð galdandi fyri persónar og feløg, fevnd av Hoyvíkssáttmálanum, tí uppskotið varð mett at vera í ósamsvari við Hoyvíkssáttmálan. Síðani er sáttmálin uppsagdur at fara úr gildi 1. januar 2020. Harafturat kunnu feløg, sambært hesum uppskotinum, sum hava útlendskan ognarlut og sum eru í vinnuni, halda fram við verandi virksemi við tí útlenska ognarlutinum, feløginu hava í dag. Tí verður uppskotið ikki mett at vera í ósamsvari við Hoyvíkssáttmálan. Tó kunnu nýggj feløg í mesta lagi hava 1/4 útlendskan ognarskap.

2) Evropeiski mannarættindasáttmálin, EMRS

Mett verður ikki, at uppskotið er í ósamsvari við Evropeiska mannarættindasáttmálan.

3) Sáttmáli Sameindu Tjóða um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek

Mett verður ikki, at uppskotið er í ósamsvari við Sáttmála Sameindu Tjóða um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek.

2.9. Markaforðingar

Fríhandilssáttmálarnir við ávikavist Noreg, Sveis og Evropasamveldið avmarka seg í vavi einans til vørustreyamar, har útflutningsgjöld og avgjöld við samsvarandi ávirkan eru bannað.

Spurningar um møguligt ósamsvar við sáttmálar verða eftir vanligu mannagongdunum fyrst tiknir upp í felagsnevndum, sum eru skipaðar í hesum sáttmálum.

2.10. Revsing, fyrisitingarligar sektir, pantiheimildir ella onnur størri inntriv

Lógaruppskotið hevur ásetingar um revsing, útpanting og sekt.

Yvirskipað verður mettt, at tørvur er á at halda fast við herdu reglurnar um eftirlit í verandi lóg, og skotið er tí upp, at hesar halda fram. Hildið verður eisini fast við reglurnar um, hvussu inndráttur, revsing av ólógligari veiðu og svik viðvíkjandi gjøldum kunnu revsast rættarlíga eins og uttanrættarlíga.

2.11. Skattir og avgjöld

Lógaruppskotið hevur ikki ásetingar um skattir og avgjöld.

2.12. Gjöld

Í verandi lóg er heimild til landsstýrismannin at áseta avgreiðslugjöld og gjöld til endurrindan av ávísium útreiðslum. Hendan heimild er óbroytt í hesum uppskoti.

2.13. Áleggur lógaruppskotið líkamligum ella lögfrøðiligum persónum skyldur?

Uppskotið í sjálvum sær áleggur ikki fólki fleiri skyldur enn tær, sum eru í galdandi lóg um fyrisiting av sjófeingi. Tað verður framhaldandi soleiðis, at t.d. loyvi krevst til vinnuligan fiskiskap. Umframt, at verandi skyldur framhaldandi vera galdandi, áleggur uppskotið fólki aðrar skyldur, eitt nú at søkja um loyvi í sambandi við, at annað havtilfeingi skal gagnnýttast. Flestu upplýsingarskyldur og skyldur í sambandi við veiðifráboðanir eru tær somu sum í galdandi lóg.

2.14. Leggur lógaruppskotið heimildir til landsstýrismannin, ein stovn undir landsstýrinum ella til kommunur?

Uppskotið leggur ikki heimildir til annan landsstýrismann, stovn ella kommunur.

2.15. Gevur lógaruppskotið almennum myndugleikum atgongd til privata ogn?

Uppskotið gevur almenna eftirlitsmyndugleikanum atgongd til skip, tað kunnu vera fiskifør, fiskaflutningsfør og fiskaframleiðslufør, og harumframt á øllum støðum, har sum veiða ella partar av hesi verða goymd, flutt, viðgjørd o.a.

2.16. Hevur lógaruppskotið aðrar avleiðingar?

Uppskotið hevur skipanir og heimildir at gera reguleringar, sum kunnu stuðla undir at fremja tey 17 heimsmálini hjá Sameindu Tjóðum fyri burðardyggja menning. Serliga mál 14, um at varðveita og á burðardyggan hátt nýta høvini, allan sjógv og sjófeingi til burðardyggja menning. Mál 14 er eisini eitt lið í at rækka at nógvum av hinum ST-málunum. Lógin hevur karmarnar fyri góða og burðardyggja stovnsrøkt í heimasjógv. Somuleiðis hevur lógin tær heimildir, ið skulu til fyri at fremja í verki avtalur og semjur, sum Føroyar nógvu seinastu árin hava verið ein virkin partur í at fáa í lag í millumtjóða samstarvi, bæði í regiónalum fiskiveiðifelagskapum (NEAFC og NAFO) og í FAO, sum serliga miða eftir at basa ólógligari, ófráboðaðari og óskipaðari fiskiveiðu, sum er ein stórur trupulleiki nógva staðni í heiminum, og sum er við at máa støðið undan royndunum at rækka heimsmálunum hjá ST fyri burðardyggja menning.

2.17. Talvan: Yvirlit yvir avleiðingarnar av lógaruppskotinum

	Fyri landið ella landsmyndugleikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss ella øki í landinum	Fyri ávísar samfelagsbólkar ella felagsskapir	Fyri vinnuna
Figgjarligar ella búskaparligar avleiðingar	Ja	Nei	Nei	Nei	Ja
Umsitingarligar avleiðingar	Ja	Nei	Nei	Nei	Ja
Umhvørvisligar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Sosialar avleiðingar			Nei	Nei	

Kapittul 3: Serligar viðmerkingar

3.1. Viðmerkingar til ta einstöku greinina

Kapittul 1. Lógarøki og allýsingar

Til § 1.

Virkið er tað sama sum í galdandi lóg. Lógin fevnir um at gagnnýta alt livandi sjófeingi. Sjófeingi er í hesi lóg fiskur, skeljadýr, krabbadýr, plantur o.a. livandi verur, sum eru í sjónum ella í ella á havbotninum, og sum natúrliga hoyra heima har. Lógin fevnir eisini um at gagnnýta arvafrøðiligt tilfar, ið stavar frá tilfeingi, lógin fevnir um.

Undantikin eru havsúgdjór og fuglur. Gagnnýtsla av hesum er skipað í aðrari lóggávu, so sum grindalógini og fuglaveiðilógini. Undantikið er eisini fiskur, onnur djórasløg og plantur í aling, har virksemið er fevnt av og skipað í lógini um aling av fiski o.a.

Lógin fevnir eisini um annað virksemi, ið ikki hevur við sjálvan fiskiskapin at gera, men knýtt at vinnuliga virkseinum víðari í virðisketuni. Hetta er serliga fyri at kunna hava munagott eftirlit og sporføri í øllum liðum í virðisketuni – landing, umskiping, móttøka, flutningur, goymsla og keyp og søla – og á tann hátt tryggja, at gagnnýtslan fer fram á ein hátt, sum er í samsvari við ásetingarnar og heimildirnar í lógini. Hetta er eisini ein fyrirtreyt fyri at leggja upp fyri fólkarættarlugu og altjóða skyldum okkara um stovnsrøkt og eftirlit. Hesar skyldur eru í bindandi millumtjóða avtalum, samstarvi og samtyktum í økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum. Yvirskipað snýr tað seg um at basa ólógligum, óskipaðum og ófráboðanum fiskiskapi (ÓÓÓ), tí at slíkt virksemi ger seg inn á tey, ið virka undir skipaðum viðurskiftum.

Lógin er galdandi á føroyskum færum, í føroyskum sjógv, á føroyska landgrunninum og uttan fyri føroyskan sjógv, á landi í Føroyum og í føroyskum áum og vøtnum. “Føroysk fær” eru fær, sum eru skrásett í føroysku skipaskrásetingunum, sambært lóg um skráseting av skipum. Talan er ikki bert um fiskifær, men eisini um fær, ið taka ímóti og flyta veiðu, ella sum taka ímóti ella lata veitingartænastur og stuðulstænastur. Lógin ger tað møguligt at seta krøv til onnur enn fiskifær um skyldu at lata upplýsingar, skjalprógv o.tíl. í sambandi við t.d. at taka ímóti og at flyta fisk og fiskavørur.

Lógin er galdandi í føroyskum sjógv. Talan er um leiðirnar innan fyri føroyska fiskimarkið, sum tað er ásett við Anordning nr. 598 frá 21. desember 1976, sum seinast broytt við Anordning nr. 888 frá 17. september 2009.

Lógin fevnir eisini um at gagnnýta livandi tilfeingi á føroyska landgrunninum. “Landgrunnurin” er havbotnurin og undirgrundin á økjum, sum eisini røkka út um føroyskan sjógv sum eitt natúrligt framhald av føroyska landgrunninum. Ytra markið fyri landgrunnin verður ásett eftir serligum fólkarættarlugum mannagongdum, samsvarandi § 76 í Havrættarsáttmála Sameindu Tjóða. Í § 77 í Havrættarsáttmálanum eru eisini ásetingar um rættindi hjá strandarlondunum, herundir at gagnnýta livandi sjófeingi á landgrunninum.

Lógin fevnir eisini um at gagnnýta livandi sjófeingi á leiðum uttan fyri føroyskan sjógv. Hetta er altjóða sjógvur og sjóleiðir, ið eru undir lögðømi hjá øðrum londum. Grundreglan er, at far undir føroyskum flaggi ikki kann fiska ella taka lut í øðrum virksemi, ið er knýtt at fiskiveiðu, uttan loyvi frá føroyskum myndugleikum. Endamálið er at tryggja, at virksemi undir føroyskum flaggi fer fram undir skipaðum viðurskiftum. Regluverkið skal leggja upp fyri

altjóða skyldum okkara sum flaggland, og á tann hátt forða fyri, at før undir føroyskum flaggi taka lut í ólógligum, óskipaðum og ófráboðanum fiskiskapi, eisini innan fyri fiskimørk hjá øðrum londum, sum Føroyar ikki hava fiskiveiðuavtalu við.

Orðingin, um at lógin eisini er galdandi á landi í Føroyum, hevur samanhang við, at hóast tað virksemi, ið lógin regulerar, fyrst og fremst er á sjónum, er eisini neyðugt at hava hetta við í virkisøkinum hjá lógini fyri at tryggja gott eftirlit og sporføri í allari virðisketuni, so at gagnnýtslan av livandi sjófeinginum fer fram sum fyriskrivað.

Lógin fevnir eisini um fiskiskap eftir laks, sílum o.ø. í føroyskum áum, vøtnum, ósum og løkum. Rættarstøðan á hesum øki verður ikki broytt við hesi lóg. Eins og í undanfarnum lógum á økinum hevur landsstýrismaðurin heimild at gera fyriskipanir við kunngerð. Fyritreytirnar og umstøðurnar her eru øðrvísi enn á sjónum, og meginparturin av ásetingunum um fiskiskap í sjógvi hava ikki týðning. Nevnast kann, at lógarheimildin á økinum hevur verið brúkt til kunngerð um friðing av ósanum við Leynar (2006) og kunngerð um síla- og laksaveiðu (1990).

Her kann vera lagt afturat, at sambært § 4 í lov nr. 169 af 18. Maj 1937 for Færøerne om Benyttelse af Indsøer og Vandløb, som senest ændret ved lagtingslov nr. 110 af 29. juni 1995, kunnu jarðareigarar á grannastevnu gera viðtøkur um fisking í áum og vøtnum.

Lógin fevnir um alla gagnnýtslu av livandi tilfeingi – eisini tá hon ikki er beinleiðis vinnulig. Tað verður framvegis so, at serstakt loyvi ikki krevst at fiska til húsbrúks. Einasta treytin er, at veiðan ikki verður avreidd ella seld. Við hesum verður aldargamli rætturin at søkja sjógvin og fiska til egið brúk ikki skerdur. Hinvegin kann tørvur vera á at nágreina, hvat fiskiskapur til egna nýtslu er, eins og tørvur kann vera á at hava móguleika at regulera, tá fiskiskapur ikki er beinleiðis vinnuligur, eitt nú at seta avmarkingar fyri at nýta ávisan fiskireiðskap og at friða ávisar sjóleiðir fyri øllum fiskiskapi.

Heimild er at skipa ferðavinnufiskiskap. Í sambandi við, at útlendsk ferðafólk ella ferðaskrivstovur koma higar við egnum fari og ætla sær at fiska, má heimild vera fyri at víkja frá høvuðsregluni, sum bannar fremmandum fiskiførur at reka fiskiskap í føroyskum sjógvi. Tí er heimild at lata serstøk loyvi í sambandi við ferðavinnu og fiskiveiðu, har treytir kunnu setast um veiðinøgdir, og hvussu nógv kann takast við av landinum, reiðskap, tal av reiðskapi o.tíl., umframt at seta treyt um, at farið lýkur lógarásettu trygdarkrøvini fyri at sigla við ferðafólki, og hevur fingið formliga góðkenning til tess frá Sjóvinnustýrinum. Grundleggjandi snýr tað seg um, at veiða ikki verður avreidd ella brúkt á annan hátt við peningaligum vinningi ella ágóða fyri eyga.

Til § 2.

Í hesi grein vera nøkur hugtøk, sum verða nýtt í lógini, allýst. Talan er í høvuðsheitum um somu allýsingar sum í verandi lóg.

Nr. 1. Føroyskur sjógvur eru sjóleiðirnar innan fyri føroyska fiskimarkið, sum ásett í kongligari fyriskipan nr. 598 frá 21. desember 1976 om fiskeriterritoriet ved Færøerne, sum seinast broytt við kongligari fyriskipan nr. 888 frá 17. september 2009. Hetta er økið út á 200 fj. úr grundlinjunum ella til ”miðlinjurnar”, har tað er styttri enn 400 fj. millum londini. Lógin um vinnuligan fiskiskap nýtti heitið landleiðirnar. Innihaldsliga er eingin broyting í hesum. Ytra landleiðin og innara landleiðin er tað sama sum sjóleiðirnar innan fyri føroyska fiskimarkið.

Nr. 2. Altjóða sjógvur eru sjóleiðirnar uttan fyri fiskiveiðiløgdømið hjá strandarlondum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Nr. 3. Vinnuligur fiskiskapur verður allýstur sum fiskiskapur, har veiðan ikki verður brúkt til húsbrúks. Tað vil siga, at um veiðan verður seld, ella um fiskað verður við tí endamáli at selja veiðuna heilt ella partvíst, so er talan um vinnuligan fiskiskap. Hetta merkir eisini, at veiða til húsbrúk er ikki vinnuligur fiskiskapur. Tað er ikki avgerandi eftir hesi lóg, um fiskiskapurin út frá einum búskaparligum sjónarmiði er vinnuligur, tað vil siga, gevur yvirskot og ber iløgna. Avgerandi er bert eftir hesi lóg, um veiða verður avreidd ella seld.

Nr. 4. Fiskiárið er álmanakkaárið, t.v.s. frá 1. januar til 31. desember. Farið verður við hesum burtur frá at áseta fiskiár frá 1. september til 31. august. Í summum førum er gildistíðin á føroyskum rættindum sett fyri annað tíðarskeið enn álmanakkaárið. Tí eigur møguleiki at vera at laga fiskiárið eftir hesum.

Nr. 5. Veiðiloyvi er góðkenning av ávísium fiskifari at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Nr. 6. Fiskiloyvi er tann rættur, sum eigari av ávísium fiskifari fær at veiða ávíst livandi sjófeingi á ávísium leiðum í ávísium fiskiári við ávísium fiskifari. Fiskiloyvi verða vanliga útskrivað á hvørjum ári, tá fiskiárið byrjar. Fiskiloyvið ásetir ítøkiligu veiðirættindini hjá einstaka rættindahavaranum tað árið, og er avmarkað til bara tað eina árið. Sammett við skipanina undan hesi lóg, fær fiskiloyvið við hesum uppskotinum eina øðrvísi støðu. Fyri tey veiðirættindi, ið ikki eru knýtt at ávísium fiskifari, verður fiskiloyvi útskrivað, tá eigari av fiskifari boðar frá, hvat fyri skip skal fiska rættindini. Í útróðrarflotanum eru veiðirættindini eins og áður knýtt at ávísium fiskifari, og fiskiloyvi verður tí framhaldandi latið eigara av hesum fiskifari. Í fiskiskapi, har treyt er, at fiskiorkan ikki skal gerast størri, kann fiskiloyvi bert útskrivast tí fiskifarinum, sum veiðirættindini eru á, tá lógin fær gildi, eins og tað bert er loyvt at flyta rættindini á annað fiskifar við somu ella minni fiskiorku.

Nr. 7. Her er greinað, hvat ein fiskidagaskipan er. Í eini fiskidagaskipan er tað veiðiorkan, sum verður regulerað. Grundsjónarmiðið er, at eitt fiskifar fremur eitt ávíst veiðitrýst hvønn fiskidag, og fyri at avmarka veiðitrýstið, verður hámark sett fyri, hvussu nógvar dagar hvørt fiskifar, ella bólkur av fiskiførum, kann fiska. Fiskidagaskipan er t.d. í fiskiskapi eftir botnfiski í føroyskum sjógvi, í rækjuveiðuni við Svalbard og í fiskiskapinum eftir djúphavsfiski í altjóða sjógvi hjá NEAFC.

Nr. 8. Felags fiskidagar eru fiskidagar, sum ein bólkur undir einum hevur rætt at veiða.

Nr. 9. Egnir fiskidagar eru teir fiskidagar, sum eru latnir felag, persóni ella eigara av einum ávísium fiskifari at veiða.

Nr. 10. Ein fiskidagur í føroyskum sjógvi verður roknaður í tímum frá tí, at túrur byrjar, til túrur endar. Tó verður ein túrur altíð roknaður sum minst ein fiskidagur. Talið av brúktum fiskidøgum í fiskiárinum verður gjørt upp fyri allar túrarnar undir einum við at býta samlað brúkt tímatal við 24, tó so, at hædd verður tikin fyri, at hvør túrur telur minst ein fiskidag. Fiskidagar hjá teimum smærru útróðrarbátunum í bólki 5 verða gjørdir upp á tann hátt, at hvør túrur telur ein fiskidag uttan mun til, hvussu nógvar tímar fiskifarið hevur brúkt. Tað merkir fyri bólk 5, at hóast báturin er úti í 2-3 dagar, telur hetta ein fiskidag.

Nr. 11. Veiðievnið hjá fiskifari er veiðitrýstið, hvørt fiskifar fremur hvønn fiskidag.

Nr. 12-20. Í eini kvotuskipan er hámark sett fyri, hvussu nógv kann fiskast. Mest loyvda veiða er tann samlaða nøgðin av ávísium sjófeingi, sum lívfrøðiliga verður mettt er forsvarlig at taka

úr einum stovni í einum fiskiári. Heildarkvotan er tann nøgd av livandi sjófeingi, í tonsum, sum persónur ella felag, ella eigari av fiskifari undir føroyskum flaggi hefur rættindi at veiða av í kvotuskipan í einum fiskiári. Kvotabýtið við onnur lond og kvota, ið er sett av til hjáveiðu, rannsóknir, royndarfiskiskap og menningarætlanir, verður ikki roknað upp í heildarkvotu. Heildarkvotan verður síðani býtt út til bólkar av fiskiførum sum felags árskvota, sum felagskvota við hámarki ella sum egin árskvota.

Stórir partur av føroyska fiskiskipaflotanum hefur í nógv ár verið undir skipan við kvotum. Tey rættindi, ið føroyskir myndugleikar samráða seg til við onnur lond, eru í flestu førum eggar kvotur av ávísnum fiskasløgum í norskum, russiskum, íslenskum, ES-sjógvi o.s.fr. Fiskiskapurin hjá uppsjóvarflotanum av ferðandi fiskastovnum (makrelur, sild og svartkjaftur) er skipaður við kvotum, sum vit hava eftir strandarlandasemjum, ella sjálvi hava ásett okkum. Fiskiskapurin eftir føroysku uppsjóvarkvotunum á øllum leiðum er fyri tað mesta skipaður við egnum árskvotum. Einasti fiskiskapur í føroyskum sjógvi, ið er skipaður við heildarkvotum og felags árskvotu/egnum kvotum, er fiskiskapur eftir gulllaksi og hummaraveiðan hjá smærru útróðrarbátunum.

Til § 3.

Stk. 1. Staðfest verður, eins og í løgtinglógini um vinnuligan fiskiskap og løgtingslógini um fyrisiting av sjófeingi, at livandi tilfeingi, fevnt av lógini, er ogn Føroya fólks. Tað, sum býr undir hesum orðingum er, at landið hefur lögfrøðiligt ræði. Talan er um at staðfesta, at viðkomandi tilfeingi ikki er privat ogn, at staðfesta heimildina, ið landsins myndugleikar, Løgtingið og Landsstýrið, hava at skipa fyri gagnnýtluni av tilfeinginum, og møguleikan at staðfesta ávísar brúksreglur.

Løgtingið hefur ræðisrættin til tilfeingið, og hefur við hesi lóg sett fortreytirnar fyri fiskiskapi og aðrari gagnnýtslu av tilfeinginum úr havinum, og letur landsstýrismanninum heimild at áseta nærri treytir og rættindi fyri fiskiskapi o.a.

At tilfeingið er ogn Føroya fólks merkir, at tilfeingið er ogn hjá føroysku tjóðini – ein samfelagsogn – sum eigur at verða gagnnýtt soleiðis, at virði av hesum tilfeingi verður øllum tí føroyska samfelagnum at frama. Orðingin ”ogn Føroya fólks” førir ikki við sær, at allir borgarar landsins kunnu krevja sín part av tilfeinginum og krevja sín rætt til at gera nýtslu av hesum tilfeingi, men inniber, at gagnnýtslan skal tæna áhugamálunum hjá fjøldini. Fyri at tæna áhugamálunum hjá fjøldini, er neyðugt at avmarka atgongdina til at gagnnýta tilfeingið. Avmarkingin fer fram á tann hátt, at veitt verða rættindi til at troyta tilfeingið. Rættindini, talan er um, veita ikki ognarrætt til tilfeingið, men er ein rættur at gera brúk av tilfeinginum.

Stk. 2. Í lógini frá 1994 var orðingin, at ”rættindi fingin í fiskiloyvum gevir ikki einstaklingum ella samtøkum av einstaklingum ognarrætt” brúkt, og víðari varð sagt í viðmerkingunum, at talan var um ein brúksrætt. Við hesum verður staðfest, at talan er um loyvisrættindi (licens) til fiskiskap. Hesi loyvisrættindi hava tann eginleika, at tey kunnu avhendast við teimum treytum, lógin setir, men tey kunnu ikki setast í veð. Tann, ið fær slíkan loyvisrætt, hefur eisini skyldu til at gagnnýta tey rættindi, ið fylgja við loyvnum. Ásetingin skal harumframt tryggja, at landið framhaldandi hefur ræði á tilfeinginum, og at einstaklingar ella feløg ikki kunnu fáa privatan ognarrætt til tilfeingið, men loyvi at gagnnýta tilfeingið í avmarkað tíðarskeið.

Stk. 3. Hóast veiðirættindi eru umsetilig, verður positivt ásett í lógini, at veiðirættindi, givin í fiskiloyvum, kunnu ikki setast í veð. Orsøkin til hesa áseting er, at rætturin til at gagnnýta tilfeingið, sum er ogn Føroya fólks, skal ikki kunna setast í veð, og harvið møguliga ikki

sjálvboðin verða flutt til annan persón enn tann, sum hefur fingið hesi rættindi. Ásetingin skal eisini undirstrika, at talan er um ogn Føroya fólks, sum einstaklingar fáa loyvisrætt at gagnnýta í ávíst tíðarskeið. Fyri at tryggja, at rættindini ikki sjálvboðin verða flutt til annan persón enn tann, sum hefur fingið hesi rættindi, er eisini neyðugt at verja rættindini fyri rættarsókn, so sum úttøku ella líknandi frá ognarum (kravánum).

Stk. 4. Sama orðing varð í løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap og er í galdandi løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Ongar innihaldsligar broytingar eru ætlaðar.

Kapittul 2. Almennar ásetingar um atgongd til fiskiskap

Til § 4.

Stk. 1. Ásett verður, at fyri at skip skal kunna reka fiskiskap, skal tað hava bæði veiðiloyvi og fiskiloyvi. Veiðiloyvi er allýst sum góðkenning av ávísnum fiskifari at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi. Fiskiloyvi er allýst sum tann rættur, sum eigari av ávísnum fiskifari fær at veiða av ávísnum livandi sjófeingi á ávísnum leiðum í einum fiskiári.

Við hesum verður farið aftur til ásetingina í lógini um vinnuligan fiskiskap um krav um veiðiloyvi fyri at kunna fáa fiskiloyvi. Henda áseting varð strikað í lógini um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 2. Í hesi áseting verður frávik gjørt frá meginregluni um veiðiloyvi, so fiskifør í bólki 5 (tað eru útróðrarbátar undir 15 tons) ikki eru áløgd kravið um at hava veiðiloyvi fyri at kunna fáa fiskiloyvi og at reka vinnuligan fiskiskap. Hetta er sama regla, sum eisini var í lógini um vinnuligan fiskiskap. Farið verður sostatt aftur til skipanina í lógini um vinnuligan fiskiskap, har fiskiloyvið fær somu støðu, sum veiðiloyvi, og verður viðgjørt eftir verandi lógarásetingum um veiðiloyvi.

Til § 5.

Veiðiloyvi verður latið einum ávísnum fiskifari, men tað eru treytir við, ið skulu vera loknar, fyri at fiskifar kann fáa veiðiloyvi. Eigarin skal til eina og hvørja tíð lúka tær treytir um ognarviðurskifti, sum ásettar eru í §§ 11-12 í lógini.

Tað eru bara fiskifør, sum eru skrásett í føroysku skipaskránni ella í farskránni sambært løgtingslógini um skráseting av skipum, sum kunnu fáa veiðiloyvi. Saman við ásetingini um ognarviðurskiftini hefur hetta við sær, at skip, ið eru leiguskrásett sambært løgtingslógini um skráseting av skipum, men har eigarin framhaldandi er útlendskur, kunnu ikki fáa veiðiloyvi.

Fyri at fáa veiðiloyvi skal fiskifar hava siglingarloyni frá Sjóvinnustýrinum sambært løgtingslóg um trygd á sjónum. Í mun til lóggávuna frammanundan (lógina um vinnuligan fiskiskap og lógina um fyrisiting av sjófeingi) er hetta ein herðing. Nevndu lóggávur høvdu/hava ikki slíka áseting. Mett verður ikki, at tað er hóskandi, at skip, sum ikki hefur loyni at sigla, kann fáa veiðiloyvi ella varðveita slíkt loyni.

Fiskifar, sum er á listum hjá økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, kann ikki fáa veiðiloyvi. Tað er uppgávan hjá eiganarum av farinum at tryggja, at tað ikki er skrásett ella fáa tað strikað, um tað lýkur treytirnar fyri tí. Kravið er galdandi fyri øll fiskifør, sum skulu hava veiðiloyvi sambært hesum lógaruppskoti. Líknandi áseting er í løgtingslóg um skráseting av skipum. Tí kunnu skip, sum eru skrásett á slíkum listum hjá økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum ikki verða skrásett í føroysku skipaskránni.

Til § 6.

Stk. 1. Veiðiloyvi hava varandi gildi, men tey kunnu við lóg sigast upp við 10 ára freist. Á henda hátt hefur vinnan rúma tillagingartíð, um Løgtingið ynskir at gera broytingar, sum lata veiðiloyvini fara úr gildi. Við hesum verður farið frá ásetingunum í lógini um fyrisiting av sjófeingi, har rættindini frá byrjan høvdu 8 ára gildistíð, og landsstýrismaðurin á hvørjum ári skal leggja uppskot fyri Løgtingið, um gildistíðin á rættindunum skal leingjast fyri 1 ár í senn út yvir tað, sum upprunaliga er ásett. Í staðin verður farið aftur til líknandi skipan sum undir lógini um vinnuligan fiskiskap, har veiðiloyvini høvdu 10 ára rullandi gildistíð.

Stk. 2. Øll rættindini hjá tí einstaka fiskifarinum at fiska eru knýtt at veiðiloyvinum. Fer veiðiloyvið úr gildi, falla tí øll fiskirættindi hjá fiskifarinum burtur.

Stk. 3. Fiskiførini í bólki 5 nýtast sambært lógini ikki veiðiloyvi, men tey skulu eins og fiskiførini annars verða vard við 10 ára uppsagnarfrest. Tí er ásett, at rætturin til fiskiloyvi í bólki 5, sambært § 19, stk. 1, rætturin til eignar fiskidagar, egnan kvotupart ella egna hjáveiðikvotu, kann við lóg sigast upp við 10 ára freist.

Stk. 4. Fiskiloyvið er tað skjalið, har ásett er hvørji ávís fiskirættindini, ið eitt fiskifar hefur rætt at veiða eitt ávíst tíðarskeið á ávísari leið. Rættindi kunnu vera eignar kvotur, eignir fiskidagar ella eitt annað rættindaslag. Eitt fiskifar kann fáa tilskrivað meira enn eitt fiskiloyvi. Her kann hugsast, at tey ymisku rættindini, sum eitt fiskifar hefur, verða skrivað í eitt fiskiloyvi hvør sær. Samanborið við lógina um fyrisiting av sjófeingi verður farið frá skipanini at skriva fiskiloyvi til ein persón ella felag, óheft av ávís sum fiskifari. Í staðin verður farið aftur til skipanina undir lógini um vinnuligan fiskiskap, har fiskiloyvini vórðu skrivað einum eigara av ávís sum fiskifari við veiðiloyvi at verða fiskað við hesum fiskifarinum.

Til § 7

Ásett er, at persónur ella felag, sum undir løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi hefur rættindi at fiska og sum tá hendan lógin fær gildi, framvegis hefur hesi rættindi, kann halda fram við sínum virksemi, eftir teimum treytum, sum eru ásettar í §§ 11-13. Hetta lógaruppskotið broytir ikki grundleggjandi rættarstöðuna í rættinum at fiska. Broytingin er, at farið verður frá eini skipan, har rættindini eru knýtt at ávís sum felag ella persóni, til eina skipan, har ið rættindi eru knýtt at ávís sum fiskifari. Hetta skiftið verður skipað soleiðis, at rættindahavarin fær eina tillagingartíð, so hann kann laga seg til nýggju treytnar, tað vil siga knýta síni rættindi at ávís sum fiskifari, sum síðani fær veiðiloyvi. Tillagingartíðin er lagað eftir, hvat fyri rættindi talan er um: Rættindi keypt á uppboði 3 ella 8 ár, menningarkvotur ella “vanlig” rættindi.

Til § 8

Hendan greinin skipar tillagingartíðarskeiðið hjá teimum, sum hava keypt 3 ella 8 ára rættindi á uppboði undir lógini um fyrisiting av sjófeingi, og sum eru í gildi, tá henda lógin tekur við.

Stk. 1 ásetir, at persónur ella felag, sum sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi hefur keypt 3- og 8 ára rættindi, kann halda fram undir somu treytum sum áður, til gildistíðin fyri hesum rættinum er runnin. Hetta merkir eisini, at treytir um gjald, ásetan av trygd o.s.fr. sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi eru galdandi, til gildistíðin er runnin. Gildistíðin er gildistíðin av rættindunum sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 2 ásetir, hvussu hesi rættindi fylgja vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni, og er hetta ein broyting í mun til ásetingarnar fyri hesi rættindi sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Rættindini fylgja lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni, eins og

FISKIMÁLARÁÐIÐ

kvotur sambært § 14, stk. 1. Hetta hefur við sær, at rættindini fylgja lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarvotuni upp til mörkini sambært § 14, stk. 1, nr. 1-3. Um heildarkvotan í 2020 er ájavnt ella undir hesum mörkum, fylgir nøgðin eisini lutfalsliga vøkstrinum og niðurskurðinum í heildarkvotuni, tá heildarkvotan seinni er oman fyri mörkini. Um heildarkvotan í 2020 er oman fyri hesum mörkum sambært § 14, stk. 1, nr. 1-3, fáa persónar og feløg við 3- og 8 ára rættindum lut í vøkstrinum á heildarkvotuni, sum er omanfyri heildarkvotuna í 2020. Sí viðmerkingarnar til § 16, sum lýsa, hvussu rættindi sambært § 14, stk. 1 flyta seg í mun til broytingar í heildarkvotuni.

Stk. 3. Her er ásett, at rættindahavari, í tíðarskeiðnum rættindini keyp á uppboði er galdandi, eins og undir galdandi lóg, kann velja at gagnnýta rættindini við fiskifari, sum viðkomandi ikki eigur. Treytin er tó, at fiskifarið, eins og í dag lýkur ávisar treytir. Eigarin av fiskifarinum skal lúka treytirnar um ognarviðurskifti, fiskifarið skal vera skrásett í skipaskránni, og fiskifarið má ikki vera skrásett á lista hjá økisbundnum fiskiveiðifelagsskapi, sum far, ið hefur framt ólógligan, ófráboðaðan ella óskipaðan fiskiskap, ella sum hefur stuðlað slíkum fiskiskapi. Sum nakað nýtt er eisini ásett, at fiskifarið skal hava siglingarloyvi.

Tilskilað verður, at tá rættindi vera gagnnýtt við fiskifari hjá øðrum, tá vera rættindini ikki knýtt at fiskifarinum, og fiskifarið fær tá heldur ikki tillutað veiðiloyvi við støði í hesum rættinum. Talan kann tó vera um eitt fiskifar við veiðiloyvi hóast tað, tí fiskifarið kann á annan hátt hava fingið veiðiloyvi. Hetta um eigarin av fiskifarinum hefur rættindi, sum eru knýtt at fiskifarinum.

Stk. 4. Her verður ásett, at rættindahavari kann eisini velja at fáa fiskiloyvi til egið fiskifar, sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi. Í slíkum føri fær fiskifarið eitt veiðiloyvi og rættindini vera knýtt at fiskifarinum. Um fiskifarið longu hefur veiðiloyvi, t.d. tí at rættindahavarin longu hefur knýtt onnur rættindi at fiskifarinum, tá fær fiskifari ikki eitt veiðiloyvi afturat.

Stk. 5. Ein rættindahavari, sum hefur knýtt síni rættini at egnum fiskifari við veiðiloyvi verður fevndur av ásetingunum í lógini og kann flyta og avhenda síni fiskirættindini sambært kapitl 8 í lógini. Ein rættindahavari, sum í tillagingartíðarskeiðinum velur at gagnnýta síni fiskirættindini við fiskifari hjá øðrum, kann ikki nýta ásetingarnar í kapitl 8 í lógini, men kann hóast tað sambært serligari áseting í skiftisreglunum avhenda síni rættindi endaliga til eigara av fiskifari við veiðiloyvi. Rættindini verða tá knýtt at fiskifarinum, sum rættindini vera avhendaði til. Harvið verður fyrilit tikið fyri, at kann ein rættindahavari ikki útvega sær skip, tá hefur hann til einhvørja tíð móguleika fyri at avhenda rættindi og harvið sleppa undan at liggja við rættindum, sum ikki verða gagnnýtt og sum uppboðssølugjald skal latast fyri. Verða rættindini avhendaði, tá yvirtekur móttakarin eisini tær gjaldstreytir sum eru tengdar at rættindunum í gildistíðarskeiðinum.

Stk. 6. Tá gildistíðin á rættindinum er runnin, verða uppboðssølurættindi umlögð til eginkvotur. Talan er um ymisk tíðspunkt alt eftir nær rættindini eru keypt, og hvat áramál talan er um. Fyri 3 ára rættindi, sum vóru boðin út í 2018 er gildistíðin t.d. til 1. januar 2021, og vera tey tí umlögð pr. 1. januar 2022, ímeðan tað fyri 8 ára rættindini, sum vóru boðin út í 2019 er 1. januar 2027. Treytin fyri at rættindi kunnu leggjast um og útlutast í fiskiloyvi til tann sum til ta tíð er rættindahavari er, at rættindini vera latin í fiskiloyvi til eigara av fiskifari við veiðiloyvi. Hevur rættindahavari longu lagt rættindini á fiskifar við veiðiloyvi, sambært stk. 4, tá verður fiskiloyvi latið til eigara av fiskifarinum, sum rættindini tá eru knýtt at.

Ein rættindahavari sum í gildistíðarskeiðinum fyri uppboðssølurættindini hefur valt at gagnnýta síni rættindi við fiskifari sum viðkomandi ikki eigur, skal sostatt fyri at fáa tillutað

umlögdu rættindini eftir at gildistiðarskeiðið er runnið, tryggja sær, at rættindini til ta tíð eru knýtt at fiskifarið við veiðiloyvi. Hevur rættindahavarin ikki egið fiskifar við veiðiloyvi, ella sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi, at vísa á, er ein móguleiki, at rættindini áðrenn gildistiðarskeiðið er runnið verða avhenda til fiskifar við veiðiloyvi, sí viðmerkingar til stk. 5.

Stk. 7 ásetir, at gjaldast skal fyri 3- og 8 ára rættindini sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi og reglum við heimild í hesi løgtingslóg, til gildistíðin á rættindunum er runnin. Hetta gjald skal tó bert rindast fyri ta nøgd, sum persónur ella felag hevur keypt sambært hesum reglum. Verða rættindini avhendað í gildistiðarskeiðinum, tá fylgja gjaldstreytirnar við.

Til § 9

Hendan greinin skipar tillagingartíðarskeiðið hjá teimum sum undir lógini um fyrisiting av sjófeingi, hava fingið tilsøgn um menningarkvotu, og sum eru galdandi, tá henda løgtingslógin fær gildi.

Talan er um eina skiftisreglu frá menningarkvotunum, sambært løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Skiftið merkir, at tey, sum høvdu endaligar tilsagnir um menningarkvotu, tá ið henda lóg kemur í gildi, kunnu halda fram og eru fevnd av áður galdandi reglum og ásettum treytum í tilsagnum við móguligum seinni tillagingum.

Stk 2. Ásett verður í skiftisreglunum, at fiskifarið sum verður nýtt í samband við hesar menningarætlanir nýtist ikki at hava veiðiloyvi sambært lógini. Ásett er tó, at skipið skal lúka ávís krøv, harundir at eigarin av fiskifarinum lýkur ognarviðurskiftini eftir lógini, at skipið er skrásett í skipaskránni og at skipið hevur siglingarloysi.

Viðkomandi er at gera greitt, at tey tey rættindini, sum í samband við eina menningarverkætlan verða gagnnýtt við fiskifari, geva ikki grundarlag fyri at lata fiskifarinum veiðiloyvi. Fiskiførini kunnu nýtast til verkætlanirnar, sum undir galdandi lóg, men fáa ikki veiðiloyvi at virka undir nýggju lógini við støði í hesum kvotunum. Í samband við at verandi menningarkvotur kunnu verða lagdar um til varandi loyvi, kann tó vera grundarlag fyri at fiskiførini sum fiska hesar kvotur til ta tíð kunnu fáa veiðiloyvi, sí viðmerkingarnar til stk. 3.

Stk. 3. Samgongan hevur sett sær fyri at eftirmeta verandi menningarkvotur við móguleika fyri at leggja menningarkvoturnar um til loyvir við 10 ára uppsagnartíð. Fyri ikki at gera mismun millum tey við 1 ára menningarkvotu frá 2019 og tey við 4 ára menningarkvotu frá 2018, sum í báðum førum eru galdandi á gildiskomudegi lógarinnar, verður skotið upp, at allar galdandi menningarkvotur vera eftirmettar í 2020, tá ið tey fyrstu loyvini ganga út. Um tað ikki verður gjørt á henda hátt, høvdu 1 ára loyvini frá 2019 havt ein fyrimun samanbórið við 4 ára loyvini frá 2018, tá ið tað kemur til móguleikan at leggja um til eginkvotur. Verkætlanirnar verða eftirmettar í mun til tær fyrirtreytir, ið tær upprunaliga vóru latnar eftir.

Sostatt verður tað 2020, ið kann verða avgerandi fyri, um tillutaðu menningarkvoturnar verða lagdar um til varandi loyvir. Tó kunnu tey við 4 ára rættindum fáa eina nýggja eftirmeting í 2021, tá ið hesi loyvi ganga út, hetta um avgjørt verður ikki at leggja tey um í fyrstu eftirmeting.

Um mett verður, at rættindahavararnir lúka krøvini í tilsagnunum í nøktandi mun, er treytin fyri at fáa fiskiloyvi til varandi rættindi útskrivað tó eisini, at rættindahavarin í seinasta lagi 31. desember 2021 kann vísa á egið fiskifar. Hevur fiskifarið sum víst verður á ikki longu veiðiloyvi, kann fiskifarið fáa veiðiloyvi, lýkur tað treytirnar sambært § 5.

Stk. 4. Um menningarkvota verður lögð um til eginkvotu, verður tann nógðin, sum verður lögð um, tikin av teimum 8,5% sambært 49, stk. 2, og sostatt verður tað minni at lata til vinnuligar royndir og verkætlanir framyvir.

Til § 10

Hendan greinin skipar tillagingartíðarskeiðið hjá teimum sum hava onnur rættindi enn 3 ella 8 ára uppboðsrættindi ella tilsøgn um menningarkvotur, tá lógin fær gildi. Hetta fevnir sostatt um meginpartin av teimum veiðirættindum, ið eru undir galdandi lóg um fyrisiting av sjófeingi, og halda fram undir nýggju lógini.

Stk. 1. Ásetir, at persónur ella felag, sum undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi hevir rættindi at fiska og sum tá hendan lógin fær gildi, framvegis hava hesi rættindi, kunnu halda fram við sínum virksemlu.

Stk. 2. Grundreglan í hesum lógaruppskoti er, at rættindini at fiska skulu vera knýtt at ávísu fiskifari við veiðiloyvi. Hetta broytir verandi grundreglu, sum sigur, at rættindi er knýtt at ávísu persóni ella felag. Nevnast skal, at eftir galdandi lóg eru fiskirættindi hjá smærru útróðraráttunum í bólki 5, í fiskidagaskipanini, longu knýtt at ávísu báti, og tí eru tillagingartíðin hvørki neyðug ella galdandi. Fyri at geva rættindahavarinum, sum skifti fevnir um ávíst rásarúm, at laga seg til broyttu treytirnar, er her ásett, at fram til 1. januar 2022, kann hann velja at gagnnýta síni rættindi við fiskifari, sum onnur eigur, treytað av fiskifari lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi sambært § 5, nr. 2-5. Hevir fiskifari ikki veiðiloyvi frammanundan, fær tað í hesum føri ikki veiðiloyvi.

Stk. 3-4. Ásett er, at rættindahavari kann velja at gagnnýta rættindini við egnum fiskifari, sum lýkur treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi. Hetta fiskifarið fær tá veiðiloyvi, um tað ikki frammanundan hevir veiðiloyvi. Hevir rættindahavari t.d. knýtt rættindi at fiska sína egnu árskvotu av makreli at ávísu fiskifari, so fær fiskifarið samstundis veiðiloyvi. Ger sami rættindahavari seinni at at knýta rættindi at fiska svartkjáft at sama fiskifari, verður veiðiloyvi ikki latið viðkomandi fiskifari, tí tað longu hevir veiðiloyvi. Rættindahavari kann í tillagingartíðarskeiðnum sjálvur gera av, hvat fyri fiskifar skal gagnnýta fiskirættindi, men tá tillagingartíðin er av 1. januar 2022, skal hann hava tikið endaliga støðu til hvørjum fiskifari rættindini skulu vera á. Hetta fiskifarið fær veiðiloyvið og kemur at virka undir vanligu reglunum í lógini.

Ásett er eisini, at í tillagingartíðini kann rættindahavari velja, hvussu nógv fiskifør skulu gagnnýta rættindini, og harvið eisini hvussu nógv veiðiloyvi eru. Tá tillagingartíðin er farin, skal talið av veiðiloyvum og tilknýtið til ávís fiskifør leggjast fast. Eftir tað kemur rættindahavari at virka undir vanligu reglunum í lógini um flyting og avhending av veiðiloyvum, egnum kvotum og egnum fiskidøgum.

Stk. 5. ásetir, at í tillagingartíðini kann rættindahavari, sum við fiskiloyvinum hevir fingið rættindi knýtt at egnum fiskifari við veiðiloyvi, avhenda egnar árskvotur ella egnar fiskidagar fyri eitt fiskiár í senn ella endaliga eftir reglunum í kapitli 8 í lögtingslógini. Tá egnir fiskidagar verða avhendingar, verður farið fram eftir reglunum um avhending av fiskidøgum. Hesar reglur fevna um ásetingarnar í § 19 í lógaruppskotinum, um at fiskidagar eru knýtt at bólkunum, og reglum um at fiskiorkan ikki skal gerast størri.

Rættindahavari, sum í tillagingartíðini ikki hevir knýtt síni rættindi at egnum fiskifari, men letur annað fiskifar fiska fyri seg, kann bert avhenda egnar árskvotur ella egnar fiskidagar endaliga til eigara av fiskifari við veiðiloyvi.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í serligum førum geva rættindahavar undantak frá freistini um at veiðirættindi í seinasta lagi 1.januar 2022, skulu vera knýtt at ávísnum fiskifar við veiðiloyvi. Víkjast kann frá tíðarfrestini um rættindahavarin kann prógva, at hann innan rímuliga tíð fær fiskifar, sum lýkur treytir fyri at fáa veiðiloyvi. Treyt er, at gongd er í málinum og at rættindahavarin arbeiðir við ítøkiligum ætlanum um at útvega sær fiskifar at knýta veiðirættindini at, men at tað tekur longri tíð at fáa viðurskiftini við fiskifarinum endaliga í rættlag. Grundreglan er, at freistin bert verður broytt, um talan er um umstøður, sum rættindahavarin ikki sjálvur hevur ræðið á og kann gera nakað við. Umsókn um at útseta freistina, skal vera latin inn áðrenn 1.januar 2022

Kapittul 3. Ognarviðurskifti og miðsavnan

Til § 11.

Ásett verður, sum krav fyri at reka vinnuligan fiskiskap, at eigarin av fiskifarinum fyrst og fremst er persónur ella felag, og harumframt at allir eigarar eru heimahoyrandi í Føroyum. Tryggjað verður, at eigarar av fiskiførum, sum hava fiskirættindi, hava mest møguligt tilknýti til Føroyar, og at fiskirættindini fult út eru undir føroyskum ræði.

Í mun til løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi verður útlendskur kapitalur aftur loyvdur í føroyskari fiskiveiðu, tó við í mesta lagi 1/4 og við nærri ásettum treytum í hesi grein.

Stk. 2. Fyri at reka vinnuligan fiskiskap krevst, at eigarin av fiskifarinum antin er persónur ella felag. Henda áseting nágreinar, hvat er fevnt av hesum hugtøkunum.

Persónur skal vera likamligir persónar, undir hesum einstaklingavirkir og einkultpersónar í felagsskapi, sum hefta persónligt, solidariskt og beinleiðis. Síðstnevndu eru t.d. íognarfeløg, har eigararnir eru likamligir persónar. Orðingin er tann sama, sum var galdandi í løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap og løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Felag skal vera partafelag ella smápartafelag. Ásett verður við hesum, hvørji sjálvstøðug lögfrøðilig feløg kunnu reka vinnuligan fiskiskap, nevnliga partafeløg og smápartafeløg. Sambært lóg um vinnuligan fiskiskap skal felagið vera partafelag, smápartafelag, lutafelag ella partsreiðari. Við løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi varð nýtt krav sett inn, sum avmarkaði hvørji sjálvstøðug lögfrøðilig feløg kunnu reka vinnuligan fiskiskap. Hetta varð gjørt fyri at sleppa undan, at fyritøkur vórðu skipaðar á ein hátt, har gjøgnumskygnið er lítið viðvíkjandi eigaraviðurskiftunum v.m., umframt, at tað var lættari at hava eftirlit við, at reglurnar vórðu fylgdar. Hetta er sama áseting, sum er í alilóggávuni.

Við hesum uppskotið verður hildið fast við hesa broyting. Feløg, ið ikki eru partafeløg ella smápartafeløg, sum í 2017 hava rikið fiskifar, kunnu tó eins og áður halda fram við virkseminum, sambært skiftisreglunum, um hesi eru heimahoyrandi í Føroyum. Nýggja kravið kemur sostatt ikki at ávirka hvønn felagsform, feløg, sum í 2017 hava rikið fiskifar, reka sítt virksemi í.

Stk. 3. Treytirnar ásettar fyri, at persónur til eina og hvørja tíð eru heimahoyrandi í Føroyum, vera við hesum uppskotinum óbroyttar.

Nr. 1-2). Ásett verður, at fyri at persónur skal vera mettur heimahoyrandi í Føroyum, skal persónurin vera skrásettur í Landsfólkavirlitinum og hava verið skrásettur í

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Landsfólkayvirlitinum í Føroyum seinastu 2 árinum. Kravið í løgtingslógini um vinnuligan fiskiskap umframt í løgtingslógini um fyrisiting av sjófeingi var eisini, at persónarnir skuldu vera skrásettir í fólkayvirlitinum seinastu 2 árinum. Hetta kravið er sostatt óbroytt.

Nr. 3-4). Eisini verður kravt, at persónar skulu vera fult skattskyldugir í Føroyum og ikki skulu vera mettir heimahoyrandi í øðrum landi sambært skattalóggávuni. Kravið í løgtingslógini um vinnuligan fiskiskap eins og í løgtingslógini um sjófeingi var, at persónur skuldi vera fult skattskyldugur í Føroyum. Hetta kravið er sostatt óbroytt.

Kravið, um at persónar ikki skulu vera mettir heimahoyrandi í øðrum landi sambært skattalóggávuni bleiv sett inn í løgtingslóg um sjófeingi og er sostatt ein broyting í mun til løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap. Hetta varð gjørt fyri at tryggja, at persónar ikki verða skattaðir í øðrum landi av inntøku av fiskiveiðu. Tað kunnu vera støður, har persónar eru fult skattskyldugir í Føroyum og í øðrum landi í senn. Føroyar hava tá tvískattasáttmálar við fleiri lond, sum áseta, at persónar í slíkari støðu skattliga skulu viðgerast, sum teir bert eru heimahoyrandi í øðrum landinum. Hetta verður í fyrstu atløgu avgjørt við støði í, hvar persónurin hevur fastan bústað, og um hann hevur fastan bústað í tveimum londum, so verður hugt eftir, hvar hann hevur sterkasta persónliga og økonomiska tilknýtið, t.e. har hann hevur høvuðsáhugamál síni. Eisini kann hyggjast eftir, hvar persónurin vanliga er, umframt, hvar hann er ríkisborgari. Alt hetta eru metingar, sum skattamyndugleikarnir gera við støði í ásetingum í tvískattasáttmálum. Um niðurstøðan hjá skattamyndugleikunum verður, at persónur skal viðgerast, sum hann er heimahoyrandi í øðrum landi enn Føroyum, kann ikki tryggjast, at inntøkurnar í øllum førum kunnu skattast í Føroyum. Avgerandi er, hvussu virkseimið tá er skipað. Við hesi áseting verður hildi fast um, at treyt fyri at reka vinnuligan fiskiskap er, at persónur sambært skattalóggávuni ikki verður mettur heimahoyrandi í øðrum landi. Soleiðis verður eisini framyvir tryggjað, at inntøkurnar koma til skattingar í Føroyum og ikki í øðrum landi. Tað eru niðurstøðurnar hjá skattamyndugleikunum, sum eru avgerandi fyri, um persónur sambært skattalóggávuni verður mettur heimahoyrandi í øðrum landi ella í Føroyum.

Stk. 4. ásetir tær treytir, sum verða settar til partafeløg og smápartafeløg, fyri at verða mett heimahoyrandi í Føroyum.

Nr. 1). Fyri at verða mett sum felag, sum er heimahoyrandi í Føroyum, skal felagið vera skrásett í Føroyum hjá Skráseting Føroya ella fráboðað Skráseting Føroya sum undir stovnan. Hendan treyt er tann sama sum er í galdandi lóggávu.

Nr. 2). Kapitalpartar í partafelagnum ella smápartafelagnum skulu gevast út við navni. Hendan treyt er óbroytt síðani løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap og skal tryggja, at møguleiki er fyri at fylgja við í hvør eigur skipini, sum hava veiði- og fiskiloyvi.

Nr. 3). Felagið skal eins og í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi hava høvuðssætið í Føroyum, umframt at veruliga leiðslan í felagnum skal hava sætið í Føroyum. Við hesi orðingini verður ikki bert tryggjað, at formliga høvuðssætið er í Føroyum, men eisini, at veruliga leiðslan hevur sætið í Føroyum. Í hesum sambandi skal viðmerkjast, at tvískattasáttmálar vanliga áseta, at um feløg hava heimstað í fleiri londum, so skulu tey bert vera mett at hava heimstað í tí landi, har veruliga leiðslan hevur sætið. Um veruliga leiðslan er í øðrum landi, verður ikki tryggjað, at allar inntøkur felagsins koma til skattingar í Føroyum. Tá avgerast skal, um veruliga leiðslan hevur sætið í Føroyum í skattligum høpi, verður ein ítøkilig meting gjørd í hvørjum einstøkum føri, har dentur verður lagdur á veruligu viðurskiftunum sambandi við avgerðir um dagligu leiðsluna hjá felagnum. Praksis í skattahøpi

verður avgerandi fyri, um treytin er lokin sambært hesi lóg um, at veruliga leiðslan í felagnum skal hava sætið í Føroyum.

Nr. 4). Í galdandi løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi vóru reglurnar um útlendskan kapital og ognarskap broyttar soleiðis, at útlendingar ikki longur kundu eiga í ella hava avgerðarrætt í feløgum, sum ráða yvir føroyskum veiðirættindum. Við hesum uppskotinum verður hetta broytt.

Útlendskur ognarskapur verður við uppskotinum aftur loyvdur í føroyskari fiskiveiðu, tó við í mesta lagi 1/4. Tað er sostatt ein treyt hjá nýggjum feløgum, at eigararnir av í minsta lagi 3/4 av øllum eginpeninginum, herundir partapeninginum, sum somuleiðis eiga allan atkvøðurættin og avgerðarrættin í felagnum, eru heimahoyrandi í Føroyum og lúka treytirnar um at vera heimahoyrandi í Føroyum sambært stk. 3.

Harafturat er treytin frá løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap um, at skal felagið luta út vinningsbýti, skal føroyski parturin í minsta lagi fáa útlutað 3/4, sett inn aftur. Henda treyt kom inn í løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap við løgtingslóg nr. 68 frá 7. juni 2007 um broyting í løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap, sum ein herd treyt fyri at tryggja, at fiskirættindini eru undir føroyskum ræði. Hetta kravið verður við hesum aftur positivt nevnt í lóggávuni.

Eru eigararnir feløg, er neyðugt at hyggja afturum feløginum eftir øllum eigaraskaranum. Tað er ikki nóg mikið bert at hyggja eftir, um felagið, sum beinleiðis stendur sum eigari, lýkur treytirnar, men neyðugt er at leita aftur til teir likamligu persónarnar, sum eru við í slíkum felagsligum bygnaði, og um treytirnar um at vera heimahoyrandi í stk. 3 eru loknar fyri likamligu persónarnar, ið eiga minst 3/4 av felagnum.

Neyðugt er m.a. at tryggja, at tað ikki eru ásetingar í viðtøkum, partaeigaraavtalam ella øðrum avtalam, sum flyta rættin at taka avgerðir til onnur enn føroysku eigararnar. Eisini er neyðugt t.d. at hyggja eftir starvsreglugerðini fyri nevndina ella øðrum avtalam, fyri at tryggja, at meirilutin av nevndini, sum skal vera føroyskur, sambært ásetingunum í nr. 6, ikki reelt missir meirilutan, og at hyggja eftir lánsavtalam og øðrum skjølum fyri at tryggja, at treytir ikki eru avtalaðar, sum flyta avgerðarrættin frá eigarunum.

Nr. 5). Í løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap varð ásett, at ábyrgdarpeningur skuldi teljast uppí, tá uppgjørt varð, um útlendingar áttu meir enn 1/3 av felagnum.

Í verandi lóggávu varð krav sett inn um, at feløg ikki kunnu hava skuld til útlendingar, sum stendur aftan fyri aðrar kravánarar (ábyrgdarpening). Heldur ikki kunnu feløg hava skuld til útlendingar, har renturnar av skuldini ella tað, sum skal rindast aftur, er knýtt at yvirskotinum í felagnum. Ásett varð sostatt eitt forboð ímóti summum lánnum.

Mett verður, at slík skuld, sum her er umrødd, skuld, sum stendur aftan fyri aðrar kravánarar (ábyrgdarpeningur) og skuld, sum er knýtt at yvirskotinum í feløgnum, liggur tætt uppat partapeningi, og kann geva kravánara stóra ávirkan, eins og slík skuld ofta hevur stórar rentur. Við at tengja rentur ella afturgjald at yvirskoti í felagnum, verður mettt, at móguleikin fyri at fáa yvirskot og vinning úr felagnum er stórir.

Fyri at tryggja, at útlendingar ikki fáa ov stóra ávirkan á felagið, og at yvirskot og vinningur ikki verður fluttur av landinum gjøgnum slík lán, verður hildi fast um forboð fyri slíkum lánnum frá útlendingum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Nr. 6). Í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi var sett sum krav, at meirilutin av limunum í nevndini ella eftirlitsráðnum, skulu lúka treytirnar í stk. 3 um tilknýti til Føroyar, eins og tað er gjørt í alilógini.

Lógin um vinnuligan fiskiskap kravdi, at 2/3 av nevndini skuldu lúka treytirnar um tilknýti til Føroyar. Við hesum uppskotið verður hildið fast um verandi áseting.

Er talið av limum, sum skulu vera heimahoyrandi í Føroyum, ikki eitt heilt tal, verður talið rundað uppeftir. Tað merkir t.d. at um nevndin telur t.d. 5 limir, skulu 3 limir lúka treytirnar í stk. 3 um at vera heimahoyrandi í Føroyum.

Nr. 7). Lógin um vinnuligan fiskiskap hevði ikki nakað krav um, at stjóri felagsins skuldi hava ávíst tilknýti til Føroyar. Í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi var sett sum krav, at stjórin skal vera skrásettur í fólkayvirlitinum, og skal vera fult skattskyldugur í Føroyum, tá hann er stjóri. Hetta er eisini ein tillaging til treytirnar í alilógini, soleiðis at reglurnar, sum verða settar til leiðsluna í feløgum, sum reka fiskivinnu og alivinnu, eru eins. Við hesum uppskotið verður hildið fast um verandi áseting.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin hevur heimild til at geva undantak frá treytunum um ognarviðurskiftini, um talan er um royndarveiðu ella undirvísingætlanir. Talan kann eitt nú vera um at leiguskráseta skip til slík endamál. Undir vanligum umstøðum kann eitt leiguskrásett fiskifar ikki reka vinnuligan fiskiskap, tí tað ikki lýkur kravið um eigarviðurskifti. Ásetingin kann nýtast til t.d. útlendingar, sum hava áhuga at royna eftir fiskasløgum ella á leiðum, sum føroyska fiskivinnan ikki hevur áhugað í ella kunnleika til, men sum, hóast hetta, má metast at fáa týðning fyri føroysku fiskivinnuna seinni.

Undantak kann eisini veitast, um fiskifar, ið er til fiskiskap, er fyri óhappi, t.d. størri eldskaði ella størri maskinbreki. Í slíkum førum kann landsstýrismaðurin geva undantak, soleiðis at annað skip kann verða nýtt í fiskiskapinum, til upprunaliga skipið aftur er siglingarklárt.

Stk. 6. Fyri at tryggja, at ásetingarnar um skuld til útlendskan áognara og reglurnar um vinningsbýti eru í samsvari við lógina, verður við hesi áseting kravt, at feløgin eina ferð um árið lata inn upplýsingar, váttaðar við trygd frá grannskoðara um, hvør skuld er í felagnum, sum stendur aftan fyri aðrar kravánarar, ella har rentur, ella tað, sum skal rindast aftur, er knýtt at yvirskotinum í felagnum, og upplýsingar um vinningsbýti, ið er luta út til útlendskan partaeigara. Kravið er tó bert galdandi fyri feløg, sum hava avreiðingarvirði yvir 4 mió. kr.

Tað er trupult og umsitingarliga krevjandi hjá Fiskimálaráðnum, ella stovnum undir Fiskimálaráðnum, at eftirkanna hesi viðurskifti. Neyðugt er at fara niður í roknskaparskjøl, ítøkilig lánsskjøl o.a. Mett verður, at treytirnar í lógini um ábyrgdarpening, um skuld, sum er knýtt at yvirskotinum í felagnum, og treytirnar til útlutan av vinningsbýti til útlendskan partaeigara, verða betur røktar við at krevja upplýsingar frá eigarunum av fiskiførunum, og at krevja vátan við trygd frá óheftum grannskoðara av hesum upplýsingum. Mett verður rætt og rímligt, at feløg, sum fáa rætt at gagnnýta fiskatilfeingið, sjálvi lata hesar upplýsingar til myndugleikan, og at hesi eisini fáa til vega vátanir av upplýsingunum við trygd frá óheftum grannskoðara.

Krøvini til ábyrgdarpening, til skuld til útlendingar og til vinningsbýti til útlendskan partaeigara, skulu vera lokin til eina og hvørja tíð. Eina ferð um árið skulu upplýsingar um ábyrgdarpening, lán til útlendingar og um vinningsbýti til útlendskan partaeigara, latast myndugleikanum. Upplýsingarnar, váttaðar við trygd frá grannskoðara, skulu latast

myndugleikanum tann 1. juli á hvørjum ári. Hetta er eisini freistin fyri feløg at lata inn sjálvuppgávu til TAKS við roknskapi og vanligu eisini freistin fyri feløg at lata inn ársfrásøgn til Skráseting Føroya.

Stk. 7. Fyri at hava móguleika at fylgja við, hvør hevur ræði á rættindum í føroyskari fiskiveiðu, gerst hetta best við at krevja, at broytingar í ognarviðurskiftunum og lánviðurskiftum skulu boðast landsstýrismanninum frá, áðrenn slíkar broytingar fara fram, og at landsstýrismaðurin skal góðkenna slíkar broytingar, áðrenn tær kunnu fremjast.

Stk. 8. Til at viðgera, um treytirnar eru loknar í hesi grein, eigur umsitingin at fáa til vege, fyri tað fyrsta, prógv fyri, hvørjir eigararnir eru, limir í nevnd ella limir í eftirlitsráði, hvussu nevndin ella eftirlitsráð er skipað og viðtøkur felagsins. Eisini skulu fáast til vege upplýsingar um figging, tá tað er neyðugt at eftirkanna móguligan ábyrgdarpening og skuld, sum er knýtt at yvirskotinum í felagnum, og eisini um móguligar ásetingar eru, sum ávirka atkvøðu- og avgerðarrætt o.a. Í eftirkanningini skal hyggjast at m.a. hvussu viðurskiftini eru skipað millum ávísar eigarar og móguligar avtalur við aðrar partar, eitt nú lánveitarar, eisini fyri at tryggja, at talan ikki er um ábyrgdarpening ella skuld, sum er knýtt at yvirskotinum í felagnum og fyri at tryggja, at treytirnar um atkvøðu- og avgerðarrættin í felagnum eru loknar.

Til at sanna, um viðurskiftini eru í samsvari við treytirnar í hesi grein, kann verða neyðugt, at eigarin av fiskifarinum útvegar upplýsingar og vátanir frá stjóra og nevndarlimum, umframt frá øðrum, so sum ráðgevum, figgingarstovnum o.a.

Øll skjøl kunnu krevjast í føroyskari týðing. Umsøkjari ber útreiðslurnar av hesi týðing.

Stk. 9. Um treytirnar í hesi grein ikki eru loknar, fellur veiðiloyvið burtur. Staðfest verður tó, at landsstýrismaðurin kann loyva, at viðurskiftini koma í rættlag innan ávísa freist. Í hesum tíðarskeiði kann landstýrismaðurin áseta nærri treytir fyri virkseminum, t.d. at veiðirættindi ikki kunnu verða flutt til annað fiskifar. Mett verður ikki, at tað er skynsamt neyvt at áseta, hvør freistin skal vera í lógina, tí tað veldst nógv um umstøðurnar og hvørji viðurskifti, talan er um. Koma viðurskiftini ikki í rættlag, fellur veiðiloyvið burtur.

Stk. 10. Ásetingin tryggjar gjøgnumskygni við eigaraviðurskiftunum í føroyskari fiskiveiðu. Tað, sum landsstýrismaðurin kann almannakunngera, eru allir persónar ella feløg, sum beinleiðis ella óbeinleiðis ráða yvir rættindum at veiða ella reka vinnuligan fiskiskap. Hetta merkir, at eisini feløg, sum eiga partabrøv í felagi, sum hevur ræði yvir rættindum at veiða ella rekur vinnuligan fiskiskap, kunnu almannakunngerast, og eigarar í slíkum feløgum heilt aftur til likamligar persónar. Tað eru tó bert upplýsingar um, hvørjir eigararnir eru og teirra eigaralutfall, sum verður almannakunngjørt.

Til § 12.

Stk. 1-2. Greinirnar víðariføra verandi skiftisreglur í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi fyri tey feløg og grunnar, sum í 2017 hava rikið fiskifar og áttu í feløgum, sum ikki lúka treytirnar í § 11, stk. 1-2 um, at tað bert eru partafeløg og smápartafeløg, sum kunnu reka vinnuliga fiskiskap. Hesi feløg og grunnar kunnu, um hesi í 2017 hava rikið fiskifør, halda áfram við virkseminum sínum. Kravið um, at tað bert eru partafeløg og smápartafeløg, sum kunnu reka vinnuliga fiskiskap, er sostatt bert galdandi fyri feløg, ið eru stovnað í 2018 ella seinni og fyri feløg og grunnar, sum ikki hava rikið fiskifør í 2017. Móguleiki er ikki eftir verandi og hesi lóggávu at stovna nýggjar grunnar til at reka fiskiveiðu og eiga í feløgum.

Henda skiftisreglan varð sett inn í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, soleiðis at nýggju krøvini ikki komu at ávirka, hvønn felagsform feløg og grunnar, sum í 2017 høvdu rikið

FISKIMÁLARÁÐIÐ

fiskifør, reka sítt virksemi í. Við hesum uppskoti verður henda skiftisreglan víðariförd. Mett var ikki í sambandi við, at nýggju krøvini vóru sett inn í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, at tað kom at hava stóra ávirkan við sær fyri vinnuna, tí flestu feløg, sum í dag eru í vinnuni, eru skipað í partafeløg og smápartafeløg, og hevur gongdin verið tann, at feløg hava umskipað seg meir og meir í antin partafelag ella smápartafelag.

Treyt hjá feløgnum, fyri at kunna halda áfram við virkseminum, er tó, at feløgin lúka treytirnar í § 11, stk. 4 um at vera heimahoyrandi í Føroyum. Henda skiftisregla er eisini galdandi fyri tey feløg, sum eru fevnd av § 12, stk. 3.

Treyt hjá grunnunum fyri at kunna halda áfram við virkseminum er, at grunnurin lýkur treytirnar í § 11, stk. 4, tó undantikið treytina í stk. 4, nr. 4 fyri sjálvsognargrunn ella fyri grunn, sum landið eigur.

Landsstýrismaðurin kann eins í verandi lóggávu í serligum førum geva undantak frá felagsforminum og eigaraviðurskiftunum, tá talan er um grunnar. Hugsað verður her t.d. um tær heilt serligu støður, har grunnar við kapitali, frá eitt nú landinum, hava verið stovnaðir í tíðum við búskaparligari kreppu.

Stk. 3. Tá henda lóg fær gildi, kunnu útlendingar framyvir eiga 1/4 í feløgum, sum ráða yvir føroyskum veiðirættindum, sambært § 11, stk. 4, nr. 4. Sambært lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap kundu útlendingar eiga upp til 1/3 og í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi kundu útlendingar ikki longur eiga nakran lut í feløgum, sum ráða yvir føroyskum veiðirættindum, men var ein skiftiskipan gjörd soleiðis, at verandi feløg fingur eina 6 ára skiftistíð at laga seg til broyttu treytirnar. Henda ásetingin víðariførir verandi skiftiskipan, tó soleiðis, at verandi feløg kunnu halda fram við verandi virksemi uttan tíðaravmarking.

Tey feløg, sum í 2019 hava havt ræði á rættindum at veiða og sum hava útlenskar partaeigarar, ið ikki lúka treytina um 1/4 ognarlut, kunnu sostatt, tá henda lógin fær gildi, halda áfram við verandi virksemi. Í verandi virksemi liggur, at útlenskir partaeigarar kunnu halda áfram við tí ongarluti, t.d. 1/3, sum hesin hevur í felagnum tá lögtingslógin fær gildi. Feløgin kunnu virka sum onnur feløg, t.d. við at keypa á uppboðssøluni í 2020, treytað av, at ognarluturin ikki vaksur. Treyt fyri at kunna halda áfram við virkseminum er harumframt, at reglurnar í lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap um útlenskan eigaralut framhaldandi eru loknar. Hesar reglur eru, at eigarar av í minsta lagi 2/3 av eginpeninginum, herundir partapeninginum, umframt ábyrgdarpeninginum, sum somuleiðis eiga í minsta lagi 2/3 av atkvøðurrættinum og avgerðarrættinum í felagnum, lúka treytirnar fyri at vera heimahoyrandi í Føroyum í § 11, stk. 3.

Treytin frá lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap um, at skal felagið luta út vinningsbýti, skal føroyski parturin í minsta lagi fáa útlutað 2/3, fevnir sambært hesi áseting eisni um persónar og feløg, fevnd av hesi skiftisreglu. Verandi eigarar kunnu sostatt ikki luta út vinningsbýti til útlenskar eigarar við meira enn tað, sum svarar til ognarlutin hjá útlenska partaeigaranum. Eigur útlenski partaeigarin t.d. 27% av einum felagi, kann felagið í mesta lagi luta útlenska partaeigaranum 27% av vinningsbýtinum.

Tá partabrøv ella kapitalpartar verða seldir, skulu treytirnar í § 11, stk. 4, nr. 4 vera loknar. Feløgin, sum hava útlenskar partaeigarar, kunnu sostatt halda áfram við virkseminum, men selur t.d. útlenski partaeigarin síni partabrøv, so skal keyparin av partabrøvunum lúka treytirnar í lógini um at vera heimahoyrandi í Føroyum.

Nýggj avtala um lán ella skuld, sum ikki lýkur treytirnar í § 11, stk. 4, nr. 5, kann ikki gerast eftir, at lógin er komin í gildi. Hetta merkir, at eftir at lógin er komin í gildi, so kann ikki gerast avtala um, at kravánari stendur aftan fyri aðrar kravánarar, um kravánarin er útlendingur, heldur ikki kann takast lán, har renturnar av láninum, ella tað, sum skal rindast aftur, er knýtt at yvirskotinum í felagnum, um lánveitarin er útlendingur. Hetta er sama treyt, sum er í galdandi lóggávu, og treytin er sostatt óbroytt í mun til lógtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Til § 13.

Greinin ásetir ovара mark fyri, hvussu stóran part av føroysku fiskirættindum feløg ella einstaklingar kunnu hava ræði á. Greinin er í innihaldi framhald av § 10 í verandi lóg, sum tó ongantíð fekk gildi. Sammett við verandi lóg eru tó onkrar broytingar og tillagingar gjørdar, m.a. fyri at leggja upp fyri, at tað frameftir verður fiskidagaskipan undir Føroyum og ikki ein kvotuskipan, sum galdandi lóg leggur upp til. Ein onnur broyting er, at farið verður burtur frá at seta hámark fyri hvønn høvuðsfiskiskap, sum vanliga fevnir um ymisk fiskasløg við ymiskum marknaðarvirði. Hetta ger, at frameftir er ikki tørvur at hava ásetingar um toskajavnvirði.

Stk. 1. ásetir, hvussu stóran part av samlaðu fiskidøgnum ella kvotunum, innan fyri hvønn av teimum nevndu bólkunum sær, ein persónur ella felag í mesta lagi kann hava ræði á.

Nærstandandi

Avmarkingin um, hvussu nógv ein kann hava ræði á, kann tó lættliga sleppast undan, um bert verður hugt eftir tí beinleiðis eiganum, tí persónur ella felag kann koma uttanum avmarkingina, t.d. við at seta nýtt felag ímillum seg og felagið, sum eigur fiskifarið, ella lata makan standa fyri einum parti av felagnum. Hetta er orsökkin til, at avmarkingin er víðkað til eisini at fevna um nærstandandi og óbeinleiðis ognarviðurskifti. Nærstandandi telja við í uppgerðini yvir støddina á rættinum, sum persónur ella felag í mesta lagi kann ráða yvir.

Óbeinleiðis

Fyri at forða fyri, at ikki verður farið uttan um lógarásetingarnar, skulu eisini óbeinleiðis ognarviðurskifti takast við, tá avgerast skal, um ovара markið er rokkið. Óbeinleiðis ognarviðurskifti eru, tá ein persónur ella eitt felag hevur ræði á rættindum, ella part í rættindum gjøgnum eitt annað felag, ella gjøgnum fleiri feløg. Tað kann t.d. vera ein persónur, sum eigur eitt holdingfelag, sum eigur eitt dótturfelag, sum eigur fiskifar og hevur ræði á nøkrum rættindum. Persónurin, sum eigur holdingfelagið, verður mettur óbeinleiðis at hava ræði á rættindunum. Um so er, at tað eru fleiri persónar aftan fyri holdingfelagið, so eigur hvør av persónunum ein lutfalsligan part.

Ein persónur ella eitt felag kann eiga part í fleiri feløgum við atgongd til veiðirættindi, og tá eru tað allir ognarpartar hjá viðkomandi, sum skulu leggjast saman. Tað verður soleiðis altíð hugt eftir, hvørjir persónar standa aftan fyri feløginum, og hvussu stóran part hesir eiga samlað í hvørjum bólki sær fyri at tryggja, at endamálið við ásetingini kann røkkast.

Stk. 2. Ásett er, at egin árskvota, sum eigarin av fiskifari flytur millum ár, verður roknað við í egnu árskvoturnar hjá rættindahavarunum tað árið, kvotan upprunaliga hoyrir til. Flutt kvota skal við øðrum orðum ikki telja við í egnu árskvoturnar hjá rættindahavaranum, tað árið kvotan verður flutt til. Verða 10% av egnu árskvotuni t.d. flutt frá 2020 til 2021, tá verða tey 10% roknað við í egnu árskvotuna í 2020 og ikki í 2021. Verða 10% av kvotuni í 2021 fiskað a conto í 2020, tá verða tey 10% roknað við í egnu árskvotuna í 2021 og ikki í 2020.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 3. Egnir fiskidagar ella eignar kvotur, sum reiðarin útvegar sær í einstaka fiskiárinum eftir vanligu reglunum í lógini, verða ikki tald við, tá avgerast skal, um treytirnar í stk. 1 eru loknar. Bert um fiskidagar ella kvotur verða flutt endaliga, verða hesi tikin við í uppgerðina.

Stk. 4. allýsir “nærstandandi”. Nærstandandi er at skilja sum hjúnafelagi, skyld í stígandi ella fallandi linju, systkin, hjúnafelagi hjá teimum nevndu persónunum og aðrir persónar, ið hava staðið hvørjum øðrum serliga nær. Orðingin fevnir eisini um aðrar persónar, ið hava staðið hvørjum øðrum serliga nær. Undir hesa orðing koma eisini samlivandi, t.e. persónar sum liva saman ella persónar, sum ætla at gifta seg. Í flestu førum vilja fosturbørn eisini koma inn undir orðingina. Avgerandi fyri, um persónar verða mettir at vera nærstandandi er, um tað verður mett, at tað hevur verið eitt nøkulunda líka tætt tilknýti millum persónarnar, sum vanligt er millum tey skyldfólk, ið beinleiðis eru nevnd í lógartekstinum.

Stk. 5. er skiftisregla, ið loyvir virksema at halda fram, men ikki økjast, um so er, at persónar ella feløg hava rokkið ovara markinum, ásett í stk. 1, áðrenn gildiskomu lógarinnar.

Stk. 6. Heimildin hjá landsstýrismanninum, til í serligum førum at geva undantak frá ovara markinum fyri miðsavnan av vinnuni, kann t.d. verða nýtt í sambandi við, at ein vinna er fyri stórari afturgongd. Fyri at fiskiskapurin innan ávísu vinnuna ikki skal detta niðurfyri, so kann landsstýrismaðurin loyva, at persónar ella feløg, sum hava rættindini, sum eru eftir í vinnuni, fara upp um ovaru mörkini í hesi grein.

Stk. 7. Fyri at tryggja ásetingarnar í stk. 1, er neyðugt at kunna fylgja við, hvør eigur fiskiførini, ið hava rættindini, og serliga til at krevja, at broytingar í ognarviðurskiftunum í fiskiførum skulu góðkennast av landsstýrismanninum sambært hesi grein um miðsavnan av fiskirættindum. Tað er ofta lættari at góðkenna broytingar, áðrenn tær fara fram, og hesar skulu tí fyriligga til góðkenningar, áðrenn tær verða framdar.

Broytast eigarviðurskiftini í felagi, sum eigur fiskifar við veiðirættindium, soleiðis, at farið verður upp um ovara markið í stk. 1, kann landsstýrismaðurin geva eina ávísa freist, sum verður ásett eftir, hvørji viðurskifti talan er um, til at fáa viðurskiftini í rættlag, annars falla rættindini, sum eru ov nógv aftur til landið.

Ein slík broyting kann til dømis íkoma um ein persónur ella felag, sum longu hevur skip við veiðirættindum, keypir seg inn í eitt annað felag, við skipi og rættindum. Hetta broytir ikki bara ognarviðurskiftini í hesum felag, men kann eisini gera gera, at ræði yvir fiskirættindum í skipanini broytist.

Stk. 8. Fyri at tryggja ovaru mörkini fyri miðsavnan av vinnuni, kann landsstýrismaðurin krevja allar neyðugar upplýsingar, bæði frá eiganum sjálvum og øðrum, sum kunnu hugsast at hava upplýsingar, sum eru neyðugar fyri at tryggja ásetingarnar í greinini. Tær upplýsingar, sum kunnu innheintast, eru upplýsingar um ognarviðurskifti og um veiðu. Eitt nú kann hugsast, at Fiskimálaráðið innheintar hesar upplýsingar til viðgerðina av málunum:

- Stovningarsamtykt
- Viðtøkur fyri felagið
- Váttan fyri innføring í partaeigarayvirlit
- Partaeigarayvirlit
- Tekningarútskrift frá Skráseting Føroya
- Møguligur partaeigarasáttmáli
- Onnur skjøl, sum hava týdning fyri ognarviðurskiftini í felagnum
- Roknskaparupplýsingar

Stk. 9. Ásetingin er ætlað at tryggja gjøgnumskygni við eigaraviðurskiftunum í føroyska fiskiflotanum. Tað, sum landsstýrismaðurin kann almannakunngera, eru allir persónar ella feløg, sum hava rættindi til fiskiskap, og hvussu stóran part av rættindunum hesir hava ræði á. Tað eru tó bert upplýsingar um, hvørjir eigarar eru og teirra eigaralutfall, sum verður almannakunngjørt.

Kapittul 4. Uppboðssøla í 2020

Til § 14.

Stk. 1 ásetir, at í 2020 verður uppboðssøla av svartkjafti, makreli og norðhavssild. Tað er bert í 2020 at boðið verður út, tí talan er um langtíðarrættindi, sum nærri útgreinað undir § 15.

Boðið verður út sum sølukvota:

- 14,5 % av heildarkvotuni av svartkjafti, tó í mesta lagi av 350.000 tonsum.
- 8,7 % av heildarkvotuni av makreli, tó í mesta lagi 8,7 % av 90.000 tonsum.
- 8,7% av heildarkvotuni av norðhavssild, tó í mesta lagi 8,7 % av 65.000 tonsum.

Stk. 2 ásetir, at er heildarkvotan í 2020 omanfyri mörkini, kann landsstýrismaðurin, umframt nøgdina sambært stk. 1, bjóða út nøgd omanfyri mörkini sum uppboðsárvotuni, og/ella seta nøgd av til fiskivinnuroyndir og verkætlanir sambært § 49. Talan kann vera um, at nøgdin skal partvíst bjóðast út og partvíst setast av til royndir, men talan kann eisini gerast um, at øll kvotan skal setast av til at bjóða út ella øll latast til vinnuligar royndir. Hvussu býttast skal millum hesi verður avgjørt av ásetingunum í stk. 3.

Í stk. 3 er ásett, at luturin, sum í 2020 verður boðin út sambært stk. 1 og 2, og luturin, sum verður settur av til vinnuligar royndir og verkætlanir, í útgangsstøðinum skulu vera tveir javnt stórir partar. Við í hesa meting skal takast, at 8,5% av tøku føroysku kvotuni av makreli, svartkjafti og norðhavssild sambært § 49, stk. 2, árliga verða settar av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Hvørt talan kann blíva um tveir javnt stórar partar verður tó eisini ávirka av, at bjóðast kann út samanlagt (stk. 1 og stk. 2) í mesta lagi ein nøgd, sum svarar til lutfallið av 1 ára kvotum í mun til heildarkvotuna í 2019.

Í 2019 varð t.d ein nøgd svarandi til 42% av heildarkvotuni av norðhavssild seld sum 1 ára kvotur. Er heildarkvotan av norðhavssild í 2020 t.d. 95.000 tons, er tað sostatt í mesta lagi 39.900 tons, sum samanlagt kann seljast í 2020.

Sum eitt hugsað dømi verður stóðið tikið í, at heildarkvotan av norðhavssild í 2020 er 95.000 tons. Tá verða 5.655 tons boðin út sambært stk. 1, sum sølukvota [(8,7 % av 65.000 tons (markinum)]. Harumframt skal landsstýrismaðurin, sambært stk. 2, bjóða út 30.000 tons, sum uppboðsárvotuni ella seta av til vinnuligar royndir og verkætlanir [95.000 (heildarkvotan) – 65.000 (markið) = 30.000 tons]. Lógin ásetir, at luturin, sum verður boðin út, og luturin, sum verður settur av til royndir, skal vera tveir javnt stórir partar. Í metingina av, hvussu stór nøgd av uppboðsárvotuni skal bjóðast út, og hvussu stór nøgd skal til vinnuligar royndir og verkætlanir, skal takast við nøgdin av norðhavssild, sum sambært § 49, stk. 2 er sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir.

Siga vit sum hugsað dømi, at 10.000 tons av norðhavssild er sett av sambært § 49, stk. 2, tá er samláða puljan, sum skal lutast í tveir partar, samanlagt 45.655 tons. Lutast skulu sostatt í útgangsstøðinum góð 22.800 tons í partin, sum skal bjóðast út, og 22.800 tons til vinnuligar

FISKIMÁLARÁÐIÐ

royndir og verkætlanir. Síðani skal eftirkannast, um nógðin, sum sambært hesum verður sett til at bjóða út, er undir tí nógð, sum landsstýrismaðurin í mesta lagi kann bjóða út eftir ásetingum í stk. 2. Hendan treytin er uppfyllt, tí bjóðast kundi út mundandi hægri nógð við støði í lutfallinum frá 2019. Í hesum dømi høvdu sostatt 17.200 tons verið boðin út sum uppboðsárskvota, ímeðan 12.800 tons høvdu verið sett av til royndir. Nevnda dømið er lýst í talvu 16.2, í viðmerkingunum til § 16.

Leggjast kann afturat, at eftir 2020 liggur luturin, sum verður ávikavist boðin út og latin til vinnuligar verkætlanir, fastur. Av tí at partur av nógðini, sum verður latin til vinnuligar royndir og verkætlanir, hevur støði í einum lutfalli av tøku føroysku kvotuni, kann munur vera á, hvussu stórar nógðir verða settar av til ávikavist seldu langtíðarrættindi (§ 14, stk. 1 og 2) og til vinnuligu royndirnar og verkætlanir (§ 49, stk. 2 og 3) eftir 2020. Ein lýsing av hesum sæst í talvu 16.2.

Talva 14.1. niðanfyri vísir eitt hugsað dømi um sölukvotu og uppboðsárskvotu/kvotu til vinnuligar royndir og verkætlanir fyri makrel svartkjaft og norðhavssild í 2020. Fyri makrel og svartkjaft eru heildarkvoturnar undir markinum, tí verður eingin uppboðsárskvota seld á uppboði, og einki sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Boðið verður út 8,7% av heildarkvotuni av makreli, svarandi til 4.625 tons, og 14,5% av heildarkvotuni av svartkjafti, svarandi til 39.552 tons. Fyri norðhavssildina verður talan um bæði sölukvotu og uppboðsárskvotu/kvotu til vinnuligar royndir og verkætlanir, sum lýst omanfyri.

Talva 14.1

Tons í 2020	Makrel	Svartkjaft	Norðhavssild
Heildarkvota	53.161	272.771	95.000
Uppboðsárskvota/kvota til vinnuligar royndir og verkætlanir	0	0	30.000
Sölukvota	4.625	39.552	5.655

Í viðmerkingunum til § 16 er nærri útgreinað, hvussu hesi rættindi síðani flyta seg í mun til hækkingar og lækkingar í heildarkvotum yvir ár.

Til § 15

Stk. 1 ger greitt, at rættindini, sum vera seld sambært § 14, eru langtíðarrættindi við 10 ára gildistíð. Ásett verður tó samstundis, at tá uppboðssølutíðarskeiðið er runnið, verða rættindi verandi hjá teimum, sum tá ráða yvir teimum. Tey vera tá ikki longur tengdar at teimum gjaldstreytum, sum vóru knýttar at rættindum við söluni. Í annan mun eru rættindini tó óbroytt, og tey eru tá sum aðrar egnar kvotur eftir lógini.

Stk. 2 ásetir, at sølu- og uppboðsárskvotur sambært § 14 kunnu verða bodnar út til persón ella felag, sum lýkur treytirnar viðvíkjandi eigaraviðurskiftum og miðsavnan. Øll, sum lúka hesar treytir, kunnu sostatt bjóða seg fram. Krav verður ikki sett til, at keyparin skal hava fiskifar við veiðiloyvi, ella bát við fiskiloyvi í bólki 5, tá boðið verður, men hendan treytin er tó galdandi, um keyparin skal kunna gagnnýta rættindi.

Stk. 3 ger greitt, at treytin fyri at fáa fiskiloyvi er, at keyparin innan fyri 3 mánaðir eftir keypið kann vísa á fiskifar, sum hevur veiðiloyvi, ella sum uppfyllir treytirnar fyri at fáa veiðiloyvi, ella á bát í bólki 5, sambært lógini. Talan skal vera um fiskifar, sum hann sjálvur eigur. Er

FISKIMÁLARÁÐIÐ

hendan treyt ikki uppfyllt, tá falla rættindini, eftir at freistin er útrunnin, aftur til landið, og verða boðin út av nýggum eftir ásetingunum í § 15.

Í stk. 4 er ásett, at rættindi keypt á uppboði kunnu ikki avhendast í 2020. Hetta er eitt frávik frá teimum reglum, sum annars eru um avhending av kvotum sambært lógini (§ 31). Endamálið er at tryggja, at keyparar ikki bjóða uppá kvotur á uppboði við víðarisølu fyri eyga, men bjóða við tí fyri eyga at brúka kvotuna við tí fiskifari, sum víst verður á tá boðið verður, ella innan fyri 3 mánaðar freistina. Lagt er samstundis upp til, at frá 2021 verða hesi rættindi fevnd av somu reglum um avhending, sum aðrar kvotur, eftir lógini. T.v.s. at frá 2021 kunnu sölukvotur og uppboðsárskvotur avhendast fyri eitt ár í senn ella endaliga, treytað av at í minsta lagi 60% av kvotuni av fiskislagnum, ið verður avhendað, er fiskað í fiskiárinum frammanundan við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari.

Stk. 5 ásetir, at fyri at bjóða á uppboðssøluni krevst, at persónur ella felag skal vera góðkent frammanundan ætlaðum keypi á uppboði. Samstundis er í stk. 6 heimilað landsstýrismanninum at áseta reglur um hesa undangóðkenning og tíðarfreist fyri, nær upplýsingar skulu vera latnar myndugleikanum fyri at fáa undangóðkenning, áðrenn uppboðssølan fer í gongd.

Talan má vera um eina rímiliga freist at lata upplýsingar, bæði fyri myndugleikan at eftirkanna, um viðurskiptini eru í lagi, og fyri møguligan keypara, t.d. 4 vikur.

Stk. 7 ásetir, at landsstýrismaðurin í kunngerð ger nærri reglur um, hvussu uppboðssølan fer fram. Lógaruppskotið hevur ikki ásetingar um, hvussu sjálv sølan skal skipast.

Í kunngerð kunnu m.a. verða gjørdar reglur um at melda til luttøku til uppboðssøluna soleiðis, at tað kann tryggjast, at talan er um persónar ella feløg, sum lúka treytirnar sambært hesum lógaruppskoti. Ásetingar kunnu vera um, hvussu ofta kvota skal bjóðast út, og hvussu stórar nøgdir kunnu bjóðast út í senn. Slíkar treytir verða settar í kunngerðina, sum skipar uppboðssøluna.

Eisini vera ásetingar í kunngerð um, hvussu og nær keypspeningurin skal rindast. Møguleikin verður at krevja, at tað verður stillað trygd fyri keypspeninginum, og um at rinda kostnaðin av uppboðssøluni.

Stk. 8 heimilar landsstýrismanninum at gera avtalu við uttanfyri standandi. Talan er um somu heimild, sum landsstýrismaðurin hevur havt í 2011, 2016 og 2017 og í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 9. Her er ásett, at gjaldið, fyri rættindi keypt á uppboðssølu, fer í landskassan.

Til § 16.

Stk 1. ásetir, hvussu keypt nøgd av kvotu, sambært § 14, stk. 1 (sölukvotan), broytist við heildarkvotuni. Upp til mörkini, sum eru ásett í stk. 1, fylgja keyptu nøgdirnar hækkingum og lækkingum í heildarkvotuni lutfalsliga.

Stk. 2 ásetir, at er stóðan í 2020 soleiðis, at heildarkvotan er ájavnt ella undir mörkunum, tá fylgja keyptu kvoturnar hækkingum og lækkingum í heildarkvotuni, eisini tá kvotan eftir 2020 er omanfyri markið.

Talva 16.1 vísir hvussu ymisku kvoturnar flyta seg yvir ár, har útgangsstøði verður tikið í, at heildarkvotan av makreli í 2020 er niðan fyri hámarkið, sambært § 14, stk. 1.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Sum talvan vísir, verða 8,7% av heildarkvotuni á 53.161 tons, t.v.s. 4.625 tons, seld sum sölukvota. Ein partur verður latin teimum, sum í 2018 og 2019 hava keypt sær 3 og 8 ára rættindi á uppboði, sum eisini ásett í § 13. Talan er um 3.349 tons í 2020 (6,3% av 53.161 tons).

Restin av kvotuni undir hámarkinum verður útlutað øðrum, t.e. teir rættindahavarar, sum undir lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi hava fingið útlutað kvotur av hesum fiskasløgum (menningarkvotur og 1 ára uppboðssölukvotur undantiknar). Hesir fáa sambært døminum 45.186 tons.

Eingin nøgd er at bjóða út sum uppboðsárskvota ella at seta av til vinnuligar royndir og verkætlanir.

Í 2021 hækkar heildarkvotan til 95.000 tons, men hóast hetta er omanfyri markið, nevnt í § 14, stk. 1, verður eingin uppboðsárskvota seld á uppboði, tí heimildin at selja er bert fyri 2020, og heildarkvotan er disponerað yvir, samsvarandi § 16, stk. 2. Ístaðin verður kvotan útlutað millum teir aktørar, sum hava lut í kvotuni í 2020, har øll fáa sín lutfalsliga part av hækkingini, sum eisini ásett í § 16, stk. 2. Tá kvotan aftur lækkar, lata eisini øll lutfalsliga, sum lýst við døminum niðanfyrir fyri ár 2022, tá kvotan aftur lækkar.

Talva 16.1

Makrel	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Mørk í lógini	90.000	90.000	90.000	90.000	90.000	90.000
Heildarkvota	53.161	95.000	64.325	70.757	77.833	85.616
Onnur	45.186	80.750	54.676	60.143	66.158	72.774
3 og 8 ára rættindi	3.349	5.985	4.055	4.458	4.905	5.394
Sölukvota	4.625	8.265	5.596	6.156	6.770	7.448
Onnur, 3 og 8 ára rættindi og sölukvota	53.161	95.000	64.325	70.757	77.833	85.616
Nøgd til uppboðsárskvotu/vinnuligar royndir og verkætlanir	0	0	0	0	0	0
Hækking/lækking í heildarkvotu	0	41.839	-30.675	6.432	7.076	7.783

Stk. 3. Í lógaruppskotinum verður skynað ímillum sölukvotu og uppboðsárskvotu (§ 14, stk. 1 og stk. 2). Hetta verður gjørt, tí munur er á, hvussu kvoturnar flyta seg í mun til broytingar í heildarkvotunum. Í § 16, stk. 3 er ásett, at um heildarkvotan í 2020 er omanfyri mørkini, fær tann, sum hevur keypt kvotu, sambært § 14, stk. 1, sín lutfalsliga part av kvotuni undir markinum, og hann fær eisini part av tí kvotu, sum er omanfyri heildarkvotuna í 2020. Parturin av kvotuni omanfyri heildarkvotuna í 2020, er lutfallið av heildarkvotuni í 2020. Keypir ein persónur t.d. 1.000 tons av norðhavssild, sum sölukvotu í 2020, og heildarkvotan í 2020 er 100.000 tons, ímeðan heildarkvotan í 2021 er 110.000 tons, tá hevur hesin persónur í 2021 rætt til 1.100 tons av norðhavssild (1.000 tons + 1/100 av 10.000 tons).

Stk. 4 ásetir, hvussu uppboðsárskvotan flytir seg. Tá heildarkvotan er hægri enn heildarkvotan í 2020, fáa hesar kvotur sín lutfalsliga part av hækkingini og gjalda lutfalsliga, tá kvotan lækkar aftur. Lutfallið er kvotan í 2020 samanborið við heildarkvotuna. Um heildarkvotan lækkar og gerst lægri enn heildarkvotan í 2020, tá er tað uppboðsárskvotan/kvotan til vinnuligar royndir og verkætlanir, sum verða trektar fyri lækkingarnar í heildarkvotuni, inntil einki er eftir. Økist

FISKIMÁLARÁÐIÐ

heildarkvotan aftur, er það eisini bert uppboðsárskvotan/kvota til vinnuligar royndir og verkætlanir, sum fær lut í hækkingini frá markinum, og inntil heildarkvotan aftur er á stöði við 2020-kvotuna.

Talva 16.2

Norðhavssild	<u>2020</u>	<u>2021</u>	<u>2022</u>	<u>2023</u>	<u>2024</u>	<u>2025</u>
Mørk í lógini	65.000	65.000	65.000	65.000	65.000	65.000
Heildarkvota	95.000	112.540	123.794	79.228	63.382	85.000
Önnur	55.250	65.451	71.996	55.250	53.875	55.250
3 og 8 ára rættindi	4.095	4.851	5.336	4.095	3.993	4.095
Søluqvota	5.655	6.699	7.369	5.655	5.514	5.655
Nøgd til uppboðsárskvotu/vinnuligar royndir og verkætlanir	30.000 ¹	35.539	39.093	14.228	0	20.000
- harav at bjóða út sum uppboðsárskvota	17.173	20.343	22.377	8.144	0	11.448
- harav at lata til vinnuligar royndir og verkætlanir	12.828	15.196	16.715	6.084	0	8.552
Øking/minking í heildarkvotu millum ár	0	17.540	11.254	-44.566	-15.846	21.618

Talva 16.2. vísir, hvussu ymisku kvoturnar flyta seg yvir ár, tá stöðan er sum lýst í § 16, stk. 3 og 4. Útgangsstöði verður tikið í, at heildarkvotan av norðhavssild í 2020 er omanfyri hámarkið, sambært § 14, stk. 1.

Sum yvirlitið vísir, verður 8,7% av heildarkvotuni upp til 65.000 tons seld sum søluqvota í 2020. Restin av kvotuni, undir markinum, verður latin teimum persónum ella felögum, sum í 2018 og 2019 hava keypt sær 3 og 8 ára rættindi av norðhavssild og øðrum (t.e. tey, sum søguliga hava havt lut í hesum kvotum).

Tann partur av heildarkvotuni, sum er oman fyri markið, verður settur av til uppboðsárskvotu/kvotu til vinnuligar royndir og verkætlanir, t.e. samanlagt 30.000 tons. Við stöði í ásetingunum í § 14, stk. 3 er síðani gjørt eitt býti av nøgdini til ávikavist tann part, sum skal bjóðast út sum uppboðsárskvota, og tann partin, sum skal latast til vinnuligar royndir og verkætlanir, sambært § 49. Nærri frágreiðing um, hvussu komið verður fram til tøluni, er at finna í viðmerkingunum til § 14, stk. 3, har stöði verður tikið í júst sama taldømi, sum í talvu 16.2.

Eftir 2020 verða ikki fleiri sølur, og møguligar hækkingar í heildarkvotuni verða tí lutaðar út millum tey, sum longu hava part av heildarkvotuni. Í 2021 hækkar heildarkvotan til 112.540 tons. Yvirlitið vísir, at allar kvotur fáa lutfalsligan lut í teimum 15.196 tonsunum, sum kvotan hækkar frá 2020 til 2021, við stöði í lutinum av 2020-kvotuni. Hetta sama ger seg galdandi í 2022, tá heildarkvotan áhaldandi hækkar og er oman fyri heildarkvotuna í 2020.

¹ Býti í talvuni, til ávikavist at bjóða út sum uppboðsárskvota og at lata til vinnuligar royndir og verkætlanir, er gjørt við stöði í einum hugsaðum dømi, har kvotan, sum sambært § 49, stk. 2 er sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir í 2020, er 10.000 tons. Sí útgreining undir viðmerkingunum til § 14. Árin eftir er talan um eitt lutfall av partinum, sum er settur av til uppboðsárskvotu/vinnuligar royndir og verkætlanir.

Í 2023 lækkar heildarkvotan og er undir nógðini av heildarkvotuni í 2020. Sum yvirlitið vísir, lækka allar kvotur lutfalsliga niður til markið, sum er heildarkvotan í 2020. Síðani er tað bert uppboðsárskvotan/kvotan, sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir, sum lækkar tey 15.772 tonsini, sum heildarkvotan í 2023 er lægri enn heildarkvotan í 2020.

Í 2024 er ein nýggj støða, tí heildarkvotan lækkar nú niður um markið í lógini, sambært § 14, stk 1. Lækkingin frá 2024 til 2025 er 15.846 tons. Tey fyrstu 14.228 tonsini verða, sambært ásetingum í § 16, stk 4, “tikin” frá uppboðsárskvotuni/kvotuni til vinnuligar royndir og verkætlanir, til hon er heilt burtur. Eftir er ein lækking á 1.618 tons, sum allar kvotur, sum eru eftir, t.e. 3 og 8 ára rættindi, sölukvotan og onnur, lata lutfalsliga til.

At enda er eitt dømi um, hvussu farið verður fram, um heildarkvotan síðani hækkar aftur upp um mörkini í § 14 stk. 1. Í 2025 hækkar heildarkvota uppá 85.000 tons, og allar kvotur hækka lutfalsliga upp til markið, til tær eru á tí støði, sum tær vóru í 2020. Síðani er tað bert uppboðsárskvotan, sum hækkar við teirri nógð av heildarkvotuni, sum er eftir, t.e. til 20.000 tons.

Til § 17.

Hendan greinin heimilar landsstýrismanninum at lata, sambært § 22-23, seta av til vinnuligar royndir og verkætlanir, sambært § 49, ella seta av til royndarfiskiskap o.a., sambært § 50, tey fiskirættindi, ið falla aftur til landið eftir ásetingunum í lógini. Her kann t.d. vera talan um rættindi, sum falla aftur til landið, orsakað av brúkksskylduni.

Kapittul 5. Skipan í fiskiskapinum hjá fiskiførum undir føroyskum flaggi í føroyskum sjógvi

Til 18.

Stk. 1 ásetir fiskidagaskipan í fiskiskapinum eftir botnfiski í føroyskum sjógvi í 2020.

Stk. 2. ásetir, at tey, ið høvdu rætt til at fiska undir fiskidagaskipanini í 2019, kunnu halda fram í 2020. Ein broyting við hesum uppskotinum er, at skipan við veiðiloyvum verður sett í verk, og at rættindini nú eru knýtt at ávísum fiskifari. Undir verandi skipan er rætturin at fiska undir fiskidagaskipanini ikki knýttur at ávísum fiskifari, men at einstaklingi ella felag. Undir hesi skipan kann rættindahavarin í prinsippinum sjálvur gera av, hvat fyri fiskifar ella hvussu nógv fiskifør hann brúkar sínar fiskidagar við.

Eftir hesi lógini skulu rættindini knýttast at ávísum fiskifari, sum samstundis skal fáa eitt veiðiloyvi, sum er ein góðkenning at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Tí er meginreglan, at atgongd til at fiska undir fiskidagaskipanini er treytað av, at viðkomandi fiskifar, hevur veiðiloyvi, tað vil siga, at fiskifarið er góðkent, og at eigarin lýkur lógarásettu treytirnar fyri at reka vinnuligan fiskiskap undir føroyskum flaggi.

Fiskiloyvið til fiskidagaskipanina verður enn sum áður latið eigara av ávísum fiskifari, og í hvørjum fiskiloyvi verður ásett, hvussu nógvar fiskidagar viðkomandi fiskifar hevur.

Eins og fyri onnur rættindi er ein tillagingartíð fyri tey, ið hava rættindi at fiska í fiskidagaskipanini. Endamálið er geva rættindahavarum eitt ráсарúm í skiftinum frá eini skipan, har veiðirættindi eru knýtt at ávísum persóni ella felag, til eina skipan, har rættindini eru knýtt at ávísum skipi, sum skal hava veiðiloyvi. Hetta merkir í stuttum, at ta fyrstu tíðini er ikki treyt

FISKIMÁLARÁÐIÐ

at fiskifari hefur veiðiloyvi. Tann, ið hefur rættindi í dagaskipanin, kann fáa fiskiloyvi til fiskifar, sum skal lúka somu treytir, ið verða settar til veiðiloyvi, og kann halda fram at fiska longu frá 1. januar 2020. Men rættindahavarin fær eina freist at velja og gera av, hvat fyri skip varandi skal hava fiskidagarnar á sær og fáa veiðiloyvi. Tá tað er gjørt, er tillagingartíðin av. Rættindi eru tá knýtt at ávís sum fiskifari, sum kemur at virka undir vanligu reglunum í lógini. Skulu dagar brúkast við øðrum fiskifari, kunnu dagarnir flytast eftir reglunum um at flyta ella avhenda veiðiloyvi ella reglunum um at flyta ella avhenda fiskidagar.

Til 19.

Stk.1. Hendan grein ásetir bólkar av fiskiførum í fiskidagaskipanini og fiskidagatal fyri hvønn bólkin, tíðarskeiðið 1. januar 2020 til 31. desember 2020. Fiskidagatalið fyri hvønn bólkin eru tey somu, sum í fiskiárinum 2019. Sammett við galdandi lóg er ein broyting, at heitini á hvørjum bólki verður umorðað, samstundis sum ásett er neyvvari, hvørji fiskifør eru í hvørjum bólki, antin eftir skipastødd ella í framtøkumegi (sí eisini viðmerking til stk. 3 í hesi grein). Hetta ber í sær, at fiskidagar bert kunnu brúkast við fiskiførum, ið eru innan fyri mark fyri stødd ella framtøkumegi.

Stk. 2. Ásetta fiskidagatalið fyri hvønn skipabólkin sær er, eins og í verandi lóg, galdandi fyri fiskiskap á innaru fiskidagaleið, tó so, at fiskidagar, tillutaðir bólki 2 á ytru fiskidagaleið, bert kunnu brúkast til fiskiskap á ytru fiskidagaleið.

Stk.3. Skotið er upp at seta inn nýggjar reglu um, at ásetta fiskidagatalið í hvørjum bólki bert kann brúkast við fiskiførum, sum eru innan fyri tey støddarmát ella framtøkumegi, og við tí reiðskapi, sum skilmarkar bólkin. Fyri allar bólkar verður sett eitt ovara mark og eitt niðara mark fyri stødd ella framtøkumegi. Fyri línuskip er tó einki ovara støddarmark. Hugsanin er so, at fiskidagarnir í hvørjum bólki, bert kunnu brúkast við fiskiførum, ið eru innan fyri hesar avmarkingar. Hetta verður gjørt, tí at í hesum lógaruppskoti eru heilt nýggjar reglur fyri avhending av fiskidögum. Frameftir verður loyvt at avhenda fiskidagar til øll føroysk fiskifør við veiðiloyvi, eisini til tey, ið frammanundan ikki eru í fiskidagaskipanini. Regluverkið skal sjálsagt leggja upp fyri, at fiskiorkan ikki gerst størri við slíkum avhendingum. Men fyri at umsetiligheitin ikki skal avskeikla fiskidagaskipanina og tað bólkauppbytið og flotabygnað, skipanin byggir á, verður mettt neyðugt at hava reglur, sum neyvvari skilmarka bólkar, og reglur, sum áseta, at fiskidagar í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við fiskiførum, sum eru innan fyri ásettu mátini fyri stødd ella framtøku.

Endamálið við nýggju ásetingini er eisini at tryggja, at tillutaðir dagar í hvørjum bólki verða brúktir við teimum sløgum av fiskiførum og til tann fiskiskap, sum teir er ætlaðir til. Ásetingin skal tryggja, at t.d. fiskidagar og veiðiorka á djúpum vatni ikki verður flutt inn á grynri vatn. Eftir nýggju regluni fer tað t.d. ikki at vera møguligt at avhenda fiskidagar, tillutaðir trolarum í bólki 2, til at verða brúktir við trolbátum í bólki 4 T. Heldur ikki fer at bera til at flyta fiskidagar í bólki 2 á trolara, sum hefur størri framtøkumegi enn 3000 HK.

Ásett er, at fiskidagarnir bert verða brúktir til fiskiskap á leiðum, har fiskifør, við teimum tilskilaðu avmarkingunum fyri stødd ella framtøkumegi, hava loyvi at royna. Hetta merkir, at um so er, at fiskidagar í t.d. bólki 3, línuskip, við gildiskomu lógarinnar eru á fiskifari minni enn 90 tons, so kann hetta fiskifar ikki brúka bólkin 3-dagarnar til veiðu við línu innan fyri 6 fjórðingar. Reglurnar um 90 tons og 6 fjórðingar eru ásettar í kunngerð um fiskiskapin í føroyskum sjógvi við fiskiførum, sum eru skrásett í Føroyum.

Stk. 4. Í bólki 2, 3, 4 A, 4 B og 4 T verða fiskidagar eins og nú tillutaðir hvørjum fiskifari, sum egnir fiskidagar.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 5. Smærru útróðrabátarnir (bólkur 5) fáa fiskidagar sum felags fiskidagar. Eins og í verandi lóg er heimilað landsstýrismanninum at gera nærri reglur fyri, hvør er at meta sum fult rikin og ikki fult rikin útróðrabátur, og reglur um inntøkumørk og veiðinøgdir. Nýtt í hesum uppskoti er, at sagt verður neyvvari, at landsstýrismaðurin kann gera reglur um, hvussu ásetta fiskidagatalið hjá bólkinum verður býtt millum fult riknu og ikki fult riknu útróðrabátarnar. Endamálið við hesi áseting er, at hava eina umsitingarliga smidliga skipan fyri, hvussu ásetta dagatalið í bólki 5 verður brúkt og býtt millum fult riknar og ikki fult riknar, sum m.a. leggur upp fyri, at driftin í bólkinum er rættiliga ymisk frá einum tíðarskeiði til annað, og eisini millum fiskiár. Í umsitingini av hesum verður dentur framhaldandi lagdur á, at eitt hóskaði fiskidagatal verður sett av til fult riknu útróðrabátarnir í bólkinum.

Stk. 6. Eins og í galdandi lóg er ásett, at landsstýrismaðurin kann gera nærri reglur um, at útróðrabátar í bólki 4 A og bólki 4 B kunnu býta tillutaðar dagar um í lutfallinum 1:2, um fiskað verður við snellu.

Stk. 7. Skotið er upp, at skipanin við sonevndum “livradøgum” heldur fram. Landsstýrismanninum er heimilað at tilluta eyka fiskidagar til fiskifør, sum avreiða livur. Í kunngerð verða ásettar nærri treytir fyri, hvussu avsettu fiskidagarnir kunnu tillutast fiskiførum, ið avreiða livur.

Stk. 8. Fyri tíðarskeiðið 1. oktober 2020 og árið út verður fiskidagatal ásett fyri bólkar 2, 3, 4 A, 4 B og 4 T fyri fiskiárið 2020 umframt tað dagatalið, sum er ásett í stk. 1. Fyri hvønn bólkin sær verður hetta fiskidagatalið javnt við tað talið av fiskidøgum, sum munurin millum fiskidagarnar, ið hvør bólkur sær sambært § 74, stk. 1, nr. 1-5 í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi fekk tillutað fyri 2019 og talið av fiskidøgum í 2019, sum bólkurin sambært skrásetingum hjá Vörn tilsamans hevur brúkt fiskiárið 2019.

Stk. 9. Fiskifar, sum hevur nýtt allar sínar egnu fiskidagar, ið eru tillutaðir fiskifarinum við støði í § 19, stk. 1, kann eftir 1. oktober 2020 halda fram við fiskiskapinum við støði í felags fiskidøgnum, ið eru ásettir hvørjum bólki sær sambært stk. 8. Brúktir fiskidagar verða tá fyri hvønn bólki sær avroknaðir felags fiskidøgnum, sum eru ásettir sambært § 19, stk. 8.

Stk. 10. Til tess at forða fyri møguligari misnýtslu, verður ásett, at fiskidagar, ið eru avhendaðir sambært § 30, stk. 1, ikki verða roknaðir sum brúktir fiskidagar, tá gjørt verður upp, um fiskidagar tillutaðir við støði í § 19, stk. 1 eru brúktir.

Stk. 11. Ásett er, at eftir at fiskifar hevur fingið fiskiloyvi í ávísnum bólki, verður tað verandi í bólkinum og kann ikki flyta bólki, hóast tað verður mált upp av nýggjum, ella broytingar verða gjørdar, sum ávirka stødd ella framtøkumegi. Ásetingin er ætlað at leggja upp fyri, at tað framvegis kunnu vera fiskifør, ið eru mátað upp eftir gomlu uppmátningini, t.e. í bruttoregistartonsum, BRT, og at um hesi verða mátað upp av nýggjum í bruttotons, BT, sum kann vera eitt annað tal, skulu tey framhaldandi hoyra til í sama bólki, sum tey frammanundan hava hoyrt til. Fiskifar flyta heldur ikki bólki, um broytingar verða gjørdar, sum ávirka støddarmát ella framtøkumegi, t.e. um skip verða longd ella umbygð ella skifta motor.

Til § 20.

Við tað, at fiskidagatalið í 2020 verður ásett við lögtingslóg, er tørvur á at áseta í lógini, hvat innara og ytra fiskidagaleið er. Hetta verður gjørt, tí hesi hugtøk hava týðning í sambandi við áseting og uppgerð av fiskidøgnum í § 19. Innara og ytra fiskidagaleið verður ásett sum økið

innan fyri nevndu knattstøður í sambandi við at áseta fiskidagar og nýtslu og uppgerð av fiskidøgum. Hetta eru somu knattstøður, sum hava verið í undanfarnum lógum.

Til § 21.

Grundleggjandi í allari fiskidagaskipanini er fiskiorkan ella veiðievni hjá einstaka skipinum ella bátinum. Skal dagaskipanin stuðla undir góða stovnsrøkt er umráðandi, at ein hevur tamarhald á fiskiorkuni. Fiskiorkan broytist oftani í lopum, t.d. um nýggjur reiðskapur ella tøkni verður brúkt (nýtt húkaslag, nýtt slag av troli o.tíl.), men eisini støðugt við betri tólum, dugnaligari manning og tílíkt. Fiskiorkan kann eisini broytast, tá skip verða skift út, og nýggj fiskifør koma inn, fiskifør verða umbygd ella fáa nýggjan motor, ella tá ið loyvi/fiskidagar verða fluttir av einum fiskifari á eitt annað effektivari fiskifar. Meginreglan í hesum uppskotinum er, eins og í undanfarnum lógum, at í hesum fiskiskapi, sum í 2020 og frameftir er skipaður við fiskidøgum, má samlaða fiskiorkan ikki økjast.

Skotið er upp, at landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um, hvussu fiskiorka verður roknað út og ásett, grundað á veiðievni.

Viðmerkjast skal, at nærri reglur um treytir og mannagongdir fyri at flyta og leggja saman loyvi og fiskidagar og at avhenda fiskidag, eru í kapitli 8, í §§ 28, 30 og 32.

Til § 22.

Stk. 1. Her er ásett, at landsstýrismaðurin kann gera nærri reglur fyri fiskiskapi, ið er eftir fiskasløgum og djórasløgum, ið ikki eru fevnd av fiskidagaskipanini, ella sum vanliga ikki eru høvuðsfiskasløg hjá teimum skipum og bátum, ið fiska undir fiskidagaskipanini – toskur, hýsa og upsi. Her kann vera talan um fiskiskap eftir øðrum botnfiski, uppsjóvarfiski ella øðrum djórasløgum, so sum skeljar, hummari, krabbi o.a.

Ásetingin gevur landsstýrismanninum heimild at áseta heildarkvotu, reglur um atgongd, býti av heildarkvotum millum bólkar av fiskiførum, einstøk fiskifør, veiðihættir, og hvussu fiskiskapurin annars skal fara fram. Harumframt kann talan vera um reglur, sum avmarka talið av fiskiloyvum og reglur um loyvdar fiskileiðir, reiðskap og hjáveiðireglur.

Talan er í høvuðsheitum um somu heimildir, ið landsstýrismaðurin hevur í verandi sjófeingislóg.

Stk. 2. Her fær landsstýrismaðurin heimild at áseta skipan fyri fiskiskapi eftir botnfiski á Føroya Banka, og at áseta reglur um, hvørjir bólkar av fiskiførum ella veiðihættir kunnu gerast partur av skipanini. Lógarkarmarnir fyri at skipa fiskiskap eftir botnfiski á Føroya Banka eru teir somu sum í verandi lóg um fyrising av sjófeingi.

Kapittul 6. Fiskiskapur við føroyskum skipum uttan fyri føroyskan sjógv

Til § 23.

Hendan greinin snýr seg um fiskiskap hjá føroyskum skipum uttan fyri føroyskan sjógv – t.e. í altjóða sjógvi ella í fiskiveiðiløgdominum hjá øðrum londum. Hon er í innihaldi óbroytt, sammett við galdandi lóg.

Stk. 1. Treytir fyri fiskiskapi hjá føroyskum fiskiførum inni hjá øðrum londum verða vanliga ásettar í sínámillum fiskiveiðiavtalum millum føroyskar myndugleikar og myndugleikan í avvarðandi landi. Í altjóða sjógvi verða treytirnar sum oftast ásettar við samtyktum í

FISKIMÁLARÁÐIÐ

økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, sum t.d. NEAFC og NAFO. Er eingin samtykt, ella Føroyar ikki eru partur av samtykt, ásetir landsstýrismaðurin treytirnar í altjóða sjógvi.

Veiðinøgdir og aðrar treytir í fiskiskapi, eftir ferðandi fiskastovnum, sum vanliga fer fram í fleiri fiskiveiðiløgðøðum, verða ásettar í strandarlandaavtalam ella samtyktum í økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum. Er eingin avtala ella samtykt, kann landsstýrismaðurin skipa fiskiskapin eftir ferðandi ella felags fiskastovnum í føroyskum og altjóða sjógvi.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um býtið av tøkum fiskimøguleikum, og hvussu fiskiskapurin skal fara fram á leiðum uttan fyri føroyskan sjógv. Við hesum lógaruppskotinum eru umsitingarligu og skipanarligu karmarnir í høvuðsheitum teir somu, sum í galdandi lóg.

Tá gerast skal av, hvussu rættindi skulu útlutast og býttast millum fiskifør, er søguligur fiskiskapur ofta tað, ið telur mest, t.v.s., at hugt verður at, hvussu fiskiskapurin søguliga hevur verið, hvørji skip hava fiskað, og hvussu nógv tey hava fiskað.

Fyritreytirnar kunnu vera ymiskar. Til dømis kann vera talan um at umskipa fiskiskap frá felagskvotu, sum hevur verið í skipanini í nøkur ár, til egnar kvotur. Her er høvuðsfyrilitið oftast “søguligur fiskiskapur”, sum er eitt vanligt og góðtikið metingarstöði, tá býttast skal.

Í øðrum førum er talan um kvoturættindi, sum eru nýggj, t.e. rættindi, ið ikki áður hava verið tøk hjá føroyskum skipum. Í slíkum førum er støðan vanliga, at einki skip ella skipabólkur kann vísa til meira søgulig rættindi enn nakar annar bólkur.

Stk. 3. Reglur og treytir fyri fiskiskapi hjá føroyskum fiskiførum inni hjá øðrum londum, verða vanliga ásettar í sínámillum fiskiveiðiavtalam millum føroyskar myndugleikar og myndugleikan í avvarðandi landi. Ein grundregla undir hesum avtalam er, at føroysk fiskifør skulu halda seg til reglurnar, sum galda fyri fiskiskap í sjóøkinum hjá viðkomandi landi.

Stk. 4. Eftir hesi áseting kann fiskifar undir føroyskum flaggi ikki fara til fiskiskap inni hjá londum, ið Føroyar ikki hava fiskiveiðiavtalu við, ella fiska av rættindum, ið ikki eru fevnd av slíkari avtalu, uttan góðkenning frá landsstýrismanninum. Hetta verður gjørt fyri at staðfesta tær ábyrgdir og skyldur, Føroyar hava sum flaggland. Talan kann t.d. vera um føroyskt reiðarí, sum í privatum vinnuligum samstarvi útvegar sær fiskimøguleikar inni hjá øðrum landi. Eftir hesi ásetingini kann fiskifar undir føroyskum flaggi bert luttaka í slíkum fiskiskapi, um tey hava góðkenning frá føroyskum myndugleikum, og at føroyskir myndugleikar hava fingið vátan frá myndugleikunum í strandarlandinum um, at talan er um lógligan og skipaðan fiskiskap. Lagt kann vera afturat, at Føroyar eftir ST-avtaluni um ferðandi fiskastovnar hava skyldu at tryggja, at skip undir føroyskum flaggi ikki fiska inni hjá øðrum, uttan at hetta er góðkent av føroyskum myndugleikum. (sí grein 18.3, (a), (iv).) Henda áseting er útgreinað í sjálvbodnu leiðreglunum hjá FAO um ábyrgd flagglanda, sum Føroyar høvdu ein virknan leiklut í at orða.

Stk. 5. Føroyskt fiskifar kann ikki fara til fiskiskap í altjóða sjógvi uttan loyvi frá føroyskum myndugleikum. Hetta verður eisini gjørt fyri at staðfesta tær ábyrgdir og skyldur, Føroyar hava sum flaggland og í altjóða avtalam og millumtjóða semjum um fiskiskap í altjóða sjógvi.

Stk. 6. Onnur før enn fiskifør skulu eisini hava loyvi frá føroyskum myndugleikum fyri at fáast við slíkt, ið knýtt er at fiskiskapi, so sum at umskipa veiðu, uppskipa veiðu, virka umborð,

pakka ella á annan hátt handfara veiðu ella úrdrátt úr veiðu, umskipa útgerð ella ankra við tí í hyggju at taka lut í umskiping av veiðu ella taka inn útgerð. Her kann vera talan um t.d. flutningsskip ella veitingarskip.

Til § 24.

Hesar ásetingar eru óbroyttar í innihaldi sammett við lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Greinin heimilar landsstýrismanninum at gera reglur, sum loyva sonevnda “kvotatransfer” millum eigarar av fiskiførum undir føroyskum flaggi og eigarar av fiskiførum undir fremmandum flaggi. Heimildin er avmarkað til rættindi til fiskiskap í altjóða sjógvi, og har rættindini at fiska eru tillutað sum egin rættindi. Umbýti av rættindum kann bert fara fram, har slíkt er skipað við sáttmála hjá t.d. økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, sum Føroyar eru partur av, og góðkenning frá myndugleikunum í Føroyum og viðkomandi landi. Ásetingar um slík “kvotatransfer” eru partur av skipanini í t.d. NAFO og SPRFMO.

Í stk. 2 er ásett, at veiðirættindi, sum eru partur av slíkum umbýti, talan er bæði um tey rættindi, sum verða latin øðrum landi, og tey rættindi, sum verða fingin afturfyri, verða ikki tikin við í eina uppperð av brúkskylduni sambært § 36.

Í stk. 3 er tilskilað at slík kvotatransfer verður hildin uttanfyri føroysku heildarkvotuna. Slík umbýti eru ofta avmarkað í nøgd og kunnu vera gjord ymiskar tíðir í einum fiskiári, samstundis sum hesi rættindi vnaliga bert eru í skipanini tað eina árið. Mett verður, at slík rættindi eiga ikki at ávirka føroyskar heildarkvotur og harvið eisini ávirka tað býti, sum verður gjørt av kvotuni sambært øðrum ásetingum í lógini.

Kapittul 7. Fiskiskapur í føroyskum sjógvi við fiskiførum undir fremmandum flaggi

Til § 25.

Stk. 1. Høvuðsreglan er, at fremmand før ikki kunnu reka fiskiskap í føroyskum sjógvi. Hetta kann bert gerast við loyvi frá landsstýrismanninum.

Stk. 2. Greinin ásetir karmarnar fyri, nær fiskiskapur kann fara fram við fiskiførum, sum ikki eru undir føroyskum flaggi. Treyt er, at talan er um fiskiskap sambært sínámillum fiskiveiðiavtalum ella millumtjóða avtalum, sum Føroyar eru partur av og bert tær nøgdir, sum eru avtalaðar.

Stk. 3. Treytin fyri at fáa loyvi at fiska í føroyskum sjógvi er, at myndugleikarnir í Føroyum og í viðkomandi landi eru samd um, hvørji fiskifør kunnu luttaka í fiskiskapinum. Hetta verður vanligi gjørt soleiðis, at viðkomandi land, sum Føroyar hava gjørt avtalu við, sendir ein lista yvir før, ið tey hava givið loyvið at fiska í føroyskum sjógvi.

Fiskiveiðieftirlitið skal góðkenna ein slíkan lista. Eru fiskifør á listanum, sum hava luttikið í ólógligari veiðu, ella veitt førum tænastr, ið hava luttikið í ólógligari veiðu, kann Fiskimálaráðið nokta at góðkenna hesi fiskifør.

Stk. 4. Landsstýrismanninum ásetir nærri reglur við somu heimildum, sum nærri reglur verða ásettar fyri føroysk før.

Til § 26.

Stk. 1. Eins og fremmand før ikki kunnu reka fiskiskap í føroyskum sjógvi, so kunnu fremmand før heldur ikki fáast við slíkt, sum hevur samband við fiskiskap, eitt nú at umskipa

FISKIMÁLARÁÐIÐ

veiðu, uppskipa veiðu, virka, pakka ella á annan hátt handfara veiðu, umskipa útgerð ella ankra upp við tí í hyggju at taka lut í umskipping av veiðu ella taka inn útgerð o.tíl.

Stk. 2. Landsstýrismanninum er heimilað at geva undantak frá hesum banni og at gera nærri reglur hesum viðvíkjandi. Um landsstýrismaðurin velur at geva loyvi til ávíst virksemin í føroyskum sjógvi við førum undir fremmandum flaggi, kunnu treytir setast við.

Tað er neyðugt at seta treytir, sum eru tillagaðar ítøkiligum virkseminum. Um t.d. loyvi verður givið til umskipping av veiðu, kunnu m.a. setast treytir, sum eru neyðugar fyri at tryggja eftirlitið við veiðuni og rætta skráseting av veiðuni. Treytir kunnu eitt nú verða settar um, hvar umskipping skal fara fram, at umskipping bert kann fara fram við bryggju. Treytir kunnu somuleiðis setast um serligar fráboðanir og onnur krøv, sum eru neyðug fyri at tryggja tey fyrilit, sum skulu takast sambært lógini, og fyri at tryggja eftirlit við reglum, sum eru ásettar í lógini ella við heimild í lógini.

Ásetingin hevur eisini til endamáls at forða fyri, at fiskifør, ið reka ólógligan fiskiskap, koma í føroyskan sjógv ella í føroyska havn at fáast við slíkt, sum nevnt í hesi grein. Áðrenn loyvi verður givið til umskipping o.a., verður t.d. altíð eftirkannað, um skipið er á ÓÓÓ-listum hjá økisfelagsskapum.

Til § 27.

Hendan áseting er í innihaldi tann sama, sum er í § 38 í verandi lóg, og var eisini partur av gomlu lógini um vinnuligan fiskiskap. Føroyska sjóumveldið er økið út á 12 fjórðingar úr grundlinjunum, soleiðis sum lýst í kongligari fyriskipan nr. 240 frá 30. april 2002 lov om afgrænsning af søterritoriet og í bekendtgørelse nr. 306 frá 16. mai 2002 afgrænsningen af søterritoriet ved Færøerne. Í sjóumveldinum hava føroyskir myndugleikar fult ræði í øllum viðurskiptum, og føroyskur rættur er galdandi.

Greinin ásetir, at skip undir fremmandum flaggi ikki kann koma í føroyskt sjóumveldi ella føroyska havn, um staðfest verður, at skipið hevur luttikið í ÓÓÓ-fiskiskapi ella stuðlað slíkum fiskiskapi.

Endamálið við hesi grein er at seta í verk tiltøk móti fiskiførum, sum luttaka í ÓÓÓ-fiskiskapi, og førum, sum veita tænastur til hesi skip, eitt nú olju, útgerð, flutning av veiðu, manningarskipti, vistir og viðlíkahald.

Før undir fremmandum flaggi, sum bróta reglur um fiskiskap uttan fyri føroyskan sjógv, eru bannað at koma í føroyska sjóumveldið og í føroyska havn.

Talan kann vera um brot á millumlanda avtalur, t.d. avtalur, ið verða gjørdar í sambandi við áseting av kvotum av ferðandi fiskastovnum og avtalur, ið verða gjørdar í millumtjóða fiskiveiðifelagsskapum, so sum NEAFC og NAFO. ÓÓÓ-fiskiskapur er ein hóttan móti burðardyggari gagnnýtslu av tilfeinginum, serliga av stovnum, sum ferðast um fiskimark ella í altjóða sjógvi, og ávirkar veiðimøguleikarnar og búskaparlígu viðurskiptini eisini hjá føroyskum fiskiførum.

Í 2009 varð gjørd ein altjóða avtala “Agreement on Port State Measures to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing” har tey lond, sum taka undir við avtaluni, binda seg til at fremja tiltøk fyri at basa veiðu, sum er ólóglig, ófráboðað og óskipað. Við avtaluni binda luttakandi londini seg til at hava eftirlit við skipum undir fremmandum

flaggi við tí endamáli at basa ÓÓÓ-fiskiskapi. Við avtaluni verður tryggjað, at veiða frá ÓÓÓ-fiskiskapi ikki kemur á marknaðin, og at skip, sum hava framt ÓÓÓ-fiskiskap ella hava stuðlað slíkum fiskiskapi, ikki sleppa at havnum ella fáa tænastr í havnum. Soleiðis verður trupult hjá ÓÓÓ-skipum at virka yvirhøvur. Sambært avtaluni skulu limalondini eitt nú eftirkanna, um skip undir fremmandum flaggi eru á ÓÓÓ-listum hjá økisfelagsskapum ella altjóða felagsskapum, áðrenn tey koma í havn. Hava skipini luttikið ella stuðlað ÓÓÓ-fiskiskapi, skal vera bannað teimum at koma í havn.

Løgtingið hevur tikið undir við, at Føroyar gerast partur av sáttmálanum. Formligt staðfestingskjal er sent FAO. Føroyar eru tí bundnar at skyldunum í ÓÓÓ-sáttmálanum. Økisbundnu fiskiveiðifelagsskapirnir NEAFC, NAFO og SPRFMO gera listar yvir skip, sum eru fráboðað at reka ÓÓÓ-fiskiskap og skip, sum veita tænastr til slík fiskiskip. Henda grein setir bann fyri, at skip á hesum listum koma í føroyska sjóumveldið ella í føroyska havn uttan í skaðaleysari gjøgnumsigling. Sostatt kunnu hesi skip ikki koma í føroyska havn ella í sjóumveldið. NEAFC hevur eisini sett í verk herdar reglur fyri havnareftirliti (Port State Control), ið skal forða fyri landingum av ÓÓÓ-veiðu.

Um so er, at skip av ein og hvørji orsök longu eru komin í havn, so skal vera bannað teimum at fáa tænastr í havn, so sum landing, umskiping, pakking og virking av fiski og aðrar tænastr, so sum olju, útgerð og viðlíkahald. Skip kunnu fáa loyvi at koma í havn, sjálvt um tey hava framt ÓÓÓ-fiskiskap, ella stuðlað slíkum fiskiskapi, men bert, um hetta er fyri at gera eftirlit, herundir at tryggja prógv ella aðrar tilíkar atgerðir.

Sambært Havrættarsáttmálanum hava øll skip rætt til skaðaleysa gjøgnumsigling í uttara sjóumveldinum, t.v.s. úr grundlinjunum og út á 12 fjórðingar. Fremmand skip hava ikki krav uppá at koma í havn ella í innara sjóumveldið, t.v.s. innan fyri grundlinjurnar, uttan í neyðstøðu. Orðingin “Skaðaleys gjøgnumsigling” er lýst í greinunum 17-19 í Havrættarsáttmálanum, og gjøgnumsiglingin skal vera uttan steðg og hóskandi skjót. Steðgur kann góðtakast, um hetta er neyðugt fyri vanliga sigling ella í neyðstøðu.

Stk. 2 gevur heimild fyri at áseta reglur í kunngerð um, hvussu forboðið í stk. 1 skal umsitast. Eitt nú kunnu treytir setast um, at skip undir fremmandum flaggi skulu boða frá, áðrenn tey koma í føroyskt sjóumveldi, soleiðis at myndugleikarnir kunnu eftirkanna upplýsingar um førini og um fiskiskapin, áðrenn tey koma. Krøv kunnu t.d. eisini verða sett til at skjalprógva, at veiða, sum er umborð, er veidd sambært galdandi reglum o.a.

Kapittul 8. Flyting og avhending av fiskirættindum

Til § 28.

Stk. 1. Ein nýskipan í hesum lógaruppskotinum er, at frameftir verða fiskirættindi knýtt at ávísnum skipi, og at eigarin av skipinum fær eitt veiðiloyvi. Skotið er upp, at tað skal vera loyvt at flyta veiðiloyvi á fiskifar við ongum veiðiloyvi. Her kann vera talan um, at verandi fiskifar verður skift út og veiðiloyvi flutt á nýggja fiskifarið. Somuleiðis ber til at leggja veiðiloyvi saman við fiskifarið, sum frammanundan hevur veiðiloyvi. Harumframt ber eisini til at flyta tvey ella fleiri veiðiloyvi á fiskifar við ongum veiðiloyvi. Ásetingin er galdandi fyri øll veiðiloyvi.

Tá ið veiðiloyvi verða flutt ella lögð saman, merkir tað samstundis, at øll rættindi til fiskiloyvi, egnar kvotur og egnar fiskidagar, ið eru knýtt at fiskifarinum, eisini verða flutt. Fiskifarið, ið loyvini verða flutt á ella lögð saman við, kunnu njóta fluttu fiskirættindi, tó so at í sambandi

við at flyta veiðiloyvið hjá fiskifari í dagaskipanini verður lagt upp fyri, at fiskiorkan ikki verður størri enn frammanundan.

Stk. 2. Her eru ásettar serligar treytir í sambandi við at flyta veiðiloyvi hjá fiskiførum, ið eru undir fiskidagaskipan í føroyskum sjógvi ella fiska botnfisk í føroyskum sjógvi. Tá veiðiloyvi og fiskidagarættindi hjá fiskifari í fiskidagaskipanini verða flutt millum fiskifør, skal fiskiorkan ikki gerast størri. Eins og í undanfarnum lógum er ikki lagt upp til, at lógin sjálv skal áseta, hvussu fiskiorka verður ásett, ella hvussu umsitingarligu mannagongdirnar eru fyri at leggja upp fyri, at fiskiorkan ikki verður størri, tá veiðiloyvi verða flutt. Hetta hevur landsstýrismaðurin heimild at gera nærri reglur um, sambært stk. 4 í hesi grein.

Stk. 3. Hetta er mest ein kunnandi áseting um, at veiðiloyvi ikki kunnu flytast millum bólkarnar í fiskidagaskipanini. Nýggju ásetingarnar eru um, at fiskidagar í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við fiskifari, ið er innan fyri avmarkingina um stódd ella framtøkumegi, ið er ásett fyri bólkinn, forða eisini fyri, at tað ber til at kasta saman rættindi við at flyta veiðiloyvi.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur í sambandi við flyting av veiðiloyvum, herundir reglur um, hvussu fiskiorka verður roknað út.

Stk. 5. Veiðiloyvi verður givið eigara av ávísnum fiskifari til eitt ávíst fiskifar. Verður fiskifarið selt, fær nýggi eigarin veiðiloyvi, um hann annars lýkur lógarásettu treytirnar fyri at reka vinnuligan fiskiskap. Somuleiðis fylgja fiskirættindini við sølu av fiskifari uttan mun til, um tað er tvingsilssøla ella vanlig søla.

Sammett við galdandi lóg er hetta ein broyting. Loyvisskipanin er ikki tann sama í galdandi lóg og hesum uppskotinum. Eftir verandi lóg kunnu fiskirættindi ikki skifta hendur varandi á vanligum privatum grundarlagi, men bert umvegis ein almennan marknað, har øll, ið lúka lógarásettar treytir, kunnu bjóða seg fram. Í verandi lóg eru serligar reglur fyri rættindahavara, ið fer undir trotabúsviðgerð. Her fær bústjórin seks mánaðir at avhenda rættindini um almenna marknaðin. Hetta lógaruppskotið leggur upp til nýggjar reglur og mannagongdir á økinum, soleiðis, at landsstýrismaðurin kann loyva, at tá fiskifar verður selt, kann keyparin yvirtaka veiðiloyvi og fiskiloyvi, treytað av, at hann lýkur lógarásettu treytirnar fyri at reka vinnuligan fiskiskap. Um allar treytir eru loknar, verður veiðiloyvi endurnýggjað í navninum á keyparanum.

Til § 29.

Stk.1. Verður fiskifar tikið úr vinnuligum fiskiskapi, kann landsstýrismaðurin lata eiganum tilsøgn um veiðiloyvi til annað fiskifar, sum skal vera skrásett í føroysku skipaskrásetingini innan tvey ár.

Grundsjónarmiðið er, at veiðiloyvið verður givið eigara við ávísnum fiskifari. Um annað av hesum broytist (eigarskifti, skip gongur burtur, skip verður selt o.a.) fellur veiðiloyvið í prinsippinum aftur til landið.

Skotið verður upp ein skipan, har heimild er hjá landsstýrismanninum at veita eigara av fiskifari, sum verður tikið úr vinnuligan fiskiskapi, tilsøgn um at varðveita veiðiloyvið og fiskirættindini í upp til tvey ár uttan at hava fiskifar.

Endamálið er at geva veiðiloyvishavara eitt rásarúm, at skifta skip út ella útvega sær annað fiskifar.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 2. Persónur ella felag, sum hevur fingið tilsøgn um at varðveita veiðiloyvið, kann sjálvur gera nýtslu av henni við at flyta á skip, sum verður skrásett í navninum hjá hesum persóni ella felag. Tilsøgnin kann eisini latast øðrum at flyta á annað fiskifar við ongum veiðiloyvi. Somuleiðis kann tilsagnarhavarin leggja saman veiðiloyvið við fiskifar við ongum veiðiloyvi ella á fiskifar við ongum veiðiloyvi, eisini um viðkomandi ikki sjálvur er skrásettur eigari av fiskifarinum, veiðiloyvið verður flutt á.

Stk. 3. Í tíðarskeiðnum, tilsøgnin stendur við og tilsagnarhavarin einki fiskifar hevur, er ikki grundarlag fyri at útskrivað rættindinahavaranum fiskiloyvi. Hetta merkir eisini, at t.d. eignar kvotur ella egnir fiskidagar, sum eru knýttir at veiðiloyvinum, ikki kunnu avhendast.

Stk. 4. Víkjast kann frá tvey ára freistini, um tann, ið hevur tilsøgnina, kann prógva, at hann innan rímliga tíð fær annað fiskifar, sum lýkur treytirnar. Treyt er, at gongd er í málinum, ella at tilsagnarhavarin arbeiðir við ítökiligum ætlanum um, at flyta veiðiloyvið á annað skip, men at tað tekur longri tíð at fáa øll viðurskipti upp á pláss. Grundreglan er, at freistin bert verður longd, um talan er um umstøður, sum tilsagnarhavarin ikki sjálvur hevur ræði á og kann gera nakað við. Freistin kann t.d. verða longd, tá t.d. nýbygningur er seinkaður á skipasmiðju. Umsókn, um at leingja tilsøgnina, skal vera latin inn, innan tvey ára freistin er farin.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur og mannagongdir fyri umsiting av tilsøgnum um at varðveita veiðiloyvi.

Til § 30.

Stk. 1. Skotið verður upp, at fiskidagar kunnu avhendast øðrum fiskifari við veiðiloyvi, fyri eitt ár í senn ella endaliga.

Hetta er ein broyting sammett við verandi lóg, sum sigur, at frá 1. januar 2020 kemur í gildi kvotuskipan fyri trolarar í bólki 2 og línuskip í bólki 3, meðan fiskidagaskipan skal vera fyri útróðrarbátar í bólkunum 4 A, 4 B og 4 T. Í hesi fiskidagaskipan í verandi lóg, siga reglurnar fyri avhending, at egnir fiskidagar bert kunnu avhendast øðrum fiskifari í sama bólki. Somuleiðis er ásett, at fiskidagar, ið skulu avhendast endaliga, skulu bjóðast út alment.

Eftir hesum lógaruppskotinum kunnu fiskidagar avhendast øllum fiskiførum við veiðiloyvi, fyri eitt ár í senn ella endaliga. Sostatt kunnu fiskidagar eisini avhendast teimum, ið ikki frammanundan eru í fiskidagaskipanini.

Gamla grundreglan um, at fiskidagar ikki kunnu avhendast millum bólkarnar, og at tað ikki er loyvt at avhenda dagar frá húki til trol og øvugt er framvegis galdandi. Ásetingarnar eru tó øðrvísi skipaðar í lógarverkið. Reglurnar um fiskidagar eru tillagaðar soleiðis, at dagatalið í hvørjum bólki frameftir bert kann brúkast við fiskiførum í bólkinum og til tann fiskiskap, fiskidagarnir eru ásettir til. Hetta er eisini ein avleiðing av, at lagt er upp til nýggjar reglur, at egnir fiskidagar kunnu avhendast øllum føroyskum fiskiførum við veiðiloyvi, og at tað í tí sambandi verður mettt neyðugt at skilmarka bólkarnar neyvvari viðvíkjandi skipastødd ella framtøkumegi, og at fiskidagar í hvørjum bólki bert kunnu brúkast við teimum støddum av skipum, ið eru innan fyri ásettu støddaravmarkinga fyri bólkin.

Endalig avhending merkir, at fiskiloyvini árið eftir, at endalig avhending er farin fram, verða útskrivað við teimum broytingum, avhendingin hevur ført við sær.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 2. Eins og í verandi lóg er ein brúkstreyt fyri at kunna avhenda fiskidagar. Tann, ið avhendir, skal hava brúkt í minsta lagi 60% av tillutaðu døgnum fiskiárið frammanundan við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari. Hendan treyt fær virknað í 2021.

Stk. 3. Ásett er, at talið av fiskidøgum, ið verða avhendir, skulu stillast í sama lutfalli, sum felags fiskidagarnir hjá bólkinum verða stillaðir. Tað vil siga, at verður samlaða fiskidagatalið í bólkinum t.d. skorið við 5%, skal flutta dagatalið hjá viðkomandi fiskifari skerjast við 5%.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um, hvussu avhendingin skal fara fram, herundir reglur fyri umrokning av fiskidøgum. Fyri avhendan millum fiskifør skulu reglurnar áseta tað lutfalsliga virðið á fiskidøgum, grundað á veiðievnið. Verður avhendað, og fiskiførini ikki eru eins, tá talan er um fiskiorku, skal mógulig umrokning gerast fyri dagarnar at flyta, sum avspeglar munin í fiskiorku/veiðievnum millum fiskiførini. Hesar reglur eiga m.a. at áseta mannagongdir og fráboðanarskyldu.

Til § 31.

Stk.1. Skotið verður upp, at egin árskvota og egin kvotupartur kunnu avhendast til fiskifar við veiðiloyvi fyri eitt fiskiár í senn ella endaliga. Undantikin eru tey rættindini, ið eru tillutað útróðrarbátum undir 15 tons, til dømis hummarakvota.

Hetta er ein broyting sammett við verandi lóg, sum fyri tað fyrsta hevur eina avmarking um, at í mesta lagi 20% av eignum kvotuparti ella egnari árskvotu kunnu avhendast fyri eitt ár í senn. Harnæst sigur verandi lóg, at frá og við 2020 kann bert avhendast endaliga til rættindhavara, ið fiskiárið frammanundan hevur eigna árskvotu av fiskaslagnum, ið skal avhendast. Og sum tað triðja ásetir verandi lóg, at tað, ið ætlanin er at avhenda endaliga, skal bjóðast út alment, har øll, sum hava áhuga og lúka ásettar treytir, fáa høvi at bjóða.

Hetta uppskotið broytir allar hesar treytir og avmarkingar. Ístaðin er lagt upp til, at egnar kvotur kunnu avhendast øllum føroyskum fiskiførum við veiðiloyvi. Er talan um avhending fyri eitt ár, verður egin árskvota avhendað, men er talan um endaliga avhending, verður egin kvotupartur avhendaður. Avhendast kunnu partar av tillutaðum kvoturættindum ella allur rætturin. Endalig avhending merkir, at fiskiloyvini árið eftir, at endalig avhending er farin fram, verða útskrivað við teimum broytingum, avhendingin hevur ført við sær.

Kvoturættindini kunnu avhendast øllum fiskiførum, sum hava veiðiloyvi, við teimum avmarkingum, ið til eina og hvørja tíð eru galdandi, eitt nú, at íslandskvotur ikki kunnu fiskast við trolu.

Stk. 2. Ásett er ein brúkstreyt fyri at kunna avhenda eigna kvotu. Tann, ið avhendir, skal fiskiárið frammanundan hava brúkt í minsta lagi 60% av tillutaðu kvotuni av fiskislagnum, ætlanin er at avhenda, við tí í fiskiloyvinum nevnda fiskifari. Hendan treyt fær virknað í 2021.

Stk. 3. Ásett er, at egin kvota, ið verður avhendað, skal stillast í sama lutfalli, sum felags árskvotan broytist. Felags árskvota er tann partur (í tonsum) av ávísnum fiskaslagi ella djóraslagi, ið ein bólkur av fiskiførum undir einum hevur rætt til at veiða í einum fiskiári.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur, sum m.a. eiga at hava ásetingar um mannagongdir, fráboðanarskyldu til Vørn o.a.

Til § 32.

Hendan greinin ásetir serstakar reglur um, hvussu rættindi hjá útróðrarbátum í bólki 5 í fiskidagaskipanini kunnu flytast ella skifta hendur. Talan er í høvuðsheitum um somu reglur,

FISKIMÁLARÁÐIÐ

sum eru í verandi sjófeingislóg. Her er at viðmerkja, at bátar í bólki 5 og bátur undir 15 tons yvirhøvur hava ikki veiðiloyvi, men bert fiskiloyvi. Í sambandi við flyting og avhending av rættindum fær fiskiloyvi hjá hesum bátum líknandi støðu, sum veiðiloyvi.

Stk. 1. Ásett er, at fiskiloyvi, ið gevur rætt til at fiska av felags fiskidøgum í bólki 5 í fiskidagaskipanini, kann flytast á bát við ongum fiskiloyvi. Her er talan um, at bátur verður skiftur út, uttan at rættindini skifta hendur. Treyt fyri at flyta er, at fiskiorkan ikki verður størri, og at báturin, loyvi verður flutt av, verður tikin úr vinnuligum fiskiskapi. Eins og undir verandi skipan, ber bert til at flyta eitt loyvi. Loyvt er ikki at leggja fiskiloyvi saman og t.d. flyta tvey loyvi á bát við ongum veiðiloyvi, fyri at fáa roknistrykkið fyri fiskiorku at ganga upp.

Stk. 2. Rættindahavari kann við hesi áseting selja bát, og lata fiskirættindini fylgja við bátinum. Tað, ið fylgir við slíkari sølu, er rætturin at fiska undir fiskidagaskipanini í bólki 5. Tað vil siga, at talan er ikki um rætt til t.d. fiskiloyvi 5A ella fiskiloyvi 5B, tí spurningurin um fiskiloyvi 5A ella fiskiloyvi 5B er tengdur at inntøkuviðurskiftunum hjá tí, sum til eina og hvørja tíð eigur bátin.

Stk. 3. Verður bátur tikin úr vinnuligum fiskiskapi, kann tilsøgn latast eigaranum um fiskiloyvi til annan bát, sum skal vera skrásettur innan tvey ár. Eftir hesum kann eigarin varðveita tey rættindi, ið eru knýtt at fiskiloyvinum í upp til tvey ár, uttan at hava bát. Víkjast kann frá tvey ára freistini, um tann, ið hevur tilsøgnina, kann prógva, at hann innan rímiliga tíð fær annan bát. Treytin er, at gongd er í málinum, ella at tilsagnarhavarin arbeiðir við ítøkiligum ætlanum um at flyta loyvið á annan bát. Grundreglan er, at freistin bert verður longd, tá talan er um umstøður, sum tilsagnarhavarin ikki sjálvur hevur ræði á og ikki kann gera nakað við, t.d. seinkingar á bátasmiðju. Umsókn um at leingja tilsøgnina skal latast myndugleikanum tvey ár, áðrenn freistin er farin.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur og mannagongd fyri umsiting av flyting av rættindum og tilsagnum, um at varðveita rættindini hjá útróðrabátum í bólki 5 í fiskidagaskipanini.

Til § 33.

Í fiskiskapi hjá bátum í bólki 5, útróðrabátar undir 15 tons, sum er skipaður uttan fyri fiskidagaskipanina, er landsstýrismanninum heimilað at áseta reglur um avhending og flyting av rættindinum.

Dømi um fiskiskap, sum í dag er skipaður fyri seg uttan fyri fiskdagaskipanina, er hummaraveiðan á føroyskum sundum og firðum. Her er skipan við mest loyvdu veiðu. Í hummaraøkinum á Tangafirði og har um leiðir er fiskiskapurin skipaður við felagskvotu við hámarki fyri hvønn bátin. Á øðrum hummaraøkjum hevur hvør bátur egna kvotu.

Í hummarafiskiskapinum og øðrum fiskiskapi hjá smærru útróðrabátunum uttan fyri dagaskipanini er eisini tørvur á at hava reglur um, hvussu hesi rættindini kunnu flytast ella avhendast. Hóast lógarorðingin í sjálvur sær ikki er avmarkandi, hugsar ein sær ikki, at landsstýrismaðurin við heimildini t.d. skal loyva friari umsetilig av hummararættindum, t.d. soleiðis, at egin hummarakvota bert kann avhendast til annan bát, um báturin, avhendað verður til, hevur rætt til sama slag av fiskiloyvi í sama hummaraøki, sum báturin, avhendað verður frá. Somuleiðis hugsar ein sær, at í teimum økjum, har felagskvota er, kunnu rættindi bert skifta hendur í sambandi við, at bátur verður seldur og fiskiloyvi til hummara fylgir við.

Kapittul 9. Almennar ásetingar fyri fiskiskapi**Til § 34.**

Hendan greinin heimilar landsstýrismanninum at gera reglur, sum mest eru knýttar at sjálvum fiskiskapinum, t.d. reglur um økisfriðingar, minstamat á fiski, reglur um fiskireiðskap og veiðihættir. Somuleiðis er heimild at gera reglur, sum meira hava eitt eftirlitsendamál, t.e. at tryggja, at ásetingar í lógini og ásetingar við heimild í lógini verða hildnar. Slíkar reglur skulu eisini stuðla undir gott og ómakaleyst fiskiveiðieftirlit, og eru ein týðningarmikil liður í at tryggja burðardyggan fiskiskap.

Talan er í høvuðsheitum um somu orðingar og heimildir, sum eru í galdandi lóg.

Stk. 1, nr. 1: Hendan heimildin snýr seg um at seta nærri reglur um økisfriðingar og friðingartíðir. Friðingarnar kunnu hava ymisk endamál. Í summum førum er høvuðsendamálið stovnsrøkt og at verja fiskastovnar, t.d. veiðibann á gýtingarleiðum og heilársfriðing av smáfiskaleiðum. Í øðrum førum kann ásetast, at loyvt er ikki at royna við trolu á ávísu leiðum. Slíkar friðingar kunnu hava sum endamál at halda ymiskan reiðskap atskildan, serliga húk og trol, sum illa fær verið á somu fiskileið samstundis, uttan at vera hvørjum øðrum til ampa. Nógvar av trolfriðingunum, sum vórðu settar inn í lógina miðskeiðis í 1990-unum, vóru toska- og hýsuleiðir, sum eru stongdar fyri veiðu við trolu fyri at verja húka- og útróðrarflotan, so hesir kunnu virka uttan at skula kappast við teir størru og effektivari trolararnar. Við trolfriðingum kann ein eisini røkka málinum um at verja fiskastovnar og vistskipanir á botni – serliga á grynri vatni.

Stk. 1, nr. 2: Við hesi heimild kann landsstýrismaðurin áseta reglur um minstamat á fiski, sum loyvt er at veiða. Grundsjónarmiðið er, at tað í flestu førum gagnar stovnsrøktini ikki at fiska ov nógv av smáum fiski. Slíkar reglur kunnu eisini áseta, hvat fiskifør skulu gera, um tey fáa ov nógva íblanding av undirmálsfiski. Heimildin fevnir eisini um at áseta reglur um vernd av ungfiski, og mest loyvt hámark fyri íblanding av ungfiski, og hesar reglur hava eisini sum endamál at forða fyri, at ov nógv verður veitt av smærri fiski. Hetta verður gjørt við at áseta bráðfeingis veiðibann ella at friða leiðir, har tað javnan er nógva íblanding av ungfiski. Hesar reglur hava í nógv ár verið ein partur av fyriskipanini av fiskiskapinum í føroyskum sjógv.

Stk. 1, nr. 3: Eftir hesi heimild kunnu setast reglur um fiskireiðskap og veiðihættir. Eitt nú meskastøddir í trolu ella gørnum og t.d. skyldu at brúka skiljirist í trolinum. Slíkar tekniskar reiðskapsreglur eru ætlaðar at skilja óynska hjáveiðu frá, áðrenn reiðskapurin kemur at borði. Meskastødd hevur týðning fyri, hvussu trolreiðskapur sílar smærri fisk úr posanum, meðan skiljirist kann brúkast til at skilja smærri fisk frá ella at skilja stórri fisk frá undir sjálvum fiskiskapinum.

Stk. 1, nr. 4: Reglur við heimild í hesi áseting kunnu vera at áseta reglur um hjáveiðu í ávísu fiskiskapi. Til dømis er hámark sett fyri, hvussu nógv av toski, hýsu og upsa fiskifør, við loyvi at royna eftir havtasku og svartkalva við gørnum, kunnu hava. Í fiskiskapi við trolu innan fyri 12 fjórðingar er somuleiðis avmarking fyri, hvussu nógva hjáveiðu av toski og hýsu trolbátarnir kunnu hava. Í kvotureguleraðum fiskiskapi eftir uppsjóvarfiski eru somuleiðis hjáveiðireglur.

Stk. 1, nr. 5: Tørvur er eisini á at hava heimild at gera fyriskipanir fyri at verja ávís djór, fugl, plantur og vistskipanir. Her kann vera talan um t.d. friðing av korallum, sum hava stóran týðning fyri lívið hjá fiski. Slíkar friðingar eru vorðnar ein alsamt vaksandi partur av

FISKIMÁLARÁÐIÐ

millumtjóða átøkum fyri at verja viðbreknar vistskipanir, og at varðveita lívfrøðiliga margfeldið á havbotninum. Løgtingið samtykti í 1993 sáttmálan um lívfrøðiligt margfeldi, sum eisini hevur týðning fyri fyriskipanir í fiskiskapi, livandi tilfeingi í sjónum og umhvørvi tess. Nevnast kann eisini, at í SPRFMO, sum er økisbundni fiskiveiðifelagsskapurin í Suðurstillahavinum, hava tey samtykt skipanir, sum áleggja fiskiførum at hava útgerð, sum forðar fyri, at fuglur kemur í fiskireiðskapin.

Stk. 1, nr. 6: Heimilað er landsstýrismanninum at áseta treytir, sum avmarka, hvat veiðan kann verða brúkt til. Her kann t.d. vera talan um, at veiðan bert kann avreiðast og seljast til virking til matna, og sostatt ikki kann latast til mjøl og lýsi.

Stk. 2. Heimildirnar í hesum stykki hava sum endamál at stuðla undir góðum eftirliti og sporføri við fiski og fiskaúrdrátti. Heimild er at áleggja teimum, sum fiska, taka ímóti, umskipa, flyta, goyma, virka og selja fisk, eina skyldu at skráseta og at kunna skjalprógva upplýsingar á ein hátt, sum tryggjar sporing av fiski og fiskaúrdrátti. Sporing er eitt týðningarmikið amboð í veiðieftirliti, har veiðan kann sporast allan vegin frá veiðu til endaliga sølu til brúkaran. Gott sporføri er ein av týðningarmestu fyrirteytunum fyri úrslitum í millumtjóða arbeiðinum at basa ólógligum, ófráboðanum og óskipaðum fiskiskapi (ÓÓÓ), men hevur eisini týðning í sambandi við marknaðarføring av fiski og fiskaúrdráttum.

Nógvar av reglunum eru við í millumtjóða semjum um eftirlitssamstarv, sum Føroyar eru partur av, og har yvirskipaða endamálið er at basa ÓÓÓ-fiskiskapi. Ætlanin við hesum ásetingum er tí eisini at hava greiða lógarheimild at seta í verk altjóða skyldur, sum Føroyar hava samsvarandi altjóða avtalum og samtyktum í millumtjóða fiskiveiðifelagsskapum.

Stk. 2, nr. 1: Landsstýrismaðurin kann við hesi áseting krevja, at føroysk fiskifør, móttøkuskip, framleiðsluskip o.o. føra veiðidagbók og framleiðslubók, og kann áseta, hvørjar upplýsingar skulu skrásetast.

Stk. 2, nr. 2: Heimilað er landsstýrismanninum at áseta nærri reglur um skyldu at lata inn veiðitøl, dagbøkur, vektarseðlar, upplýsingar um avreiðingar, uppruna og aðrar upplýsingar um fiskiskap til eftirlitsendamálar og hagtalsendamálar, og treytir og mannagongdir fyri, hvussu hesar skulu sendast myndugleikanum.

Stk. 2, nr. 3: Við hesi heimild kann landsstýrismaðurin seta treytir um, at allur fiskur og øll fiskavøra skal um eina innvígningarskipan, sum er góðkend av Fiskiveiðieftirlitinum, tá landað verður til móttøku á landi í Føroyum ella uttanlands, ella til móttøkuskip í føroyskum sjógvi ella uttan fyri føroyskan sjógv.

Stk. 2, nr. 4: Landsstýrismaðurin kann áleggja fiskiførum at hava eygleiðara umborð. Krav kann eisini setast um eygleiðarar umborð á móttøkuskipum, fiskaflutningsførum og fiskaframleiðsluførum. Farið skal bera útreiðslur til kost og uppihald.

Stk. 2, nr. 5: Kunngerð nr. 45 frá 6. juli 2004 um eftirlit við fiskiførum um fylgisvein setir krav um fylgisveinaeftirlit fyri øll fiskifør, undantikið bólk 5. Fiskiveiðieftirlitið kann tí altíð siggja knattstøðuna hjá hesum fiskiførum. Hetta er ikki bert amboð í sambandi við eftirlit, men stuðlar eisini undir trygd á sjónum. Við hesum uppskotinum verður heimildin á økinum víðkað nakað, so heimild eisini er at krevja, at skip hava umborð og skulu brúka útgerð, sum kann brúkast til elektroniskt samskipti, eitt nú í sambandi við krav um elektroniska veiðidagbók og aðrar elektroniskar fráboðanarskipanir.

Stk. 2, nr. 6: Hetta eru reglur, sum seta treytir til innrætting og útbúnað umborð á skipum. Landsstýrismaðurin kann við hesi heimild áleggja ella banna skipum at hava umborð og brúka útgerð at skilja, mala, sleppa og blaka út veiðu. Slíkar reglur kunnu vera við til at forða fyri sonevndari high-grading, og at fiskur verður malin ella blakaður útaftur. Slíkar reglur gera tað eisini lættari at hava eftirlit við forboðnum at blaka út, reglur um minstamat o.tíl.

Stk. 2, nr. 7: Landsstýrismaðurin kann við hesi heimild krevja, at skip altíð hava tøkt yvirlit yvir, hvussu veiða er goymd umborð, herundir skráseting um, hvar í lastini veiða er goymd, flokkað á fiskaslag, fiskaúrdrátt, støddir o.s.fr. Áleggjast kunnu eisini treytir um, hvussu veiða skal goymast. Heimildin fevnir eisini um merking av fiski og fiskaúrdrátti. Oftani verður fiskaúrdráttur bert merktur við handilsliga heitinum á vøruni. Hetta ger tað oftani torført fyri eftirlitið, eitt nú, tá samanberingar skulu gerast millum fiskaúrdrátt, og hvat er skrásett í veiðidagbók og veiðifráboðanir. Tí er tørvur á at hava reglur um, hvussu veiða skal merkjast, herundir, hvørji heiti og flokkingar skulu brúkast. Hetta kunnu vera upplýsingar um dagfesting av veiðu og virking, veiðiøki, fiskaslag, vøruslag o.s.fr. Økisbundnu fiskiveiðifelagsskapirnir, NAFO og NEAFC, sum Føroyar eru partur av, hava í sínum eftirlitsreglum krav um, at veiða skal merkjast, og hvørjar upplýsingar skulu fylgja við veiðuni. Hesi krøv kunnu við heimildini setast í verk í virkisøkinum hjá hesi lóg.

Stk. 2, nr. 8: Heimilað er landsstýrismanninum at seta treytir um, hvussu reiðskapur, sum ikki verður brúktur, skal goymast. Eftir hesum kunnu reglur ásetast um forboð fyri at hava umborð ávísan reiðskap ella slag av reiðskapi, tá fiskað verður á ávísam leiðum ella við ávísam slagi av reiðskapi. Somuleiðis kann t.d. bann setast fyri, at skip hava umborð trol við meskastødd, sum ikki stendur mát á ymiskum leiðum. Talan er um reglur, ið hava verið í nógv ár.

Stk. 2, nr. 9: Við hesi heimild kunnu umrokningarvirði ásetast fyri umrokning av fiski og fiskaúrdrátti til runda vekt, t.e. ósløgður fiskur við høvdi.

Stk. 2, nr. 10: Henda heimild gevur landsstýrismanninum móguleika at áleggja skipum at taka sýni ella stakroyndir av veiðu, fiski og fiskaúrdrátti til vísindalig endamál og til eftirlitsendamá. Slík sýni kunnu brúkast til vanligar vísindaligar kanningar um vekt, longd, búningarstig o.s.fr. Men tey kunnu eisini brúkast til nærri kanningar, t.d. fyri at fáa til vega upplýsingar, sum kunnu staðfesta, hvønn stovn fiskur hoyrir til og aðrar upplýsingar, sum ikki bara eru áhugaverdar í granskingar- og eftirlitsamanhangi, men eisini fyri Føroyar sum strandarland og í sambandi við krøv okkara í strandarlandasamráðingum.

Stk. 3. Við hesi áseting er heimild at krevja, at allar fráboðanir, sum skulu sendast myndugleikunum, verða sendar í elektroniskum sniði.

Stk. 4. Eins og í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi er landsstýrismanninum heimilað at loyva, at rættindahavari kann flyta kvotu millum ár, tó avmarkað til 10% av egnu árskvotuni. Talan er um allar eginkvotur. Tó kunnu umstøðurnar vera soleiðis háttáðar, at tað kann gerast viðkomandi at loyva flyting av størri parti enn 10% millum ár. Hugsað verður serliga viðurskifti s.s. tekniskt ábrek, ið gera, at ávíst fiskifar ikki kann fara til fiskiskap, ella har umstøður viðvíkjandi fiskiskapinum hava háttáð seg soleiðis, at gagnnýtsla av kvotunum av ávísam fiskaslagi hevur verið trupul. Sostatt verður tað við uppskotinum farið frá treytini um serligar umstøður til eitt linari krav.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Víst verður á, at ásetingin snýr seg einans um heimildirnar at flyta hjá hvørjum einstøkum rættindahavara. Ásetingin avmarkar ikki, at Føroyar flyta sær størri nøgdir enn 10% av kvotuni frá einum ári til tað næsta. Talan er tá um eitt lið í áseting av tøku føroysku kvotuni fyri árið.

Stk. 5. Endamálið er at geva landsstýrismanninum heimild til at gera nærri ásetingar um fiskiskap í áum, vøtnum, ósum og løkum. Reglurnar, sum verða settar í verk, skulu tryggja, at veiða eftir sílum og laksifer fram á burðardyggan hátt. T.d. kann landsstýrismaðurin við hesi heimild gera reglur um friðingar av ósum í ávísimum tíðarskeiði, hvat slag av reiðskapi, ið skal nýttast o.s.fr. Her er í høvuðsheitum talan um somu heimildir at gera fyriskipanir, sum í undanfarnum lógum á økinum. Nevnast kann, at lógarheimildin á økinum hevur verið brúkt til kunngerð um friðing av ósanum við Leynar (2006) og kunngerð um síla- og laksaveiðu (1990).

Til § 35.

Stk. 1. Ásetingin ber í sær, at veiða til húsbúruk ikki kann avreiðast ella á annan hátt seljast. T.d. er ætlanin ikki, at hummaraveiða ella onnur veiða, sum verður seld víðari til t.d. matstovur, skal koma undir hugtakið veiða til húsbúruk. Mett verður, at fiskiskapurin tá fær eitt greitt vinnuligt endamál, og eigur tí ikki at falla inn undir reglurnar um aldargamla rættin at søkja sjógvin.

Stk. 2. Tørvur kann vera á at hava heimild at regulera allan fiskiskap, eisini tá fiskiskapurin ikki er beinleiðis vinnuligur. Her kann eitt nú vera talan um at banna ávísimum reiðskapi, seta krøv til reiðskap, at friða ávís øki fyri fiskiskapi í sambandi við, at økið verður gagnnýtt til annað endamál, herundir aling ella til hummarafiskiskap (t.e. ein liður í økisplanlegging) o.s.fr.

Stk. 3. Heimild er at geva serstøk loyvi til ferðavinnufiskiskap, og at gera nærri reglur og áseta treytir í tí sambandi. Talan kann bæði vera um føroysk og útlendsk skrásett før, sum ikki hava loyvi at reka vinnuligan fiskiskap sum so. Til tess er neyðugt við eini heimild, sum gevur undantak frá høvuðsreglunum í lógini, soleiðis at serstøk loyvi kunnu latast førum til ferðavinnufiskiskap.

Í sambandi við ferðavinnufiskiskap kann eisini vera talan um útlendsk ferðafólk ella ferðaskrivstovur, sum koma higar við egnum fari og ætla sær at fiska. Eftir hesum má heimild eisini vera at geva undantak frá høvuðsregluni í § 25 í hesum lógaruppskoti um, at bannað er fiskiførum undir fremmandum flaggi at reka fiskiskap í føroyskum sjógvi.

Eins og í galdandi lóg hevur landsstýrismaðurin heimild at geva serstøk loyvi í sambandi við ferðavinnu, og at gera nærri reglur og treytir um nøgd av fiski, sum kann veiðast og takast við av landinum, reiðskap, tal av reiðskapi o.tíl.

Til § 36.

Stk. 1. Við brúksrættinum at reka vinnuligan fiskiskap fylgir ein skylda at brúka hendan rættin. Tað eigur ikki at vera gjørligt at hava fiskirættindi frá landinum, sum ikki verða gagnnýtt í longri tíð. Rætturin at reka vinnuligan fiskiskap er ein framíhjárættur soleiðis at skilja, at tað ikki eru øll, ið eru sloppin upp í part. Tí er rímiligt, at skylda er at brúka hendan rættin. Um ikki, so falla rættindini aftur til landið, og kunnu vera atkomulig hjá øðrum. Lagt verður upp til, at smábátar eru undantiknir brúksskylduni. Undantakið fevnir um øll rættindi, sum vera latin smærru útróðrabátunum.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Ásett er, at um fiskifarið ikki hevur brúkt sín rætt at reka vinnuligan fiskiskap (veiðiloyvið) ella ávíst fiskiloyvi í tvey ár á rað – t.v.s. ikki er skrásettur at hava avreitt veiðu við tí í loyvnum nevnda fiskifari, fellur rætturin aftur til landið.

Stk. 2. Hevur loyvishavari ikki gagnnýtt rættin til eignar fiskidagar ella eignar kvotur við meira enn 30%, fellur munurin millum tað, ið er brúkt, og 30% aftur til landið. Hesar treytir eru galdandi fyri øll fiskifør undir føroyskum flaggi størri enn 15 bruttotons, BT.

Stk. 3. Heilt serligar umstøður kunnu gera, at fiskifar ikki fær gagnnýtt síni rættindi, t.d. um fiskifar er fyri óhappi og fær brek, ið ger, at fiskifarið má liggja í longri tíð. Í slíkum førum kann landsstýrismaðurin geva undantak frá almennu brúksskylduni. Tað er tó umráðandi, at talan er um umstøður, sum eigarin av fiskifarinum ikki sjálvur hevur ræði á ella kundi lagt upp fyri við skynsamum rakstri.

Stk. 4 ásetir, hvussu nýtslan verður gjørd upp. Fyrsta tíðarskeiðið fyri uppgerð av brúksprosentinum tekur støði í brúkinum av fiskidøgum ella kvotu 1. januar 2020 til 31. desember 2020.

Dømi – uppgerð av brúksskyldu fyri fiskidagar: Eitt fiskifar, sum í einum fiskiári fær tillutað 100 fiskidagar. Farið brúkar 25 dagar, so gagnnýtt eru 25%. Veiðirættindini hjá hesum fiskifari skulu tí, fiskiárið eftir, skerjast við 5% (t.e. 30% - 25%). Hevur fiskifarið rætt til 100 dagar fiskiárið eftir, sambært ásetta dagatalinum fyri bólkin, fær fiskifarið í fiskiloyvið tó bert tillutað 95 dagar (t.e. 100-(5% av 100)) fiskiárið eftir, tí 5 dagar falla fyri brúksskylduni og falla aftur til landið.

Hevur fiskifar t.d. 80 dagar við fiskiársbyrjan og útvegar sær 30 dagar í fiskiárinum, so er útrokningargrundarlagið $80+30=110$ fiskidagar.

Annað dømi er eigari av fiskifari, felag ella persónur, ið við fiskiársbyrjan hevur kvotu á 5.000 tons av einum fiskaslagi, og hevur avhendað 1.000 tons av kvotuni í árinum, so tekur útrokningin av brúksskylduni støði í 4.000 tonsum.

Stk. 5. Veiðirættindi, ið eru partur av umbýti, sambært grein 24, sonevnd kvotu-transfers, telja ikki við, tá nýtsla verður uppgjørd.

Stk. 6. Ásett er, at í uppgerðini av brúksskylduni kann síggjast burtur frá proforma-avhendingum av veiðirættindum, t.d. í førum, har avhending er í árinum, men at færri dagar eru eftir av fiskiárinum, enn ætlaða talið av dögum í avhendingini er.

Stk. 7 ásetir, at landsstýrismaðurin kann lata rættindi, sum falla aftur til landið sambært hesi grein, út aftur til onnur fiskifør. Treytin er tó, at rættindini verða lutað út sum tey rættindi, ið fullu fyri brússkylduni. Er talan t.d. um dagar í bólki 2, sum falla fyri brúksskylduni, skulu dagarnir lutast út aftur, sum dagar í bólki 2.

Stk. 8. Eins og í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi er ásett, at rættindi keypt á uppboði, t.e. rættindi sambært § 13 og rættindi, sum sambært hesi lóg verða boðin út sambært § 14, stk. 1 og 2, eru ikki fevnd av brúksskylduni. Undantakið er galdnadi fyri uppboðssølutíðarskeiðið, t.v.s. inntil rættindini sambært ásetinum í lógini verða lögð um til vanligar eginkvotur, t.e. tá 3 og 8 ára tíðarskeiðið er runnið, ella tá 10 ára tíðarskeiðið er runnið fyri rættindi, sambært § 14.

Til § 37.

Eins og í undanfarnu fiskivinnulóggávu er ásett, at tað er bannað at blaka veiðu fyri borð. Har lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi legði upp til, at landsstýrismaðurin skuldi gera reglur um, hvørji fiskasløg koma undir hetta bann, verður í hesum lógaruppskotið ístaðin lagt upp til, at landsstýrismaðurin kann geva undantak frá banninum.

Stk. 1 ásetir grundreglu um, at tað er bannað er at blaka veiðu útaftur.

Stk. 2. Veiða kann vera eitt sera breitt hugtak. Tí fær landsstýrismaðurin heimild at geva undantak frá banninum. Nevnast kann, at í verandi regluverki er beinleiðis álagt at seta veiðu útaftur, t.d. skal hummari, sum er undir minstamat, og hummari við rognum, sleppast útaftur. Heimilað verður tí landsstýrismanninum at geva slík undantøk frá banninum og loyva, at veiða verður slept útaftur.

Stk. 3. Landsstýrismanninum er heimilað at gera reglur, sum áleggja skyldu at føra til lands onnur djór, fugl og plantur, ella skyldu at boða frá ella at skráseta slíka veiðu.

Til § 38.

Lógarásetingin um virking umborð er óbroytt í mun til lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 1. Ásett er, at tað krevur loyvi frá myndugleikanum at virka veiðu umborð á føroyskum fiskiførum í føroyskum sjógvi. Henda regla stavar upprunaliga frá § 2 í lögtingslóg nr. 8 frá 29. mars 1978, sum helt fram í lógini um vinnuligan fiskiskap frá 1994. Endamálið við ásetingini er at hava móguleika at tryggja rávørutilgongd til virki á landi, og at varðveita arbeiðspláss.

Stk. 2 ásetir, hvørji fyrirlitini eru, tá avgerðir um at loyva virking umborð skulu takast. Høvuðsfyrirlitini at taka eru, um útlit eru fyri at virka og virðisøkja sama fisk/fiskaúrdrátt á landi í Føroyum.

Stk. 3 ásetir, at nærri reglur kunnu ásetast um, hvat virking umborð fevnir um. Hetta er sama áseting sum í lögtinglóg um fyrisiting av sjófeingi, men samanborið við lógina um vinnuligan fiskiskap er talan um eina broyting. Í lögtingslóg um vinnuligan fiskiskap varð allýst í sjálvum lógartekstinum, at virking umborð er, tá fiskurin er meira viðgjørdur enn sløgdur ella avhøvdaður, sama hvussu hann er goymdur. Henda áseting hevur í stóran mun verið tillagað vanligu mynstrinum í fiskiskapinum eftir botnfiski í føroyskum sjógvi, har veiðan fyri tað mesta hevur verið førd ísað til virkingar á landi. Henda áseting hevur í summum førum verið mett í so avmarkandi og neyv. Tí fær landsstýrismaðurin við hesum lógaruppskotið, eins og í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, heimild at gera av, hvat virking umborð er, og at betri móguleiki tí er at laga allýsingina eftir fiskaslagi, fiskiskapi o.s.fr.

Til § 39.

Lógarásetingin um umskipping er óbroytt í mun til lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 1 ásetir, at tað er bannað førum undir føroyskum flaggi at umskipa, og á annan hátt at flyta veiðu millum før, ella úr reiðskapi hjá øðrum fari, uttan við loyvi frá Fiskiveiðieftirlitinum. Loyvi krevst uttan mun til, hvussu veiðan verður flutt, um veiðan verður umskipað á vanligan hátt, ella veiðan verður tikin beinleiðis frá fiskireiðskapi ella líknandi. Loyvi krevst uttan mun til, um talan er um flyting av veiðu til føroysk ella útlendsk før og uttan mun til, um veiðan er virkað ella ikki og uttan mun til, um veiðan er fiskað í føroyskum sjógvi ella ikki.

Fyri at tryggja eitt nøktandi eftirlit í sambandi við alla flyting av veiðu, sum fer fram á sjónum, verður mett neyðugt at krevja ítökiligt loyvi til hvørt far, sum skal vera við í hesum

FISKIMÁLARÁÐIÐ

virkssemi. Við at geva loyvi í hvørjum einstøkum føri verður tryggjað, at treytir kunnu setast, sum eru tillagaðar ítøkiligá virkseminum.

Fiskiveiðieftirlitið kann, um Fiskiveiðieftirlitið velur at geva loyvi til flyting av veiðu á sjónum, seta tær treytir, sum eru neyðugar fyri at tryggja eftirlitið við veiðuni og rætta skráseting av veiðuni.

Treytir kunnu eitt nú verða settar um, hvussu og hvar latan og móttøka skal fara fram, um serligar fráboðanir og treytir annars, sum eru neyðugar fyri at tryggja eftirlit við reglum, sum eru ásettar í lógini ella við heimild í lógini.

Eisini fær landsstýrismaðurin í stk. 2 heimild til við kunngerð at skipa viðurskipti viðvíkjandi umskiping o.a.

Til § 40.

Hendan ásetingin er broytt í mun til undanfarnu lóggávu. Undanfarna lóggáva ásetti, at innvølur, ryggur, skræða, høvd o.tíl. av fiski skal fðrast til lands, umframt at í minsta lagi 20% av fiskinum skuldi fðrast til lands við høvdi. Ásetingin kom tó ongantíð at virka í verki, tí eitt generelt undantak frá ásetingini var galdandi í bæði 2018 og 2019.

Ynski er áhaldandi, at alt av fiski við tíðini verður gagnnýtt, og at slógv og annað lívfrøiligt burturkast av fiski, sum í dag vanliga verður blakað út aftur, skal fðrast til lands. Tað er tó ein sannroynd, at slíkar tillagingar taka tíð.

Heldur enn at varðveita orðingarnar frá gomlu lóggávuni, verður við nýggju lógini ístaðin lagt upp til, at landsstýrismaðurin verður heimilaður at gera reglur, sum áleggja fiskifðrunum at føra til lands innvøl, rygg, skræðu, høvd o.tíl. av fiski.

Hugsanin er, at skyldan verður sett í verk so líðandi, soleiðis at vinna fær eitt rímiligt skotbrá, og soleiðis at tillagingar kunnu gerast í mun til íløgur, mannagongdir, sølu o.s.fr. Til dømis kann hugsast, at tað í fyrsta umfari verður kravt, at ein ávísur prosentpartur, t.d. 30% av livur, høvdum o.tíl. skal verða landaður. Umráðandi er, at talan er um eina smidliga skipan at seta í verk. Lagt verður tí eisini upp til, at reglurnar skulu áseta, hvat skyldan fevnir um, og hava ásetingar um tillagingartíð.

Til § 41.

Hendan áseting er óbroytt í innihaldi í mun til lðgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Onkrar smávegis tillagingar eru gjðrdar í tekstinum, sum eru ætlaðar at gera tekstin greiðari uttan at broyta innihaldið í mun til gomlu ásetingina.

Lagt verður upp til, at øll veiða hjá føroyskum fiskiskipum skal um føroyskan kaikant.

Politiskt er ynskiligt at seta krav um, at øll veiða skal um føroyskan bryggjukant. Endamálið er at tryggja, at sum mest av fiski kemur upp á land í Fðroyum og á tann hátt skapar virkssemi og arbeiðspláss á landi í Fðroyum, og at geva virkjum á landi í Fðroyum betri atgongd til rávøru.

Harumframt er endamálið at skapa betri eftirlit, sum er lættast, tá veiðan kemur um føroyskan bryggjukant.

Stk. 2-4. Høvuðsreglan er, at øll veiða hjá føroyskum skipum, skal landast um føroyskan bryggjukant. Hetta skal tó gerast við skili, og móguleiki skal vera fyri at geva undantak, har

FISKIMÁLARÁÐIÐ

umstøðu, r so sum m.a. solumøguleikar í Føroyum, møguleikar fyri at virðisøkja fiskin og fjarstøða frá fiskileiðum, tala fyri tíð.

Lagt er tí upp til, at landsstýrismaðurin í reglum kann geva undantak frá hesum kravi fyri ávís fiskasløg, fiskaúrdráttir ella fiskiskap. Eisini er lagt upp til, at undantak kann gevast lutvíst ella fyri ávíst tíðarskeið.

Í summum førum kann vera neyðugt at geva undantak frá kravinum, eitt nú tá talan er um fisk ella fiskaúrdrátt, sum ikki kann seljast og virkast á landi í Føroyum. Talan kann vera um støður, har eingin keypari er til ávíst fiskasløg, ella um støður, har móttøkukapasiteturin ikki klárar at fylgja við veiðuni. Dømi um síðstnevnda kann vera svartkjaftur, har tørvur kann vera á at geva undantak vegna vantandi móttøkukapasitet í háárstíð.

Somuleiðis kann vera grundarlag fyri at geva skipum, sum royna á leiðum við fjarstøðu frá føroyskari havn, undantak frá kravinum, har umstøður, so sum góðskan á fiskinum og kostnaður fyri vinnuna, talan fyri tí. Dømi um hetta kann vera avbjóðingar hjá húkaflotanum undir Íslandi, har tað ikki í øllum førum er búskaparliga ella vinnuni skilagott at sigla veiðuna heim.

Havandi í huga, at serligar støður kunnu íkoma, har grundarlag kann vera fyri at geva undantak, hóast fiskaslagið ella fiskiskapurin ikki er fevndur av teimum undantøkum, sum eru sett í kunngerð, er í stk. 3 lagt upp til, at landsstýrismaðurin eisini kann geva undantak í ítøkiligum førum, eftir umsókn.

Stk. 5. Lagt verður upp til, at tá skip avreiða uttanlands í stríð við treytina um føroyskan bryggjukant, skal eigarin av fiskifarinum rinda eitt gjald, sum svarar til 30% av söluvirðinum av tí nøgd, sum er avreidd uttanlands. Hetta er óbroytt í mun til løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta nærri reglur um uppgerð, gjaldsfrist og rentu. VØRN ásetir avgjaldið. Er avgjaldið ikki góldið innan ásettu freistina, ella onnur avtala gjørd um gjaldingina, kann TAKS innheinta gjaldið við rentu og móguligum innheitingarkostnaði við panting.

Til § 42.

Hendan ásetingin er broytt í mun til løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Í galdandi lóg er ásett, at 25% av allari veiðu hjá føroyskum fiskifari skal bjóðast út um góðkenda uppboðssølu, og at landsstýrismaðurin er heimilaður at geva undantøk frá kravinum.

Nýggja ásetingin tekur burtur lógarásetta kravið um, at veiða skal landast um uppboðssølu, men gevur samstundis landsstýrismanninum eina heimild til at gera skipanir hesum viðvíkjandi í kunngerð. Farið verður sostatt aftur til skipanina undir løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap, har landsstýrismaðurin varð heimilaður í kunngerð at áseta treytir í sambandi við avreiðing av fiski í Føroyum, harundir at gera ásetingar um, hvussu stórum partur av veiðuni skuldi um góðkenda uppboðssølu.

Endamálið við uppboðssølu av veiddum fiski er m.a., at øll føroysk fiskavirki fáa móguleika at bjóða upp á fisk undan Føroyum, at tryggja kapping millum fiskekeyparar, og at stuðla undir, at serliga botnfiskur undan Føroyum verður virkaður á landi í Føroyum. Við heimildini at skipa kravið í kunngerð er móguleiki fyri at gera hóskandi og smidligar

FISKIMÁLARÁÐIÐ

loysnir, bæði hvat viðvíkur hvørji fiskasløg skulu vera fevnd av kravinum, hvussu stórir partur hósandi skal krevjast um uppboðssøluna fyri ymisku fiskasløginu, og eisini um serligar ásetingar skulu vera um tíðarskeið.

Stk. 1: Ásett verður, at landsstýrismaðurin verður heimilaður at gera reglur um, at veiða hjá føroyskum fiskiførum skal um eina góðkenda uppboðssølu. Undantikin eru, eins og í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, veiða hjá fiskiførum í bólki 5.

Lagt verður upp til, at bólkur 5 eigur at vera undantikin kravinum um uppboðssølu av veiðuni. Umsitingarliga byrðan av einum slíkum kravi verður ikki mett at vera í samsvari við endamálið. Talan er um eitt stórt tal av bátum og smáar nøgdir av veiðu. Havast skal eisini í huga, at bátar í hesum bólki longu í stóran mun bjóða út størsta partin av síni veiðu um almenna uppboðssølu. Ein onnur grundgeving er, at vinnuligu og rakstrarligu fyrirtreytirnar hjá smærru útróðrarbátunum eru av slíkum slagi, at teir eisini í samband við uppboðssølu av veiddum fiski eiga at virka undir øðrvísi treytum, enn størri skipini.

Til § 43.

Stk. 1. Skipari og manning á fiskiførum undir føroyskum flaggi, umframt á móttøkuskipum undir føroyskum flaggi, skulu lønast sambært sáttmála, sum er gjørdur við føroysk manningarfeløg. Ásetingin er ætlað at forða fyri sosialari dumping.

Stk. 2. Útskriving av fiskiloyvi krevur váttan um, at tey í ásetingini nevndu viðurskifti eru í lagi. Eigari av fiskifari, sum søkir um fiskiloyvi, skal vátta, at skipari og manning í ávísa fiskiskapinum verða lønt samsvarandi sáttmálum við føroysk manningarfeløg. Eigarin av fiskifarinum skal fáa váttanina til vega og leggja hana fram í sambandi við umsókn um fiskiloyvi.

Um so er, at fiskiskapurin ikki er fevndur av tilíkkum sáttmála, skulu lønarviðurskiftini hjá skipara og manning í hvørjum einstøkum føri vera staðfest í skrivligari avtalu millum avvarðandi manningarfeløg og ábyrgdaran av fiskifarinum, sum ávíst í fiskiloyvinum.

Stk. 3. Ásetingin gevur landsstýrismanninum heimild at áseta nærri treytir í fiskiloyvinum um, at skipari og manning á fiskifari undir føroyskum flaggi, sum fiskar av føroyskum veiðirættindum, og manning á móttøkuskipi undir føroyskum flaggi, sum tekur ímóti fiski, skulu hava arbeiðsloyvi og upphaldsloyvi í Føroyum.

Ásetingin er ætlað at forða fyri sosialari dumping.

Sambært útlendingalóggávuni krevst bert arbeiðsloyvi, um arbeiðið verður framt á sjóumveldinum, t.e. innan fyri 12 fjórðingar, ella um fiskifarið kemur regluliga í føroyska havn. At koma regluliga í føroyska havn hevur verið tulkað sum 10-15 ferðir innan eitt 12 mánaðir skeið ella 5-6 ferðir innan fyri eitt 2 mánaðar skeið. Tað ber til at skipa viðurskiftini soleiðis, at manningin ikki kemur undir kravið um arbeiðsloyvi. Tá útlendingar fáa arbeiðsloyvi í Føroyum, verður kravt, at teir skulu lønast eftir føroyskum viðurskiftum og eftir føroyskum sáttmálum. Útlendingar fáa harafturat bert arbeiðsloyvi, um tað hevur víst seg at vera trupult at fáa føroyska arbeiðsmegi.

Tað er eitt krav, um ein útlendingur skal fáa arbeiðsloyvi og upphaldsloyvi í Føroyum, at umsøkjari leggur fram ein starvssáttmála ella eitt ítøkiligt tilboð um starvssáttmála, har løn og setanarviðurskifti eisini standa. Hesi lønar- og setanarviðurskifti skulu vera eftir vanligum

føroyskum viðurskiftum. Mett verður tí, at eitt krav um arbeiðsloyvi og upphaldsloyvi kann forða fyri sosialari dumping.

Útlendingaøkið er felags málsøki, og tað eru danskir myndugleikar, ið viðgera umsóknir um arbeiðsloyvi og upphaldsloyvi. Neyðugt er tí at fara inn í eina tilgongd, har nágreinað verður, hvussu ásetingin skal umsitast.

Kapittul 10. Annað tilfeingi

Til § 44.

Ásetingarnar í hesum kapitli eru nýggjar í føroyskari lóggávu. Áhugin er vaksandi fyri at gagnnýta annað havtilfeingi, t.d. arvatilfar, sum stavar frá livandi verum í havinum. Enn er einki samlað lógarverk á hesum øki í londunum uttan um okkum, men her verður skotið upp at skipa karmar fyri gagnnýtslu av hesum tilfeingi. Umsitingin av hesum havtilfeingi eigur at taka støðu í sáttmálanum um lívfrøðiligt fjølbroytni (Biodiversitetskonventiónin). Í 1993 samtykti Løgtingið at taka undir við donsku staðfestingini av sáttmálanum. (Uppskot til samtyktar, 23. november 1993). Sáttmálin er lýstur fyri Føroyar sum Bekendtgørelse nr. 142 frá 21. november 1996 af konvention af 5. juni om den biologiske mangfoldighed. Umframt ásetingar um varðveitslu av lívfrøðiligum margfeldi, inniheldur Biodiversitetskonventiónin ásetingar um gransking og burðardyggja gagnnýtslu av hesum tilfeingi. Evnið verður eisini viðgjørt í Noregs offentlige udredning (NOU) 2005/10 við heitinum ”Lov om forvaltning av viltlevende marine ressurcer”. Tá sagt verður, at hesin kapittul er um annað havtilfeingi, skal hetta síggjast í mun til allýsingina av hesum hugtaki. Vanligur fiskiskapur, sum vit kenna hann, er tí ikki fevndur av hesum ásetingum uttan so, at hesin fer fram við tí endamáli at fremja marina bioprospektering.

Til § 45.

Í hesi grein verða hugtøk allýst, sum verða nýtt í hesum kapitli. Annað havtilfeingi er ein breið orðing, sum fevnir um alt lívfrøðiligt, evnafrøðiligt og fysiskt tilfar, sum stavar frá livandi verum, t.d. djórum, plantum og smáverum, ella frá øðrum uppruna í sjónum – eisini á og í havbotninum.

Arvatilfar frá livandi verum í havinum er partur av sjófeinginum, og fevnir tað um tilfar frá livandi verum, t.d. djórum, plantum og smáverum, ella øðrum uppruna, sum inniheldur arvaeginleikar. Arvatilfarið er ikki einans ílegur, men eisini evnafrøðilig evni, so sum protein og enzym, sum eru avleiddar av arvatilfari, og sum kunnu takast út úr tí fysiska tilfeinginum og nýtast serskilt.

Tá talan er um bioprospektering, so kann henda fara fram á ymiskan hátt, men vísast kann á trýggjar megintættir:

- 1) Útvinning av serligum evnum, so sum fitisýrum, kveikum, gelatini, cithin o.a.
- 2) Leiting eftir áhugaverdum ílegum ella bioaktivum evnum, grundað á eitt nú grundgransking, heimarád ella serligan staðbundnan kunnleika.
- 3) Skipað umfatandi leiting eftir aktivum evnum (Miðvís roynd eftir einum hópi av evnum fyri at finna fram til ávís evni, sum hava júst teir eginleikar ein ynskir).

Til § 46.

Grundreglan er, at annað havtilfeingi ikki er privat ogn, men ogn Føroya fólk eins og alt annað tilfeingi í føroyskum sjógvum og á føroyska landgrunninum. Gagnnýtsla av hesum tilfeingi kann bara fara fram við góðkenning frá landsstýrismanninum. Neyðugt er við loyvi uttan mun til, um talan er um handilsliga gagnnýtslu ella ikki. Gransking verður í Havrættarsáttmálanum metta at

kunna fara fram undir tveimum ymiskum fortreytum: antin inleiðis vísindalig gransking (pure research) ella Gransking við tí endamáli at gagnnýta tilfeingið (applied research).

Fer granskingin fram í sjóumveldinum (innan fyri 12 fjórðingar), hevur strandarlandið lögfrøðiliga myndugleikan í øllum viðurskiptum og kann geva rættindi og seta treytir út frá hesum. Fer granskingin fram uttan fyri sjóumveldið, men innan fyri fiskimarkið, skal strandarlandið framvegis samtykkja, men er móguleikin at nokta beinleiðis vísindaligari gransking avmarkaður. Tó kann m.a. noktast, um granskingin hevur beinleiðis samband við leiting og gagnnýtslu av tilfeingi. Krav um luttøku hjá strandarlandinum, og at fáa hendur á kanningarúrslitum, kann altíð setast. Í hesum sambandi verður víst til kapittul 13 í Havrættarsáttmálanum.

Í teimum førum vanligur fiskireiðskapur verður nýttur at fremja bioprospektering, kemur hetta undir treytirnar, ið annars eru settar í hesi lóg.

Landsstýrismaðurin kann áseta nærri treytir í slíkum loyvum, eitt nú um tíðarskeið, leiðir og nýtslu av reiðskapi, fyri á henda hátt at tryggja, at altjóða reglur og krøv eru lokin, og at tað kemur landinum til góðar.

Til § 47.

Tað er í samsvari við sáttmálan um lívfrøðiligt margfeldi (Biodiversitetskonventiónin), at upprunalandið kann áseta gjöld og aðrar treytir fyri gagnnýtslu av tí tilfeingi, talan er um her.

Tá hetta økið er nýtt og ókent í lötuni, er tó stór óvissa um, hvussu mógulig gjöld, herundir skatting av vinningi, skal fara fram. Tí eru í hesum uppskotinum ongar reglur um, hvussu landið kann fáa part av móguligum vinningi, men verður mælt til, at serstakar skattareglur verða gjørdar á hesum øki, sum taka hædd fyri tí serligu støðu, slík vinna er í, og teimum altjóða sáttmálum og leiðreglum, sum eru á økinum. Talan kann bæði vera um serstakar skattareglur og aðrar reglur, t.d. um, at landið fær lut í nýtslugjöldum (royalties) frá patentum.

Í sambandi við, at loyvir verða givin til bioprospektering, er tað av týðningi, at loyvishavarin bindur seg til at veita nakrar tænafturfyrir. Tí eigur sáttmáli at verða gjørdur millum partarnar, sum m.a. eigur at innihalda áseting um, at loyvishavarin fær álagt at gera neyvt yvirlit yvir alt, sum verður funnið, og bindur seg at viðurkenna, at tilfarið hevur føroyskan arvafrøðiligan uppruna, um hetta verður nýtt vinnuligt frameftir. Orsøkin til hesa treyt er at sleppa undan torførari próvførslu um upprunan av nýtta arvafrøðiliga tilfeinginum. Ásetast kunnu eisini treytir um varðveitslu av innsavnaða tilfarinum.

Ásetingin um atgongd til ella lut í framíhjárættindum kann vera atgongd til kanningarúrslit, og hvussu hesi kunnu gagnnýtast. Í loyvum eru bara treytir til umsøkjaran. Um so er, at hesin avhendar síni rættindi, ella letur onnur fáa lut í teimum, kann hetta tí bara gerast við góðkenning frá landsstýrismanninum.

Til § 48.

Henda grein er ætlað at nýta í teimum førum, har loyvi ikki er givið til gagnnýtslu av øðrum føroyskum sjófeingi, tá tilfeingið longu lógliga er fingið til vega við eitt nú vanligum fiskiskapi. Greinin heimilar í slíkum førum landsstýrismanninum at áleggja treytir, sum vera galdandi frameftir fyri viðkomandi gagnnýtslu, eftir somu mannagongd sum í grein omanfyri.

Kapittul 11. Vinnuligar royndir, royndarfiskiskapur o.a.

Til § 49.

Heimild er at seta ein part av tøku føroysku veiðirættindum av at brúka til vinnuligar royndir og verkætlanir við svartkjafti, norðhavssild og makreli. Slíkar royndir skulu í mest møguligan mun hava virðisøking við sær t.e., at mest møguligt av samlaðu møguligu virðisøkingini/virðisketuni liggur eftir í Føroyum; hava eitt menningarendamál og nýskapanarmál. Parturin, sambært stk. 2 og 3, av føroysku kvotuni av nevndu fiskasløgum verður settur av til endamálið, sum er at stuðla undir verkætlanum um virðisøking, nýskapan og menning í gagnnýtsluni av nevndu fiskasløgum, herundir eisini at stuðla royndum at virka veiðuna á virkjum á landi, og á tann hátt fáa t.d. meira fjøltáttaða framleiðslu á landi. Tøk føroysk kvota skal skiljast sum kvotan, ið Føroyar árliga seta sær av nevndu fiskasløgum, áðrenn umbýtið er gjørt við onnur lond. Serstakt fiskiloyvi skal vera knýtt at ávísingum fiskifari við neyðugum loyvi at fiska, og umsóknin skal skila til eitt tilíkt fiskifar.

Stk. 2. Við uppskotinum verður farið frá menningarkvotunum, sambært løgtingslóg um fyrising av sjófeingi, til eina skipan, har tað ikki verður tikið nakað økisrættarligt fyrilit. Talan er heldur um eitt slag av víðkan av verandi skipan við vinnuligum royndum, við tað at landsstýrismaðurin skal seta 8,5% av tøku føroysku kvotuni av makreli, norðhavssild og svartkjafti til vinnuligar royndir og verkætlanir.

Verandi menningarkvotur, ið eru latnar sambært sjófeingislógini, verða tó partur av hesi nøgd, so leingi tær eru í gildi, samanber skiftisregluna í § 75. Hetta merkir eisini, at um verandi menningarkvotur verða lagdar um til egingkvotur, verður tað tikið av teimum 8,5%.

Stk. 3. Umframt lógarásettu nøgdina kann koma kvota, sum sambært § 14, stk. 2 og 3 verður sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir. Nøgdin, sum verður sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir, sambært § 14, stk. 2 og 3, fylgir við flytingum í heildarkvotunum, sambært § 16, stk. 4. Hetta merkir, at fer heildarkvotan í einum ári upp um heildarkvotuna í 2020, hækkar eisini tann kvotan, sum er sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir lutfalsliga við hækkingini av heildarkvotuni. Lækkar heildarkvotan hinvegin, verður tað kvota, ið er sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir, sambært § 49, stk. 3, sum hvørvur fyrst. Í fyrisingini av kvotu sambært hesi lógaráseting má fyrivarni takast fyri hesum, t.d. soleiðis at henda kvotan bert verður lutað út í styttri tíðarskeið.

Stk. 4. Høvuðsreglan er, at bara føroysk skrásett fiskifør við veiðiloyvi kunnu fáa serstakt loyvi til royndarfiskiskap. Heimild er tó at víkja frá hesum kravi, t.d. um talan er um royndir, sum krevja serlig fiskifør ella tøkni, sum ikki er tøk í fiskiflotanum. Eisini ger serliga frávik ið tað møguligt hjá nýggjum aktørum at royna seg í vinnuni uttan treyt um føroyskt skrásett fiskifar og veiðiloyvi.

Stk. 5. Lagt er upp til, at landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um mannagongdir og treytir í sambandi við umsóknir, og landsstýrismaðurin kann í loyvinum áseta treytir um fiskileiðir, veiðihættir, loyvistíðarskeið o.a., og aðrar treytir samsvarandi § 34.

Til § 50.

Stk. 1. Landsstýrismaðurin kann geva loyvi til royndarfiskiskap, sum ikki er fevndur av § 49, ið bert fevnir um makrel, norðhavssild og svartkjaft. Til fiskiroyndir av ymiskum slag er neyðugt við serligum fiskiloyvi, sum t.d. gevur skipinum loyvi at royna við serligum fiskireiðskapi og á leiðum, har ikki er loyvt at veiða eftir vanligu reglunum. Tí er eisini neyðugt við eini heimild, sum gevur undantak frá teimum avmarkingum, sum eru í lógini og

kunngerðum, eitt nú reglur um stongdar leiðir, meskastødd, minstamat á fiski o.tíl. Serstakt fiskiloyvi skal vera knýtt at ávísuð skipi við veiðiloyvi.

Til kanningar og royndir, sum Havstovan sjálf stendur fyri, við heimild í § 51, krevst ikki serligt loyvi frá Fiskimálaráðnum.

Fiskimálaráðið fær javnan umsóknir um royndarloysi til ymiskar verkætlanir, sum kunnu vera rættiliga ymiskar í evni, vavi og tíð.

Nógvar av hesum snúgva seg um praktiskan royndarfiskiskap, sum at royna eftir fiskaslógum, ið ikki verða troytt, royna nýggjar reiðskap ella royna nýggjar fiskileiðir. Hildið verður, at tað er sera umráðandi, at fiskiroyndir í mest møguligan mun eru samskipaðar av og fara fram eftir leiðbeining frá Havstovuni.

Fiskiskapur, sum liður í undirvísingar- ella menningarætlanum, er ætlaður skúlum, har fiskiveiða, virking av fiski o.tíl. er ein partur av undirvísingini, umframt verkætlanum, sum ikki beinleiðis eru tengdar at praktiskum fiskiroyndum, og sum so ikki hava vinnuligan fiskiskap sum endamál.

Stk. 2. Høvuðsreglan er, at bara føroyskt skrásett fiskifør við veiðiloyvi kunnu fáa serstakt loyvi til royndarfiskiskap. Heimild er tó at víkja frá hesum kravi, t.d. um talan er um royndir, sum krevja serlig fiskifør ella tøkni, sum ikki er tøk í fiskiflotanum. Vísast kann eisini á, at sambært § 11, stk. 5 kann gerast undantak frá treytunum um føroyskt skrásett fiskifar og eigaraviðurskifti, tá talan er um royndarfiskiskap ella fiskiskap, sum er liður í eini undirvísingar- ella menningarætlan.

Stk. 3. Allar fiskiroyndir eiga at hava eitt menningar- og nýskapanarmál. Royndir skulu vera við til at útvega okkum lívfrøðiliga/vistfrøðiliga og tekniska vitan, sum vit ikki hava frammanundan, og sum kann vera grundarlag undir menning av vinnuligum fiskiskapi. Royndarloysi eiga at vera avmarkað í tíð, soleiðis at royndarloysi kann latast til kanningar og royndir í trý fylgjandi ár. Loyvið skal vera galdandi í mesta lagi eitt ár í senn, og verður bert endurnýggjað, um treytirnar í loyvinum eru loknar. Ein treyt kann vera, at skrivlig frágreiðing frá royndunum er latin og góðkend. Endamálið við áramálsavmarkingini er eisini at tryggja, at royndarloysi ikki ár eftir ár verða brúkt til fiskiskap, sum í roynd og veru er vinnuligur fiskiskapur og eigur at skipast samsvarandi.

Stk. 4. Hevur loyvi verður givið til royndarveiðu eftir ávísuð fiskaslági í samanhangandi tíðarskeiði í minsta lagi 5 ár, kann landsstýrismaðurin eftir umsókn lata fiskiloyvi til ávísa fiskaslági, tá mett verður, at grundarlag er fyri varandi og burðardyggum fiskiskapi, og treytirnar í royndarloysinum annars hava verið loknar. Hetta er eitt slag av skiftisreglu til teirra, ið hava havt royndarloysi í longri tíð sambært áður galdandi reglum.

Stk. 5. Lagt er upp til, at landsstýrismaðurin fær heimild í kunngerð at áseta nærri reglur um mannagongdir og treytir fyri umsiting av royndarloysvum, og skipanina við serligum loyvum til fiskiskap. Mett verður, at tað eisini á hesum øki er umráðandi at hava reglur og mannagongdir, m.a. so, at royndirnar fara fram á ein skipaðan hátt. Ansast eigur tó eftir, at reglurnar ikki eru so avmarkandi, at tær virka forðandi fyri nýhugsan og nýskapan.

Kapittul 12. Fiskirannsóknir og havrannsóknir

Til § 51.

Greinin staðfestir Havstovuna sum tann vísindaliga stovnin, ið stendur fyri kanningum og ráðgeving í sambandi við gagnnýtslu av tí sjófeingi og umhvørvi, sum føroysk fiskiveiða er grundað á, umframt at hava skyldu at leggja fram granskingarúrslit frá hesum arbeiði.

Stk. 2. Havstovan skal hava heimild at gera vísindaligar fiskirannsóknir og aðrar rannsóknir í sambandi við livandi tilfeingið og umhvørvið í føroyskum sjógvi. Hetta fevnir eisini um, at Havstovan kann standa fyri vísindaligum royndum á leiðum, hóast allur, ella ávísur reiðskapur, er bannaður. Havstovan kann standa fyri fiskirannsóknnum við egnum havrannsóknarskipi, ella kann gera avtalu við onnur, eitt nú privat reiðaravirki, soleiðis at fiskirannsóknir kunnu verða gjørdar við øðrum førum.

Stk. 3. Heimilað verður landsstýrismanninum at lata eigara av fiskifari kvotu sum samsýning fyri, at fiskifar ger vísindaligar fiskirannsóknir fyri Havstovuna. Havstovan kann gera vísindaligar fiskirannsóknir við egnum ella leigaðum fiskiførum. Við hesum er tað møguligt at lata fiskifari kvotu sum samsýning, í staðin fyri at rinda pening fyri, at skipið ger vísindaligar fiskirannsóknir fyri Havstovuna. Hetta ger eisini, at figgjarligi tørvurin hjá Havstovuni, til at leiga fiskifør til at gera fiskirannsóknir, verður minni.

Um kvotur verða latnar eigara av fiskiførum sum samsýning fyri vísindaligar fiskirannsóknir, skal hetta gerast á ein hátt, sum leggur upp fyri, at eitt rímligt samsvar er millum eitt mett virði á kvotuni og tað, tað kostar at gera fiskirannsóknir fyri Havstovuna. Havstovan má, tá hon leggur til rættis fiskirannsóknirnar, og í tilgongdini at fáa skip at gera fiskirannsóknirnar, tryggja, at hædd verður tikin fyri, at samsýningin er rímlig. Hetta má gerast í samstarvi við Fiskimálaráðið.

Landsstýrismaðurin fær heimild til at lata kvoturnar sum egnar árskvotur. Egnar kvotur, sum verða latnar fyri at gera fiskirannsóknir, verða latnar fyri eitt ár.

Stk. 4. Stovnsmetingar av fiskastovnunum er ein týðningarmikil partur av grundarlagnum fyri stýringini av fiskiskapinum. Dyggar stovnsmetingar eru tó treytaðar av, at tann, sum hesar ger, hevur atgongd uttan forðingar at gera kanningar av landingunum eftir egnum ynski. Havstovan fær tí heimild at gera kanningar av landingunum. Hetta verður gjørt fyri at tryggja stovninum atgongd til landingar, har mett verður, at tørvur er.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin skipar eitt serligt ráð fyri Havstovuna, har m.a. vinnan á sjónum og Havstovan eru umboðað. Ráðið skal ikki hava fyrisitingarligar ella aðrar heimildir, men skal vera eitt stað, har hugskot og spurningar í sambandi við ráðgeving, havrannsóknir og royndarfiskiskap verða vendir. Fremsta endamálið er at styrkja dialog og samstarv millum Havstovuna og alla vinnuna, sum í longdini verður mett at gagna fiskiveiðifyrisitingini í síni heild.

Kapittul 13. Avgreiðslugjöld

Til § 52.

Stk. 1. Ásetingin er framhald av reglunum í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Landsstýrismaðurin hevur heimild at gera reglur um tey gjöld, sum eru nevnd í ásetingini.

Stk. 2. Ásetingin gevur heimild at áseta gjald fyri tænastr, sum verða veittar eftir áheitan. Talan er um tænastr, sum liggja uttan fyri tær vanligu eftirlitsuppgávurnar, sum myndugleikin hevur av at ansa eftir, at reglurnar í lógini, og reglur ásettar við heimild í lógini, verða hildnar.

Eftirlitsmyndugleikin verður til tíðir biðin um at veita borgarum tænastr, serliga kann talan vera um váttanir av ymsum slögum, sum krevja ávíst eftirkanningararbeiði. Mett verður, at heimild eigur at vera fyrri at krevja gjald fyrri tær útreiðslur, sum standast av slíkum arbeiði. Eitt nú kann heimildin verða nýtt til at krevja avgreiðslugjald fyrri tær veiðiváttanir, sum ES krevur skulu fylgja við allari fiskavøru, sum verður flutt á ES marknaðin. Talan er um eina váttan, sum útflytarin av vøruni biður um frá Vørn, at veiðan ikki er partur av ÓÓÓ-fiskiskapi (ólógligari, ófráboðaðari og óskipaðari veiðu). Í sambandi við, at Fiskiveiðieftirlitið skal vátta fyrri vøruna, skal ávíst arbeiði gerast fyrri at eftirkanna upplýsingarnar á skjalinum, eitt nú skal eftirkannast, um fiskifarið, sum hevur veitt fiskin, hevur fiskiloyvi, um rætt fiskiloyvisnummar er uppgivið, og um røtt skráseting er av veiðuni o.a.

Talan kann eisini vera um at áseta gjald fyrri aðrar váttanir ella tænastr, sum borgari biður um. Áðrenn gjøld kunnu krevjast, skal landsstýrismaðurin hava ásett reglur í kunngerð.

Kapittul 14. Fiskiveiðieftirlit

Til § 53.

Greinin ásetir, at tað er Fiskiveiðieftirlitið, sum hevur eftirlit við, at reglurnar í lógini, og reglur ásettar við heimild í hesi lóg, verða hildnar. Vørn er stovnur undir landsstýrismanninum í fiskivinnumálum, og hevur allar fiskiveiðieftirlitsuppgávur um hendi, herundir eisini annað, sum kann hava árin á fiskiveiðu.

Fiskiveiðieftirlitið hevur tó ikki eftirlit við reglunum ásettar í § 43. Sambært stk. 1 skulu skipari og manning á fiskiførum undir føroyskum flaggi, umframt á móttøkuskipum undir føroyskum flaggi, lønast sambært sáttmála, sum er gjørdur við føroysk manningarfeløg. Eingin myndugleiki skal hava eftirlit við hýruútgjaldingunum. Manningarnar mugu sjálvar, møguliga saman við manningarfeløgum, tryggja, at hýruútgjaldingarnar eru í samsvari við lógarásetingarnar. Sambært stk. 2 skal tann, sum søkir um fiskiloyvi, vátta, at skipari og manning á fiskifari í tí ávísa fiskiskapinum verða lønt samsvarandi sáttmálum við føroysk manningarfeløg. Er ávísur fiskiskapur ikki fevndur av sáttmálum við føroysk manningarfeløg, skal tann, sum søkir fiskiloyvi, í hvørjum einstøkum føri vátta, at lønarviðurskiftini hjá skipara og manning eru staðfest í skrivligari avtalu millum avvarðandi manningarfeløg og ábyrgdaran av fiskifarinum, sum ávíst í fiskiloyvinum. Áðrenn fiskiloyvi verður útskrivað skal Vørn sostatt krevja, at váttan um oman fyrri nevndu viðurskifti verður lögð fram. Vørn skal tó ikki kannað, um veruligu viðurskiftini eru í samsvari við váttanina.

Greinin heimilar harafturat Fiskiveiðieftirlitinum at gera samstarvsavtalar við aðrar myndugleikar um at útinna eftirlitsuppgávur og at samskipa allar eftirlitsuppgávur á sjógvi og landi, um hetta er neyðugt.

Fiskiveiðieftirlit verður sum er framt av Vørn og av donsku sjóverjuni. Samstarvið er skipað í serligari samstarvsavtalu. Eisini hevur Fiskimálaráðið sáttmála við Atlantsflog um tyrluflúgving, sum eisini fevnir um eftirlitsflúgving í sambandi við fiskiveiðieftirlit. Henda lóg áleggur tó ikki uppgávur o.a. á donsku sjóverjuna. Har Fiskiveiðieftirlitið er nevnt í lógini, er talan um Vørn.

Til § 54.

Stk. 1 Greinin heimilar eftirlitsmyndugleikanum at gera neyðugar kanningar, til tess at kunna útinna eftirlitið sambært lógini. Fyri at eftirlitið skal fremjast á nøktandi hátt, skal

FISKIMÁLARÁÐIÐ

myndugleikin hava greiða heimild til at krevja reiðskap inn, fara umborð, kanna skjøl, last, reiðskap o.tíl. Hesar kanningar verða oftani gjørdar á sjónum, meðan fiskiførini eru til fiskiskap. Í framhaldi av hesum fær eftirlitsmyndugleikin heimild at krevja fiskifar í havn til nærri kanningar av tólum, reiðskapi og veiðu, umframt av elektroniskari útgerð. Tørvur kann eitt nú vera at taka plottarar, GPS-arar og aðra elektroniska útgerð til nærri kanningar.

Stk. 2. Myndugleikin skal eisini hava greiða heimild at fara inn á øki og krevja atgongd til høli o.s.fr. at gera tænastrákingar og krevja, at skjøl, data, útgerð og rávøra verða tikin til nærri kanningar.

Stk. 3. Verður fiskifar kravt í havn, og eftirlitsmyndugleikin staðfestir lógarbrot, og eigari ella skipari á fiskifari verður dømdur ella góðtekur uttanrættarliga avgerð, skal eigarin av fiskifarinum gjalda allar útreiðslur av kanningini, so sum landing av veiðuni o.a. Verður einki lógarbrot staðfest, má eftirlitsmyndugleikin rinda fyri útreiðslurnar av kanningini.

Stk. 4 og 5. Eftirlitsmyndugleikin skal til eina og hvørja tíð kunna senda fólk umborð á fiskifør ella fiskaflutningsfær, sum eru í føroyskum sjógvi, og gera kanningar av lastini (farminum), reiðskapi og skipaskjølum o.a. Umframt hevur myndugleikin rætt, við samleikaprógv, at gera kanningar á fiskavirkjum, fiskagoymslum o.a.

Til § 55.

Stk. 1. Álagt verður skipara og eigara av fiskifarinum at tryggja atkomumøguleikar til fólk frá eftirlitinum, soleiðis at hesi altíð kunnu koma trygt umborð, herundir eisini, tá skip liggja síð um síð. Krøvini til leytarar og aðra útgerð eru tey, sum verða sett sambært lóg um trygd á sjónum. Henda skylda at tryggja atkomumøguleikar hjá eftirlitsmyndugleika er eisini galdandi, tá eftirlitsmyndugleikar úr øðrum londum koma umborð at gera eftirlit.

Stk. 2. Ætlanin er ikki við hesi heimild at seta alment galdandi reglur um atkomumøguleikar fyri øll føroysk fiskifør. Hesi viðurskifti eru regulerað í fráboðanum sambært lóg um trygd á sjónum, har reglur eru um útgerðina, viðlíkahald og goymslu av slíkari útgerð. Mett verður, at hesar reglur eru nøktandi eisini fyri atkomumøguleikarnar hjá eftirlitsmyndugleikanum. Aðrar ásetingar um atkomuviðurskifti kunnu tó vera í sáttmálum, sum Føroyar eru partar í. Slíkar ásetingar eru m.a. í NEAFC og NAFO reglum. Tað skal tí vera gjørligt við kunngerð at áseta ítøkiligar treytir til atkomuviðurskiftini í samband við fiskiskap á hesum leiðum.

Til § 56.

Stk. 1. Tá eftirlitsmyndugleikin ger kanningar, hava tey, ið hava ábyrgd av tí, ið kannað verður, skyldu at vera myndugleikanum til hjálpar. Her verður hugsað um skiparar, virkisleiðarar, goymsluleiðarar ella líknandi. Hesi hava øll skyldu at vera til hjálpar.

Stk. 2. Ásetingin áleggur skiparum á fiskiførum undir føroyskum flaggi skyldu at samstarva við eftirlitsmyndugleikar í øðrum londum, tá eftirlit verður framt uttan fyri føroyskan sjógv. Talan kann vera um eftirlit, sum verður framt í altjóða sjógvi sambært avtalum ella sáttmálum, sum Føroyar eru partur av, eitt nú í NEAFC. Eisini kann talan vera um eftirlit í sjógvi hjá øðrum londum, har fiskifør undir føroyskum flaggi hava fingið loyvi at veiða, tað kann vera sambært avtalu, Føroyar hava gjørt, ella eigarar av fiskiførum sjálvir hava útvegað sær loyvi at fiska í sjógvi hjá øðrum londum, sum Føroyar ikki hava avtalu við.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin fær heimild til at áleggja skiparum ítøkiligar skyldur í sambandi við, at eftirlit verður framt av eftirlitsmyndugleikum í øðrum londum. Vísast kann á, at í eitt nú NEAFC og NAFO eru serligar reglur um skyldur hjá skiparum, tá eftirlit verður framt í

FISKIMÁLARÁÐIÐ

sambandi við fiskiskap á leiðum fevndar av hesum sáttmálum. Eisini kunnu reglur verða gjørdar í øðrum felagsskapum, sum Føroyar eru partur av ella samstarva við.

Til § 57.

Stk. 1. Ólóglig veiða má hvørki goymast, flytast, viðgerast ella annað. Tað er umráðandi at hava eina greiða heimild fyri hesum, tí hetta eru samstundis viðurskifti, sum Føroyar hava bundið seg til í altjóða høpi.

Stk. 2. Keyparar ella móttakarar av ólógligari veiðu kunnu sleppa undan ábyrgd við at boða eftirlitsmyndugleikanum frá.

Stk. 3 ásetir aðalregluna um, at øll veiða verður mett sum ólóglig veiða uttan so, at tað verður prógvað, hvussu stór tann ólógliga veiðan er. Her er talan um eina sokallaða umvenda próvbyrðu.

Til § 58.

Eftirlitsmyndugleikin kann krevja, at fiskifør, fiskaflutningsfør og fiskaframleiðslufør vera á ávísari leið, til eftirlitsskip kann koma á staðið at gera kanningar. Talan kann eitt nú vera um at gera kanningar, um veiðisamansetingin í lastini á útlenskum førum samsvarar við fráboðanir, og fyri at staðfesta, um ov nógv av ungfiski er uppií.

Til § 59.

Stk. 1. Greinin heimilar Fiskiveiðieftirlitinum at áseta bráðfeingis veiðibann. Bráðfeingis veiðibann kann ásetast, um íbland av ungfiski ella hjáveiðu er meir enn loyvda markið. Veiðibannið verður ásett fyri 4 vikur hvørja ferð. Hetta er ein broyting í mun til lógina um vinnuligan fiskiskap, sum ásetti, at bráðfeingis veiðibann kundi lýsast upp til 2 vikur hvørja ferð. Mett verður, at 2 vikur er ov lítið, og er hetta broytt til 4 vikur hvørja ferð.

Stk. 2. Fiskiveiðieftirlitið kann loyva einstøkum fiskiførum at gera royndir á bráðfeingis stongdari leið við tí endamáli at fáa staðfest, um grundarlag framvegis er fyri veiðibanninum.

Stk. 3. Bráðfeingis veiðibann kemur í gildi eftir, at Fiskiveiðieftirlitið hevur lýst veiðibannið alment. Henda lýsing av veiðibanni kann t.d. fara fram í útvarpinum hjá Kringvarpi Føroya, á Rás 2 ella veiðibannið kann lýsast um Tórshavn Radio. Umráðandi er, at veiðibannið verður lýst soleiðis, at tað er gjørligt hjá fiskiførum at verða kunnað um veiðibannið. Ásett er eisini, at veiðibannið skal lýsast í Kunngerðablaðnum. Á henda hátt verður tryggjað, at tað altíð seinni kann skjalfestast við hesi formligu lýsingini, hvørji veiðibann hava verið lýst. Tørvur kann t.d. vera á hesum í sambandi við eitt rættarmál. Tað verður tó altíð tann almenna lýsingin frá Fiskiveiðieftirlitinum, sum er avgerandi fyri, nær bráðfeingis veiðibannið kemur í gildi.

Til § 60.

Greinin er ætlað fiskiførum, sum eftir t.d. umvælingar, umbygging ella líknandi, hava tørv á at vita, um reiðskapur, spøl og annar útbúnaður virkar, sum tað skal, áðrenn farið verður til fiskiskap. Vørn kann í slíkum førum geva stutt serloyvi til endamálið.

Til § 61.

Fiskifør skulu hava allan fiskireiðskap burturstúgvaðan innanborða á sínum natúrliga staði, tá tey eru stødd á eini leið, har tað ikki er loyvt fiskifarinum at fiska. Tað sama er galdandi, tá fiskifarið liggur í havn. Ásetingin hevur eftirlitsendamá. Er t.d. ein trolari inni á eini leið, har tað bert er loyvt at brúka eitt serligt slag av trolu (meskar o.a.), so skal allur annar

trolreiðskapur, ið ikki lýkur treytirnar fyri fiskiskapi við troli á viðkomandi leið, verða burturstúgvaður, tað vil siga, ikki t.d. liggja á troldekinum, klárur at skjóta.

Til § 62.

Greinin heimilar føroyskum myndugleikum at útflýggja myndugleikum í øðrum londum upplýsingar, eisini trúnaðarupplýsingar, sum hava týdning fyri eftirlitið við fiskiskapi og veiðu, tó treytað av, at galdandi reglur um trygd og trúnað kunnu haldast. Eitt nú kunnu upplýsingar latast, sum hava týdning fyri møgulig revsimál í øðrum londum. Hetta kunnu vera upplýsingar, sum annars verða mettar at vera trúnaðarupplýsingar, eitt nú upplýsingar um rakstrar- og vinnuviðurskifti hjá privatum feløgum ella einstaklingum, herundir upplýsingar um knattstøður, sum kunnu prógva, hvar førini hava verið og møguliga fiskað, upplýsingar um, hvørjar fráboðanir skipið hevur latið føroyskum myndugleikum, upplýsingar sum eyðmerkja, hvør er skipari og eigari av farinum. Eftirlitsfrágreiðingar, gjørdar av føroyskum myndugleikum, kunnu sendast flagglandinum hjá førum undir fremmandum flaggi, umframt strandarlondum, har tað er viðkomandi. Soleiðis kunnu Føroyar samstarva um eftirlit við onnur lond, so at ólóglegur, óskipaður og ófráboðaður fiskiskapur kann basast. Heimildin er neyðug, fyri at kunna seta í verk ÓÓÓ-sáttmálan. Upplýsingar kunnu eisini útflýggjast økisbundnum fiskiveiðifelagsskapum, so sum NEAFC ella NAFO, umframt altjóða felagsskapum, so sum FAO. Yvirskipað er ætlanin við heimildini, at Føroyar kunnu samstarva um eftirlit við onnur lond í tví- og fleirpartaskipanum.

Tá upplýsingar verða sendar til útlond, skal fyrilit havast til trygdina, soleiðis at upplýsingar bert verða sendar øðrum londum ella felagsskapum, um upplýsingarnar verða goymdar og tryggjaðar av móttakaranum.

Viðmerkjast skal, at sambært persónsupplýsingarlógini skal fráboðan sendast Dátueftirlitinum, tá persónsupplýsingar verða sendar til útlond. Hetta er galdandi fyri allar upplýsingar, og ikki bert viðkvæmar og trúnaðarupplýsingar. Tí skal mannagongd setast í verk, soleiðis at fráboðan verður send Dátueftirlitinum, um tað kemur fyri, at upplýsingar verða sendar til útlond.

Er talan um upplýsingar um revsiverd viðurskifti hjá líkamligum persónum, so er talan um viðkvæmar upplýsingar sambært persónsupplýsingarlógini.

Kapittul 15. Reglur um kærur

Til § 63.

Stk. 1. Greinin ásetir, at avgerðir, sum Fiskiveiðieftirlitið tekur eftir lógini, kunnu kærast til landsstýrismannin. Kærufreistin er sett til 4 vikur eftir, at avgerðin er fráboðað.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin fær heimild til at leggja kærur til viðgerð hjá eini kærunevnd, soleiðis at avgerðirnar hjá nevndini eru endaligar innan fyrisitingina, og tí ikki eisini kunnu kærast til landsstýrismannin. Tað er tó altíð eisini møguligt at leggja avgerðir fyri dómsvaldið.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann gera nærri reglur um kærunevnd og kæruviðgerðina. Hetta kunnu vera reglur um, hvussu nevndin skal vera samansett, so fakligi førleikin verður tryggjaður. Eisini kann talan vera um mannagongdir fyri, hvussu nevndin virkar, um nevndin bert kann taka avgerðir, um hon er fullmannað o.a.

Kapittul 16. Revsireglur o.a.

Til § 64.

Stk.1. Ásetingin er bæði í innihaldi og bygnaði gjørd á sama hátt, sum ásetingin í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi frá 2017.

Høvuðsreglan er, at brot á fiskivinnulógina verður revsað við sekt.

Við løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi var revsingin fyri brot á fiskivinnulóggávuna herd, og hildið verður fast í hesum reglum.

Rættindi til fiskiskap verða latin undir ásettum treytum. Treytir verða settar fyri at verja fiskatilfeingið, sum er ogn Føroya fólks. Treytir verða settar, bæði fyri at verja tey fiskasløg, sum beinleiðis fiskiskapur verður loyvdur eftir, umframt at verja sambandið millum ymisku dýra- og plantustovnarnar í havinum. Tað er sera umráðandi at verja tilfeingið, fyri at varðveita tilfeingið, men eisini, so hetta fyri framtíðina kann geva eitt íkast til samfelagið. Her skal eisini havast í huga tann stóra týdning, fiskivinnan hevur fyri føroyska samfelagið. Brot á treytir fyri fiskiskapi verða mett sera álvarslig. Tað hevur tí stóran týdning, at revsingin verður sett soleiðis, at treytir verða hildnar, og at tað eisini stimbrar onnur til at fylgja treytum fyri fiskiskapi.

Útrokning av sekt:

- Fiskiskapur í fiskidagaskipan: avreiðingarvirðið fyri bólkin í undanfarna fiskiári býtt við samlaða fiskidagatalið fyri bólkin.
- Kvotuskipan: avreiðingarvirðið fyri bólkin (ídnaðar og nótaskip samlað) býtt við tal av fiskiførum í bólkinum býtt við 200 (mett fiskidagatal).

T.d. avreiddi bólkur 2 fyri 532.257.790 kr. í 2016. Tá sektin verður roknað fyri eitt far í bólki 2, verður tað árliga avreiðingarvirðið deilt við samlaða dagatalið hjá bólkinum, t.v.s. 532.257.790 kr. / 5.916 dagar = 89.969 kr., rundað upp til 90.000 kr. Standardsektin fyri eitt hvørt brot hjá fari í bólki 2 er sostatt 90.000 kr. So kunnu vera antin herðandi ella linnandi umstøður.

At reiðskapur ikki er merktur, soleiðis at tað ikki er gjørligt beinanvegin at staðfesta, hvør eigur reiðskapin, eigur at føra til eina sekt, sum er uml. 10.000 kr. Er reiðskapurin annars settur í samsvari við reglurnar, verður ikki onnur sekt lögð afturat, men er talan um at fiska ólógliga, so verður sekt eisini ásett í mun til avreiðingarvirðið.

Sum álvarslig brot eru at meta øll brot, sum viðvíkja ólógligari veiðu, t.v.s. veiða á leiðum, har ikki loyvt er at fiska, fiskiskapur við ólógligum reiðskapi, fiskiskapur, sum er ófráboðaður/skrásettur skeivt ella har kvotan er rokkin, men hildið verður áfram at fiska, hóast viðkomandi visti ella átti at vita, at kvotan var uppfiskað. Hesar sektir eru indekseraðar í mun til avreiðingarvirðið í viðkomandi skipabólki.

Herðandi umstøður eru t.d. endurtøkur ella grov brot. Sektin verður tá herd við 150%. Er talan um linnandi umstøður, verður sektin minni, t.d. 50% ella minni.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Stk. 1, nr. 1 vísir til ítækiligu brotini í lógini, sum kunnu revsast við sekt, um persónur – likamligur ella lögfrøðiligur – brýtur ásetingarnar.

Henda áseting fevnir eisini um brot á grein 43 um manningarviðurskifti. Fiskiveiðieftirlitið eftirkannar tó ikki, um ásetingin í § 43, stk. 1 er hildin. Um rættarúrskurður er gjørdur, ella avgerð er frá gerðarrættinum, sum staðfestir, at brot er á § 43, stk. 1, skal støða takast til, um hetta skal revsast sambært løgtingslóg um fyrising av sjófeingi.

Stk. 1, nr. 2 ásetir, at um fiskiskapur ikki steðgar, tá kvota er uppfiskað, hámark er rokkið, ella fiskidagar hjá fiskifari ella bólki eru nýttir, verður brotið revsað við sekt.

Stk. 1, nr. 3 ásetir, at revsað verður við sekt, um fiskað verður á leiðum, har bráðfeingis veiðibann er ásett við heimild í § 59.

Stk. 1, nr. 4 ásetir, at brot á treytir, knýttar at loyvum, latin sambært fiskivinnulóggávuini, kunnu revsast við sekt.

Stk. 1, nr. 5 ásetir, at um persónur – likamligur ella lögfrøðiligur – ikki ger eftir boðum ella forboðum sambært fiskivinnulógini, kann hann revsast við sekt. Henda áseting fevnir eisini um ta støðu, at Fiskiveiðieftirlitið verður forðað í sínum arbeiði, t.d. um umbidnar upplýsingar ikki verða útflýggjaðar, ella atgongd verður sýtt til skip ella høli í samband við eftirlit.

Stk. 1, nr. 6 ásetir, at um persónur – likamligur ella lögfrøðiligur – letur ósannar ella villleiðandi upplýsingar, sum skylda er at lata sambært fiskivinnulógini, kann tað revsast við sekt. Tað sama er galdandi, um upplýsingar verða hildnar aftur.

Stk. 2 heimilar at áseta revsing í kunngerðum við heimild í lógini um vinnuligan fiskiskap fyri brot á reglur í kunngerðini.

Stk. 3 heimilar at revsa lögfrøðiligar persónar fyri brot á fiskivinnulógina eftir reglunum í revsilógini, kapittul 5. Greinin er umorðað við hesi løgtingslóg, tó uttan at innihaldið verður broytt.

Stk. 4. Sambært hesi áseting kunnu mál, sum verða viðgjørd eftir revsiásetingunum í hesi lóg, ella eftir revsiásetingunum í einari kunngerð, sum hevur heimild í hesi lóg, verða viðgjørd sum lögreglumál. Hetta merkir, at lögreglan kann avgreiða mál við sektaruppskoti (da: bødeforlæg) og á tann hátt sleppa undan at fara í rættin við hvørjum einstakum broti. Fortreytin er tó, at hin skuldsetti - uttanrættarlíga - játtar seg sekan í brotinum og góðtekur ásettu sektina. Eisini kunnu reglurnar í rættargangslógini - lovbekendtgørelse nr. 148 af 9. marts 2004 om lov for Færøerne om rettens pleje, sum seinst broytt við lóg nr. 428 frá 3. mai 2017 - um at leggja hald á, og um rannsókn, nýtast sum í statsadvokatmálum.

Stk. 5. Skotið verður upp, at sektin, tá talan er um ólógliga veiðu, sum heild skal ásetast við støði í avreiðingarvirðinum í viðkomandi skipabólki.

Orsøkin til, at mett verður neyðugt at gera mun á sektunum er, at stórir munur er á figgjarliga vinninginum av at fremja somu brot í ymisku bólkunum, og at skipanin ikki skal gera slík brot til eitt kappingarparametur, so at feløg og persónar, sum bróta lógina fáa vinning, móttvegis at feløg og persónar, ið halda lógina ikki gerast kappingarfør. Hinvegin hevur sektin fyri sama brot í smærru bólkunum verið mett at verið størri enn neyðugt, og kunnu slík brot nú revsast við meiri hóskandi sekt.

Sektin verður at áseta við stöði í, um peningaligur fyrimunur er fingin, ella tílíkur fyrimunur hefur verið tilætlaður, fyri viðkomandi sjálvan ella onnur, eitt nú við sparingum. Eisini eigur at verða mett sum herðandi umstøða, at skaði er voldur á umhvørvið, ella elvt er til vanda fyri slíkum skaða, t.d. brot á verndarreglur fyri ungfisk.

Stk. 6. Ásett verður, at er brotið, sambært. stk. 1, nr. 6, framt, fyri at sleppa undan uppboðssølugjaldi ella øðrum gjaldi sambært lögtingslógini, skal sektin taka stöði í virðinum á gjøldunum, sum roynt er at sleppa undan. Talan er í slíkum førum um brot, sum eru at meta javnt við brot innan skatta- og avgjaldslóggávuna, har landskassin verður fyri beinleiðis fíggarligum missi av brotinum. Slík brot eiga tí at verða revsa sum ríkilsisbrotsverk. Ásett verður, at Fiskiveiðieftirlitið við einum sektaruppskoti kann boða frá, at málið kann verða avgjørt við at góðtaka sektaruppskot, sambært § 66 í lógini.

Sektir viðvíkjandi gjøldum

Fyri brot á reglur um fráboðanarskyldu, sum má metast at vera framt við tí fyri eyga at sleppa undan vegjaldi, verður fyrisingarligt sektaruppskot gjørt – tó ikki, tá málið verður latið ákærvaldinum til viðgerðar.

Sektaruppskotini taka stöði í, um brotið er framt við vilja ella av grovum ósketni. Vanligt ósketni verður ikki revsað, eins og ivin um við vilja ella ósketni skal koma ákærda til góðar.

1. Lógarbrot framt við vilja:

Er lógarbrot framt við vilja, er sektin vanligar tvær ferðirgjaldið.

2. Lógarbrot framt av grovum ósketni:

Er lógarbrot framt av grovum ósketni, er sektin eina ferð gjaldið.

3. Størri lógarbrot, dómstólsviðgerð:

Stór ella torfør sektarmál skulu latast Fútanum til stöðutakan.

Til § 65.

Stk. 1. Í førum, har fiskifar hefur fiskað meir enn loyvt er sambært fiskiloyvinum, verður givið eigara 3 dagar freist at fáa viðurskiftini í rættlag, um tað er gjørligt at umseta rættindini. Í øðrum førum er ikki møguligt hjá eigara at fáa viðurskiftini í rættlag. Víst verður til viðmerkingarnar til § 70.

Til § 66.

Stk. 1. Heimilað verður eftirlitsmyndugleikanum at viðgera mál við fyrisingarligum sektaruppskoti, um so er, at sekt verður góðtakin. Reglurnar í rættargangslógini, um at framleggja sektaruppskot, skulu fylgjast, tá ið sektaruppskot verða lögð fram við heimild í hesi lóg.

Fiskiveiðieftirlitið hefur sostatt heimild til sjálvstøðugt at seta fram sektaruppskot. Treyt er tó framhaldandi, fyri at avgreiða eitt mál við fyrisingarligum sektaruppskoti, at tann, sum hefur framt brotið, góðtekur sektina. Tað verður bert givið Fiskiveiðieftirlitinum heimild at avgera ávís nevnd brot á lóggávuna við fyrisingarligum sektaruppskoti. Onnur brot verða framhaldandi latin Fútanum til víðari viðgerð og ikki viðgjørd við fyrisingarligum sektaruppskoti. Mett verður, at tað er tørvur á, at Fiskiveiðieftirlitið kann avgreiða ávís mál við fyrisingarligum sektaruppskoti. Talan er serliga um mál, sum eru einføld og greið og ikki krevja nakað serstakt, tá talan er um próvførslu o.a. Tey mál, sum kunnu avgerast við fyrisingarligum sektaruppskoti, eru mál um, at fiskifar hefur fiskað meir enn loyvt er,

fiskiskapur á stongdum leiðum, herundir leiðir, sum eru stongdar fyri ávísimum fiskireiðskapi ella eru stongdar ávís tíðarskeið, ella har Fiskiveiðieftirlitið hevur ásett bráðfeingis veiðibann o.a., veiða við ólógligum reiðskapi, at reiðskapur ikki er merktur, at fiskifarið ikki hevur reiðskap burturstúgvaðan sambært galdandi reglum, brot á fráboðanarskyldu – t.v.s. brot á reglur um at boða frá, at siglt verður inn til landingar, at siglt verður úr einum øki, fráboðan um dagliga veiðu ella fráboðan um, at fiskiskapur steðgar. Eisini fyri virkir, sum hava skyldu at senda inn vektarseðlar, verður skotið upp, at heimilað verður at geva sekt sambært reglunum, um virkið ikki sendir vektarseðil til Fiskiveiðieftirlitið, ella um vektarseðlar ikki verða sendir rættstundis. Eisini kann Fiskiveiðieftirlitið t.d. avgreiða mál við sektaruppskoti, um reiðskapur ikki er merktur sambært galdandi krøvum, umframt at tað ikki verður gjørt eftir boðum ella banni sambært lógini.

Stk. 2. Skotið verður eisini upp, at Fiskiveiðieftirlitið, umframt sektaruppskot, kann fremja inndrátt í ólógligan fiskireiðskap, sum hevur verið nýttur til fiskiskap, ella sum ikki lógliga kann nýtast til fiskiskap – eitt nú trol við ov smáum meskum.

Sambært § 70 hevur Fiskiveiðieftirlitið heimild til at taka aftur rættin til at reka vinnuligan fiskiskap í upp til 4 vikur. Hetta kann gerast beinanvegin, tá eigari ella skipari á fiskifari, av Fiskiveiðieftirlitinum, er staðfestur at hava framt brot á lóggávuna.

At rætturin at reka vinnuligan fiskiskap verður tikin aftur, forðar ikki fyri, at sekt somuleiðis kann verða áløgd, og at hald verður lagt á veiðu og reiðskap sambært reglunum í hesi lóg. Loyvið kann sostatt takast aftur beint eftir, at brotið er staðfest, og eftirfylgjandi kunnu fyrisitingarlig ella rættarlig stig takast viðvíkjandi sekt og inndrátti. Bæði í sambandi við fyrisitingarligt sektaruppskot og í sambandi við dómsviðgerð er móguleiki at taka hædd fyri, at rættindi eru tikin aftur, og at revsingin tí kann linkast, sbr. § 70 í revsilógini.

Stk. 3. Reglurnar í rættargangslógini, lovbekendtgørelse nr. 148 af 9. marts 2004 om lov for Færøerne om rettens pleje, sum seinast broytt við lóg nr. 428 frá 3. mai 2017, um innihald í ákæruriti í lögreglumálum, og at ákærði ikki hevur skyldu at geva frágreiðing, verða brúktar í sambandi við sektaruppskot.

Stk. 4. Ásett verður, at verður sektaruppskot góðtikið, so er málið at rokna sum endaliga avgreitt og rættarsóknin liðug.

Stk. 5. Ásetingarnar í § 66 eru eisini galdandi fyri tey, sum hava verið við til at fremja brot.

Til § 67.

Ásetingin er framhald av ásetingini í lögtingslóg um fyrisiting av sjófeingi. Galdandi avtala frá 1. januar 1981 millum Føroyar og Danmark ásetir, at býtið av sektarpeningi og inndrátti, ið stava frá brotum á fiskivinnulóggávuna, er helvt um helvt millum Føroyar og Danmark.

Til § 68.

Stk. 1-3. Ásetingin er framhald av reglunum í lógini um fyrisiting av sjófeingi fyri inndrátt av veiðu og reiðskapi. Inndráttur verður bert framdur í ólógligan reiðskap. Tað merkir, at reiðskapurin í sær sjálvum er at meta ólógligur, tá meskar eru ov smáir, ella ov nógv gørn eru nýtt, ella at reiðskapurin er ólógligur í mun til slagið av fiskiskapi, ið hann hevur verið nýttur til. Hetta verður mettt hóskandi, eftirsum at sektirnar taka fyrilit fyri, at revsingin skal kunna merkjast, og at tað ikki er nógvur samfelagsligur áhugi í at fremja inndrátt í reiðskap, sum annars er lógligur (pønal konfiskatióin). Reglurnar í revsilógini - lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939: straffeloven sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 84 frá 29. mai 2017 - um inndrátt verða nýttar, tó er serligt galdandi eftir hesi lóg, at øll veiðan kann inndragast, hóast

tað ekki er staðfest, at øll veiðan er fiskað ólógliga, umframt at allur reiðskapur kann inndragast, hóast tað ekki er staðfest, at allur reiðskapurin er nýttur í ólógligum fiskiskapi, og uttan mun til, hvør eigur reiðskapin.

Soleiðis skal øll veiðan og allur reiðskapurin ikki altíð dragast inn, men tað verður álagt ein presumptiónsábyrgd. Hetta merkir, at tað út frá frágreiðing reiðarans, skiparans og/ella umstøðunum annars má kunna prógvast ella metast vera meiri enn rímiliga sannlíkt, at ein partur av veiðuni er lógligur, og hvør reiðskapur, sum er umborð, ikki er ella kundi verið nýttur í sambandi við ólógliga fiskiskapin. Annars verður øll veiðan, og allur reiðskapurin drigin inn. Hetta er ein sokallað umvend próvbyrða, sum er herðandi í mun til vanligar revsireglur.

Ásetingin er tó ikki ein herðin í mun til løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi.

Stk. 4. Eisini er heimild hjá eftirlitsmyndugleikanum at inndraga reiðskap, sum er ólógligur, ikki er merktur, er settur, stendur ella latin eftir, har fiskiskapur við hesum reiðskapi ikki er loyvdur ella tilíkt, og har eigarin ikki er kendur.

Fiskiveiðieftirlitið kann lata reiðskapin taka inn fyri eigarans rokning. Fiskiveiðieftirlitið kann taka inn fiskireiðskapin við egnum skipum ella kann biðja onnur hóskaði skip taka reiðskapin inn, alt fyri eigarans rokning

Til § 69.

Stk. 1. Greinin ásetir, at er revsiábyrgd staðfest fyri brot á lógina, so kann farið haldast aftur, til sektin ella málskostnaðurin er goldin. Ásetingin er galdandi fyri bæði føroysk og útlendsk fiskifør.

Stk. 2. Víst er til rættargangslógina, lovbekendtgørelse nr. 148 af 9. marts 2004 om lov for Færøerne om rettens pleje, sum seinast broytt við lóg nr. 428 frá 3. mai 2017.

Til § 70.

Stk. 1. Ásetingin nøktar tørvin á at kunna taka stig móttvegis førum, sum ikki halda seg til treytir ásettar í fiskivinnulóggávuni og í fiskiloyvum. Fyri slík brot kann Fiskiveiðieftirlitið taka rættin at reka vinnuligan fiskiskap upp til 4 vikur í senn.

Møguleikin fyri umsitingarlíga at taka loyvið aftur er eitt týðningarmikið amboð, sum kann setast í verk beinanvegin, brotið er staðfest, og at tað í ávísnum førum er serligur tørvur á skjótum atburði frá myndugleikanum. Hetta stimbrar eisini øðrum til at fylgja reglunum, tí brot fær avleiðingar beinanvegin.

Stk. 2. Tað er rætturin at reka vinnuligan fiskiskap, sum verður tikið frá skipinum upp til 4 vikur. Fiskiveiðieftirlitið fær heimild at avgera, nær á árinum fiskifarið ikki kann fara til fiskiskap. Hetta fyri at tryggja, at brot á lóggávuna fáa veruligar avleiðingar. Tað er umráðandi, at brot á lóggávuna veruliga merkist fyri eigan av fiskifarinum. Um fiskirættindi eins væl kunnu gagnnýttast annað tíðarskeið á árinum, merkist avleiðingin av brotinum ikki stórvegis. Tí verður lagt upp til, at Fiskiveiðieftirlitið kann leggja tíðarskeiðið, har tað veruliga merkist fyri eigan av fiskifarinum. Soleiðis nýtist tíðarskeiðið ikki at vera í framhaldi av brotinum, men kann verða lagt eitt annað tíðarskeið á árinum.

Í tíðarskeiðinum rætturin at reka vinnuligan fiskiskap verður tikin aftur, kann fiskifarið sostatt ikki reka vinnuligan fiskiskap.

Fiskifarið, ið brotið er framt við, kann heldur ikki reka vinnuligan fiskiskap eftir øðrum rættindum, og heldur ikki um skipið verður selt øðrum eigara, og veiðirættindi, latin skipi í fiskiloyvi, kunnu ikki latast øðrum til fiskiskap í hesum tíðarskeiði.

At rætturinn at reka vinnuligan fiskiskap verður tikin aftur, forðar ikki fyri, at sekt somuleiðis kann verða áløgd, og at hald verður lagt á veiðu og reiðskap sambært reglunum í hesi lóg. Reglan, um at taka loyvið aftur fyrisitingarliga, er eitt frávik frá vanligu reglunum um afturtøku sambært revsilógini, sum merkir, at loyvi kunnu takast aftur, áðrenn møguligt rættarmál hevur avgjørt revsimálið.

Skjóta atgongdin, til at leggja avgerðina um at taka veiðirættindini aftur fyri rættin sambært § 89, tryggjar tó borgaran. Loyvið kann sostatt takast aftur beint eftir, at brotið er staðfest, og eftirfylgjandi kunnu fyrisitingarlig (fyrisitingarligt sektaruppskot) ella rættarlig stig takast viðvíkjandi sekt og inndrátti. Bæði í sambandi við fyrisitingarligt sektaruppskot og í sambandi við dómsviðgerð er møguleiki at taka hædd fyri, at rættindi eru tikin aftur, og at revsingin tí kann linkast ella detta burtur, sbr. § 78 í revsilógini.

Til § 71.

Ásetingin heimilar landsstýrismanninum at taka loyvið aftur í sambandi við grov brot og endurtøku av brotum. Hesar afturtøkur eru ikki tíðaravmarkaðar eins og tær, sum Vörn/eftirlitsmyndugleikin ger sambært § 70. Talan kann vera um at taka aftur rættin til at reka vinnuligan fiskiskap fyri eitt longri tíðarskeið enn tær 4 vikurnar, sum heimildin í § 70 fevnir um. Talan kann eisini vera um endaliga at taka aftur rættin til at reka vinnuligan fiskiskap. Eisini kann vera talan um at taka aftur onnur loyvir, latin sambært lógini, endaliga ella fyri eitt ásett tíðarskeið. Sí annars viðmerkingarnar til §70 um fyrisitingarliga afturtøku.

Til § 72.

Avgerðin, um at taka loyvið aftur fyrisitingarliga, kann ikki kærast til landsstýrismannin ella til eina kærunevnd, men avgerðin kann leggjast fyri rættin. Hetta er framhald av reglunum í lógini um vinnuligan fiskiskap. Tað er tann, sum avgerðin er rættað ímóti, sum yvirfyri myndugleikanum kann krevja, at avgerðin, um at taka aftur rættin til at reka vinnuligan fiskiskap ella onnur loyvi, verður løgd fyri dómsvaldið. Málið verður ták lagt fyri dómsvaldið eftir reglunum í § 78, stk. 3 í revsilógini. Tað er ták Fútin, sum leggur málið fyri dómsvaldið, og ikki eigarin sjálvur. Slík áheitan, um at málið skal leggjast fyri dómsvaldið eftir serligu skipanini, skal vera fráboðað innan 2 vikur eftir, at loyvishavarin hevur fingið boð um avgerðina. Mett verður, at rættartrygdin fyri borgaran verður tryggjað við serligu skipanini at leggja slík mál fyri dómsvaldið, og mett verður, at kærur um slík mál best verða viðgjørdar í rættarskipanini, har eisini onnur mál av revsirættarligum slag verða viðgjørd, vanligu uttan aðrar fyrisitingarligar kærumøguleikar.

Áheitan um at leggja málið fyri dómsvaldið fær ikki uppsetandi virknað.

Kapittul 17. Gildiskoma og skiftisreglur

Til § 73.

Áseting um gildiskomu.

Stk. 2. Allar kunngerðir við heimild í løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi, vera verandi í gildi.

Løgtingslóg nr. 161 frá 18. desember 2017 við seinni broytingum heimilar:

Kunngerð nr. 124 frá 25. juli 2019 um áseting og útrokning av fiskiorku í sambandi við avhending og flyting av fiskidøgum og broyting av fiskifari Galdandi

FISKIMÁLARÁÐIÐ

- Kunngerð nr. 76 frá 22. maí 2019 um trettíur fyri fiskiloyvi 5 A og 5 B og reglur um býtið av fiskidagatalinum hjá bólki 5, útróðrabátar undir 15 tons Galdandi
- Kunngerð nr. 75 frá 22. maí 2019 um fiskiskapin eftir botnfiski og krabba við fiskiførum undir føroyskum flaggi í grønlenskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 74 frá 20. maí 2019 um skipan av fiskiskapinum eftir kongafiski í altjóða sjógvi í Norðurhavi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 73 frá 16. maí 2019 um at skipa fiskiskapin eftir norðhavssild við fiskiførum undir føroyskum flaggi í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 86 frá 14. juni 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 39 frá 15. apríl 2019 um at skipa fiskiskapin eftir havtasku og svartkalva við gørnum í føroyskum sjógvi Galdandi
- Kunngerð nr. 32 frá 1. apríl 2019 um skipan av fiskiskapinum eftir heystgýtandi sild við fiskiførum undir føroyskum flaggi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 27 frá 20. mars 2019 um fiskiskapin eftir rækjum við fiskiførum undir føroyskum flaggi í grønlenskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 26 frá 20. mars 2019 um at skipa fiskiskapin eftir gulllaksi í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 25 frá 20. mars 2019 um fiskiskapin hjá skipum undir íslenskum flaggi í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 20 frá 20. mars 2019 um veiðu eftir botnfiski við fiskiførum undir føroyskum flaggi í íslenskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 28 frá 19. mars 2019 um avhending av kvotum í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 10 frá 12. februar 2019 um skipan av fiskiskapinum eftir kongafiski í Irmingerhavinum í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 7 frá 7. februar 2019 um menningarkvotur av makreli, norðhavssild og svartkjafti til menningarætlanir í ávísnum økjum í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 30 frá 19. mars 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 5 frá 17. januar 2019 um at bjóða út rættindi á uppboðssølu í 2019, sum seinast broytt við kunngerð nr. 85 frá 14. juni 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 177 frá 21. desember 2018 um at skipa fiskiskapin eftir svartkjafti við fiskiførum undir føroyskum flaggi í 2019, sum seinast broytt við kunngerð nr. 84 frá 14. juni 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 176 frá 21. desember 2018 um at skipa fiskiskapin eftir makreli við fiskiførum undir føroyskum flaggi í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 93 frá 1. juli 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 175 frá 21. desember 2018 um veiðu eftir botnfiski o.ø. við fiskiførum undir føroyskum flaggi í NAFO skipanarøkinum í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 112 frá 15. juli 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 173 frá 21. desember 2018 um veiðu eftir botnfiski og rækjum við fiskiførum undir føroyskum flaggi við Svalbard í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 114 frá 15. juli 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 172 frá 21. desember 2018 um veiðu eftir botnfiski við fiskiførum undir føroyskum flaggi í norskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 171 frá 21. desember 2018 um veiðu eftir botnfiski og øðrum fiski við fiskiførum undir føroyskum flaggi í ES-sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 170 frá 21. desember 2018 um fiskiskapin hjá skipum undir russiskum flaggi í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 169 frá 21. desember 2018 um veiðu eftir botnfiski og rækjum við fiskiførum undir føroyskum flaggi í russiskum sjógvi í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 115 frá 15. juli 2019 Galdandi
- Kunngerð nr. 168 frá 21. desember 2018 fiskiskapin hjá skipum úr ES-londum í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Kunngerð nr. 167 frá 21. desember 2018 um fiskiskapin hjá skipum undir grønlandskum flaggi í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi

Kunngerð nr. 166 frá 21. desember 2018 um fiskiskapin hjá skipum undir norskum flaggi í føroyskum sjógvi í 2019 Galdandi

Kunngerð nr. 163 frá 18. desember 2018 um at skipa fiskiskapin eftir djúphavsfiski, rækjum og øðrum fiski í altjóða sjógvi í NEAFC í 2019, sum broytt við kunngerð nr. 113 frá 15. juli 2019 Galdandi

Kunngerð nr. 149 frá 22. november 2018 um loyvi til royndarfiskiskap Galdandi

Kunngerð nr. 74 frá 9. mai 2018 um menningarkvotur av makreli, norðhavssild og svartkjafti til menningarætlanir í ávísum økjum 2018 Galdandi

Kunngerð nr. 32 frá 17. apríl 2018 um at bjóða út rættindi til at veiða svartkjaft, norðhavssild og makrel og botnfisk í Barentshavinum á uppboðssølu í 2018 Galdandi

Kunngerð nr. 30 frá 11. apríl 2018 um at friða ávísar leiðir í føroyskum sjógvi fyri veiðu við trolu og øðrum reiðskapi Galdandi

Kunngerð nr. 28 frá 23. mars 2018 um treytir fyri landing í Føroyum og uppboðssøla av veiddum fiski, sum seinast broytt við kunngerð nr. 40 frá 16. apríl 2019 Galdandi

Kunngerð nr. 193 frá 29. desember 2017 um fiskiskapin í føroyskum sjógvi við fiskiførum, sum eru skrásett í Føroyum, sum seinast broytt við kunngerð nr. 132 frá 28. september 2018 Galdandi

Kunngerð nr. 183 frá 29. desember 2017 um undantak frá at føra alt av fiski til lands Galdandi

Ásett er, at kunngerðir fara úr gildi sambært ásetingum um gildistíð í hesum kunngerðum ella við kunngerðum, sum koma í staðin fyri verandi kunngerðir.

Flestu kunngerðir hava eina áseting um tíðaravmarkaða gildistíð, og fara tær úr gildi 31. desember 2019. Kunngerðir, sum ikki eru tíðaravmarkaðar, fara úr gildi við nýggjum kunngerðum, sum koma í staðin.

Stk. 3. Kunngerðir við heimild í lógum, sum vóru settar úr gildi við lógini um fyrisiting av sjófeingi ella lógtingslóg um vinnuligan fiskiskap, men sum hava verið galdandi, vera framhaldandi í gildi. Hesar eru:

Kunngerð nr. 29 frá 28. mars 2017 um elektroniskar fráboðanir fyri fiskifør undir norskum og íslenskum flaggi í føroyskum sjógvi Galdandi

Kunngerð nr. 134 frá 22. desember 2016 um økisfriðingar í NAFO skipanarøkinum, sum seinast broytt við kunngerð nr. 165 frá 21. desember 2018 Galdandi

Kunngerð nr. 64 frá 6. juni 2016 um avreiðing av livur og treytir fyri tillutan av eyka fiskidøgum Galdandi

Kunngerð nr. 113 frá 11. desember 2014 um økisfriðingar í altjóða sjógvi í NEAFC Galdandi

Kunngerð nr. 112 frá 11. desember 2014 um kæru, tá fiskiloyvi verða tikin aftur Galdandi

Kunngerð nr. 85 frá 16. juli 2014 um skipan av fiskiskapinum eftir hummara á føroysku landleiðunum Galdandi

Kunngerð nr. 67 frá 16. mai 2012 um landingar og avreiðingar av fiski og fiskavørum Galdandi

Kunngerð nr. 2 frá 12. januar 2011 um umbýti av fiskidøgum millum innaru og ytru fiskidagaleiðirnar, sum broytt við kunngerð nr. 133 frá 26. september 2011 Galdandi

Kunngerð nr. 65 frá 3. juni 2010 um trolveiði innan fyri 12 fjórðingar, sum seinast broytt við kunngerð nr. 101 frá 17. juli 2018 Galdandi

Kunngerð nr. 77 frá 25. august 2008 um gjald fyri avgreiðslu av fiskiloyvi og vátan um avhending av fiskidøgum og kvotum Galdandi

Kunngerð nr. 77 frá 3. juli 2006 um friðing av ósanum við Leynar Galdandi

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Kunngerð nr. 4 frá 9. februar 2006 um tíðaravmarkað veiðibann á gýtingarleiðum, sum broytt við kunngerð nr. 1 frá 10. januar 2012 Galdandi
Kunngerð nr. 104 frá 14. september 2005 um flyting av fiskiloyvum millum útróðrabátar undir 15 tons Galdandi
Kunngerð nr. 95 frá 27. juni 2005 um treytir fyri avreiðing í Føroyum og uttanlands, sum seinast broytt við kunngerð nr. 111 frá 11. desember 2014 Galdandi
Kunngerð nr. 23 frá 16. mars 2005 um tíðaravmarkað veiðibann á gýtingarleiðum fyri skip úr Noregi og ES-londum Galdandi
Kunngerð nr. 6 frá 20. januar 2005 um avreiðing av feskum uppsjóvarfiski at frysta ella meirvirka í Føroyum, sum seinast broytt við kunngerð nr. 69 frá 16. mai 2012 Galdandi
Kunngerð nr. 54 frá 31. august 2004 um veiðidagbøkur fyri føroysk fiskifør Galdandi
Kunngerð nr. 45 frá 6. juli 2004 um eftirlit við fiskiførum um fylgisvein Galdandi
Kunngerð nr. 44 frá 9. apríl 2003 um umrokningarfaktorar Galdandi
Kunngerð nr. 101 frá 26. juni 1996 um umbýti av fiskidøgum til línuveiðu til fiskiskap við snellu Galdandi
Kunngerð nr. 125 frá 17. august 1995 um Fiskiveiðieftirlitið Galdandi
Kunngerð nr. 56 frá 26. mars 1993 um serlig tiltøk til vernd av ungfiski Galdandi
Kunngerð nr. 55 frá 26. mars 1993 um heiti ungfiskur av ávísnum fiskasløgum og hámark fyri blanding av ungfiski Galdandi
Kunngerð nr. 92 frá 26. juni 1990 um síla- og laksaveiðu Galdandi
Kunngerð nr. 21 frá 16. mars 1984 um bann móti laksaveiðu uttanfyri landleiðina Galdandi
Kunngerð nr. 108 frá 4. november 1982 um laksaveiðu á landleiðini Galdandi

Hesar kunngerðir hava framvegis gildi í tann mun, tær ikki eru í ósamsvari við ásetingarnar í hesi løgtingslóg.

Ásett er, at kunngerðir fara úr gildi við kunngerðum, sum koma í staðin fyri verandi kunngerðir.

Tær kunngerðir, sum eru fevndar av stk. 3, eru ikki tíðaravmarkaðar og fara tí ikki úr gildi sjálvvirkandi. Hesar kunngerðir fara úr gildi, tá nýggjar kunngerðir koma í staðin.

Til § 74.

Skiftisreglur viðvíkjandi revsimálum. Brot, sum eru framd áðrenn henda løgtingslógin um fyrisiting av sjófeingi er komin í gildi, verða revsað eftir løgtingslógini um vinnuligan fiskiskap. Hugsað verður um ta støðu, at eitt brot er framd, áðrenn løgtingslógin um fyrisiting av sjófeingi er komin í gildi, men er uppdagað aftaná. Er hinvegin talan um leypandi/framhaldandi brot, sum eru framd, áðrenn løgtingslógin um fyrisiting av sjófeingi kemur í gildi, og brotini halda áfram aftaná, verða hesi brot revsað eftir løgtingslógini um fyrisiting av sjófeingi.

FISKIMÁLARÁÐIÐ

Bliðar heilsur

Andras Kristiansen